

Езотерично лечение

том 1

От Тибетеца чрез Алис Бейли

УВОДНИ БЕЛЕЖКИ

Темата за лечителството е стара като вечността и винаги е била обект на изследвания и експерименти. Правилното използване на лечителските способности и сили обаче е знание, което сега прохода. Едва в наши дни стана възможно да се огласят законите на магнетичното лечителство и да се посочат прлчините за онези заболявания, които се зараждат в трите вътрешни тела, постепенно разрушават човешката структура, предизвикват страдания и болки и изпращат индивида до вратата, водеща към света на безтелесното съществуване. Едва сега човекът достигна тази точка на еволюция на съзнанието, когато започва да осъзнава властта на субективните светове. Така една нова и обширна наука - психологията, се появи в отговор на растящия човешки интерес. Темата за регулирането, пречистването и изцелението занимава умовете на много мислещи хора, както и на онези, които страдат. Предстои ни дълъг съвместен път, затова ви моля да се запасите с търпение.

Когато навлизаш в областта на лечителството, влизаш в свят на огромно езотерично знание и на изобилие от изводи и формулировки, чрез който в продължение на векове много светли умове са се опитвали да помагат и лекуват. Въпросите „защо“ и „от какво“, отнасящи се до болестта, са били тема на безкрайни изследвания и размисли. Много ясни умозаклучения са били направени по повод лечението на недъзите, разработвани са много методи, техники, формули, предписания, различни манипулации и теории.

Всички те служат за запълване на умовете с идеи - някои правилни, други не. Това много затруднява ученика при възприемането на новите идеи и усвояването на непознатото.

Кандидатите губят много, отказвайки да се разделят с онова, което е скъпо на нисшия ум. Когато достигнат нивото на отворения ум и станат готови за възприемането на новите теории и хипотези, те ще открият, че старата и така ценена от тях истина всъщност не е изгубена, а само поставена на полагащото ѝ се място в една по-широка схема.

Посветените във Вечната Мъдрост са по необходимост и лечители, макар че не всички са в състояние да лекуват физическото тяло. Това е така, защото душите, които са достигнали до определена степен на истинско освобождение, стават проводници на духовната енергия. Това автоматично засяга един от аспектите на механизма, използван от душата, с която са в контакт. Казвайки „механизъм“, имам предвид различните аспекти на онзи инструмент (тяло, или природна форма), чрез който душите търсят проявление. Става дума за следното:

1. Плътно физическо тяло, представено от всички съставлящи го органи. Те имат различни функции, които позволяват на душата да се изрази във физическия (обективен) свят като част от един по-голям и сложен организъм. Физическото тяло е чувствителен апарат за проявление на духовната човешка единица, която чрез него влиза в контакт с апарата на планетарния Логос, т. е. на Живота, в които се движим и имаме битие.

2. Етерно тяло, което има едно основно предназначение - да оживотворява и насища с енергия физическия организъм и така да го интегрира в енергийното тяло на Земята и на слънчевата система. Като мрежа от енергийни потоци, силови линии и светлина, то е част от огромната енергийна структура, лежаща в основата на всички форми - малки и големи, микро- и макрокосмични. Силите на Космоса протичат по тези енергийни линии както кръвта тече в артериите и вените. Тази постоянна, индивидуална (човешка, пла-нетарна и слънчева) циркулация на жизнените сили чрез етерните тела на формите е основата на целия проявен живот и отразява същностната неделимост на Живота.

3. Астралното тяло (тялото на желанията), наричано понякога емоционално тяло. В него се проявяват емоциите под формата на болка или удоволствие (или на други двойки противоположности) като резултат от взаимодействието между желанията и централното „АЗ“. В тези две тела - етерното и астралното, се коренят 90 % от всички физически проблеми.

4. Ментално тяло, или онова количество *чита* (умствен потенциал), което индивидуалната човешка единица може да използва и да изрази. То е четвъртият поред механизъм, който се намира в разположение на душата, без да се забравя, че всички изброени дотук тела се проявяват като единна система. Само 5 % от всички съвременни болести се коренят в това тяло, или в това състояние на съзнанието. Тук искам да опровергая твърденията на някои лечителски школи, че причината за всички заболявания се намира в ума. Това засега не отговаря на истината. След милиони години, когато фокусът на човешкото внимание се премести от емоционалната към мен-талната (мисловната) сфера и хората станат ментални по своята природа, както сега са емоционални по същността си, *едва тогава* причините за болестите ще трябва да се търсят в областта на ума. В наши дни обаче те следва да бъдат обяснени (с малки изключения) с липсата на жизнеспособност или обратното - с прекалената възбуда в областта на чувствата и желанията (потиснати или безконтролни), както и в настроеността, задръжките или изявите на дълбоко затаени копнежи, раздразнения, тайни наслаждения и много неосъзнати импулси, идващи от чувствено-емоционална сфера на индивида.

Тази силна воля *да бъдеш* с създала (и продължава да създава) външния физически апарат за реагиране; тя подтиква този механизъм, формиран главно за физически нужди, към усъвършенстване и служене и на други, по-субективни цели. Това предизвиква усложнения и едва когато човек осъзнае, че около физическото му тяло съществуват и други, по-фини обвивки, които служат за други, по-фини реакции, той ще стане свидетел на постепенното оздравяване на физическия си организъм. По-късно ще се занимаем точно с тези по-фини обвивки.

Логично е да запитате какъв ще е общият план, по който ще ви запознавам със законите на лечителството; закони, с които се съобразяват посветените и които постепенно ще изместят физическите методи на лечение. Навярно ще попитате и за онази специална техника, която вие като лечители ще трябва да познавате и да прилагате както по отношение на себе си, така и спрямо пациентите. Накратко ще характеризирам учението, което ви давам, като ви покажа на какво да обърнете внимание, когато започнете да изучавате тази материя.

Първо, ще се постарая да изясня *причините* за болестите, защото който изучава окултизма е длъжен винаги да започва от света на причините, а не от света на следствията.

Второ, ще изложа *седемте метода на лечителството*, които обуславят „работата по възстановяването“ (както е прието да се казва в окултната терминология), и ще ви обясня как те се практикуват от посветените. Тези методи определят техниките, които трябва да бъдат прилагани. Ще забележите, че въпросните методи и произтичащите от тях техники се обуславят от лъчите, които съм описал в „Трактат за седемте лъча“ (том 1 и 2), поради което лечителят е длъжен да се съобразява не само със своя собствен лъч, но и с този на пациента. Това определя седемте лъчеви техники, които изискват специални разяснения преди да бъдат умело използвани. Трето, ще акцентирам върху *психичното лечителство* и върху необходимостта да се общува с пациента на нивото на неговия вътрешен свят. Основният закон, който определя цялото окултно лечение, може да се формулира така:

ЗАКОН № 1:

Всяка болест е резултат от потискане живота на душата и това е валидно за всички форми и царства. Изкуството на лечителя се състои в способността му да освободи душата, така че нейният живот лесно да протича през цялата съвкупност от органи, които образуват всяка отделна форма,

Опитите на учените да освободят енергията на атома са от почти същата природа, както и работата на езотериста, опитващ се да освободи енергията на душата. В това се състои истинското изкуство на лечителството. Тук е скрит дълбок окултен намек.

Четвърто, ще се заемем с *физическото тяло*, с неговите болести и немощ, но едва след като

сме изучили онази част от човека, която обгръща плътното физическо тяло. Спазваме този ред, защото сме длъжни да се движим от сферата на вътрешните причини към света на външните проявления. Ще видим че всичко, което засяга здравето на човека, произтича от:

1. Съвкупността на силите, чувствата, желанията и случайните мисловни процеси, които характеризират трите по-фини тела и определят живота и опита на физическото тяло.
2. Влиянията, които човечеството *като цяло* оказва върху физическото тяло. Човешкото същество е съставна част от човечеството - организъм в по-голям организъм. Условиата в наличното цяло намират отражение и в индивидуалната единица. Много нещастия, от които страда съвременният човек, произтичат от условията, които съществуват в четвъртото природно царство като цяло. За тях човекът не е отговорен.
3. Влиянията върху физическото тяло от страна на планетарния живот, проявление на живота на планетарния Логос, който се изявява като еволюираща Същност. Тази тема е вън от нашата компетентност, но самите въздействия са очевидни.

Аз не съм заинтересован да обучавам отделни индивиди, за да ги направя изкусни лечители. Моята цел е *груповото лечителство* и именно тази работа ме интересува в момента. Никоя група от хора обаче не може да работи като едно цяло, ако не е сплотена от разбирателство, любов и желание за взаимно служене. Изцеляващата енергия на духовната Йерархия няма да протече през групата, ако в нея съществува дисхармония и критикарство. Следователно първата задача, която стои пред всяка група лечители, е да утвърдят помежду си атмосфера на любов и разбирателство и да работят за укрепване на груповото единство.

Необходима с голяма търпимост при формирането на лечителската група и смесването на индивидуалните аури. Хората се нуждаят от време, за да се научат да работят заедно в съвършено *разбирателство* и *безличностност*, като заедно с това достигнат еднопосочност, способна да създаде необходимия групов ритъм -толкова сплотен и интензивен, че да синхронизира работата отвътре. Кандидатите и учениците, които работят в тази посока, трябва да се научат да мислят групово и да отдават на групата (без да се скъпят и прикриват) най-доброто от себе си, включително и плодовете на своята медитация по тази тема.

Имайте предвид, че даваните от мен инструкции ще бъдат по възможност максимално кратки. Ще се постарая да вместя много истини в малък обем, така че всяко изречение да изразява ясна идея и вярно да осветява проблемите, стоящи пред лечителската група. Това, което ми предстои да ви съобщя, се подразделя на две части. Първо, ще се заемем с общата работа по обучението в езотерично лечителство, като за целта ви запозная с неговите закони, техники и методи. Второ, ще разгледаме самия лечител и възможностите за неговото усъвършенстване при овладяване на лечителското изкуство. Нима не е вярно, че съчувствието към пациента и разбирането на неговите проблеми е от първа необходимост за лечителя, така че той да спечели доверието на болния.

Има две думи, съдържащи основните изисквания към всеки истински лечител - магнетизъм и излъчване. Трябва да работите в тази посока. Необходимо е лечителят преди всичко да придобие магнетичност и да привлича към себе си:

- енергията на собствената си душа (това изисква достигане на равновесие чрез индивидуална медитация);
- съдействието на тези, на които той иска да помогне (това предполага безкористно отношение);
- енергиите, които стимулират пациента към желаната активност (това изисква окултни познания и тренирай ум).

Освен това, лечителят трябва да може да излъчва, защото излъчването на неговата душа стимулира активността на пациента и така задвижва процеса на изцеление. Излъчването от ума на лечителя озарява другия ум и поляризира волята на пациента, а излъчването от

астралното тяло на лечителя (когато е контролирано и безкористно) придава правилен ритъм на астралното тяло на лекувания. Така лечителят подтиква пациента към правилни действия, като в същото време излъчването на виталното му тяло (чрез центъра на далака) подпомага формирането на силовото тяло на болния и с това улеснява оздравителния процес. Дълг на лечителя е да бъде ефективен, защото какъвто с той самият, такова ще с и неговото въздействие върху пациента. Ако целителят работи магнетично и излъчва към пациента силата на своята душа, самият пациент по-лесно ще достигне до желаната цел, която може да бъде или пълното оздравяване, или достигането на такова състояние на ума, при което човек може да живее спокойно със своя недъг, т. е. да надрасне кармичните ограничения на тялото. От друга страна, пациентът може да получи възможността за пълно освобождение от тялото като му се позволи леко и радостно да премине през вратата на смъртта и така да постигне истинското си спасение.

ПЪРВА ЧАСТ

ОСНОВНИ ПРИЧИНИ ЗА ЗАБОЛЯВАНИЯТА

Това е основният проблем, с който в продължение на векове се е сблъсквала цялата медицинска практика. В днешния механизирания век причините се търсят във външната страна на нещата, като е забравен частично верният възглед на ранните векове, че първопричината за болестите се крие в „лошото настроение“, което се заражда и зрее във вътрешния, субективен живот на човека. Вследствие еволюцията на всестранный знания ние вече познаваме външната страна на нещата (забележете, че не употребявам думата „повърхностната“) и идва часът, когато знанието може отново да навлезе в сферата на субективното и да се превърне в мъдрост. Днес най-добрите представители на медицината (и свързаните с нея професии) с готовност признават, че причините за повечето заболявания се коренят в скритите, субективни тенденции на ума и на емоционалната човешка природа, както и в потиснатия или невъздържан полов живот.

Основната причина за болестите (доколкото съм в състояние да я формулирам) вероятно ще остане неразбираема за вас; обяснението се крие в далечното минало на нашата планета и в развитието (от окултна гледна точка) на планстарния Живот. Проблемът се корени в т. нар. „космично зло“. Тази почти безсмислена фраза обозначава онова *състояние на съзнанието*, което е характерно за някои „несвършени Богове“. Като начален постулат, който вероятно трудно ще разберете, ви съобщавам факта, че дори самото Божество се стреми към съвършенство, от което следва, че и за самите Богове, както и за БОГА (като живот на слънчевата система) съществуват определени ограничения и такива области и състояния на съзнанието, които все още им предстоят за овладяване. Тези ограничения и относителни несъвършенства могат да предизвикат определени следствия в техните тела на проявление - в планетите като форми на Живот и в слънчевата система като израз на ЖИВОТА въобще. Ако приемем и хипотезата, че външните божествени тела -планетите, са проявление на форми, чрез които определени Божества изразяват себе си, можем да направим верния извод, че всяка форма на живот вътре в тези тела по необходимост ще бъде изложена на същите ограничения и несъвършенства, свойствени за онези области на съзнание и осведоменост, които остават непокорени до този момент от Божествата, vyplътени в дадената планетна или слънчева форма. Приемайки за верен постулатът, че всяка форма е част от друга, по-голяма форма, и че „се движим, съществуваме и проявяваме“ (както се е изразил свети Павел) *в тялото на Бога*, ще разберем, че като съставна част от четвъртото природно царство, ние неизбежно се подчиняваме на общите за него ограничения и несъвършенства.

Да се осъзнава и изрази нещо повече от даденото общо правило с вън от нашите възможности, защото съвкупният ментален потенциал на средния кандидат или ученик е недостатъчен за тази задача. Какво всъщност означават такива термини като „космично зло“, „божествено несъвършенство“, „ограничени сфери на съзнание“, „свобода на чистия дух“, „божествен ум“, които в наши дни тъй често се употребяват с лека ръка от различните

мистични и окултни мислители? Самообявяването от страна на отделни лечителски школи за божествено съвършени, претенциите им, че са овладели истинското освобождение на човечеството от болестите на плътта - нима това не са гръмки фрази, израз на стремежа към идеала, но често мотивирани от егоистични желания? Нима това не са безпочвени спекулации в мистична опаковка? И може ли да бъде инак, щом само съвършеният човек с способен действително да осмисли божествеността?

Трябва да се признае, че човекът все още не е дораснал до осъзнаването на дълбоките, скрити причини за явленията, възникващи в хода на еволюиращия живот на формите. Не с признак на мъдрост да се разглеждат спорните въпроси и факти в светлината само на съвременните представи; човек трябва да си дава сметка, че както той е способен да прониква по-дълбоко в ума на Бога в сравнение с мисловните способности на животните, така (по аналогия) могат да съществуват и други, по-висши умове в други по-висши царства, които да са в състояние да осъзнават Живота в по-истинска и ясна светлина, отколкото човешкият род. Толкова ли е невъзможно целта на еволюцията (така, както тя изглежда в очите на човека) да се окаже в крайна сметка само частичка от една друга, наистина грандиозна цел, която той със своето тясно разбиране засега не е в състояние да обхване. Окончателната цел, така, както тя е заложена в ума на Бога, може всъщност много да се различава от тази, която хората сега са в състояние да осмислят. Така термините „космично зло“ и „космично добро“ често напълно изгубват своя смисъл и се разглеждат единствено през призмата на илюзиите, които човекът приема за реалност. Най-добрите съвременни умове едва сега започват да съзират първия слаб лъч светлина, който си пробива път през мъглата и служи преди всичко за разобличаване на илюзията, приемана за факт. Благодарение на тази светлина пред индивидите, които са устремени и държат ума си открит, може да бъде представена следващата истина: *дори самото Божество се намира на пътя към съвършенството*. Тази мисъл казва много.

Търсейки причините за заболяванията, ние ще изхождаме от това, че фундаменталната, крайна космична причина е извън възможностите ни за познание и едва когато на Земята дойде Царството Божие, ние ще получим известна представа за това общоразпространено заболяване, от което страда нашата планета в четирите си природни царства.

Можем обаче да посочим няколко основни положения, които постепенно ще бъдат признати в макрокосмичен смисъл и ще [^]ока-жат своята истинност там, където микрокосмосът се разглежда интелигентно:

1. Всяко заболяване (а това е баналност) се предизвиква от липсата на хармония между аспекта на формата и този на живота. Онова, което съединява формата и живота (и същевременно е резултат от този желан съюз), ние наричаме *душа* в случаите, когато става дума за човечеството, и *интегриращ принцип*, когато говорим за дочовешките царства. Болестта се появява там, където отсъства равновесие между различните фактори: душа и форма, живот и неговото проявление, субективни и обективни реалности. Оттук следва, че духът и материята **не са** свободно свързани помежду си. Това е само една интерпретация на първия закон; за неговото пълно обясняване ще е необходима цяла дисертация.

2. Тази дисхармония предизвиква т. нар. болестни явления; тя пронизва всичките четири природни царства и създава условията, които пораждат болка там, където има тънка и развита чувствителност, както и в случаите на всеобщ застой, разложение и смърт. Поразмислете над тези думи: *дисхармония, болест, болка, застой, разложение, смърт*. Те описват общото условие, управляващо съзнателния макро- и микрокосмичен живот на всички форми, без самите те да са причина за него.

3. Всички тези явления могат да бъдат разглеждани като пречистващи по своето действие и човечеството трябва да ги приема именно в този аспект, ако иска да добие правилно отношение към болестите. Това често се забравя от фанатичните лечители и категоричните тълкуватели на непълно разбраната теза, която всъщност представлява само част от една по-

голяма и всеобхватна идея.

4. Методите и техниките на лечение не са тайна за човечеството и са резултат от умствения дейност на човека. Това е свидетелство за неговата скрита сила на творец, стремящ се към свобода; то доказва способността му да съзира съвършенството на ума и целта, към която се стреми, а следователно и да работи за окончателното си освобождение. Неговата грешка в наши дни се крие в:

- неспособността му да осъзнае ролята на болката;
- протеста му спрямо страданието;
- неразбирането на закона за непротивенето;
- преувеличаване значението на природната форма;
- неправилното отношение към смъртта и самозаблудата, че изчезването на живота от видимата форма и последващото разложение на тялото означава катастрофа.

5. Когато човешкото мислене измени обичайната си гледна точка спрямо болестите и ги приеме като природен факт, човекът ще започне да разбира закона за освобождението и с този правилен начин на мислене ще стигне до непротивенето. В наши дни, прилагайки мощта на целенасоченото си мислене и силния си антагонизъм към болестите, хората само увеличават проблемите. След като човекът пренастрои своето мислене по посока на истината и на духа, физическите страдания ще започнат да отмират. Това ще стане очевидно, когато по-късно се заемем с метода на изкореняването. Болестта съществува - формите на всички царства са пълни с дис-хармония и са изведени от равновесие спрямо пребиваващия в тях живот. Болестта и разложението изразяват тенденцията към смъртта и се срещат навсякъде. Внимателно подбирам думите си.

6. Болестта нсвинаги е резултат от неправилното човешко мислене. Тя е съществувала в много форми на живот, появили се на Земята още преди човешкото семейство. Ако търсите словесно изразение, оставайки в рамките на обичайния човешки ум, бихте могли с известно основание да кажете, че Бог (планетното Божество) носи вината за неправилното мислене. Това ще бъде само частичка от истината, видяна през призмата на вашия ограничен човешки ум, заслепен от всеобщите заблуди.

7. Болестта е процес на освобождение и враг на всичко статично и кристализиращо се, но от това не следва, че трябва да я срещаме приветствено, а смъртта - любовно. Ако това беше така, ние щяхме да култивираме болестите и бихме давали награда за самоубийството. За щастие на човечеството тенденцията на живота е насочена срещу болестта и на живота (проявен във форма) е присъщ страхът от смъртта. Това с истина, защото инстинктът за самосъхранение и запазване целостта на формата е принцип на жизнеспособността на материята и е тенденция към самоувековечава-не на живота вътре във формата, а това е и ще бъде една от великите богодадени ни способности. В човешкото семейство обаче тази способност ще трябва да отстъпи място на едно ново отношение към смъртта, разбирана като организиран, освобождаващ процес, който е насочен към съхраняване на силите и в перспектива предоставя на душата по-добър инструмент за проявление. За такава свобода на действие човечеството като цяло все още не е готово. Учениците и кандидатите трябва да започнат да се проникват от тези нови принципи на съществуване. Инстинктът за самосъхранение ще господства в отношенията между духа и материята, между живота и формата, само докато самото Божество желае възплъщения в своето тяло на проявление - планетата или слънчевата система. С това изявление ви намервам за една от основните причини на болестите и соча обяснението за постоянната борба между окования дух и сковаващата го форма. Коренът на това противоборство се крие в онова вродено качество, което се проявява в стремежа за запазване на настоящата форма и продължаване на вида.

8. Всичко това се управлява от закона за причината и следствието, който на Изток се нарича **карма**. Кармата по същество трябва да се разглежда като следствие (в живота на голямата форма на нашата планета) на причини, дълбоко скрити в ума на Бога. Причините, които можем да разглеждаме като свързани с болестта и смъртта, в действителност са следствие от някои принципи, които управляват (правилно или не, кой знае) живота на Бога във форма и те ще останат непознаваеми за човека в плът до момента, в който той не приеме великото посвещение, символизирано от нас като Преображение. Навсякъде при нашето обучение ще се сблъскваме с *вторичните* причини и техните следствия, т. е. с явления, които произтичат от субективни следствия, обусловени от твърде далечни за нашето разбиране причини.

Приемането и осъзнаването на това твърдение е най-доброто, което човек може да направи със сегашния си мислителен апарат. Докато интуицията е рядкост, а просветленият ум е почти изключение, защо с необходимо човекът самонадеяно да смята, че може да разбере всичко? Нека той работи над развитието на интуицията и просветлението, а разбирането ще дойде на свой ред. Човекът трябва да заслужи правото си на божествено познание. Това признание с достатъчно за нашата работа и. ни дава възможност да изложим законите и принципите, които ще покажат на човечеството пътя към освобождаване на съзнанието от формата и по-нататъшната победа над смъртта и над онези болестотворни условия, които сега управляват нашите планетни проявления.

Ще разделим изложението за причините на болестта в три части, без да даваме простор на естественото си, но безполезно желание да проникнем в ума на Божеството:

1. Психични причини.
2. Причини, произтичащи от груповия живот.
3. Нашите кармични дългове, кармични причини.

Оттук ще схванем само общата идея (това е всичко, на което сега сме способни), обясняваща наличните болести в човешкото семейство и частично в животинското царство. След осъзнаването на общата идея, ние ще достигнем до по-добро разбиране на нашите проблеми и ще можем да продължим с разглеждането на методите, които ще ни позволят да преодоляваме нежеланите ефекти с по-голяма лекота. Изучаващият изкуството на лечителството трябва винаги да помни, че лечението може да бъде осъществено по три равностойни и ефективни начина, съобразени със степента на еволюция, достигната от пациента.

Първо, съществуват палиативни (частични) и облекчаващи методи, които постепенно лекуват болестта и отстраняват нежеланите състояния - те закрепват живота на формата и стимулират жизнеността, като отблъскват по такъв начин болестта. Тези методи са добре застъпени при алопатичните, хомеопатичните, остео-патните, мануалните и редица други терапевтични школи. Всички те са свършили много полезна, конструктивна работа и човечеството трябва да бъде благодарно за мъдростта, изкуството и безкористното внимание на лекарите. Те постоянно работят в условия, нетърпящи отлагане, като отстраняват опасни,.. последствия на скрити причини. При тези методи пациентът ост. па пасивен, неподвижен и доверчив към действията на лекаря.

Второ, налице са работата и методите на съвременния психолог, които се стараят да се ориентира в субективните условия и да коригира неправилното състояние на ума, чиито задръжки, психози и комплекси предизвикват болезнени състояния, невротични и мсн-тални катастрофи. При тези методи пациентът се обучава максимално да сътрудничи на психолога, да си съставя по-обективна представа за себе си и сам да изкоренява пречещите вътрешни фактори, отговорни за външните болестни проявления. Той се обучава да бъде положителен и активен, а това е голяма крачка в правилната посока. Тенденцията за взаимодопълване на тези два подхода е правилна.

Трето, най-висшият и нов метод се състои в подтикването на човешката душа към собствена, положителна активност. Истинското лсчителство на бъдещето ще се утвърди едва когато животът на душата започне да протича без прекъсвания и задръжки през всички аспекти на природната форма; със своя потенциал тя ще оживотворява природата на формата и така ще отстранява онези задръствания и препятствия, които създават хранителната среда за болестите.

В това се съдържа много материал за размисъл. Колкото до практическото усвояване на тези техники и методи, ние ще се придвижваме бавно напред, защото аз възнамерявам да положа надежден фундамент за всичко онова, което предстои да ви съобща в тази книга.

ОБУЧЕНИЕ НА ЛЕЧИТЕЛЯ

Тематиката, свързана с обучението на лечителя, постепенно ще бъде изложена в **шест правила**, които определят (или трябва да определят) лечителската дейност. Нали помните онези две думи, които ви дадох - *магнетизъм* и *излъчване*, които изразяват същността на тази дейност. Те са различни по своето въздействие, както сами ще се убедите по-късно.

ПЪРВО ПРАВИЛО на лечителя:

Лечителят трябва да се стреми вътрешно да обедини своята душа, сърце, мозък и ръце. Така той ще може да влее жизнената си целебна сила в пациента. Това е магнетична работа. Тя лекува болестта или напротив - задълбочава т. нар. „лошо състояние“ в зависимост от знанията на лечителя.

Лечителят трябва да обедини своята душа, мозък, сърце и излъчване на аурата. Така неговото излъчване може да подхрани живота в душата на пациента. Това е работа по излъчването. Силата не е в излъчването на ръцете - душата е тази, която проявява своята мощ. Душата на пациента (чрез аурата му) откликва на излъчването от аурата на лечителя, която е наситена с енергията на неговата душа.

Разглеждайки причините за болестите, ще трябва накратко да се спра и на условията - както външни, така и вътрешни.

За повърхностния наблюдател може да изглежда, че много от болестите и причините за смъртта се обясняват главно с условията на заобикалящата среда, за които той въобще не е отговорен. Те варират от чисто външните случайности до наследствената предразположеност и могат да се сведат до:

- 1. Нещастни случаи,** които могат да са резултат от лична небрежност, групови събития, лекомислие на други хора, сбивания, работнически стачки, войни, нападения на животни и змии, случайни натравяния и много други причини.
- 2. Инфекции,** които поразяват човека в резултат на външни фактори, а не като следствие от конкретното състояние на кръвта. В тази група влизат различните инфекциозни и заразни болести, както и епидемиите. Те могат да поразят човека при изпълнение на служебния му дълг, при неговите всекидневни социални контакти или вследствие на широко разпространени заболявания сред околните.
- 3. Болести, обусловени от лошото хранене,** особено в детството. Недохранването предразполага тялото към болести, понижава съпротивляемостта и жизнеспособността му и подрива „защитните му сили“, като води до преждевременна смърт.
- 4. Наследственост.** Има различни видове наследствени слабости, които предразполагат индивида към определени болести и в крайна сметка водят до смърт, както и такива, които неотклонно убиват желанието му за живот. Освен това, има и такива наследствени тенденции, които предизвикват опасни наклонности и формират нежелателни навици в морално отношение; те разграждат волята на индивида и така го лишават от способността му да се бори с вродената предразположеност. Той пасивно ѝ се отдава и се разплаща за това с

цената на редица болести или смърт.

Ето четирите типа болести и причини за смъртта, които до голяма степен предопределят съдбата на хората от нашето обкръжение. Тези фактори не бива да се отнасят към психичните причини за болестите, а да се разглеждат (и то много внимателно) като част от условията, определяни от груповия живот с неговите предразполагащи и болестотворни причини. Към тях се числят и инфекциозните заболявания, но без ситуациите, при които болестите възникват в резултат на железопътни и автомобилни катастрофи. Вярно е, че в работата си лечителят може да се сблъска и с такива случаи, но те изискват досга по-различен подход в сравнение с третирането на болестите, възникнали в немощото тяло или при други групови заболявания. Проблемите, произтичащи от недохранване или неправилно хранене, характерни за съвременния живот, няма да бъдат разглеждани тук. Нито едно дете не носи отговорност за тях, а мен ме интересуват заболяванията, обусловени от вътрешните, субективно неправилни условия.

Отговорността на детето за жизнените условия, в които живее, практически е равна на нула, ако не признаем **кармата** в ролята ѝ на предразполагащ фактор и нейната способност да предизвиква корективи, които произтичат от миналото, но въздействат върху настоящето. Ще разгледам по-подробно този въпрос в третата глава, която анализира нашите кармични дългове. Сега само ще отбележа, че темата за болестите може изцяло да се разглежда през призмата на кармата и трактовката ѝ би била еднозначна и убедителна, ако съществуваше правилно разбиране по този труден за осмисляне предмет още от първата му поява на Запад. Истината, така както е дошла до вас от Изтока, е толкова изопачена от източните теолози, колкото е изкривено тълкуването на доктрините за изкуплението и непорочното зачатие от западните им колеги. Вашите съвременни формулировки са много далече от обективната истина. Затова изпитвам сериозни затруднения, когато разглеждам темата за болестите от гледната точка на *Закона за Кармата*; трудно ми е да ви дам правдива представа за тези обективни знания, защото се сблъсквам с погрешно разбраните от вас идеи на закона за причината и следствието. Учението за внезапно възникващата еволюция и съвременните теории за действието на катализатора върху две вещества, които (смесени в негово присъствие) се превръщат в трето вещество, съвсем различно от първите две, съдържат много истина относно действието на кармата. Разбирате ли ме? Да или не? Ако ви кажа, че ударението, което се отрежда на закона за кармата (когато с него се обяснява справедливостта на болката, болестите и страданията), е само частична представа за основната космична истина - ще внесе ли това поне малко яснота във вашия ум? Ако ви заявя, че правилно разбиранят и приложен закон за кармата по-бързо ще донесе щастие, благоденствие и освобождение от страданията, отколкото самата болка и нейните последици - способни ли сте да вникнете в това?

Светът на заблудите е толкова силен в наши дни, а илюзиите са толкова могъщи и живи, че ни е невъзможно да осъзнаем реалното значение на този обективен закон.

Законът за кармата не е закон за отплата и възмездие, както може да се допусне от прочита на наличната литература: това е само един от неговите аспекти. Законът за причината и следствието не трябва да се разбира така, както се тълкува сега. Да вземем за пример закона за гравитацията, който отдавна се е утвърдил в човешкия ум. Такъв закон съществува, но той представлява само фрагмент от един друг, по-всеобхватен закон. Непогрешимостта на този частичен аспект се опровергава всеки път, когато видим в небето полета на самолета, при който действието на закона за гравитацията се преодолява с помощта на обикновени механични средства. Ако човешките същества можеха да осъзнаят, че за тях това е толкова лесно, колкото и за самолета, те биха се обучили с лекота на древната техника, според която способността за левитация е едно съвсем просто начално упражнение.

Законът за последиците не е толкова неизбежен и ненарушим, колкото го смята съвременната мисъл, но е далеч по-тясно свързан със закона за мисълта, отколкото се

предполага. В разбирането на този факт менталната наука постепенно налучква верния път. Нейната ориентация и цели са правилни и добри и ще дадат богати плодове, но изводите и методите ѝ на работа в наши дни са печално неграмотни и заблуждаващи.

Ще се спра върху неразбирането на закона за кармата, защото много държа да пристъпите към изучаването на законите на лечителството с максимално свободни и открити умове и да осъзнаете, че вашето неразбиране на законите е обусловено:

1. От старите теологии и от техните статични, изкривени и погрешни представи. Тези учения водят до огромни заблуди, но за съжаление са повсеместно признати.
2. От световната мисъл, силно доминирана от елементите на желанието, в която е останало малко от истинското мислене. От своята тесногръда гледна точка хората тълкуват тези смътно усещани закони като завършеност. Например, в учението за кармата се акцентира върху идеята за възмездие главно защото хората търсят правдоподобно обяснение за видимата страна на нещата така, както на тях им е удобно да я разбират. Добрата карма все пак е повече от лошата, макар вие сега да сте убедени в обратното.
3. От световните заблуди и илюзии, които държат средно-интелигентния човек далече от обективната истина. Само напредналите хора и учениците започват да постигат мимолетни и несвършени прозрения за величествената реалност.
4. От безконтролния ум и скованите, несъбудни мозъчни центрове, които също забавят движението на човека по пътя към правилната му реализация. Този факт не се признава често. Човешкият апарат за реализация все още не е свършен. Обърнете внимание на това.
5. От националните и расовите темпераменти с техните предразсъдъци и предвзетост. Дадените факти са препятствие за правилната оценка на разглежданите реалности.

Вече ви казах достатъчно, за да осъзнаете колко безпочвени са претенциите ви, че правилно разбирате законите, с които се сблъсквате и които се опитвате да обяснявате. В никоя област на човешкото познание не цари такава тъма, както в сферата на законите, свързани с болестта и смъртта.

Онова, което ще кажа в раздела „*Психични причини за заболяванията*“, няма да има нищо общо с недъзите и предразположенията към заболяванията, обусловени от обкръжението, нито от тези физически пороци, които се наследяват от родителите, носещи в телата си и предаващи на децата си микробите на болести, които те преди това са наследили от своите прародители.

Наследствените болести се срещат много по-рядко, отколкото се предполага; от тях най-опасни и непосредствено засягащи човечеството са предразположението към туберкулоза, сифилис и рак. Тези болести могат както да се наследяват, така и да се предават чрез контакт. Тях ще разгледаме във втория голям раздел - този за болестите в група.

ГЛАВА I

ПСИХИЧНИ ПРИЧИНИ ЗА ЗАБОЛЯВАНИЯТА

Ще се старая да избягвам (доколкото е възможно) техническата страна на проблемите. Нашата задача е езотеричното разглеждане на болестта и нейните форми, допълнено с изясняването на същността и функционалните причини за тези болести. Ще формулираме общите закони, на които лечителят ще се опира в своята работа, както и **шестте правила**, които той трябва да усвои и да изпълнява дисциплинирано и съзнателно.

Психичните причини се подразделят на четири групи:

1. Произтичащи от чувствено-емоционалната природа.
2. С произход от етерното тяло.
3. Резултат от неправилно мислене.
4. Лични недостатъци и психични проблеми на учениците.

Забележете, че слагам немощта на етерното тяло на второ място, а не на първо. Причината се състои в това, че *груповите недъзи и заболявания*, свойствени за расата, поначало се проявяват чрез етерното тяло и като цяло си пробиват път чрез етерните тела на всички форми. Въпреки че тези заболявания по последни данни се оказват най-разпространени, аз ги поставям на второ място, защото човечеството още не е готово да се пребори с тях като цяло. Първата крачка трябва да бъде направена от самия човек, които е длъжен да пречисти своето емоционално (астрално) тяло от тези условия, които го предразполагат към болестите. В наши дни човешката раса е астрално поляризирана; чувствено-емоционалната природа изцяло господства над масите. Това води до сравнително негативно етерно тяло, настроено на честотата на цялата етерна субстанция на планетата. Въпросната субстанция, която лежи в основата на всички форми, е просто проводник за жизнената енергия към външното плътно физическо тяло. Енергията протича през тази етерна субстанция без никакъв контрол от страна на човешкото същество и остава напълно неосъзнавана от него, тъй като фокусът на неговото внимание се намира в астрала. Физическото самочувствие на човека до голяма степен се корени в астралното (емоционалното) състояние на съзнанието. Ние трябва да изкореняваме тези групови по своята същност нещастия, които проникват в човечеството от света на етерната сила, водят до изтощение или превъзбуда и създават условия, закономерно водещи до смърт. Като общо и основно правило можем да посочим, че собствените ни физически недостатъци (в сегашната епоха) се крият в емоционалното тяло и че това средство за самоизява е основният предразполагащ фактор за лошото здраве на индивида, доколкото груповите заболявания и вълните от различни масови епидемии се зараждат от някои условия в етерната субстанция на планетата. Всеобщите расови, национални и планетарни заболявания си пробиват път към индивида чрез неговото етерно тяло, но не са предимно лични по своето проявление. Впоследствие ще развия тази тема по-подробно; сега давам само общото правило.

Болестите на масите, на средните граждани, на интелигенцията и на учениците, работещи за света, на практика доста се различават едни от други - не толкова по формите си на проява, колкото по своя характер. Този факт рядко се разбира от средния лечител; за него с трудно или невъзможно да улови тези различия и оттук да определи степента на еволюцията, достигната от дадения човек. С някои заболявания трябва да се работи на ментално ниво - те предполагат умствена активност от страна на лечителя; за други се изисква концентрация на емоционалната му енергия, а в трети случаи той трябва само да бъде проводник (чрез етерното си тяло) на пра-ничната енергия и така да я предава към етерното тяло на пациента. Колко лечители могат правилно да определят фокуса на съзнание, или жизнената сила на пациента, с която ще работят? Колко от тях поне малко разбират от този тип лечение, което е възможно и необходимо да приложат за даден тип ученик? Колко малко от тях съзнават, че нито един ученик не може да се остави в ръцете на среден магнетичен лечител, на посредствен биоенерготерапевт или на случаен психолог! Ученикът няма право да се подлага на ауричните еманации на случайни лечители или да се отдава във властта на неопитен академичен психолог, колкото и известен да е той, но може да се довери на опитен лекар или хирург във физически аспект, доколкото за него физическото тяло е просто един автомат. Следователно, ученикът може да ползва достъпните физически средства за оздравяване. Много от недостатъците в днешните методи на лечение са резултат от неспособността на лечителя:

1. Да оцени степента на поражение, засегнатото място, както и в кое тяло то е възникнало и се развива.

2. Да разбере на кое стъпало от еволюционната стълбица се намира пациентът и къде в тази връзка трябва да се търси източникът на проблема.

3. Да различава болестите, причинени от лични вътрешни състояния, от наследени наклонности или от групов произход.

4. Да прецени как да лекува болестта:

- алопатично или хомопатично (и двата метода могат да играят положителна роля) или някакъв друг подход, лекарско изкуство или наука;

- чрез излъчване и магнетизъм (поотделно или заедно);

- по пътя на правилната психична пренагласа, стимулирана от вътрешната чистота и проникателност на лечителя;

- чрез обръщане към духовната сила на самия пациент, което е възможно само при духовно развити хора;

- с окултни средства, като формирането например на *лечителски триъгълник*, съставен от **Учител, лецител и пациент**.

Този метод изисква от лечителя голямо познание и духовна възвишеност и предполага връзка с Учителя или с групата Учители, допълнена от заслуженото право за обръщане към тази група от името на пациента с молба за енергия - това все още се среща много рядко. Не пиша класически медицински трактат и затова няма да разглеждам анатомията на човешкото тяло, нито ще обсъждам симптомите на болестите (освен при крайна необходимост). Няма да уточнявам нито тях, нито многото заболявания с дълги наименования, характерни за съвременния човек. Този род информация можете да намерите в многобройните учебници по медицина и при желание внимателно да я изучите. Лично аз смятам този подход за незадоволителен. Ще започнем с априорното твърдение, че болестта съществува и е следствие от *скрити причини*; че човекът е напреднал в осмислянето на техните следствия само колкото да разбере, че те предизвикват изменения във външната му обвивка, също както съвременната наука е навлязла в разбирането си за външното проявление на Бога, разглеждайки го единствено като свят на феноменалната природа.

Успехите на медицината и хирургията в отстраняване на усложненията и в общата лечебна практика са неоспорими. Разбира се, прилаганите методи (както при дисекцията на животни) могат да предизвикват и страдания, но независимо от това човечеството храни голяма благодарност към медицинската професия, защото услугите, които тя е направила на човешкия род, решително превишават сторените злини. Вярно е, че медиците не знаят всичко, също както с истина и това, че има малък процент лекари и хирурзи (по-малък отколкото в другите професии), които мислят само за себе си и на които не трябва да се доверяваме. Медиците все пак знаят достатъчно, за да признаят с готовност още колко много остава непознато. Тази голяма, добра и самопожертвователна група хора е част от човешкото семейство. Да не забравяме това!

Нека сега разгледаме субективния аспект на човека и второстепенните причини, загнездили се в неговите вътрешни тела и в субективната страна на самата природа. Основните първопричини, както обясних по-рано, са над вашата познавателна способност. Те лежат извън възможностите на конкретния разсъдък. Опитвам се да ви подсказва как човек може да работи (индивидуално и групово), за да се освободи от натрупванията на миналото и да пречисти тялото си от патогенните фактори. Трябва обаче да помним, че много от заболяванията имат групова природа и следователно са свойствени за човечеството като цяло. Както насекомите опустошават и разрушават растителното царство (явление, наблюдавано от всеки случаен турист), така микробите, самостоятелно или на групи, опустошават и унищожават човешкото царство. Те са фактор на разрушението и изпълняват една необходима функция във великата схема на живота.

Доколкото никой не може да избегне физическата смърт, целта е човек да я срещне *според изискванията на собствената си душа*. Когато индивидът достигне по-висока степен на еволюция, той обмислено и точно избира времето за съзнателното си отдръпване от физическото тяло. То остава безмълвно и лишено от душа и светлина, но здраво и невредимо, а след време в резултат на естествените процеси се разлага и съставлящите го атоми се връщат във „фонд резервни единици“, докато отново не потребват за нуждите на възплътяващите се души. В субективната сфера на живота този процес отново се повтаря, но мнозина вече са се научили да се отделят от астралното си тяло, като избягват това *„разтваряне в мъглата“*, което символично изразява смъртта на човека в астрален план. Индивидуалността се отдръпва към мисловното си ниво, а изоставената астрална черупка се слива с мъглата и я уплътнява.

Затова повтарям, че съзнателно избягвам техническата страна на медицината, макар често да се връщам към физическото тяло и болестите, на които то става жертва.

Сега ще посоча още един закон на лечителството, както и едно от правилата, които лечителят трябва да спазва. Изучете ги внимателно.

ЗАКОН № 2:

Болестта е обусловена от три влияния. Първо, от миналото на човека; в този случай индивидът се разплаща за своите предишни грешки. Второ, от наследствеността, приета заедно с целия човешки род, която е пропита от заразени енергийни потоци с групов произход. Трето, заедно с всички природни форми той изпитва върху себе си това, което Повелителят на Живота проявява чрез своето тяло. Тези три влияния носят наименованието “древен закон за връзката със злото”. След време той ще отстъпи място на “новия закон за изначално преобладаващото добро”, който лежи в основата на всичко сътворено от Бога. Този закон трябва да се приведе в действие чрез духовната воля на човека.

Какво е това закон, братко мой? Това е налагане (в малкото и голямото) на волята и целта на Този, който невъобразимо ни превъзхожда. Затова този закон надхвърля познавателните възможности на човека. След време хората ще осъзнаят, че всички природни закони имат своя висш, духовен аспект, към който скоро ще насочим своето внимание. Нашите сегашни закони са само вторични. Това са закони на груповия живот, които управляват природните царства и намират своя израз в човешкото царство чрез посредничеството на ума, емоционалната природа и физическия организъм. Разглеждането на първичните закони не влиза в намеренията ми за този кратък трактат. Сега просто констатирам тяхното съществуване, а в бъдеще (в зависимост от развитието на обстоятелствата) бих могъл да се спра подробно на тях.

Както споменах, третата част от този трактат ще бъде посветена на основните закони на лечителството. Те не са свързани с горепосочените закони, а с практическите аспекти на лечителското изкуство.

ВТОРО ПРАВИЛО на лечителя:

Лечителят трябва да постигне магнетична чистота чрез чист живот. Той трябва да достигне онова лъчисто сияние, което се проявява във всеки човек при съединяване на центровете в главата. След установяването на това магнетично поле, излъчването също се усилва.

Значението на казаното е ясно за онзи, който е напреднал в изучаването на езотеризма. Както е известно, магнетичното поле се появява, когато мощните вибрации от центъра пред *хипофизата* и от този, който се намира около и над *епифизата*, се слеят в една орбита. Единственият спорен въпрос, свързан със споменатото правило (което ще разгледаме по-късно), е как да се достигне магнетичната чистота и как двата центъра в главата могат заедно

да образуват магнетично поле. По-надолу, в практическите изводи, ще се спра накратко на тези два въпроса.

Ще забележите, че болестта рядко има индивидуален произход, освен ако човек не пилее живота си и не злоупотребява със своето тяло (чрез пиянство или сексуални излишества) и че повечето болести в наши дни имат почти изключително групов произход; наследствените са резултат от инфекции или недояждане. Последната причина с главното зло на цивилизацията и е резултат от икономически неуредици или развалена храна. Както вече посочих, тези болестотворни причини не са резултат на вътрешните тънки сили, а следствие от нахлуването в човешкото етерно тяло на енергии от физическия план и от света на външните сили.

Окултните учители отделят сравнително малко внимание на идващите отвън сили, които се зараждат във физическия свят и поразяват вътрешните тела на човека. Има физична енергия и силови потоци, които се вливат в етерните тела на всички форми, точно както световната илюзия и миазмите на астралните сфери често се пораждат от условията на физическия план. Енергиите, вливащи се в центровете на човека от по-тънките равнища, често се разглеждат от окултната литература, но силите, които въздействат от заобикалящия ни физически свят, рядко се осъзнават и обсъждат. Помислете върху това своеобразно новаторско виждане.

Помолих Алис А. Бъйли да състави кратък обзор на основните тезиси, обхванати под заглавието „Що е болест"? Получи се следното:

1. Всяко заболяване е плод на дисхармония и отсъствие на равновесие и контрол. Обобщено казано:

- болестите са присъщи и на четирите природни царства;
- болестите са пречистващи по своето действие;
- определени лечебни методи са свойствени за човечеството и имат интелектуален произход.

2. Заболяването е природен факт:

- антагонизмът към болестта често я усилва;
- болестта невинаги е резултат от неправилното човешко мислене.

3. Заболяването е процес на освобождение и враг на застоя.

4. Законът за причината и следствието управлява болестта, както властва и над всичко проявено.

Изцелението може да се постигне по три начина:

1. Чрез методите на многобройните школи по медицина и хирургия и подобните им направления.
2. Чрез прилагане на психологията.
3. Чрез активността на душата.

Вече споменах, че основните причини за заболяванията са три аша - психични, предавани чрез контакт в група и кармични (не сийте, че това са вторични причини).

1. Причини от чувствено-емоционален характер

В „Трактат за бялата магия" за пръв път дадох на света информация относно природата и контрола на астралното тяло; това е практически първата публикувана книга на тази тема. Исторически погледнато, много от знанията за физическото тяло и грижата за него (в езотеричен и екзотеричен план) вече са предадени на човечеството; сред тези сведения има много истини, но и немалко заблуди, доколкото често се е изхождало от погрешни предположения. Съвременните езотеристи разглеждат етерното тяло и в това също има част истина и

част неистина, но като цяло този подход е по-правилен от окултна гледна точка, отколкото от екзотерична. Може би ще ви изненадам, ако кажа, че „Трактат за бялата магия“ с като цяло верен, но по необходимост е ограничен (непълн) и следователно той също е частично неверен. Учудва ли ви подобно твърдение? Нали помните как илюстрирахме и признахме ограничеността на нашите познавателни способности? Невъзможно ми е да ви предам цялата истина, след като вие не познавате нито терминологията, нито адекватното фундаментално знание. Това затруднява моята задача. Даваното ви учение за лечителството е най-трудното от всичко, с което досега съм се захващал, и то по две причини. Първо, терминът „*по-фини тела*“ строго погледнато е безсмислен. Това не са тела, подобни на физическото. Те представляват своеобразни центрове (резервоари) на особени видове сили, присъщи са за всички индивиди и имат своите входи и изходи. Оприличават ги на съвкупност от атоми, които вибрират на високи скорости и са оцветени (според някои окултни школи) в определени цветове, издават специфичен звук и се намират в различни стадии на развитие.

По други твърдения, те са състояния на съзнанието и някои ги смятат за създадени по подобие на човека. А какво е твоето мнение, братко мой?

Астралното тяло е главният определящ фактор за повечето хора. В него с основната причина за лошото им здраве, защото то има силен предопределящ ефект върху жизненото и етерното тяло. Физическият организъм с автомат, управляван от вътрешното тяло. Нека припомним, че виталното тяло е приемник на енергийните потоци, на практика е образувано от тях и именно те насочват дейността на физическия механизъм; така става ясно, че най-мощният поток е този, който контролира действието на човешкия организъм във физическите сфери. Има два енергийни потока, които трябва да бъдат отбелязани при изучаването на факторите, водещи до действия във физическия свят; искам да припомня в тази връзка, че болестта е активност именно във физическия план:

1. Потокът на самия живот, който се корени в сърцето и определя жизнеспособността на човека, работоспособността му и срока на неговото съществуване.
2. Преобладаващият енергиен поток, който идва от астралното, менталното и душевното тяло (той контролира човешкото проявление във физическите сфери).

За преобладаващата човешка маса и за посредствената тълпа доминиращи фактори са потокът на живота и потокът на астрална-та енергия, или енергията на желанията. Последният може да бъде малък или среден.

При мислещите хора, освен тези два доминантни фактора, се задейства и растящият поток от ментална енергия.

При интелигенцията и кандидатите (тези, които са готови или вече са на пътя на изпитанията), трите споменати потока достигат точката на равновесие като образуват интегрирана, или координирана личност. В това число влизат мистиците и творческите работници, познаващи вдъхновението и духовните озарения, което свидетелства за начален приток от енергията на душата.

Колкото до *учениците*, тази група мъже и жени са се отдали на духовната енергия, като останалите три енергии безпрекословно са подчинени на нейния висш контрол.

Съществуват още два типа енергии, с които трябва да се съобразяваме, когато разглеждаме интелигентния човек:

1. Енергията, образувана от съединените в сплав сили при координираната личност.
2. Енергията на самия физически свят, която накрая се разпознава от кандидата или ученика и предизвиква толкова крайно отрицателно отношение, че се превръща в един от главните фактори, който съдейства за отварянето на центрове.

Накрая настъпва времето, когато посветеният, проявявайки се във въплъщение, работи само

с три типа енергии - с енергията на самия живот, с отрицателната енергия на личността и с положителната енергия на душата. Така той се представя като съзнателно проявление на трите аспекта на Троицата.

Някои неща трябва да се утвърдят като окултен факт в съзнанието на лечителя, преди той да е готов за работа:

1. Няма нищо друго, освен енергия, която се проявява под формата на многобройни и многообразни конкретни енергии. Именно те формират Вселената. По същия принцип и човешките тела (като средства за проявление) са съставени без изключение от енергийни единици, условно наричани „атоми“, които са обединени в телесна форма от свързващата сила на по-мощни енергии.

2. Главният енергиен фокус у човека с духовният и значението му като интегриращ фактор е толкова по-голямо, колкото по-висок с качественият му потенциал. На ранните етапи от човешката еволюция се проявява аспектът на *възрзката*. По-късно, когато апаратът за реагиране (човешкото гяло) стане по-развит, започва да доминира *качественият* аспект на душата.

3. Гледано отвътре (от безвремието), човешкото създание представлява един чудесен, калейдоскопично изменящ се феномен. Така наречените тела, или по-точно съвкупността от атомни единици, проблясват и изчезват и отново ярко избухват. Цветните потоци пробягват насам-натам, като се извиват в преливащи се фигури. Понякога отделни участъци избухват в пламенно сияние, а после чувствително помръкват, стават безцветни и сякаш несъществуващи. Винаги обаче се вижда неизменната всепроникваща светлина, която струи като поток от лъчи към проявения човек, извирайки от два големи участъка на тялото, разположени в главата и сърцето. Забелязват се (в началото неясно, а после все по-отчетливо) още седем бледи светлинни диска - ранно свидетелство за седемте центъра [*чакри* - бел. ред.].

4. Тези центрове формират определени аспекти на качества и на съзнание, определят цветовото излъчване на външната човешка форма и я използват като физически апарат за реагиране. В хода на еволюционния процес те преминават през три типа разкриване:

а) Промяна, която се осъществява, когато растящото дете се превръща във възрастен човек. Към 21-та година центровете достигат онова качествено равнище, което са имали към края на предишното прераждане. По-нататък човек продължава развитието си от точката, в която го с приключил предишния път.

б) Разбуждане на центровете чрез жизнения опит. Понякога в рамките на един живот се пробужда само един център, но се случва и няколко центъра да достигат активно функциониращо съзнание.

в) Накрая центровете биват събудени чрез процеса на посвещение, но това става само ако човекът съзнателно върви по Пътя.

5. Центровете определят степента на човешката еволюция (*във външно изражение*), като действат пряко върху физическото тяло чрез ендокринната система. Това трябва да се помни, защото бъдещият окултен лечител ще подхожда към пациента от тази гледна точка. Следователно, той ще лекува чрез въздействие върху центровете и жлезите, управляващи онази част от тялото, където се е загнездила болестта. Но времето за това още не е настъпило, защото човешкото невежество е наистина голямо. При неопитност лесно може да се предизвика превъзбуда в центровете (а оттам и в жлезите), от което болезненото състояние ще се усили, вместо да изчезне.

<А> Неконтролирани и неправилно регулирани емоции

Този подраздел предлага факти за това какви мощни болестот-ворни фактори са неправилната емоционална настройка и общото нездраво състояние на астралното тяло. Това

е така, защото виталното или етерното тяло на обикновения човек по същество се задвижва и управлява от астралната му природа. Възбудата на това тяло, неистовият порив под въздействие на ярост, силна тревога или дълготрайно раздразнение отклоняват потока от астрална енергия към слънчевия сплит и така го довеждат до силен дисбаланс. Той впоследствие възбужда стомаха, панкреаса, пилора и жлъчката. А мнозина ли в нашия напрегнат век са избавени от лошото храносмилане, от нежелани гастритни симптоми или от проблеми с жлъчката?

Силната неприязън и враждебността, породени от критикарство и комплекс за превъзходство, пряко водят до повишената киселинност, от която страдат толкова хора. Подчертавам, че това с общ поглед върху проблема. Твърде много хора субективно страдат от комплекс за малоценност, но същевременно демонстрират чувство за превъзходство в отношенията си с другите хора! Стомашните проблеми са тясно *свързани с желанията* на физическото тяло; човек задоволява всичките си гастрономични прищевки и така предизвиква повишено отделяне на жлъчен сок, което е често срещано оплакване.

Привеждам тези примери, за да покажа как преобладаващо неправилното отношение, което съвременното човечество проявява към живота си и към ближните, влияе върху общото здравословно състояние на индивида.

Нешастията, произтичащи от ненавистта и от склонността към недоброжелателно осъждане си проправят път от гърления център към този на слънчевия сплит. Тази взаимовръзка между центровете все още не е осъзната в нужната степен. Чакрите на етерното тяло са проводници на различни видове енергии, като често пропускат огромно количество нежелателна енергия, която се издига от центровете, разположени под диафрагмата, към тези над нея.

Физическото тяло (етерното и плътното) може да се оприличи на дом с две телефонни връзки - по едната енергиите се предават отвън навътре към дома, а другата е нещо като вътрешен домашен телефон. Тази аналогия е доста по-точна, отколкото може да се стори на случайния мислител. Във всеки съвременен дом има светлина, вода, телефон, газ. Светлината е символ на душата, водата е символ на емоциите, телефонната връзка е символ на ума и неговия взаимообмен от знания, а газта е символ на етерната природа.

За съжаление това, което излиза от съвременния дом, е само негоден отпадък, продукт от привързаността към егоистичното за-товоляване на личностните потребности и желания.

Ето защо така настоятелно призовавам всички към *непричиняване на вреда* - това (езотерично погледнато) е основният научен метод за хигиенизиране на дома и прочистване на центровете. Тази практика води до промиване на задръстените канали и открива входа на по-висшите енергии.

Емоционалните причини за болестите и състоянията на ума, които водят до физически дискомфорт, имат в наши дни доминиращо значение. Ако станат хронични и се пренасят от живот в живот, те съдействат за усилването на болестотворните фактори, което може да доведе до сериозни заболявания, изискващи незабавно премахване на жлъчния мехур или операции, неизбежни при хронична язва на стомаха. Други болести възникват в резултат от постоянното задоволяване на страстите, макар че сексуалните болести се отнасят към отделна категория. От казаното дотук можем да направим извода, че истинският лечител трябва да обедини в себе си не само езотеричното познание, но (докато не е посветен) и нещо от психологията, нещо от магнетичното изкуство, както и да бъде отличен медик или хирург.

Съвременното лечение до голяма степен остава безрезултатно, защото не отговаря на посочените три условия. Голяма част от лекарите, особено тези с общ профил, са добри психолози и имат солидни познания за симптомите, анатомията и методите на лечение, с което средният лечител-метафизик не може да се похвали. Те обаче остават безнадеждно невежи в една обширна област от знания - тази на течащите и взаимодействащи си в човешкото тяло енергии, както и относно уникалните възможности, които биха се разкрили,

ако се приемат някои езотерични истини. Докато не започнат да работят с етерното тяло и не усвоят науката за центровете, те няма да постигнат бърз прогрес. Езотеричният лечител знае много за вътрешните сили и енергии и в общи линии познава основните причини за езотеричните заболявания, но неговото невежество в областта на човешкия механизъм е прискърбно и му пречи да разбере две неща:

Първо, че болестта често е проявление на нежелателни субективни състояния. Когато излязат на повърхността на човешкото тяло, те могат да бъдат изучени и отстранени. Помнете обаче, че нерядко подобно проявление и неговото лечение може да причини смъртта на това конкретно тяло; но душата продължава своя път. Един кратък живот не означава много в дългия цикъл на душата и се смята за достатъчно ценен, ако периодът на лошо здраве (дори да с завършил със смърт) е спомогнал за пречистването на личността от неправилни емоционални и умствени състояния.

Второ, болестта понякога е част от процеса на отделяне на душата от нейното обиталище. Това ние наричаме смърт и тя може да настъпи бързо и неочаквано, ако душата внезапно напусне тялото. Смъртта обаче може да се проточи и душата в течение на месеци или години бавно и постепенно да напуска тялото, докато то незабележимо се стопява и отмира.

Лечителите все още не притежават достатъчно знания, за да могат с мъдрост да се ориентират в тази материя. Обобщавайки, можем да кажем следното:

1. Болестта с пречистващ процес, който спомага за по-чистото проявление на душата, на нейния жизнен аромат, влияние и полезност. В този случай изцелението е възможно.
2. Болестта може да е бавен и постепенен процес на телесно умиране и оттук - на духовно освобождение. В този случай изцелението с невъзможно, макар че трябва да бъдат взети мерки за облекчаване на състоянието. Продължителността на живота може да се увеличи, но за излекуване не може да се говори. Това с неразбираемо за обикновения интелектуален лечител. Смъртта се разглежда като катастрофа, а всъщност тя е своеобразен благодетел.
3. Болестта може да бъде внезапен и окончателен призив на душата към тялото, което трябва да я освободи за друго служене.

За спасяването на живота трябва да се направи всичко необходимо от гледна точка на съвременната медицинска наука, както и от многобройните гранични с тях области на знание. Много може да се направи и чрез методите на менталното и духовно лсчителство, подкрепено от психологията. Ще дойде ден, когато ще съществува сътрудничество между различните отрасли на знанието и синтез на техните усилия.

Вече подчертах, че астралното тяло е първостепенен движещ фактор в живота на мнозинството. Това се обяснява със следното:

1. Основната човешка маса центрира в наши дни своето съзнание именно в това тяло.
2. Днес то с най-развитото от телата и затова поема по-голямата част от виталната енергия, която се излива чрез жизнения поток на душата, както и тази, идваща от потока на съзнанието.
3. То е ориентирано към външните сфери, по посока на физическия опит. Тази насоченост понякога се сменя и този, който става кандидат, временно се обръща към вътрешния си свят. Човешките центрове („лотосите на живота“) при неразвения човек са обърнати надолу, а стъбълцата им - нагоре, докато при развития човек положението с точно обратното; условията в астралното тяло се подчиняват на същото правило. При високоразвения човек, посветен или Учител, астралното тяло с трайно ориентирано по посока на душата. При мистиците, кандидатите и учениците процесът е съпроводен с толкова значими изменения в посоката на силовите потоци, че може да се стигне до временен хаос.
4. Астралното тяло на човека, като сравнително късна еволюционна структура (първи са се

появили физическото и етерното тяло), с най-жизнено и мощно. То е достигнало своя разцвет по време на късната Атлантида, но могъществото му все още с голямо и определя мощта и полярностната ориентация на широките маси. Сега то допълнително се усилва от енергийните потоци на животинското царство, което по степента си на развитие е изцяло астрално ориентирано.

Тук искам да напомня, че понятието „*тяло*“ е възможно най-неподходящо и заблуждаващо. То предизвиква в съзнанието образ с определена форма и конкретно очертание. Астралното тяло е съвкупност от сили, които се проявяват в съзнанието под формата на желания, импулси, страсти, копнежи, намерения, подбуди и проекции; така се обосновават много от постулатите на съвременната психология. Психолозите са открили (или преоткрили) природата на някои от тези сили и тяхната терминология често е по-вярна и точна в окултно отношение от тази на някои ортодоксални сзотс-ристи и теософи.

Ще ви бъде интересно да чуete от мен две неща. Преди всичко, малко техническа информация за проявленията във физическото тяло на силите от астралния свят, а след това и за неговите последици, когато (вследствие на неправилното използване на енергиите) се стига до заболявания и многообразни отклонения. Сега няма да обсъждаме тяхното лечение, а само ще разгледаме основните факти, върху които по-късно ще изградим своите изводи. Нека в тази връзка да разгледаме средния (обикновения) човек. Проблемите на ученика ще бъдат осветлени в раздел I. 4.

Нека припомним трите основни групи масови заболявания:

1. Туберкулоза.
2. Социални заболявания: венерични болести, сифилис.
3. Рак.

Към тях следва да добавим още две групи заболявания, поразяващи преди всичко кандидатите и онези хора, които са надраснали средното равнище и чието общо интелектуално ниво превъзхожда това на масите:

4. Сърдечни заболявания, с изключение на т. нар. порок на сърцето.
5. Широко разпространените в наше време нервни заболявания.

Тези пет типа заболявания и техните подгрупи характеризират основната маса от физически недъзи, които сега поразяват човечеството. Правилното разбиране на основните причини за тези болести ще окаже съществена помощ на бъдещата медицина. Какво от това ще бъде признато, засега не се знае.

Обърнете внимание върху физическите съответствия на седемте центъра на сила, които са разположени в етерното тяло, но се подхранват от астралното тяло. Наричаме ги ендокринни жлези. Те са следствие, което 'доказва ролята на енергийните центрове, и на свой ред са причини за верижни изменения във физическото тяло. За нагледност някои известни ни неща са подредени в следната сравнителна схема:

ЦЕНТЪР	ЖЛЕЗА	ОРГАН	ТИП СИЛА	ПРОИЗХОД	ТЯЛО
1. При Висшите Същества:					
Теменен	Епифиза	Мозъчна кора, дясно око	Духовна воля, синтезна и динамична	Атма, монадата чрез душата	Каузално тяло
2. При Окултистите, Посветените и Учителите (доминиращи след третото посвещение):					
Аджна,	Хипофиза	Среден мозък, ляво	Душевна	Егоничен	Будхичен
между веждите		око, нос, нервна система	сила, любов, магнетизъм, интуиция	логос	проводник, висш ментал
3. При кандидатите, учениците и мистиците (доминиращи след второто посвещение):					
Сърдечен	Тимус	Сърце, кръвообращение, блуждаещ нерв	Жизнена сила, групово съзнание	Любов	Висш ментал, каузално тяло
4. При всички видове духовни хора (доминиращи след първото посвещение):					
Гърлен	Щитовидна	Дихателен апарат	Съзидателна енергия, самосъзнание	Познание	Ментално тяло
5. При творческите личности, напредналите хора, интелигенцията:					
Слънчев сплит	Панкреас	Стомах, черен дроб, жлъчка	Астрална сила, емоции, копнежи	Астрал	Астрално тяло
6. При средното човечество, обикновените хора:					
Сакрален	Полови жлези	Полови органи	Витална енергия, физическа сила	Физически план	Етерно тяло
7. При деградиращите, животински тип хора:					
Основа а гръбнака	Надбъбречни жлези	Бъбреци, гръбначен стълб	Волева енергия, универсален живот	Майка на света	Физическо тяло

Тази схема (подобно на таблицата, дадена от Е. П. Блаватска в третия том на „Тайната доктрина“) е само едно обобщение, чисто тълкуване ще зависи от гледната точка на изучаващия. По-късно ще я разгледаме по-подробно и ще добавим останалите колонки и съответствия. Понататъшното ни изложение ще се гради върху следната йерархична схема:

1. Душа.
2. Тънки тела на ума и емоциите (като специализирани енергийни центрове).
3. Витално тяло със седемте му главни центрове на сила.
4. Ендокринна система - следствие на седемте центъра и определящ и контролиращ фактор във физическото тяло.
5. Нервна система (с нейните три дяла).
6. Кръвообращение.

Всички останали органи имат подчинена, а не определяща роля. Това, което предопределя човека и го прави да бъде такъв, какъвто е, са жлезите. Те, от своя страна, са външно

проявление на типовете сила, които постъпват през етерните центрове от по-висшите нива на битието. Жлезите отразяват степента на еволюция, достигната от човека; тяхната жизнеспособност и активност пряко зависи от състоянието на центровете (дейността им може да бъде достатъчна, прекалена или слаба в зависимост от състоянието на етерните вихри).

По-нататък процесът на контрол се осъществява чрез нервната система. Преките управители на нервната система - мозъкът и кръвообращението (като проводник на жизненото начало), определят дейността на човека: съзнателна, подсъзнателна, самосъзнателна и свръхсъзнателна. Трите центъра за висш контрол при повечето хора днес са:

1. Центърът *аджна* (между веждите).
2. Центърът на слънчевия сплит.
3. Сакралният център.

След време, когато човек „стане това, което е“ (каква странна езотсрична фраза), центровете за контрол ще бъдат:

1. Теменният център.
2. Сърдечният център.
3. Центърът в основата на гръбнака.

А дотогава ударението трябва да пада на постепенното заместване на едната троичност с другата; различното еволюционно стъпало, достигнато от хората, ще се определя в зависимост от тяхната поляризация, от състоянието на центровете и съответствието им в жлезите на физическото тяло, а оттук и от болестите, недъзите, задръжките и усложненията, които плътта наследява. От това става ясно, че лекарят и психологът трябва да работят ръка за ръка. Трите най-важни аспекта при поставяне на диагноза са:

1. **Психологичен**, или оценка на вътрешните тела на човека от гледна точка на тяхното развитие, интеграция и пълната им координация с личността (как тези фини аспекти на човешкото същество се проявят в съзнанието).
2. **Ендокринологичен**, който разглежда ендокринните жлези като енергийни станции, през които протича енергията от центровете - динамична и просветяваща.
3. **Физиологичен**, чрез който лекарят, след като отчете заключенията на предишните двама експерти, диагностицира болестта и я лекува в сътрудничество с тях.

Те тримата могат да се обърнат и към други експерти и специалисти в областта на електротсрапията, остеопатията и мануал-ното лечение, като само в резултат от обединяването на знанията на лекаря, психолога и ендокринолога медицинската професия ще може да открие новото си ниво на полезност и да встъпи в новия век напълно подготвена за работата си с хората, които ще се изменят като тип и физически особености. Науката за електротерапията прави първите си крачки, но в нея вече има зачатъци на нови техники и методи за лечение. Работата на мануалните практики с полезна и необходима, но заедно с остеопатията тя е призвана да осигури известна помощна техника за тримата гореспоменати специалисти. Работата на мануалните лечители и тази на остеопатите представлява двете половини на едно цяло, колкото и самите практикуващи до го отричат. Все пак, манотерапевтите трябва да придобият по-задълбочена научна подготовка и по-високо равнище на технически медицински знания.

Медицината бавно настъпва в зоната на една нова полезност. Едва когато бъде признато, че причината за болестите не се намира във физическия орган или система, а в по-фините жизнени сфери, ще станем свидетели на необходимите радикални промени, които ще доведат до опростяване, а не до усложняване и затрудняване на лечението.

И така, болестта прониква във физическото тяло от невидимия свят вследствие на употреба или злоупотреба (във вътрешен план) с тънките сили. Трябва добре да се запомни, че фактическите болестни прояви у човека могат да се разглеждат като причинени от:

1. Индивидуални заболявания, обусловени от някои особености на организма, както и от умственото състояние и емоционалното самочувствие, които могат да доведат до сериозни неразположения. Това се наследява от миналото.
2. Болести, присъщи на човечеството като цяло. Има заболявания, към които са предразположени всички хора; техните болестотворни микроби се намират в скрито състояние във физическите организми на повечето хора, като очакват само подходящи условия за проявление. Тях можем да разглеждаме като болести от групов характер.
3. Заболявания, които (колкото и да е неточно казано) са случайни. Човек става тяхна жертва, когато например се разболява от инфекциозни или заразни болести.
4. Заболявания, чиито източник е почвата. За тях все още се знае твърде малко. Почвата на нашата земя с много древна и с наситена с болестотворни микроби, които събират своята дан от растителното, животинското и човешкото царство. Тези болести се проявяват по различен начин във всяко от тях, но са обусловени като цяло от едни и същи причини.
5. Болести, изразяващи трудностите на мистицизма. Това са особени заболявания и неразположения, присъщи на учениците и кандидатите. Те по принцип се обясняват с протичането на енергии през недостатъчно подготвените им или неадекватно развити центрове, неспособни да боравят със силата.

Казаното по-горе е *обобщение*, което може да се окаже полезно.

Астралните енергии, които предопределят в наши дни жизнените сили на повечето хора, се проявяват в човешкия организъм по един сравнително лесен за разбиране начин. Както посочих, седемте центъра на етерното тяло имат своите съответствия в астралния проводник. Това всъщност са седемте главни фокусни точки на сила, всяка от които олицетворява един от седемте енергийни лъча. Искам преди всичко да поясня кои центрове изразяват тези седем типа лъчи:

ЦЕНТЪР	ЛЪЧ	КАЧЕСТВО	ПРОИЗХОД
Темемен	I	Божествена Воля	Монадичен
Аджна	VII	Организираност	Атмичен
Сърдечен	II	Любов - мъдрост	Будхичен
Гърлен	V	Съзидателност	Ментален
Слънчев сплит	VI	Емоционалност	Астрален
Кръстен	III	Репродуктивност	Етерен
Основа на гръбнака	IV	Хармоничност	Физически

Отбележете, че в четвъртото (човешкото) царство именно енергията на четвърти лъч, в сътрудничество с тази на първи лъч, води до възникването на синтеза. Съществува тясна връзка между най-високия (теменния) център и този в основата на гръбнака. Така, четвъртият тип енергия се проявява в сътрудничество с първия тип, защото ние по своята полярност сме все още *атланти*, а тази цивилизация е била четвърта по ред. В нашата пета цивилизация, в нашата сегашна *арийска* раса ще е необходима още много работа, която заедно с петия принцип на ума ще доведе до преход към по-висока степен на съзнание. Това ще хармонизира всички центрове чрез един волеви акт, интелектуално и интелигентно приложен, насочен към постигане на хармония. Този постулат дава основание за размисъл.

Във всяко астрално тяло могат да бъдат открити съответните седем фокусни точки, чрез които енергията постъпва и бива излъчвана по-нататък под формата на седем различни типове сила към седемте витални центъра на етерното тяло. Тези типове сила водят към добри или лоши резултати в зависимост от качествата на негативното плътно физическо тяло. Те се различават според типа лъч или сила. Полезно е да познавате техните добри и лоши въздействия и съответните болестни предразположения:

АСТРАЛНА СИЛА	ЦЕНТЪР	ЛОШ АСПЕКТ	БОЛЕСТ	ДОБЪР АСПЕКТ
Първи лъч, Воля или Мощ	Теменен	Самосъжаление, драматично „Аз“	Рак	Самопожертвувателност, самоотверженост
Втори лъч, Любов - Мъдрост	Сърдечен	Себелюбие, индивидуализъм	Сърдечни и стомашни проблеми	Душевна, общочовешка любов
Трети лъч, Активност	Сакрален	Сексуалност, свръхактивност	Социални заболявания	Родителска любов, групов живот
Четвърти лъч, Хармония	Аджна	Себичност, догматизъм	Лудост	Мистицизъм
Пети лъч, Познание	Гърлен	Низш психизъм	Неправилен метаболизъм, някои видове рак	Съзидателност, чувствителност, въдхновение
Шести лъч, Преданост	Слънчев сплит	Емоционалност	Нервни, гастритни, чернодробни болести	Устременост, правилна посока
Седми лъч, Организация	Основа па гръбнака	Егоцентризъм, черна магия	Сърдечни болести, тумори	Бяла магия

Разглеждайки дадената схема, помнете че това е едно **обобщение** на типовете болести, които могат да се появят вследствие на различните енергийни въздействия. То има за цел да подсказва само общата логика на процесите. Сложността на човешкия организъм и преплитането на енергийните лъчи е такова, че за никакви твърди постановки не може да става и дума. Лъчевите сили се проявяват по различен начин в зависимост от типа на лъча и от достигнатото еволюционно стъпало. Затова тук няма противоречие с предишните таблици. Ако помним, че всяко човешко същество в основата си е проявление на пет лъчеви сили, а именно на:

- лъча на **душата**;
- лъча на **личността**;
- лъча, който управлява **менталното тяло**;
- лъча, който управлява **астралното тяло**;

- и лъча на **физическата природа**;

ще разберем защо за средния индивид се налага да съставим две такива таблици. Ще е необходим:

1. *Позитивен* анализ на астралните сили, които изразяват личността.
2. Анализ на силите на душата, които едва се забелязват. Негативния анализ обаче, който засяга недостига на тези сили, тук няма да представлява голяма ценност.

Отново ще трябва да анализираме силите, които нахлуват във физическото тяло от астралния свят. Те постъпват пряко от душата и са съвкупност от нейните сили и висшия тип астрална енергия. Това е характерно за синтезния анализ и ще стане възможно едва при степента *ученик* или *посветен*. Така за всеки индивид получаваме следното:

1. Позитивен анализ на силите на личността (предимно ас-трални), доколкото това са преобладаващите сили, които нахлуват в етерните центрове.
2. Негативен анализ на тези аспекти от духовната енергия, които *не се* проявяват.
3. Синтезен анализ въз основа на горните две положения, но включващ в себе си и *позитивното* изразение на душата.

С тези таблици и бележки ви давам много информация за размисъл.

<Б> Желание - потиснато или необуздено

Изучаващият тази материя трябва ясно да разбере, че за *преобладаващото мнозинство* човешки същества влиянията и импулсите, които идват от астралните сфери, са главните предразполагащи фактори за всичко, което занимава индивида, ако се игнорират условията, които (бидейки му наложени от средата и епохата) са неизбежни за него. Астралният свят с център на динамична еманираща сила, която с принципно *обусловена* в своето действие в зависимост от нивото на индивидуално съзнание, достигнато от мнозинството. Хората се лутат под импулсите на своите големи и малки желания. Това безспорно е твърде обобщена констатация, тъй като основната нагласа постоянно се уравновесява от импулси, постъпващи от мисловния план, което допълнително усложнява проблема. На определен етап влиянията на душата също стават забележими и това внася допълнителни усложнения за напредналото човешко същество. Този „проблем на усложненията“ (ако мога така да го нарека) с „костеливият орех“ за разбиране от онзи, който изучава собствената си физическа кондиция или състоянието на човека, на когото иска да помогне.

В тази връзка ще посоча и третият закон, който ръководи свещеното изкуство на лечителството.

ЗАКОН № 3:

Болезните са обусловени от това къде е центрирана жизнената енергия на човека. Състоянието на сферата, в която е фокусирана тази енергия, предопределя онези вторични условия, които пораждат лошото здраве и се проявяват като болести или като избавление от тях.

Очевидно е, че пренасочването на вътрешното внимание (мисленото отношение) на пациента може да предизвика или реално освобождение от физическите недъзи, или усилване на реакциите, които водят до дискомфорт, болест или смърт.

От трите закона, които представих на вашето внимание, очевидно произтичат следните основни изводи:

1. Болестта с резултат от затрудненото протичане живота на ДУШАТА.
2. Болестта е следствие от три въздействия:

- от минали грешки, идващи от предишни животи на индивида;
- от наследени пороци, доколкото човек е продукт на човешкото семейство;
- от планстарното зло, наложено (от общите условия и времето) върху всички форми на Земята.

3. Болестта се обуславя от силите, характерни за онази сфера, в която главно е фокусирано човешкото съзнание.

Към изброеното трябва да добавим още един, вече споменат факт:

4. Има пет основни групи заболявания, свързани със съпътстващи проблеми и странични усложнения:

- туберкулоза;
- сифилисни заболявания;
- рак;
- сърдечни затруднения;
- нервни болести.

Пропускам това, което бих могъл да кажа за органичните и функционалните проблеми, както и за страданията, причинени от епидемии или нещастни случаи. Говоря само за основните заболявания или предразположения, които са нежелано наследство за човечеството като цяло, както и за трудностите, съпътстващи етапите на еволюционното развитие на онези, които са по-напреднали по Пътя. Следователно, човек се въплъщава предразположен към определени болести, което произтича:

1. От неговото собствено минало, т. е. вследствие на причини, възникнали в предишни въплъщения.
2. От общото наследство на човешката раса.
3. От състоянието на планетарния живот. Последната причина издига проблема на висота, недостъпна за познавателните способности на средния човек.

Човек остава предразположен към усложнения дори ако в резултат на дълга еволюция успее донякъде да разбуди центровете над диафрагмата. Когато това се случи, той става уязвим (в дълга поредица от животи) спрямо различни проблеми, свързани със сърцето или с нервната система. Често напредналото човешко същество, какъвто е кандидатът или ученикът, може да се избави от наследствените пороци, но става жертва на сърдечни заболявания, нервни разстройства, умствена неуравновесеност или превъзбуда, наричани понякога „болести на мистиците“.

Тук нямам намерение да се задълбочавам във физиологията, нито да изброявам болестните симптоми, недъзите, патологичните състояния и другите тягостни подробности, характерни за боледуващия човешки организъм. Не пиша трактат по анатомия или по някоя от науките, израснали в резултат от изучаването на човешкия организъм и описващи структурата, органите, нервите, мозъчните тъкани и другите взаимосвързани системи, които образуват сложния механизъм на човешкото тяло. По отношение на скзотсричната наука имам две съображения:

1. Цялата тази проблематика е детайлно изложена в обширната медицинска литература и аз почти нямам какво да добавя към това.
2. За лаика, който с труд се ориентира в устройството и състава на човешкото тяло. в подробностите на патологията и в описанията на различните неприятни симптоми на човешкото израждане, с вредно и опасно да получи чрез моята книга само повърхностни

знания по тази материя.

Затова аз се стремя да покажа главно *причините*, вътрешните *източници*, онези състояния на съзнанието (не казвам *състояния на ума*), които водят до вредни предпоставки и неправилно функциониране.

Задачата на лечителя в този смисъл е двойка. **Първо**, той трябва да уточни дали усложнението се намира под или над диафрагмата; това го отправя в областта на окултните и на психологическите знания. **Второ**, необходимо с точно да се ориентира в ценностната поляризация на пациента, което от своя страна ще му помогне да разбере първото.

Това ни довежда до формулирането на

ТРЕТО ПРАВИЛО на лечителя:

Нека лекуващият се учи да разбира дълбоките емоционални и мисловни импулси (мотиви) на пациента. Това ще му помогне да открие източника на болестта. Нека лечителят съпостави причината и следствието и да разбере как точно може да се постигне облекчение.

Размислете върху тези думи, които подсказват, че по същество болестта е усилие от страна на природното физическо тяло да намери облекчение и да се освободи от вътрешните напрежения, от субективното потискане и скритите задръжки. Езотсрично погледнато, повечето болести се дължат:

1. На нездрава или неправилно насочена възбуда (превъзбуда) и вътрешни напрежения в някоя от частите на механизма.
2. На потискане и психично изтощение, както и на натрупаните субективни сили, които пречат на жизнените потоци.

Ще се убедите, че всички здравни проблеми се решават чрез правилното използване и коректно боравене със силата, осигуряващо свободното протичане на енергията.

Тук закономерно възниква въпросът за произхода на наследените заболявания и дали може да се стигне до техния първоизточник? Проблемът за миналото и влиянието му върху настоящето е прекалено обширна тема и никакви обяснения за кармичните ситуации няма да помогнат на човечеството. Мога да ви дам общите положения, но и те малко ще допринесат за вашето разбиране.

За трите основни,- наследени от миналото заболявания може да се каже, че **сифилисните** (социалните) болести са наследство от ексцесиите, извършени в лемурийската епоха. Те са с толкова древен произход, че самата почва е пропита с микробите на тези болести - факт, напълно игнориран от съвременната наука. От незапомнени времена хората са страдали от тази група инфекции, умирали са, били са погребвани и така в земята се е внасяла поредната доза зараза. В лемурийските времена жизненият акцент е падал върху развитието, използването и контролирането на физическото тяло, плюс неговото възпроизвеждане и увековечаване. Именно в тези времена са възникнали злоупотребите с половия живот, което с било в известен смисъл основното първично зло. Древните легенди (още от най-ранните скрижали и летописи) са пълни с намеци за този факт. Има множество невярно изтълкувани свидетелства и ако хората успеят правилно да преведат и прочетат древните летописи, те ще открият пътя към спасението, защото ще владеят разбирането на скритите причини.

Ракът от своя страна е подарък, който съвременното човечество е получило от атлантическата цивилизация. Бичът на тази болест с бил един от основните фактори, довели до опустошаването на древната Атлантида. Корените на това страшно зло са скрити дълбоко в емоционалната природа (сферата на желанията) и се намира в астралното тяло. Ракът донякъде е резултат от *реакцията* на човека спрямо многото болести, свързани с половия живот, толкова необуздан в късните лемурийски дни и ранната атлантическа епоха.

Шокирани от страшните последствия на множеството болести, избуяли върху плодородната почва на лемурийския начин на живот (т. е. върху необуздания и безразборен полов живот), тогавашните хора потърсили спасение в потискането на естествения поток на желанията - потока на живота, който се проявява чрез центровете за възпроизвеждане и зачеване - което на свой ред довело до другото бедствие. Ракът по принцип с болест на потискането, също както сифилисните заболявания са резултат от свръххизията и прсадоволяването на един от основните телесни механизми.

Днес, след огромен интервал от време и безброй поколения умрели на земята, ужасните ракови „микроби“ (както ги нарича лаикът) са наситили почвата, върху която живеем, и оттам заразяват растителното царство и човешкото семейство (съответствията на сифилисните разстройства трябва да се търсят в минералното царство).

Туберкулозата, събрала колосални жертви през определен атлантически период, все пак с болест, която се корени в нашата арийс-ка раса и отгук се предава на животинското царство; това вече започва да се разбира. Връзката между хората и животните (особено домашните) е толкова тясна, че в наши дни те споделят в една или друга форма всички човешки страдания, понякога идентифицирани, друг път - не. Дълбоката причина за нашествието на „жълтата гостенка“ трябва да се търси в преместването на жизнения акцент от емоционалната към мисловната природа на човека, което с довело до временно изтощение на емоционалните структури. По принцип туберкулозата с болест на изчерпаните сили. Ракът, от своя страна, с следствие от извършеното по-рано пренасочване на жизнената сила от физическото към емоционалното тяло; така прекалената стимулация е предизвикала свръхразвитие на клетъчния живот. Разбирам, че тези твърдения са трудни за осмисляне. Всичко, което мога да дам, са само повърхностни намеци. Единствено бъдещите открития ще потвърдят казаното от мен. А сега да систематизираме в таблица направените заключения:

ЗАБОЛЯВАНЕ	РАСА	ТЯЛО	ЦАРСТВО	ПРОИЗХОД
<i>Сифилис</i>	Лемурийска	Физическо	Минерално	Сакрален център, полови органи
<i>Ракови, тумори</i>	Атлантическа	Астрално	Растително	Слънчев сплит
<i>Туберкулози</i>	Арийска	Ментално	Животинско	Гърлен център, дихателна система

Когато говоря за центрове, имам предвид онези разпределители на жизнените сили, които са преобладаващо активни при повечето човешки същества. Така става ясно на какво да се акцентира при евентуалното лечение. Ние вече се научихме да лекуваме туберкулозата, тъй като тя е последното и следователно най-слабо вкорененото от трите основни заболявания, наследени от съвременния човек. Хората са забелязали (когато са подхождали умно към проблема), че слънчевата светлина и добрата храна могат да излекуват или поне да спрат развитието на болестта. Тук наблюдаваме интересно сзотерично съответствие: както светлината на душата огрява ума и съдейства за решаването на всеки проблем, така и светлината на слънцето и неговите профилактични лъчи обуздават страшните прояви на туберкулозата.

Аналогично на това, ако сегашната раса постигне правилен емоционален контрол, ще станем свидетели на постепенното изчезване на раковите заболявания. Казвам *правилен* емоционален контрол, защото волевото потискане на желанията не *означава* правилен контрол. Пряката причина за раковите заболявания при мъжете и жените с различна, въпреки че основната предпоставка (опитът за контрол над половите изяви чрез обуздаване природата на желанието) остава еднаква и за двата пола. В епохата на атлантите, когато

жизненият акцент е стоял в сексуалната сфера, жените (излагайки се на опасност при раждането на децата) масово въстанали срещу тази форма на жизнена реализация и съсредоточили потискането главно в сексуалната област. Те обаче не страдат от съдържането на чувствено-емоционалните си импулси толкова силно, както мъжете, които по принцип са склонни към по-строг емоционален самоконтрол (като правят изключение само за сексуалната си реализация). Така общата сума от потиснатите жизнени тенденции при мъжете се оказва като цяло по-голяма от тази при жените и в резултат на това, ако може да се вярва на статистиката, мъжкият пол страда по-често от рак, макар това да е една ужасна болест, от която се боят всички.

Ключът към лечението на рака е в тайната на правилната *трансформация* и това все някога ще бъде осъзнато. Тази фраза не е само символична; тя носи технически, научен смисъл и след време това също ще бъде признато. Пълният имунитет към туберкулозата ще се роди след разкриването на тайната за *правилно ритмичния начин на живот* и за правилно пропорционалния акцент върху всички фази на живота. Избавлението на расата от бича на социалните болести, от своя страна, се крие в тайната за *правилното разбиране на времето и циклите* и периодичното зачатие и възпроизвеждане.

Следователно, сифилисните заболявания ще изчезнат последни, тъй като първи са започнали да поразяват човешкия род. Туберкулозата вече изчезва. Вниманието на специалистите сега е насочено към лечението на рака.

Искам да добавя още няколко бележки, които ще предизвикат общ, или по-точно - нов интерес. Вече казах, че източниците на много от човешките болести са скрити в почвата и тяхното присъствие там се обяснява до голяма степен с факта, че в течение на хилядолетията в земята са погребани милиони мъртъвци. Това положение постепенно ще се коригира благодарение на разширяващата се практика за крсмиране. Бавно, много бавно болестта ще започне да изчезва. За целта е крайно необходимо крсмацията да се пропагандира като най-практичният метод за освобождаване от физическите останки на излезлите от възплъщение души. Ако почвата се заразява по-малко и се установи контакт с душата, бихме могли да очакваме постоянно снижаване броя на жертвите на наследената напасть. Забележете, че къпането в солена морска вода оказва благотворно влияние върху физическото тяло. Водата, абсорбирана през кожата и устата, има изразено профилактично действие.

В наши дни един от основните проблеми за психолога (и в по-малка степен за медика) е бумът на хомосексуализма - както женски, така и мъжки. Чуват се аргументи, че това ненормално развитие и интересът към тази отвратителна тенденция се дължат на факта, че расата се превръща в андрогенна и постепенно се ражда „хермафродитът на бъдещето“. Това *не* отговаря на истината. Хомосексуализмът е наследен порок, „отживелица“ от сексуалните експесии на лемурийските времена. Човешките „А3“-ове, които са се индивидуализирали и възплъщавали в този огромен период от време, сега се изявяват като носители на хомосексуалната тенденция. В онези древни времена сексуалният апетит е бил толкова голям, че нормалните полови отношения не са удовлетворявали ненаситното желание на *напреднал* ня тогавашен човек. Силата на душата, нарастваща в хода на индивидуализацията, се е насочвала към стимулиране на най-ниските центрове. Това е довело до практиката на забранените контакти. Мнозина от тези, които в лемурийската епоха са практикували възпросните методи, сага са във възплъщение и техните древни навици продължават да ги владеят. Те са достигнали достатъчно далече по еволюционния си път и могат да се възползват от лекарството, което вече е готово за тях, стига да го пожелаят. Тези хора са в състояние сравнително лесно да пренесат сексуалния си импулс в гърления център и да станат в най-голяма степен творчески личности, като се научат да чувстват и използват енергията, насочвайки я към правилна и конструктивна циркулация. Мнозина от тях вече започват да правят това автоматично. Известно е, че сред т. нар. „артистични“ натури хомосексуализмът е много разпространен. Казвам „така наречените“, защото *истинските* творци не стават жертва на зловещите древни навици.

Хомосексуализмът има три разновидности:

1. Практика, **продължение на древните порочни навици**. В наши дни това е основната причина и тя показва:

а) индивидуализация на тази планета, тъй като индивидуализираните се в лунната верига не са податливи към тази опасна склонност:

б) сравнително високо еволюционно развитие на тези лемурийски „А3“-ове, които са се поддали на това изкушение;

в) системно изучаване на сексуална магия плюс постоянна и неутолима полова страст.

2. **Подражателен хомосексуализъм**. Хората от различните класи са подражавали на своите най-добри представители (ако мога да използвам толкова парадоксален израз) и така са развили тези вредни навици за полово общуване, от които биха останали свободни при други условия. Това сега е една от преобладаващите причини за хомосексуалността при много мъже и жени, подхранвана от твърде силно въображение, мощна физическа (сексуална) природа и похотливо любопитство. Това го казвам за сведение. Към тази категория спадат много педерасты и лесбийки.

3. **Хермафродизъм** (в изключително редки случаи). Тези хора, съединяващи в себе си двата аспекта на половия живот, се сблъскват с напълно реален проблем. Той е наистина голям поради човешкото невежество и неразбиране, отказа да се погледне истината в очите и вредната ранна сексуална практика и обучение. Такива случаи има, дори ако техният брой е незначителен в сравнение с общия брой на населението. Самият факт на Тяхното съществуване е интересен за медицината и предизвиква дълбоко състрадание у хуманния човек и проникновения психолог. Те са изправени пред труден проблем.

Спрях се на тази проблематика, защото всяка подобна информация е полезна за вас. Целта на това изложение е да хвърли повече светлина върху един проблем, с който се сблъскват все повече хора. Психолозите, социалните работници, лекарите и всички, които имат отношение към груповата работа, постоянно се срещат с него. Посочените различия в типовите характеристики допълват общото изложение (вж. - „Трактат за седемте лъча“, т. I, стр. 268 - 307, *Проблем за пола*).

В тези материали ще намерите много намеци, които макар и да не могат да бъдат класифицирани като инструкции за лечение, все пак попадат в тази категория, тъй като разширяват ползрението на читателя.

Разгледаните пороци, както е логично да се очаква, се коренят в астралното тяло (тялото на чувствата и усещанията). Точно затова ги поставих на вашето внимание. При анализа би било интересно различните добре известни болести и разстройства да бъдат класифицирани в зависимост от пораздащите ги импулси. Толкова малко от тях са с ментален произход, че с все едно какви възражения ще имат по този въпрос Християнската и Менталната науки. Болестите не произтичат от неправилното човешко мислене, макар че всяко зло може да се усили и утежни при неправилна мисловна нагласа. Повечето от неразположенията, измъчващи средния човек, са породени от астрални причини, от някакво желание, което намира своето проявление в определена форма на активност. Една от най-ярко изразените форми на такава изява е хомосексуализмът. Другите наследявани от хората болести не могат толкова лесно да бъдат разкрити и определени. Мъжът или жената стават жертва на болестта (физическа или психична), но дълбоката болестотворна причина е скрита в далечното минало, което самата жертва, с нейното ограничено знание, не е в състояние да изследва и определи. Всичко, което човекът може да каже е, че по всяка вероятност подбудителният импулс е било желанието. Съвременният облик на човека и спецификата на неговите сегашни страдания са резултат от далечното му минало, а миналото предполага дълбоко вкоренени навици. Те са неизбежно следствие на един от тези два фактора:

- на желание, което определя и доминира действието, или;
- на ментален контрол, насочен към обуздаване дори на нормалните, законни желания.

От казаното дотук вероятно вече разбирате защо се опитвам да привлека вниманието ви към важната роля на чувствено-емоционалното тяло и неговото значение при пробуждането на онези вторични причини, които в настоящия живот се проявяват като болести.

Сигурно сте забелязали и акцента, който поставям върху астралното тяло като подбудител на неправилните физически състояния, както и върху необходимостта от емоционално разбиране и самоконтрол от страна на пациента, ако той действително желае да победи болестта. Ще ме разберете ли, ако заявя, че истинското *превъзможване* може да се изрази в приемането Пътя на Смъртта, ако тя е дошла по естествен ред, или в изцелението, ако нейните причини (подбудителните ѝ импулси) са изчерпани? Размислете над това.

Дотук разглеждах желанието (потиснато или необуздано) само в най-широк контекст. При потискане на желанията, какъвто е случаят при много от кандидатите, са възможни всякакви болести -рак, белодробни и чернодробни смущения, туберкулоза. Да, болестите като резултат от потискане са многобройни и сериозни, както виждате от това изброяване. От друга страна, ако желанието е необуздано и безконтролно и отсъства всякакво потискане, се развиват редица болести от сифилисен характер, хомосексуализъм, възпаления, треска. Типът на заболяването зависи от темперамента на човека, а той пък се определя от качествата на неговия лъч. Хората от различните лъчи са предразположени към различни разстройства. Психолозите са прави, когато разделят човешките същества на два основни типа - сктровсрти и интровсрти. За тях са характерни различни предразположения, които се проявяват като болести на свръ-хактивността или на потискането.

Нека припомня, че в точка <А> разгледахме неконтролираните и неправилно регулираните емоции, а в точка <Б> се спряхме на лечението на болестите, породени от потиснатите или необузданите желания. Уговорихме се да разглеждаме само онези заболявания, към които са предразположени напредналите хора, кандидатите и учениците от всички степени. В този кратък трактат нямам възможност да се спирам на обширната гама от заболявания, които от векове мъчат човечеството като цяло. Колкото по-напреднал с кандидатът, толкова по-голяма е вероятността болестите, от които той страда, да напомнят за себе си и да се проявят с пълна сила вследствие на по-големия или по-малък приток от стимулиращата сила на душата. Като допълнение към посочените пет основни групи заболявания (и във връзка с тях) в човешкото тяло се проявяват група симптоми, неясно изразени с понятията: треска, тумори, застойни процеси, обща слабост и самонатравянс. Помнете и постоянно имайте предвид, че това е само *обобщение*, но то отразява основните принципи и затова има голямо значение.

<В> Болести, породени от безпокойство и раздразнение

Третата категория смущения, които възникват в емоционалното (астралното) тяло, езотерически се обхващат от понятието „болести на раздразнението“. Това са коварни отрови, които се таят зад видимите прояви на болестта.

От окултна гледна точка повечето заболявания могат да се изразят чрез следните две определения:

1. Болести в резултат от самонатравянс; това е най-честото заболяване.
2. Болести в резултат на раздразнение; те са много разпространени сред учениците.

Днес много се говори за самонатравянето, като се прилагат различни методи за неговото преодоляване: диети, въвеждане на ред в бита, ритмичност на живота и т. н. Всичко това е полезно и добро, но не води до принципно излекуване, както се опитват да ни убедят неговите привърженици. Основното психично разстройство се нарича *раздразнение* и неговите корени са в свръхактивността на астралното тяло, която поражда ненормални

въздействия върху нервната система. Това с болест на егоизма, обособеността и самодоволството. Още веднъж помислете върху тези понятия, защото тези три аспекта на раздразнението са разпространени повсеместно. Следователно, ние ще разгледаме раздразнението „*империл*“, както го наричат представителите на първи лъч, какъвто е **Учителя М.**

Почти завършваме първата глава, наречена „Психични причини за заболяванията“, като много кратко, но продуктивно разгледахме проблемите, породени от свръхактивността и неправилното състояние на астралното тяло. Всичко, което мога да си позволя в този кратък трактат, е да очертая *общите принципи*. Повечето от моите твърдения са толкова нови и революционни от гледна точка на ортодоксалната медицина, че ще с необходимо време, за да може дори само тази първа система от идеи, даваща в известен смисъл нова формулировка на истината, да се възприеме от мислителите на расата. Дори след като тези постулати бъдат признати за хипотетично възможни, ще мине много време, преди да бъдат проведени достатъчно изследвания, които да доведат до точно формулирани изводи и до всеобщото им признание и практическо приложение. Казвайки това, аз не критикувам медицинската професия. Сред нейните представители има сравнително малък брой алчни за пари специалисти и шарлатани, но те все пак съществуват, както продажността и корупцията се срещат във всяка професия. А къде ли ги няма? Консервативни умове в медицината има много, но отново питам - къде ли ги няма? Пионерите, развиващи новите сфери на знанието, и хората, които са осъзнали някои от насоките на Новия Век, често имат толкова заострен ум, че не виждат нищо друго, освен новите пътища, модели и методи; те изхвърлят зад борда всичко старо и така губят много. Медицинската професия е написала един велик, прекрасен, световен летопис за нейните цели и сфера на дейност и е развила някои от най-великите духовни качества - саможертвата, състраданието и служенето. Пътищата и техниките на Новия Век обаче са трудни за усвояване. Ще се наложи да се откажем от ред стари методи, ще трябва да пожертваме много, преди новото лечителско изкуство да стане възможно.

Докато съществуването на фините тела не бъде прието и реалността им не се докаже чрез методите на истинската психологична наука и с помощта на развитите ясновидски способности, проследяването на причините за различните болести по посока на тънките тела с почти безполезно. Най-добрата позиция, която може да си позволи прогресивно мислещият лекар (казвам „може“, а не „ще“), е да приеме, че психичната нагласа, състоянието на ума и емоционалното отношение на пациента могат както да облекчат, така и да затруднят лечението. Много лекари вече признават този факт; това само по себе си с постижение.

Затова, когато казвам, че ракът например с започнал нашествието си от времената на Атлантида и че корените му се намират в астралното тяло, това почти нищо не говори на съвременния човек. Той не разбира, че днес огромен брой хора имат съзнание на атланти.

Искам накратко да разгледам най-общите причини за страданията - *безпокойството* и *раздразнението*. Днес те са разпространени повече от всякога, защото:

1. Положението в света, проблемите и несигурността са такива, че едва ли някой може да остане незасегнат. Всеки малко или много с въвлечен в проблемите на планетата.
2. Общуването между хората толкова се разшири и те така свикнаха да живеят на групи (големи или малки), че неизбежно започнаха да си оказват влияние като никога досега. „Страда ли един член, страдат и останалите заедно с него“ - това с една древна истина, която релефно се очерта и днес се осъзнава за първи път.
3. Чувствителността на човешкия механизъм толкова се повиши, че хората по нов, по-изтънчен начин се „настройват“ към емоционалните състояния и мисловните нагласи на другите. Така към собствените им доминантни грижи и тревоги се добавят и тези на техните събратя, с които те влизат в контакт.
4. Телепатично, както и в резултат от развитата си прогностична способност, хората

съпреживяват трудностите на други лица или групи мислители, допускайки, че те *биха могли* да се случат и на тях самите, макар да не с сигурно, че *ще* се случат.

Всичко това показва колко мъчително трудно днешните хора гледат живота в очите. Явно с, че проблемите на безпокойството и раздразнението, наречени от **Учителя Мориа** „империл“, са многобройни и изискват внимателно разглеждане.

Защо проблемите в астралното тяло са тъй сериозни и опасни? Безпокойството и раздразнението са рискови, защото:

1. Те така изсмукват жизнеността на човека, че той става лесна плячка за много заболявания. Предразполагащите фактори за грипните заболявания също се коренят в страха и безпокойството; щом светът се освободи от сегашната „стресова“ обстановка, ще станем свидетели на отмирането на тази болест.
2. Те са толкова инфекциозни от астрална гледна точка, че снижават по особен начин астралната атмосфера и я правят негодна (в астрален смисъл) за свободно дишане.
3. Астралните състояния на страх, безпокойство и раздразнение са толкова разпространени днес, че трябва да се разглеждат като *епидемични* в планстарен аспект.
4. Раздразнението (не безпокойството) има възпалително действие, а възпалението се понася тежко и поражда големи трудности. Трябва да отбележим, че някои форми на очни заболявания се дължат на този фактор.
5. Безпокойството и раздразнението замъгляват обективното виждане за нещата. Те стесняват ползурението. Човекът, станал жертва на тези състояния, не вижда нищо друго освен причината за своя проблем, така е погълнат от самосъжаление и самооценки или изпада в толкова негативно настроение, че виждането му за света става фрагментарно, а групата, с която общува, се стеснява. Не забравяйте, че освен индивидуален, има и групов егоизъм.

Спрях се по-подробно на последиците от безпокойството и раздразнението, за да подчертая глобалността на проблема. Да говорим обаче за лекарството сега е почти безполезно. На болния от грип, повален от силни болки, никой не казва: „Няма ти нищо, не обръщай внимание. Ставай и си гледай работата“. По същия начин днес е безполезно да се казва на хората: „Не се бой, забрави тревогите и всичко ще бъде наред“. Никой няма да ви повярва и то по една причина - това просто няма да отговаря на истината. Нищо в нашия свят не е наред; и човечеството, и животът на планетата са в криза. Йерархията знае това и работи за подобряване на положението. Когато мъките на „планетарния грип“ бъдат преодолен и стане ясно, че пациентът няма да умре, могат да се направят разследвания и да се вземат мерки за предотвратяването на рецидиви. Единственото, което сега може да се направи, е да се държи пациентът в покой и да се овладява треската. Това е главната задача на Новата Група Световни Служители и на разумните хора с добра воля. Те са навсякъде по света.

2. Причини, които възникват в етерното тяло

Тук нямам за цел да обсъждам причините, които възникват в ума или в астралното тяло и оттам въздействат върху физическия организъм. Тяхното влияние по необходимост минава през етерното тяло. То препредава енергиите към физическия апарат и така до телесната форма достигат всички типове сили, които предизвикват (в зависимост от случая) добри или лоши, положителни или отрицателни резултати. Този факт е безспорен за нас. Тук ще разгледам само онези болести, проблеми и физически усложнения, причините за които възникват в самото етерно тяло и се проявяват чрез неговите връзки с физическия организъм. Те са типични и твърде разпространени. Трябва съвсем точно да различавате тези два аспекта в действието на силите; въпреки че и в двата случая имаме преминаване на енергии през (и от) етерното към физическото тяло, само едното действие произхожда от етерната форма или е свързано с трудности, които имат етерен първоизточник.

Етерното тяло е изцяло съставено от силови линии, които се кръстосват и образуват в пресечните си точки особени енергийни центрове. При пресичането на много силови линии се формира по-голям енергиен център, а при групирането и пресичането на големи енергийни потоци (например в главата или по дължината на гръбначния стълб), се оформят седемте главни центрове, към които трябва да се прибавят 21 по-малки и 49 съвсем малки центрове. Тук ще се ограничим с разглеждането на етерното тяло като цяло, плюс седемте главни центъра. Само информативно уточнявам, че споменатите 21 по-малки центъра са разположени в следните области:

- два от центровете се намират пред ушите, близо до мястото на връзка между челюстните кости;
- два са малко над гръдните зърна;
- **един** в съединителната точка на гръдните кости, близо до щитовидната жлеза (той и двата гръдни центъра образуват триъгълника на силата);
- два са разположени на дланите;
- два - на стъпалата;
- два се намират точно зад очите;
- два са свързани с половите жлези;
- **един** е в близост до черния дроб;
- **един** е свързан със стомаха; той има отношение към слънчевия сплит, но не е идентичен с него;
- два центъра са свързани с далака; всъщност те образуват един център, съставен от два лежащи един върху друг центъра;
- два центъра се намират зад коленете;
- **един** мощен център е тясно свързан с блуждаещия нерв (нервус вагус); той е най-силен и се разглежда от някои окултни школи като главен; разположен е не в гръбначния стълб, а близо до тимусната жлеза (момицата);
- **един** център е разположен близо до слънчевия сплит и го свързва с центъра в основата на гръбнака; така се образува триъгълник между сакралния (кръстния) център, този на слънчевия сплит и центъра в основата на гръбнака.

Двата споменати по-горе триъгълника имат важно значение. Единият е *над*, а другият - *под* диафрагмата.

При наличието на свободен приток на сили от етерното към плътното физическо тяло, има по-малка вероятност за поява на болести и неразположения, но заедно с това се наблюдава повишена тенденция към усложнения, породени от свръхстимулация, която води до прсвъзбуда на нервната система с всички произтичащи от това последици. Силите, опитващи се да проникнат в плътния носител, се излъчват от три източника:

1. От проводниците на личността, т. е. от астралното и менталното тела.
2. От душата, ако с нея е установен съзнателен или несъзнателен контакт.
3. От околния свят, по отношение на който проводниците на душата и на личността играят ролята на „входни врати“ (правее разлика между понятията „входни врати“ и „врати на посвещението“).

Ако центровете, които пропускат енергиите от изброените източници, са неподвижни, неспробудни, функционират частично или с много бавен вибрационен ритъм, говорим за блокиране. Това предизвиква задръствания на етерния проводник с последващи функ-

ционални усложнения за физическото тяло. Едни от най-разпространените са белодробните запушвания, които (макар че скзотсрич-но могат да се обяснят с някои физически причини) всъщност се обуславят не само от тях, но и от вътрешното етерно задръстване. Възникващите неразположения се обясняват именно с комплексното действие на двете причини - едната явна и формална, а другата вътрешна и истинска. Когато тези две условия се съединят и се появи физически проблем и нежелателно етерно състояние, се стига до нарушение на здравето, слабост или болест. Всяко задръстване на физическия апарат може да бъде обяснено с двете причини -вътрешна и външна. Интересното с, че в тези случаи външната причина не с следствие от индивидуалната вътрешна причина. Следователно, човешките нещастия нсвинаги са чисто субективни или психични по своя произход; често те са скзотсрични и езотерични едновременно. Оттук възниква и цялата сложност на проблема.

Горното твърдение повдига въпроса за активността на седемте силови центъра в етерното тяло. Те могат да бъдат спящи, пробуждащи се или нормално функциониращи; следователно някои от енергиите, които определят формата на центровете, могат да се движат ритмично и да бъдат чувствителни към външните влияния, докато други остават напълно пасивни и безчувствени. Така, едни центрове могат да бъдат напълно активни и доминантно да привличат всички протичащи сили, докато други успяват да ги притеглят само частично. При повечето хора центровете под диафрагмата са по-активни, отколкото тези над нея (имам предвид 7-те големи центъра, а не 21-ия малки). При кандидатите активни остават центровете под диафрагмата, като сърдечният и гърленият център бавно се пробуждат, а при учениците бързо се пробужда центърът *аджна* плюс по-ниско разположените центрове на тялото. Колкото до посветените, при тях започва да вибрира теменният център и да придава на всички останали правилен и координиран ритъм. Всеки пациент или човешко същество, което се намира на определен лъч, реагира по различен начин; факторът време също внася различия; готовността за отваряне варира и реакцията спрямо нахлуващите сили с леко диференцирана.

Ще разгледаме всичко това по-подробно в IX глава, където ще изложа седемте метода на лечителството. Тук само ги маркирам, за да положа основите на изложението и да покажа значението на взаимната зависимост между етерното и физическото тяло за успеха на-лечебния процес. Така ще стане очевидно колко важно с за лекуващия още преди да пристъпи към лечение да си даде сметка за достигнатото от пациента еволюционно ниво и какъв е неговият тип лъч (личностен и егоичен). Ако бъдат проверени и астрологичните му наклонности и дадености, диагнозата би станала още поточна. Ключът към двата вида излечение - като резултат от физическото излекуване на болестта или обратното, вследствие на смъртта - е скрит в знанието за състоянието на центровете в етерното тяло. Именно те определят степента на вибрационна активност и общата отзивчивост на физическото тяло. Те влияят също така на активността и правилното действие на инстинктивната природа и нейната връзка с живота от външния план, както и на „невредимостта" и общото състояние на симпатиковата нервна система.

<А> Задръствания (затруднено протичане на силите)

Запушванията [обструкциите - бел. прев.] или затрудненото движение на силите могат да предизвикат много сериозни усложнения. Трябва да подчертаем, че етерното тяло е механизъм, който посредничи при пренасянето на енергиите навътре и навън. Съществува тясна и любопитна връзка между него и такива органи като белите дробове, стомаха и бъбреците. Представената по-долу символика, ако бъде правилно разбрана, ще ви покаже дълбоката езотс-рична зависимост между:

1. Ума и белите дробове. Процесът на дишане с неговите фази (вдишване, пауза и издишване) се осъществява във връзка с двата аспекта на силата - ментална и физическа.
2. Природата на желанието и стомаха. Тук също има процес на приемане, усвояване и отделяне.

3. Самото етерно тяло и бъбреците. И в двата случая наблюдаваме ясни процеси на всмукване, преработване и отделяне.

Няма по-добър символ, който така точно да отразява целия творчески процес, от понятието „човешко тяло“.

Задръстванията в етерното тяло, които причиняват големи страдания на физическия организъм, могат по принцип да се локализират в две области:

на входа от астралното тяло или от астралния свят (вникнете в тази фраза и осъзнайте разликата);

- на изхода спрямо центъра, към който този особен тип етерна сила най-лесно намира път и през който най-лесно протича.

Там, където няма свободен контакт между етерното и астралното тяло, лесно възникват усложнения. Там, където няма свободен канал между етерното и физическото тяло (включително нервните ганглии и ендокринната система), също ще възникват усложнения. Никога не забравяйте за тясната връзка между седемте главни етерни центъра и седемте основни жлези на физическия организъм. Двете системи образуват един взаимосвързан апарат, в който жлезите и техните функции зависят от състоянието на етерните центрове, а те от своя страна се влияят от еволюционното ниво, достигнато от vyplътената душа, от специфичната ѝ поляризация и от лъчите (личностният и на душата), характерни за дадения човек. Не забравяйте, че петте аспекта на човека (доколкото той функционира в трите свята) се определят от силите на конкретните лъчи: има лъч на душата, лъч на личността, както и лъчи на менталното, астралното и физическото тяло. Вричко това ще бъде открито и признато в настъпващия Нов Век и това знание ще разкрива пред лечителя *вероятното* състояние на центрове, реда на тяхното пробуждане и тяхната индивидуална основна характеристика (или характеристики). Новата медицинска наука ще се основава изключително на учението за центрове и от това знание ще се изхожда при поставянето на всички диагнози и при провеждането на съответното лечение. Ендокрино-логът едва започва да прозира потенциалните възможности и много от това, което той сега обмисля, носи в себе си семената на бъдещата истина. „Балансирането на ендокринната система“, връзката между жлезите и кръвообращението, както и между тях и характера (с различните видове предразположения) са много ценни хипотези, които трябва да се развиват и в бъдеще. Още много предстои да бъде открито преди работата с жлезите да стане действително безопасна; междувременно на жлезите трябва да се отделя основно внимание, както след време ще се постъпва при лечението на всички заболявания.

Навсякъде в този кратък трактат ще дам многобройни намеци, които ще ориентират непредубедено мислещия изследовател по верния път. Преди да разгледаме връзките между етерното тяло като цяло и физическия организъм, бих искал да подчертая, че поставям усложненията от *задръстванията* на първо място в списъка на болестите с етерен произход, защото именно те в наши дни са (и ще бъдат още две столетия) главната причина за страданията на основната маса от човечеството, т. е. на хората, които в сзотеричен смисъл наричаме „*слънчево-сакрални*“. Това частично се дължи на вековните навици за потискане и съдържане, които расата като цяло е развила в себе си. Именно задръстването при входа и изхода на етерното тяло е причина за затрудненото протичане на жизнената сила, в резултат на което организъмът бързо капитулира пред болестта. Оттук става ясно, че внимателно подбраните дихателни упражнения, съдействащи за правилната пренагласа и балансиране на тънките тела (особено на етерното и астралното), ще получават все по-широко разпространение. Днешният всеобщ интерес към дишането свидетелства за субективното признание на този факт, макар че все още се знае малко за правилните методи и крайните резултати.

Обърнете внимание на следната особеност - задръстването може да засегне центрове едновременно в астралното и в етерното тяло и лекувателят ще трябва да проучи тези случаи.

<Б> Отсъствие на координация и интеграция

Този тип усложнения в етерното тяло са често срещани в наши дни и са причина за много заболявания. Етерното тяло с вътрешната „субстанциална“ форма, върху която е изграден физическият механизъм. То е скелетът, към който се закрепят всички части на тялото; рамката, която обединява цялото; по него е откопирана външната телесна форма; то е мрежата от *надиси* (безкрайно сложна и разклонена), която представлява копие на цялата нервна система - най-важната част от човешкия механизъм. Това се отнася и за кръвообращението като инструмент на жизнената сила. Ако връзката между тази вътрешна структура и външната форма е слаба, душата. Ефирното тяло по принцип откликва на всяко състояние на по-фините проводници. По своята природа то е преносител, а не генератор на импулси и само ограничеността на наблюдателя води до приписване причините за телесните нещастия на етерното тяло. То е разпредслител за силите, протичащи към (и от) физическото тяло, при условие че еволюцията е развила центрове до състояние, в което те са способни да възприемат различните типове сила. Езотерично казано, центрове могат да съществуват в едно от следните пет състояния:

1. Затворено, неподвижно, но все пак даващо признаци на живот; мълчание, пропито с дълбока инерция.
2. Отварящо се, разпечатано и леко оцветено; животът започва да пулсира.
3. Оживено, раздвижено, будно в две измерения; две широко отворени вратички.
4. Излъчващо и обхващащо в своята вибрация всички центрове.
5. Вибрациите на центрове са се смесили в ритмично взаимодействие; жизнената сила се влива от всички сфери, светът е широко отворен.

В съответствие с посочените пет етапа от процеса на разширяване и *витализиране* на етерното тяло (в различните му проявления на физическия план), се различават пет човешки раси, чието начало е поставено с лемурийската раса - пет сфери на човешко и свръхчовешко проявление, пет степени на съзнание и други петорни понятийни структури, които срещаме в езотеричната философия. В тази връзка трябва да поясним, че петолъчката не е знак единствено на посвещението и на свършения човек, но и основен символ на етерното тяло и на петте центъра, които контролират еволюиращата личност - двата центъра на главата, сърдечният, гърленият и този в основата на гръбнака. Щом те се пробудят напълно и започнат да функционират съгласувано и в правилен ритъм, различните споменати вече петорности се превръщат в съставна част от съзнанието на свършения човек.

На пръв поглед казаното няма отношение към науката за лечението, но всъщност цялата тази проблематика е свързана с енергиите, а енергията в една или друга степен обуславя причините и последствията от болестите, защото болестта най-често е резултат от нежелано въздействие на енергии върху тази енергийна единица, която ние условно наричаме „*атом*“.

Етерното тяло на човека е съставна част от етерното тяло на планетарния Логос и следователно е свързано с всички форми на различните царства на природата вътре в това *общо* тяло. То е част от субстанцията на Вселената, координирана с планетната субстанция, и следователно илюстрира научният принцип за всеобщата взаимовръзка на всичко съществуващо.

На въпроса какво всъщност стои зад болестите, разстройствата, заболяванията и липсата на божествено проявление, ще отговоря: и за трите свята това е *обособеността* - тя е виновна за повечето усложнения в етерното тяло и за неспособността на външната осезаема форма адекватно да отговаря на вътрешните по-фини импулси. В това се състои *вторичната* причина за повечето от недъзите. Ефирното тяло на планетата все още не е в състояние

свободно да пропуска силите, които се опитват да навлязат в съзнанието и проявлението на човека във физическите сфери. Тези сили се излъчват от самия него (доколкото човек функционира на по-висшите нива на съзнание), от неговата душа, от сродни форми на разум, от планетарния живот и в крайна сметка - от цялата Вселена. Всеки център, ако е напълно пробуден и е използван съзнателно и научно, служи като отворена врата, през която навлиза знание за онова, което се намира отвъд индивидуалния човешки живот. Ефирното тяло е основен, изключително важен апарат за отклик, намиращ се в разпореждане на човека. То не само осигурява правилната функция на петте сетива (и следователно на петте главни средства за контакт с осезаемия свят), но и позволява на индивида да общува с по-тънките светове; когато човек е изпълнен и управляван от енергиите на душата, пред него се открива широк достъп и до духовните сфери.

Ефирното тяло е мощен приемник на впечатления, предавани на човешкото съзнание чрез пробудените центрове. Не може да има истинско ясновидство, ако не бъде пробуден центърът на слънчевия сплит или поне центърът *аджна*. Така предаваните впечатления и информации се превръщат в подбуди, които полагат началото на съзнателната човешка дейност. Съществуват много думи за описание на тези движещи сили: *импулси, движещи мотиви, влияния, подбуди, стимули, желания, копнежи* и др., които са само синоними на силата (енергията) и изразяват същата обща идея. Всички тези понятия се отнасят до формите за активност на етерното тяло, но само когато физическият организъм ги регистрира и действа под тяхно влияние. Цялата тема за мотивиращите (движещите) сили представлява огромен интерес.

Тази тематична област е наистина необятна; човечеството бавно ще овладява знанието за нея и постепенно ще осъзнава, че по своята същност (и чрез етерното си тяло) човекът е съставна част от едно велико вибриращо Цяло. След време хората ще разберат, че само благодарение на еволюционния процес индивидът ще може да се издигне до усещането за цялото разнообразие от сфери на божествено проявление. Едва когато етерното тяло бъде активизирано от „привлечените сили“ на душата, на ума, и временно - на астралното тяло, човекът ще може да осъзнае всички светове, явления и състояния на съзнание, като достигне онова всезнание, което е исконно право на всички синове божи.

Дотогава обаче такива фактори, като недостатъчното ниво на развитие, слабата сетивност и трудната работа по пробуждането и правилното съгласуване на различните центрове, ще поразят много проблеми. Този преходен период е богат източник на усложнения, които на свой ред предизвикват във физическото тяло различни болести, напрежения и задръствания; така се стига до превъзбуда на едни и до недоразвитост на други центрове в етерния проводник, т. е. до тяхното неравномерно отваряне и неправилно балансиране.

В съвременната медицинска наука много се говори за „дис-хармонията“ на ендокринните жлези, сочена като причина за много от физическите усложнения. Зад това състояние обаче се крие принципната неуравновесеност на самите центрове. Само при правилно разбиране на силата - приета и разумно приложена, ще бъде достигнато равновесие и ендокринната система ще започне оптимално да управлява физическото тяло.

Днес съществува голяма необходимост от изучаване на проблемите за:

1. Правилното приемане на силата чрез съответния ѝ център. За пример може да послужи правилният контрол на центъра на слънчевия сплит, чрез който е възможно да се прояви и целесъобразно да се използва астралната сетивност.
2. Правилната връзка между всеки от центрове и съответната му жлеза. Тя осигурява свободното протичане на силите от центъра към жлезата, което определя отделянето на съответния хормон и така в крайна сметка влияе на кръвообращението. Осъзнавайки значението на тази последователност от въздействия, вие по-добре ще разберете окултното значение на думите от Стария Завет, че „кръвта е живот“. Именно жизнеността, която идва

от етерното тяло, постъпва в кръвообращението чрез центъра, възприемащ един от седемте типа сила, и чрез свързаната с него жлеза. Оттук стигаме до тясната връзка между:

- *етерното тяло*, като проводник на многобройни енергии или сили;
- *ендокринната система*, чиито жлези всъщност са материализация на големите и малките центрове;
- *сърцето*, което е център на живота, както мозъкът е център на съзнанието, и осъществява циркулацията и контрола върху кръвта (*тези три големи системи са взаимосвързани*);
- и между ендокринната и нервната системи като цяло чрез мрежата от нерви и лежащите в тяхната основа „*надиси*“ (нишки на жизнена сила, които лежат в основата на всяка част от тялото и особено на нервната система с всичките ѝ аспекти).

Към тези отношения и връзки трябва да прибавим още една -общата взаимосвързка, която трябва да се установи между всички центрове, за да позволи на силата свободно и в правилен ритъм да протича през целия физически носител.

Съществуват няколко големи взаимосвързани механизма, които управляват с различен успех физическото тяло (слаб контрол се наблюдава при неспособност да се установят правилни съотношения в тялото или при недоразвитост):

- 1. Етерно тяло;** то работи преди всичко чрез седемте си главни центъра, но и чрез много други центрове.
- 2. Ендокринна система;** функционира главно чрез седемте си основни групи жлези, но и чрез други, по-маловажни жлези.
- 3. Нервна система** (симпатикова и гръбначномозъчна); тук главно значение се придава на блуждаещия нерв и на влиянието му върху сърцето, а оттам и върху кръвообращението.

Тези принципни положения трябва да бъдат съблюдавани и съотнасяни към всяка окултна лечителска система; тяхната техническа страна всъщност е по-достъпна за усвояване в сравнение с необятната система от знания, на която се опират ортодоксалната медицина и хирургия. Липсата на координация между тези три системи пречи на лечителското изкуство да достигне истинските си цели. Направено е много, но трябва да се овладее и следващото, по-високо стъпало по посока на етерния план, преди да се намери истинският ключ към болестта и нейното лечение.

Така, ниската жизнеспособност и общите ненормални условия, които толкова често наблюдаваме, са свидетелство за слабостта и инертността на етерното тяло. Последствията от инертността на виталното тяло могат да бъдат както физически, така и психически, защото при тези условия ендокринните жлези не функционират нормално, а те (както е известно) обуславят физическото проявление на човека заедно с неговите емоционални и ментални състояния, изразявани в различна степен чрез физическия апарат. Жлезите не определят вътрешния човек или състоянията на неговото съзнание, но могат да предотвратят външните проявления на редица вътрешни нагласи. И обратно, прекалено силното етерно тяло и превъзбудеността на засегнатите центрове може да предизвика голямо напрежение в нервната система, от което да последва някакво нервно усложнение - мигрена, ментално или емоционално разстройство, или дори лудост.

Докоснах се до този въпрос, защото връзката на етерното тяло с физическото и неговата възприемчивост към вътрешните енергии в най-голяма степен определят общото състояние на индивида. Това винаги трябва да се помни при изучаването на болестите, причинени от условията в менталното тяло или от активността на душата в живота на ученика, както и при разглеждането на процесите, чрез които човек се подготвя за посвещение. Етерното тяло трябва коректно да пропуска вътрешните енергии, насочени към външния апарат, а физическото тяло от своя страна трябва да се научи да разпознава и да реагира на това, което

му се предава. Ефективността на предаването и резултантната физическа активност зависят от центровете, които управляват жлезите, а те на свой ред определят природата и проявеното съзнание на човека. Ако центровете са пробудени и възприемчиви, говорим за физически апарат, който е чувствителен към протичащите сили. И обратно, ако центровете спят и не могат да предават силата, имаме съответно вял и невъзприемчив физически механизъм. Когато центровете под диафрагмата са събудени, а над нея - не, съзнанието на човека ще е фокусирано върху животинската и емоционалната му природа и повечето от болестите му ще се проявяват съответно под диафрагмата. От всичко това се вижда колко заплетена и сложна е тази материя - толкова сложна, че правилното ѝ разбиране ще стане възможно едва когато човешките същества си върнат способността да „виждат светлината“ на етерното тяло (и на неговите седем главни центрове) и чрез развитото си осезание да дават оценка за вибрационната активност на различните силови точки. Когато тези два отрасъла на знанието бъдат усвоени, цялата тема за етерното тяло ще получи ново значение и правилно тълкуване.

3. Причини с ментален произход

Започнах тази част от учението с причините, възникващи в астралното и етерното тяло, защото те са основните болестотворни фактори предвид на това, че по-голямата част от сегашното човечество е астрално фокусирано, също както основната маса от животинското царство е фокусирана в етерната сфера. Силите, които проникват в животинското царство, идват предимно от етерните слоеве и от плътните физически нива на битието. Висшите животни, които се развиват благодарение на контакта си с хората, стават възприемчиви към силите, идващи от астралния план, и така развиват действия и реакции, които не са чисто инстинктивни.

В наши дни бързото умствено развитие на арийската раса провокира във физическото тяло различни усложнения. Техният произход не е чисто мисловен, а се дължи преди всичко на факта, че мен-талното тяло (при активност и точна настройка) става проводник за енергиите на душата, които, нахлувайки във физическото тяло, могат да предизвикат превъзбуда и усложнения в нервната система. Така че именно предаваната енергия, а не самият човешки ум, е причина за усложненията. По-надолу ще дообясня това твърдение.

<А> Неправилни мисловни нагласи

Нека преди всичко разгледаме основния постулат, че болестите и физическите слабости не са резултат от неправилно мислене. По-скоро те са следствие от пълната липса на мислене или са обусловени от неспособността да се следват фундаменталните закони, които царуват в ума на Бога. Един нагледен пример за такава неспособност е фактът, че човекът, бидейки част от природата, не се подчинява на основния закон за Ритъма, който управлява всички природни процеси. Много от проблемите могат да бъдат обяснени именно с неспособността да се съблюдава законът за Периодичността и с произтичащата оттук употреба или злоупотреба с половия нагон. Вместо да бъде управляван от цикличното проявление на сексуалния импулс и да подчини своя живот на определен ритъм, съвременният човек нарушава всяка периодичност, с изключение може би на женските цикли, на които също не се обръща дължимото внимание. Мъжът вече не се подчинява на никакви ритми и се намесва дори в цикличността, управляваща женското тяло, която (ако е правилно разбрана) може да въведе ред в половите контакти, включвайки естествено и мъжкия импулс. Неспособността да се живее според закона за Периодичността, който да подчини човешките апетити на цикличния контрол, е една от основните причини за болестите и доколкото тези закони действат в ментален план, би могло с основание да се твърди, че тяхното нарушение има ментална (мисловна) основа. Това би било вярно, ако расата беше умствено развита, но случаят не е такъв. Модерният съвременен свят става свидетел на тоталното нарушаване на тези ментални закони и в частност на закона за Циклите, който определя приливите и отливите, контролира световните събития и влияе на всички индивиди, като формира у тях навици за ритмичен живот, а това е една от главните предпоставки за добро здраве.

Нарушавайки закона за Ритъма, човекът е разстроил силите, които при правилна употреба са призвани да осигурят доброто състояние на тялото; заедно с това той е положил основата на общата слабост и вродените органични пороци, които предразполагат организма към лошо здраве и откриват достъп за болестотворните вируси и бактерии, причиняващи външните прояви на заболяванията. Когато човечеството преоткрие знанието за правилното използване на времето (изразено на физически план в закона за Ритъма) и започне отново да спазва естествените цикли на различните жизнени проявления в материалния свят, едва тогава предишният инстинктивен навик ще се превърне в утвърден, разумен обичай. Така ще се формира една съвсем нова наука и ритъмът на естествените процеси, както и *установяването* (под формата на навици) на правилните цикли за физическо функциониране, ще положат началото на нова ера в здравното състояние на расата. Използвах понятието „установяване“, тъй като вниманието на расата вече прави опити да се фокусира върху по-високите ценности и от това неизбежно ще спечели физическият проводник - доброто здраве ще се наложи завинаги благодарение на правилния ритмичен живот, добронамереното мислене и контакта с душата.

Да, много малко от болестите на плътта имат ментални причини. Две са причините за това състояние на нещата:

1. Все още сравнително малко представители на расата са ментално поляризирани, т. е. мислещи личности.
2. Повечето от човешките заболявания продължават да имат астрален и етерен характер.

Мислите и емоциите при човека са тъй преплетени, че на този етап от еволюцията те трудно могат да бъдат разграничени и да се посочи кои болести в кое тяло (астралното или менталното) възникват, т. е. кои заболявания са предизвикани от неправилно чувстване, а кои - от погрешно мислене. Ако разглеждаме човечеството като цяло, виждаме, че мисленето (доколкото го има сега в света) е присъщо на съвсем малко хора. Останалите са завладени от чувствата, сетивността и многобройните аспекти на емоционалността - раздразнение, безпокойство, остра тревога, стремеж към резултата, склонност към депресия, драматизиране и егоцентризъм. Сега малцина живеят в сферата на мисълта, а още по-малко се издигат до света на реалността. Когато това положение се коригира тогава вследствие на по-голямата интеграция и на свободното протичане на жизнените сили през проводниците за проявление неизбежно ще се повиши и средното равнище на човешкото здраве.

<Б> Ментален фанатизъм. Господство на мисъл-форми.

Болестите и усложненията, породени от неправилни мисловни нагласи, фанатизъм и излъгани идеали и надежди, се делят на три категории и тяхното изучаване доказва, че в крайна сметка те имат не ментален, а дълбок емоционален произход:

1. Едни от тях са обусловени от самоналожената активност във физическия свят, мотивирана от менталните състояния на индивида. Това води до свръхактивност и претоварване вследствие на решимостта да се доведе работата до успешен край. В резултат често се стига до разбита нервна система, което би могло да се избегне, ако се промени мисловната нагласа и се спазва правилният работен ритъм на физически план. Все пак за възникването на усложненията в случая по-голяма вина носи физическата природа, а не менталното отношение на човека.
2. Други са резултат от състоянието на вътрешен бунт и от наличието на мощни емоционални реакции, които оцветяват целия живот на индивида. Те често съпътстват менталната реализация на личното въжделение и се засилват от осъзнаването на неговата недо-стижимост, предвид недостатъчните способности на самия физически механизъм. Основната причина обаче е в емоционалното възмущение от себе си, а не в менталното състояние на човека. Горчивината от загубата, отвращението, ненавистта, чувството за опустошеност предизвикват многобройните токсични състояния, общо отравяне и лошо

здраве, характерни днес за толкова много хора. Те виждат действителността в засилено мрачни тонове и това им причинява емоционални страдания. Преодоляването на тази нагласа трябва да се търси в обикновената думичка „*приемане*“. Това не е негативно състояние на покорно подчинение, а позитивно приемане (в мислите и практиката) на реалностите, които в дадения момент изглеждат неизбежни. Така се икономисва много време, губено в опити за достигане на невъзможното, и се освобождава енергия за целесъобразно движение към постижимото.

3. Трети са резултат от неспособността на физическия апарат да отговори на интелектуалните потребности на индивида. Като част от физическото наследство, това трудно може да бъде променено, но при истински и упорит стремеж може да се постигне много за подготовката и създаването на основа за едно по-добро функциониране в друг жизнен цикъл.

Тук искам накратко да разгледам проблема за менталното лечителство, както и твърденията, че всяка болест е причинена от неправилно мислене. Вие се готвите за сериозна работа и трябва да сте наясно по темата. Двата аспекта на проблема са тясно свързани и се свеждат до два въпроса:

- дали болестта е резултат от мисленето;
- може ли силата на мисълта да предизвика целебно действие, ако се прилага индивидуално или групово?

Първият въпрос е свързан с факта, че много от болестите са скрити в самото планетно вещество; това показва, че човешкото мислене не е отговорно за тях. Болестта предшества човешкото идване на Земята; тя е присъща на минералното, растителното и животинското царство дори в тяхното диво (естествено) състояние, без никаква замърсяваща човешка намеса. Затова човекът не носи отговорност за много от болестите и те не могат да се разглеждат като резултат от неправилното му мислене. Отговорът не се съдържа и в твърдението, че болестта е следствие от неправилната мисловна нагласа на планстарния или на слънчевия Логос; това е само началото на въпроса и е заобикаляне на проблема.

Спомнете си и разгледайте внимателно двете определения за причините на болестите, които ви дадох в началото:

- **„Всяка болест е резултат от потискане живота на Душата и това е валидно за всички форми и царства.“**
- **„Болестта е обусловена от три влияния. Първо, от миналото на човека; в този случай индивидът се разплаща за своите предишни грешки. Второ, от наследствеността, приета заедно с целия човешки род, която е пропита от заразени енергийни потоци с групов произход. Трето, заедно с всички природни форми той изпитва върху себе си това, което Повелителят на Живота проявява чрез своето тяло. Тези три влияния носят наименованието „древен закон за връзката със злото“. След време той ще отстъпи място на „новия закон за изначално преобладаващото добро“, който лежи в основата на всичко сътворено от Бога. Този закон трябва да се приведе в действие чрез духовната воля на човека.“**

Тези четири болестотворни причини могат да бъдат победени само чрез освобождаването на душата във всички форми, което ще е резултат от активното приложение на човешката духовна воля. Иначе казано, когато енергията на душата и волята (разбирана като отражение и проводник на волевата енергия на душата) бъдат освободени и правилно насочени от ума, едва тогава болестта може да бъде обуздана и окончателно победена. Така болестните явления могат да бъдат контролирани чрез налагане на висшите енергии и ритми върху низшите сили. Следователно, болестта на физическото тяло е резултат от неспособността да се приемат висшите енергии и ритми, което от своя страна зависи от степента на еволюцията.

Смътната представа за тази неспособност и неразбирането на посочените факти са довели много хора до убеждението, че болестта може да бъде победена със силата на мисълта, доколкото тя самата е следствие от неправилно мислене. На човечеството обаче все някога ще му се наложи да разбере, че само висшето, проявено чрез ума осъзнаване на душата е в състояние да разреши този труден проблем.

Не може логически последователно да се твърди, че болестта има пряко отношение към мисленето; като правило тя е резултат от злоупотреба със силите на етерно, астрално и физическо равнище. Повечето хора са безпомощни в това отношение, доколкото силите, които пронизват, образуват и управляват физическото тяло, са наследени от далечното минало и са съставна част от околната среда и от груповия живот, който човек споделя с всички свои събратя. Тази материална сила е пропита от резултатите на древни неправилни ритми, от злоупотреба с мощта и от наследени качества. Само енергията на душата, проявена чрез правилното мислене, е способна да победи човешките болести. Именно неспособността да се мисли, да се осъзнават и изразяват висшите състояния на съзнанието, води до неправилните ритми. Затова повтарям - болестта не е следствие от мисленето.

** Излъгани идеали**

Има обаче и болести, които възникват във физическия механизъм и се обясняват с факта, че дейността (която е специфичен резултат от мисленето) е била оцветена и мотивирана от емоционалния живот на човека - плодотворен източник на заболявания и неправилни ритми. Затова действителната причина за физическите усложнения с преобладаването на астралните сили, а не на ментал-ната енергия. Тук нямам предвид болестите на нервната система и на мозъка, които са следствие от превъзбуда и въздействие на енергията (често от ума и душата) върху инструменти, които не са готови да я възприемат. За тези болести ще говорим по-късно. Сега просто насочвам вниманието ви към принципната последователност на психичните процеси и техните последици:

1. Умствената активност поражда (чрез силата на мисълта), определени човешки планове, идеали и амбиции.
2. Тази сила, след като се съедини с астралната енергия, става доминираща и се оцветява от нежелани емоционални състояния - безпокойство от липсата на постижения, от неспособността да се реализират планове и т. н. Това вгорчава вкуса към живота.
3. Едва тогава болестта се заражда във физическото тяло в съответствие с предразполагащите тенденции в организма и присъщите му наследствени слабости.

Виждате, че на практика менталното тяло и силата на мисълта по никакъв начин не са пряка причина за болестите. Те се пораждат от игнорирането на висшето мислене и от неговото падение до нивото на емоционалността. Ако това падение не съществува и мисленето чяпти чистотата си на ментален план, тогава биха могли да възникнат усложнения от друг характер, резултат на неспособността да се „въплъти“ мисълта в полезно действие на физическо ниво. Това води не само до толкова добре познатото за психолога раздвояване на личността, но и препречва пътя на жизнено необходимия поток от енергия; така физическото тяло губи своята виталност и става жертва на болестта. Ако мисълта успее да се спусне във физическия мозък и да насочи жизнената сила, тогава по правило човекът ще има отлично здраве, независимо дали мисленето му е добро или лошо, дали е правилно мотивирано или неправилно насочено. И това ще е просто резултат от интеграцията, защото праведните и грешните, егоистите и алтруистите, и въобще всички хора могат да постигнат такава интеграция и да управляват живота си с мисъл.

Вторият въпрос се състоеше в това, дали индивидът или групата могат да лекуват със силата на мисълта.

Най-общо казано, индивидът и групата могат да лекуват и мисълта може да играе голяма

роля в лечебния процес, но не без допълнителна помощ. Тя може да служи като *насочващ проводник на други сили и енергии*, които са в състояние да унищожат и прогонят болестта, но процесът трябва да бъде подкрепен от способността да се визуализира, да се работи с конкретните желани сили, да се разпознават различните типове лъчи и техните енергии, както и умело да се борави с т. нар. „*светлинна субстанция*“. Към това трябва да добавим и уменията да се контактува с пациента, плюс любещо сърце. Прекалено голямата мислителна способност обаче и твърде активният умствен процес могат да затруднят и да блокират лечебната дейност дори ако са налице всички други положителни условия. Мисълта трябва да даде онзи начален импулс, който да насочи човешкия интелект към лечението и към дълбокото разбиране природата на пациента. Щом вниманието на лечителя (или на групата лекари) се фокусира, умът трябва да се стабилизира само като подсъзнателен насочващ проводник, но не повече.

Лечението, ако то е възможно, се осъществява чрез правилно насочената енергия и детайлната визуализация, като любовта тук играе толкова голяма роля, колкото умът в началото на процеса. Може да се каже, че любещото сърце дава една от най-могъщите от всички използвани енергии.

Спрях се на тези два въпроса, защото искам да имате правилна и ясна представа за тях преди да пристъпите към групова лечителска работа.

Самата мисъл не предизвиква и не лекува болестта. Тя трябва да се използва, но по принцип не е нито единственият, нито най-важният фактор на лечението. Именно в това се състои и главната заблуда на много лекари. Мисълта може да насочва енергията, която от своя страна понякога причинява превъзбуда на мозъка и на други телесни клетки; така се стига до нервни и мозъчни усложнения, но сами по себе си съзнанието и мисленето не могат да доведат до болестни явления във физическото тяло. Когато човешката раса се научи да мисли ясно и точно и законите на мисълта започнат да контролират масовото съзнание, болестта (каквато я познаваме сега) ще предаде своите позиции и все повече хора ще постигат състоянието на вътрешна интегрираност. Където е налице такава цялостност, там има и свободно протичане на сили и енергии през физическото тяло. Проблемите на превъзбудата обаче значително ще нарастват като резултат от повишената чувствителност на физическия човек и фокусирането на съзнанието му в умствената природа. Това ще продължава докато той не се научи да борави с висшите енергии и не осъзнае необходимостта от ритмичен живот, като обърне внимание на закона за Периодичността.

В своята работа лекарят е длъжен да владее и да съблюдава определени **правила**. Вече изложих три от най-важните сред тях. Накратко те посочваха следното (за по-голяма яснота разделям първото правило на части):

1/ а) Лекарят трябва да се стреми вътрешно да обедини своята душа, сърце, мозък и ръце. Така той ще може да влее жизнената си целебна сила в пациента. Това е магнетична работа.

1/ б) Лекарят трябва да обедини своята душа, мозък, сърце и излъчване на аурата. Така неговото излъчване може да подхрани живота в душата на пациента. Това е работа по излъчването. Силата не е в излъчването на ръцете - душата е тази, която проявява своята мощ.

2. Лекарят трябва да постигне магнетична чистота чрез чист живот. Той трябва да достигне онова лъчисто сияние, което се проявява във всеки човек при съединяване на центровете в главата. След установяването на това магнетично поле, излъчването също се усилва.

3. Нека лекуващият се учи да разбира дълбоките емоционални и мисловни импулси (мотиви) на пациента. Това ще му помогне да открие източника на болестта. Нека лекарят съпостави причината и следствието и да разбере как точно може да се

постигне облекчение.

Сега ще ви дам (като на група) още едно правило - така ще се получат четири правила:

ЧЕТВЪРТО ПРАВИЛО на лечителя:

Лекуващият и групата лечители трябва да държат волята си под контрол. Лекува се не с воля, а с любов.

Това правило е изключително важно. Концентрираната воля на индивида и насочената воля на обединената група не трябва да се използват за пряко въздействие. Свободната воля на пациента никога не бива да се подлага на натиск от енергията на мощно фокусирана група или индивид; това е много опасна процедура, за да можем да си я позволим. Волевата енергия (особено на група хора, едновременно съсредоточени върху тънкото и физическото тяло на лекувания) може значително да усложни болестните прояви, вместо да ги излекува. Иначе казано, тя може опасно да стимулира заболяването, вместо да съдейства на природните оздравителни сили, и дори да убие пациента, ако съпротивляемостта му спрямо изострените болестни явления се окаже недостатъчна. Затова моля при груповата лечителска работа да се забрави за всякаква воля, за всяко насочено желание. Само на посветени от висока степен е разрешено да лекуват със сила на волята, фокусирана върху *дума на силата*, защото само те могат да оценят състоянието на пациента и силата на болестта и само те знаят дали волята на неговата душа изисква излекуване.

В тази глава разгледахме теми с голяма важност, които ще трябва внимателно да изучите. В следващата ще обсъдим специфичните проблеми на учениците и аз ви моля като подготовка внимателно да прочетете изложеното от мен учение за болестите на мистиците в „Трактат за седемте лъча“, т. II, стр. 520 - 625. Не мога да повтарям казаното там, но то трябва да бъде включено в учението за лечи-телството. Надявам се да го прочетете и сами да се ориентирате в проблемите (както теоретично, така и от личен опит), защото вие донякъде вече имате представа за тях, съдейки по себе си.

СВЕЩЕНОТО ИЗКУСТВО НА ЛЕЧИТЕЛСТВОТО

В този трактат няма да разглеждам патологията на болестите с техните симптоми и проявления. Те подробно са описани в многото медицински трудове и учебници, а аз, братя мои, не съм шко-луван лекар или авторитет в медицината и не разполагам с време, за да се обременявам с техническата страна на нещата. Аз искам да дам на света някои идеи за истинските, окултни причини на болестта и нейните скрити източници, както и да ви запозная с лечебните методи, одобрени и развивани от Великата Бяла Ложа.

Ключът към успеха е в разумното използване на енергиите, приложени с любов и знание. Всичко, което ви казвам, е експериментално проверено. Това лечителство е:

1. **Магнетично;** при него лечителят (или групата лечители) прави две неща:

1/ а) *Привлича към лекувания център онзи тип енергия, който неутрализира болестта.* Това е обширна тема и с дълбоко научно значение. При различните заболявания могат да се привлечат определен тип лъчеви сили, които трябва да преминат през съответните центрове. Те ще бъдат посочени в раздела, озаглавен „Седем метода на лечителството“.

1/ б) *Изтегля от пациента, привлича към себе си и абсорбира силите, които предизвикват болестта.* Това изисква голяма предпазливост от страна на лечителя, за да се предпази от самозаразяване и да не позволи на тези сили да се настанят в неговото тяло. Освен това, той трябва да осигури приток на свежа енергия към пациента, която да замести изтеглената.

При дадения процес се установява определена връзка между лечителя и пациента. Този лечебен метод е свързан със съвсем реална опасност, (затова начинаещите лечители трябва да помнят, че ще работят в група, а не индивидуално. Свободният взаимнообмен на сили определя доброто здраве на индивида и на групата. Свободната циркулация на сили между

лечителя или лечителската група и пациента може да доведе до излекуване на болестта при условие, че на човека му е предопределено да се излекува в даденото време и че той съдейства на този процес, макар че това невинаги е необходимо. Сътрудничеството на пациента в много случаи улеснява и ускорява лечението, но нерядко вълнението на пациента може да окаже и отрицателно влияние!

2. Излъчващо; при него процесът е по опростен и безопасен, тъй като лечителят концентрира силата в себе си и после я излъчва към пациента във вид на устойчив поток от светеща енергия. Тя трябва да бъде насочена към центъра, който е най-близо до болния орган.

Този метод е безопасен за лечителя, но ако в неговата мисъл се прокрадне елемент на воля или потокът на излъчваната енергия се окаже прекалено силен, тогава може да възникне опасност за пациента. Въздействието на излъчената към него сила може не само да предизвика нервно напрежение, но и да доведе до изостряне на болестта вследствие стимулацията на атомите и клетките, приведени в движение от болестотворните сили. Затова начинаещите лечители трябва да избягват всякаква концентрация върху самата болест или върху поразения физически орган; след като извършат подготвителната работа за лечението, те трябва умело да контролират мисленето си, защото енергията винаги следва мисълта и те че по посока на нейното фокусиране.

Желателно е лекуващите да имат явна представа за ефективността на тяхното лечение, за мощта на обединеното им групово действие и за силата, с която по принцип могат да се разпореждат. Те ще трябва да покажат умение да владеят волята си, като изпращат на нуждаещите се лечебно излъчване във вид на поток от *енергия-любов*. Винаги помнете, че любовта е енергия и е толкова реална, колкото и плътната материя; тази енергия може да се използва за премахването на поразената тъкан и за замяната ѝ със здрав материал.

Затова, като първа фаза на работа, трябва да се опита с метода на излъчване, който е по-прост и много по-лесен за овладяване. Едва след това може да се експериментира и с метода на магнетичното лечение.

Сега разбирате по-добре смисъла на *лечителските правила*, които ви дадох по-рано в тази серия от инструкции. Ще ви стане ясно и защо при метода на излъчването се наблюдава тясна връзка между душата, мозъка и цялата индивидуална или групова аура (магнетично поле). Умът не участва, а мозъкът служи само като фокус на любовта и целебната сила, която се излъчва от центъра *аджна* като поток от енергия.

Затова лечителят фокусира силите си в главата и неговото внимание също трябва да се концентрира на това място. Сърцето се включва автоматично, тъй като то работи главно с енергията на любовта.

Нека сега формулираме правилата, по които трябва да работи всяка лечителска група. Тук пояснявам, че невинаги е необходимо и възможно да се срещнете и да работите заедно във физически смисъл. Това може да се прави целенасочено и ефективно, ако участниците действат като *субективна група*; за целта всеки неин член е длъжен всекидневно да следва инструкциите така, сякаш присъства в групата физически. Тази реална връзка се установява при самата представа, че се намирате сред своите братя. При механичен сбор на групата (във физически смисъл) трудно се избягва загубата на сили поради различните обсъждания, обичайните прояви на радост от срещата и физическото взаимодействие между личностите. Неизбежно ще има много разговори и работата ще стане недостатъчно ефективна. При субективната група това се избягва - от физическа гледна точка участниците работят самостоятелно, но на истинското, вътрешното равнище те действат в най-тясно сътрудничество. Ето първите правила, които ви препоръчвам да овладеете:

Подготвителна правила за лечение чрез излъчване

1. След като бързо и съзнателно се приведете в състояние на вътрешно равновесие, с волево усилие се съединете (като душа) с душите на своите братя по група. После влезте в контакт с техните умове, а накрая - с емоционалната им природа. Направете това с помощта на въображението, като осъзнавате, че енергията следва мисълта и процесът на съединяване (при правилен подход) е неизбежен. След това вие ще можете да действате като група. После забравете за груповата връзка и се съсредоточете върху предстоящата работа.

2. Съединете душата, мозъка си и силите на любовта, натрупани във вашата аура, концентрирайте всичко това (което искате да изпратите на болния) в главата си, като си представяте сияещ център или точка от ярка светлина. Тази светлина трябва да бъде излъчена към пациента чрез центъра *аджна*, който се намира между веждите.

3. Произнесете следната групова мантра: *„С чисти подбуди и любящо сърце ние прилагаме себе си за тази лечителска работи. Ние, като група, правим това предложение на човека, който искаме да лекуваме“*. Едновременно с това визуализирайте протичащия процес на съединяване. Представете си го като динамична мрежа от ярка светлинна субстанция, която ви обединява с вашите братя по група от една страна, и с пациента, от друга. Ще видите как линиите излизат от вас и се устремяват към сърдечния център на групата и към пациента. Винаги правете това през центъра *аджна*, докато не ви научат да го извършвате по друг начин. Така центрове *аджна* и сърдечните центрове на участниците ще са в тясна взаимовръзка. Сега разбирате смисъла на визуализацията. Това на практика е етерно изпълняване на творческото въображение. Помислете върху последната фраза.

4. Сега насочете замалко мисълта си към онзи, когото искате да излекувате; фокусирайте вниманието си върху него, така че да го възприемате като реален и близък човек. Когато разберете в какво се състои физическият му проблем, формулирайте го в съзнанието си и после го отстранете от себе си. Накрая забравете всички детайли - групата, самите себе си, проблема на пациента - и се съсредоточете върху типа сила, с която възнамерявате да работите и която в дадения случай и време с силата на втория лъч, силата на любовта. Това, на което ви уча сега, е адаптиран вариант за метода на лечение чрез втори лъч за начинаещи.

5. Почувствайте как една дълбока любов се влива във вас. Представете си я като субстанциална светлина, която можете да управлявате. Излъчете я от центъра *аджна* като поток от сияеща светлина и я насочете с ръцете си към пациента. При това дръжте ръцете пред очите с дланите навън на разстояние около 6 инча [15 см. - бел. ред.] от лицето. Така потокът от центъра *аджна* се разделя на две, изтича от насочените напред ръце и се отправя към пациента. Визуализирайте го и почувствайте, че болният го възприема. В това време тихичко произнасяйте следните думи: *„Нека любовта на Единната Душа, която е фокусирана в групата, се излъчи към теб, братко мой, и изпълни всички части на твоето тяло, като те лекува, успокоява и укрепва, премахвайки всичко, което пречи на доброто ти здраве“*. Произнесете това бавно и съсредоточено, с вяра в резултата. Внимавайте никаква друга мисъл или воля да не се промъкне в потока от лекуваща енергия, освен силата на концентрираната лъчиста любов. Способността за визуализация и творческо въображение, допълнени от устойчиво чувство на дълбока любов, трябва да удържат вашия ум и воля в подчинение.

Подчертавам настойчивата необходимост от *пълно мълчание и тайна* по отношение на всяка лечителска дейност. Нека никой никога да не разбере, че работите в тази област; никога и пред никого не назовавайте имената на тези, комуто се опитвате да помогнете. Не обсъждайте пациента дори помежду си. Ако това основно правило за мълчание не се спазва, ще е ясно, че още не сте готови за такава работа и трябва да прекратите дейността си. Тази забрана има много по-дълбоко значение, отколкото можете да допуснете, защото разговорите и обсъжданията предизвикват не само отклоняване и разсейване на силите, но и нарушават основното правило, което всички лечители са обучени да спазват (дори официалната медицинска професия съблюдава същия основен принцип).

Три главни закона на здравето

Има три главни и седем допълнителни закона на здравето. Те действат в трите свята и това е всичко, което ви е необходимо засега да знаете. Във всяко учение, с което ще се запознавате занапред, основното ударение ще пада върху техниките на етерното тяло, защото то е следващата степен за овладяване. Трите главни закона са следните:

1. Законът, който контролира волята за живот, проявление на първия аспект на Логоса, *воля или могъщество*.
2. Законът, който контролира хармонията на ритъма, проявление на втория аспект на Логоса, *любов или мъдрост*.
3. Законът, който контролира кристализацията, проявление на третия аспект на Логоса, *активност или основополагане*.

Тези три главни фактора (или закона) се проявяват чрез трите основни аспекта на човешкото същество:

1. Аспектът на *Волята* се проявява чрез органите за дишане. Друго негово изразение е способността да се спи. И в двата случая е налице отражението (аналогията) в микрокосмоса на Логоичното проявление и Логоичната пралайя.

2. Аспектът на *Любовта* се проявява чрез сърцето, кръвоносната и нервната система. Това е главното, което трябва да разберете, защото този аспект контролира предимно етерното тяло и начина, по който то усвоява прана или жизненост. Праната се приема както чрез храната, така и чрез нервите, доколкото жизнената сила се пренася чрез кръвообращението, а психичната сила - чрез нервната система. Тези два отдела на човешкия организъм предизвикват в наши дни големи усложнения, с тенденция към постоянно увеличаване. Расата се обучава чрез страдание и само жестоката нужда ще заставя човека да търси изход и облекчение. От нашата лечителска гледна точка, човек представлява по-малка триада, съставена от:

- *плътно* физическо тяло, за което науката и медицината знаят много;
- *етерно* тяло, което е следващият обект на внимание, експерименти и открития;
- *астрално* тяло, което заедно с етерното, е следващото стъпало за научното (психологично) търсене.

3. Аспектът на *Активността* се проявява главно чрез органите за усвояване и отделяне. Тук искам да подчертая един детайл. Доколкото нашата слънчева система развива аспекта на любовта (втория аспект) и доколкото човешкото същество е поляризирано в астралното тяло, което е отражение на този втори аспект, дотолкова вторият от трите горепосочени отдела на човешкия организъм - етерният, има първостепенно значение. Етерното тяло досега служеше за преносител предимно на астрална енергия към физическото тяло, но това положение вече се изменя.

Съвременната медицинската наука трябва да изучи реалностите на плътното физическо тяло и да продължи към изследване на витализирането и кръвообращението, защото те са тясно свързани. Нервната система на този етап се контролира главно от астралното (чрез етерното) тяло, като причините за повечето нервни усложнения са скрити в емоционалната сфера, където сегашното човечество е поляризирано. Системата на физическото кръвообращение по принцип се контролира от етерното тяло. Ако то не функционира правилно и непълно усвоява и предава праната, както и ако астралното или емоционалното тяло са неадекватно контролирани, тогава те и двете стават източник на различни заболявания, както и на ежегодно увеличаващите се нервни и ментални усложнения. Недостатъчното кръвоснабдяване на физическия мозък, отново по вина на етерното тяло, води до умствено пренапрежение и колапс. Това доказва значението на етерния проводник.

Първият аспект, който се проявява чрез органите на дишането и съня и ги контролира, при неправилно функциониране предизвиква безумие и други мозъчни заболявания или смърт.

Третият аспект, при неправилно функциониране, води до сто-машно-чревни заболявания и до различни усложнения под слънчевия сплит (в коремната кухина).

Ето защо медицинската наука трябва да се ориентира към опростяване на лечебните техники и от многообразието на лекарствата и операциите да се обърне към разбирането за правилното използване на енергиите, които прииждат от вътрешния човек (през етерното тяло) към физическия носител.

Следващите сведения могат да се окажат полезни за вас:

1. *Чрез развитие на добра воля* (т. е. на волята за доброт-ворчество) ще бъдат победени болестите на дихателните пътища, белите дробове и гърлото и ще се постигне изцеление на безумствата и обсебванията, стабилизиране на мозъчните клетки и общо равновесие и ритъм. Така дълголетие ще стане правило, а смъртта ще бъде свидетелство, че душата е приключила своята работа и е заслужила пралайя. В бъдеще то ще настъпва за по-дълги и обособени периоди и ще се контролира от човешката воля. С приключване на работата си, човекът ще прекратява своето дишане и ще изпраща атомите на тялото си в пралайя. Това заспиване на физическото (краят на проявлението) е факт, чието значение все още не се разбира.

2. *Чрез осмисляне законите на .-жизнеността* (т. е. на законите, които управляват праната, излъчванията и магнетизма) ще бъдат победени болестите на кръвта, артериите и вените, някои нервни разстройства, понижената жизненост, старческият упадък, лошото кръвообращение и др. Това също ще съдейства за удължаване на живота и в тази връзка по-добре ще бъдат разбрани законите на електричната [фохатната - бел. ред.] енергия.

3. *Чрез прилагане на правилните методи за усвояване и отделяне* ще бъдат победени болестите на телесните тъкани, стомаха, червата и на мъжките и женски органи за възпроизвеждане. Все някога ще бъде разбрано, че последните са само друга система за усвояване и отделяне, която сега е центрирана в женския аспект (или в жената). Помнете, че живеем във втората система, или в системата на любовта:

- първата система е била мъжка;
- втората (сегашна) система е женска;
- третата система ще бъде хермафродитна.

Дори ако развиващата се човешка йерархия е мъжка (позитивна), това не означава, че всичко в нея е мъжко по природа. Истината е друга - негативната способност (женският аспект) преобладава, независимо дали го осъзнавате. Ще обясня моята теза и ще я илюстрирам с цифри:

1. В първата слънчева система е имало една преобладаваща еволюция, която е обхванала 100 милиарда монади.

2. В сегашната втора система има две преобладаващи еволюции - на човека и на девите. *Човешките* монади са 60 милиарда. Прибавете към тях женската еволюция на *девите*, която обхваща 140 милиарда, и ето че имаме необходимите 200 милиарда монади. Това обяснява моето твърдение, че нашата система е женска.

3. В третата слънчева система общият брой на еволюиращите същности ще е образуван от необходимите 300 милиарда монади, които съвършенството изисква от тройствения Логос.

Старая се тезисно да обознача ориентирите за развитието на новото лечителско изкуство и да очертая причините за най-разпространените заболявания, което ще позволи на мъдрите да ги избягват. Краткостта и обучението с намеци по същество е окултен метод и той ще остане

може би единственият подход за навлизане в тази сравнително опасна тематична област дотогава, докато сериозната медицинска, хирургична и неврологична подготовка (която сега има технически акцент) не се обедини с точно толкова сериозното психологично разбиране, плюс известно духовно виждане. Идеалният лекар и хирург по необходимост е и метафизик; отсъствието на подобно взаимодопълване обяснява по-голямата част от днешните трудности и неуспехи. Днешният лечител-метафизик е толкова претрупан със сведения за „надтелесното“, че на практика допринася по-малка полза на болното, слабо и изтерзано човешко същество в сравнение с професионалният лекар. Средният метафизик, независимо с какъв етикет се окичва, е със затворен ум: той преувеличава божествените потенциали във вреда на материалните, (физическите) възможности. Чисто духовното лечителство ще бъде наистина божествено постижение, но то не може да се реализира физически в определена точка на времето и пространството, при това за хора, които стоят на твърде различни стъпала от еволюционната спирала. Правилният избор на време и задълбоченото познаване на закона за Кармата, плюс развита способност за интуитивно възприемане, са най-съществените страни за изкуството на духовното лечителство. Към това ще добавим и разбирането, че веществената форма и физическото тяло съвсем не са главният обект на внимание и не са от такова голямо значение, както някой може да си мисли.

Немалко култови и лечителски школи твърдят, че най-важното с физическият носител да бъде избавен от болестта и смъртта, но понякога (или дори често) е желателно да се даде възможност на болестта да свърши своята работа и да се позволи на смъртта да освободи душата от нейния телесен затвор. За всички въплътени същества неизбежно идва момент, когато душата изисква да бъде освободена от тялото и от живота във форма; природата има своите мъдри начини да постигне това. Болестта и смъртта трябва да бъдат признати като освобождаващи фактори, при условие че настъпват в резултат на правилния избор на време, направен от душата. Трябва да разберете, че физическата форма е съвкупност от атоми, които образуват различните органи, и като резултат - едно общо тяло, скрепено от волята на душата. Оттеглете тази воля към нейния собствен свят, или както гласи окултният израз: „Нека очите на душата се обърнат на другата страна“ и в този цикъл вие неизбежно ще бъдете победени от болестта и смъртта. Това не е заблуда на ума или неспособност да се осъзнае божествеността, нито отстъпление пред злото. Това на практика е разлагане на веществената форма на съставните ѝ части и отделяне на основната ѝ същност. Болестта по принцип е аспект на смъртта. Това е процесът, чрез който материалната природа (субстанциалната форма) се готви да се разедини с душата.

В случаите, когато болестните прояви не водят до крайно разпадане на тялото, техните причини трябва да се търсят в други фактори, свързани с обкръжението, доколкото много болести се предизвикват от заобикалящата среда и са епидемични по своя характер; с настройката на индивида към честотата на отровните токове, излъчвани от световната злоба; с психологичните комплекси, за някои от които вече говорихме; и с болестите (условно казано), които са вродени за материята, от която човечеството е избрало да изгражда своето физическо тяло, като я изолира и отделя от общата проявена субстанция и така създава особен тип вещество, предназначено да даде външно проявление на вътрешната човешка реалност. То е уникален, частен аспект на всеобщата субстанция, усъвършенствана до известна степен през последната слънчева система, и по необходимост има по-висока степен на организираност от субстанцията, която творчески е вибрирала под зова на трите дочовешки царства на природата.

Резюме на основните причини за болестите

Окултният подход към болестните прояви се гради върху основополагащия принцип, че болестта е резултат от злоупотреба със сила в този или в някой предишен живот. В тази връзка искам да припомня някои положения:

- 1. Главният фактор е неправилното използване на енергиите - 90 % от**

болестотворните причини са скрити в етерното и аст-ралиото тяло и само 5 % от преобладаващите заболявания имат мен-тален произход, защото основната маса от човечеството все още се намира в атлантическия си етап на съзнание. Това процентно съотношение ще се изменя в хода на човешката еволюция. Следователно, болестта е проявление на три типа нежелателни субективни състояния - етерни, емоционални и мисловни.

2. Темата за човешкото здраве може да бъде разгледана:

- а) през призмата на личностния живот, за това знаем много;
- б) от общочовешка гледна точка, това започва да се разбира;
- в) от ъгъла на планетарния живот, за това знаем малко.

3. Всяка болест е предизвикана от липсата на хармония между формата и живота, между душата и личността; подобна дисхар-мония се среща във всички царства на природата.

4. Повечето заболявания имат групов произход, причинени са от инфекции или от недохранване, разбираемо във физически, субективен и окултен смисъл.

5. Болестите на простолудието, на средните граждани, на интелигенцията и на учениците много се различават помежду си и имат различни сфери на проявление:

- а) за първите две групи от хората основни заболявания са туберкулозата, ракът и социалните болести;
- б) за интелигентите и учениците са характерни сърдечните усложнения и нервните заболявания.

6. Болестта е природен факт. Когато хората признаят това, те ще придобият по-правилни възгледи и ориентация и ще започнат съзнателно да прилагат закона за Освобождението и принципа на непротивенето. Всепоглъщащата готовност да се умре, която често характеризира етапа на непосредствено предстоящата смърт, е най-низшето проявление на непротивенето. Именно то психологически поражда комата.

7. Законът за Причината и Следствието (Кармата) управлява развитието на всяка болест. Той .включва индивидуалната, груповата, националната и общочовешката карма.

Ако на това място се спрете и прегледате всичко, което повторих, и ако поразмислите отново над *четирите закона и четирите правила*, ще получите добра основа за по-нататъшното си обучение, което ще се занимае с болестите, присъщи на учениците. Някои от тях бяха разгледани във втория том на „Трактат за седемте лъча“ (стр. 520 - 625) предимно от гледната точка на мистика, а тук ще бъдат осветлени от позицията на приетия ученик.

4. Болести на ученичеството

Вече казах, че болестите произтичат от няколко причини:

- 1. От блокиране свободния живот на душата.
- 2. Под въздействие на трите източника на замърсяване: древни заблуди (грехове и грешки), които индивидът е извършил в този си живот или в предишно възплъщение;
 - човешки пороци и предразположения, наследени заедно с цялото останало човечество; планетарно зло, присъщо на нивото, достигнато от планетарния Логос, и определено от планетарната Карма.
- 3. Вследствие на сили, излъчвани от сферите, в които е фокусирано човешкото съзнание.
- 4. Пет са основните типа заболявания, които заедно със съпътстващите ги и произтичащи

от тях усложнения могат да сполетят ученика; той не е застрахован от тях до третото си посвещение.

<А>Болести на мистиците

Ученикът рядко се разболява от туберкулоза, освен ако това не е кармично зададено. Той не е податлив и към социални заболявания, но те понякога го засягат физически в резултат на жертвогено-товния му живот и служене. Заразата може да го атакува, но не много сериозно. Ракът също е болест, която може да го сполети, но ученикът по-скоро ще пострада от сърдечно усложнение или от някакво нервно разстройство. Чистият мистик се поддава на подчертано психични фактори, свързани с интегрираната личност и обусловени от фокусирането на неговото внимание в астралните сфери. Ученикът, от своя страна, е по-склонен към ментални проблеми и страдания, свързани с енергията и предизвикани от сливането (пълно или частично) на душата с личността.

Вече посочих (като първа причина), че болестта е резултат от блокирането на свободния живот и прииждащата енергия на душата. Мистикът става жертва на такова блокиране, ако се поддаде на собствените си мисъл-форми, които постоянно създава в съответствие с нарастващия си стремеж. Те се превръщат в преграда между него и свободния живот на душата, като блокират притока на нейната енергия. При ученика положението е противоположно. Той става жертва (до третото посвещение) на огромния енергиен приток от душата - енергия от втори аспект, която идва към него:

- от неговата собствена душа, с която бързо се създава център на енергийно сливане;
- от групата или Ашрама, в който се числи като приет ученик;
- от неговия Учител, с Който има духовна връзка и Чистото вибрационно влияние той постоянно възприема;
- от Йерархията, чиято енергия може да стигне до него чрез изброените по-горе фактори.

Тези енергийни потоци въздействат върху центровете на ученика съобразно неговия лъч и специфичната му поляризация в даденото възплъщение. Всеки център е свързан с определена жлеза (която от своя страна влияе на кръвообращението) и в рамките на своята вибрация специфично въздейства върху органичните структури на тялото - на стомаха, който е близо до слънчевия сплит, на сърцето, което е в съседство със сърдечния център и т. н. Следователно, основните заболявания на ученика, специфични и присъщи на напредналото човечество, са резултат от превъзбуда или от приток на енергия към някой конкретен център, което причинява силно локално усложнение.

Тези състояния не са характерни за мистика, освен ако той не еволюира бързо в практически мистик и не навлезе в онзи преходен цикъл, който служи като мост между мистичния подход и чистия окултизъм. Затова няма да се спирам на болестите, свързани с мистицизма, но ще посоча един интересен факт: мистикът винаги съзнава дуализма. Той търси да открие светлината, душата, възлюбения, това най-високо нещо, което (както той чувства) съществува и може да бъде постигнато. Мистикът се стреми да познае и да бъде познат от божественото; води го видението; чувства се ученик на Христос и това определя мислите и стремежите му. Той е предан и влюбен в очевидно недостижимото - в Другото.

Едва след като стане окултист, мистикът разбира, че магнитът и дуализмът, обагряли живота и мислите му и мотивирали цялата му жизнена дейност, са били неговото истинско „Аз“ - единствената Реалност. Тогава той осъзнава, че взаимопроникването и отъждествяването с тази Реалност превръща дуализма в единство, а търсещия дух - в стремеж да стане онова, което човек по същността си е: син божий, единен с всички синове божии. Постигайки това, той се оказва отъждествен с ЕДИННИЯ, в Който живеем, движим се и съществуваме.

Низшето мистично състояние, което все по-добре опознаваме, е известно като „раздвоение

на личността"; при него низшето, личностно „аз" се проявява чрез дуализма, водещ до самоизявата на две „личности", вместо една интегрирана личност-душа. Това често води до опасни психични състояния, които изискват квалифицирана научна помощ, но точно тя не достига в наши дни, когато толкова малко психолози и психиатри признават наличието на душата. Споменавам това поради неговата актуалност и ясната тенденция към нарастване на значението му за в бъдеще, когато ще бъде необходимо да се посочат и разберат наличните в човешкото съзнание аналогии на висшите, неизследвани сфери на знание. Раздвоената личност и мистикът са двата аспекта на едно цяло: единият отразява пътя на висшите духовни разкрития, а другият е изкривена проява на степента, която предшества тази на опитния окултист. Съвременното човечество се поддава на много състояния, които могат да се обяснят със същите причини. Един от бъдещите методи на лечителството ще се състои в осъзнаването на висшите фактори, които предизвикват низши усложнения и болести, както и признаването им за деформации на великата реалност. Това ще доведе до преместване на вниманието от пациента към този признат, висш аспект на битието.

На това служи цялата Наука за Интеграцията. Ако бъде правилно разбрана, тя ще открие съвсем нов психологичен подход към болестите - както физиологични, така и нервни. Първите крачки в това отношение вече са направени от духовно мислещите психолози и възпитатели. Системата за психологична помощ безспорно съответства на новите тенденции и може да бъде описана по следния начин: в случаите на невротичност, нервни отклонения и гранични състояния, редовият психолог използва метода за разкриване на дълбоко потиснатите комплекси, белези, стари шокони преживявания и страхове, които, макар и скрити от настоящия опит на личността, всъщност са формирали човека такъв, какъвто той е днес. Определящите фактори могат да бъдат проследени назад до нивото на *подсъзнанието*, като се разрови миналото и се отчете настоящото обкръжение, наследствеността и влиянията на образованието - както академично, така и житейско. След това факторът, който е в основата на психологичния проблем, се изнася (ако е възможно с помощта на пациента) в сферата на *съзнанието*, като интелектуално се обяснява и свързва с настоящото състояние, в резултат на което човекът стига до разбиране на своята личност (с нейните проблеми и благоприятни възможности).

Духовната практика е съвсем различна. Проблемът на личността и ровенето в подсъзнанието се игнорират, защото нежеланите състояния се разглеждат като резултат от липсата на контакт с душата и на достатъчен контрол от нейна страна. „Пациентът" се обучава да пренася вниманието от себе си, от чувствата, комплексите, натрапчивите идеи и нежелателните си мисли, към душата, към божествената Реалност вътре във формата, към съзнанието на Христос. Това спокойно може да бъде наречено научна замяна на старите нагласи с нов динамичен интерес; така се активизират реципрочни духовни фактори, чиято енергия протича през низшия живот на личността и помита неправилните психологични тенденции и нежеланите комплекси, водещи до неадекватното виждане на реалността. Това спомага за прераждане (регенериране) на менталния и умствения живот, като човекът се сдобива с правилно мислене, породено от импулса или светлината на душата. Така се задейства „динамичната всепобеждаваща сила на новата любов", а старите фикс-идеи, далечните депресии и мъки, предишните тегоби и желания, които са го държали в плен - всичко това изчезва и човекът, отъждествил се със своята душа, се превръща в господар на живота си.

Подробно се спрех на тези два метода, защото трябва да се усвои още един закон на лечителството, преди да продължим по-нататък. Дискусията за раздвоената личност, проблемите на мистика и новите подходи към болестите (от гледна точка на душата и причините, вместо през призмата на личността и следствията) ще помогнат за по-правилното разбиране на този закон и ще покажат неговата основателност и разумност, както и ползата му за човечеството.

ЗАКОН № 4:

Като изкривено отражение на божествените възможности, болестта (физическа или психична) се корени в доброто, красотата и истината. Търсейки по-пълна проява чрез определено божествено качество или вътрешна духовна реалност, игнорираната душа причинява в субстанцията на своите обвивки точки на напрежение. Вниманието на личността се насочва натам и това води до заболяване.

Изкуството на учителя се състои в умението да издигне вниманието и да го насочи към душата, към истинския Лечител вътре във формата. Тогава духовното (третото) око фокусира лечителната сила и всичко се оправя.

** Болести на учениците**

Те са два вида - специфични проблеми на учениците и трудности, произтичащи от контакта с душата.

Помнете, че учениците са изложени на всички основни групи заболявания. Те се стараят да бъдат единни с човечеството и това им навлича много от бедите, свойствени за плътта. Дори ако успеят да превъзмогнат слабостите на обикновените хора, те трябва да помнят, че главната заплаха за тях са сърдечните и нервните заболявания. В тази връзка е добре да се знае, че учениците се делят на две основни групи:

- такива, които са пробудили центровете над диафрагмата (те са уязвими в сърдечната област, щитовидната жлеза и гърлото);
- и други, които се намират във фазата на пренасяне на енергиите от центровете под диафрагмата към тези над нея. При повечето от тях в наши дни енергиите на слънчевия сплит се преместват към сърцето, като световната агония значително ускорява този процес. Той е съпътстван от стомашни, чернодробни и респираторни заболявания.

1. Специфични проблеми на учениците

С тях се сблъсква онзи, който е надраснал съзнанието за живот в личността и се е издигнал до съзнание за живот в душата. Тези заболявания са свързани преди всичко с енергията - с нейният приток, с усвояването ѝ или липсата на усвояване и с правилното ѝ използване. Другите проблеми, свойствени за плътта при сегашната човешка еволюция (болестите се различават в зависимост от степента на еволюция и са циклични по проявление), тук няма да бъдат разглеждани: достатъчно е да се каже, че трите основни групи заболявания на човечеството взимат своите жертви и сред учениците, особено при освобождаването на душата от нейния носител. В този случай обаче, колкото и невероятно да изглежда, всичко се контролира от душата и изходът се определя от нейното решение, а не от развитието на болестта. Тези три основни групи заболявания - присъщи на планетарния живот, в който се движим, съществуваме и проявяваме - имат власт над учениците, защото последните са съставна част от този живот и на по-ранните етапи от осъзнаването на това единство те са ставали лесна плячка на болестите. Този факт е недостатъчно известен и осъзнат, но точно той обяснява защо учениците и напредналите хора са изложени на въпросните заболявания.

Можем да разделим здравните проблеми в четири категории: 1. Свързани с кръвта (аспекта на живота), защото „кръвта е живот“. Те оказват специфично влияние на сърцето, обикновено във функционален аспект. Органичните сърдечни заболявания се обясняват с по-дълбоки причини.

2. Пряко следствие от енергии, въздействащи чрез мозъка върху нервната система.

3. Имащи окултен източник и свързани с дихателната система.

4. Специфично причинени от възприемчивостта или невъзприемчивостта на центъра, от неговото функциониране или нефункциониране. Те по необходимост се делят на седем групи, които засягат седемте главни части от тялото. За средния ученик, който все още не се намира под пълния контрол на душата и на монадата, основният насочващ проводник (през

мозъка) е блуждаещият нерв'; чрез него енергиите, които постъпват през теменния център, се разпределят към всички части на тялото. Конкретната наука за центровете и тяхната връзка с *кундалини* беше разработена от една влиятелна източна школа. В нейната концепция има много истини, но и немалко заблуждения.

Разграничих проблемите, физическите реакции и болестите, защото притокът, разпределението и преминаването на енергията не водят задължително до заболяване. Често обаче в периода на ученичеството, който предшества всяко посвещение, те внасят различни затруднения или в съзнанието на ученика, или в отношенията му с околните, като засегнатото обкръжение впоследствие предопределя и собствената му ответна реакция.

Да, учениците са енергийни центрове в тялото на човечеството, които постепенно се превръщат в силови точки от фокусирана и насочена енергия. Тяхното функциониране и активност неизбежно пораждаат следствия, резултати, пробуждания, разриви и преориентация в живота на околните. През ранните етапи от своето развитие учениците правят това несъзнателно, затова влиянието им върху заобикалящите често е нежелано, а енергията се насочва неразумно, губи се напразно или се задържа. Интелектуалното намерение, което трябва да лежи в основата на разумно насочената енергия, все още липсва. По-късно, когато учениците се превърнат в излъчващи центрове на съзнателно насочена лечебна сила, тази енергия се използва по-конструктивно както в психичен, така и в физически аспект. Ученикът по правило оказва ефективно въздействие и никога не попада в групата на онези, които според езотеричната терминология са „*незабележими на своето място и недокосващи останалите души*". Неговото влияние, излъчване и енергийна мощ неизбежно ще му създадат проблеми, про' гичащи от кармичните междуличностни отношения, к~"тг ^ установил, и от реакциите на тези, с които той за добро или зло контактува.

Влиянието на последователя на Великата Бяла Ложа е като цяло благотворно и одухотворяващо; на пръв поглед (от гледна точка на ученика) се наблюдават трудни положения, видими разриви, появата на пороци или добродетели от страна на тези, върху които той въздейства. Често това продължава много животи, докато повлияният човек накрая се превърне в „*окултно хармонизиран с излъчваната енергия*". Помислете над това. Трябва да се приспособяват тези, върху които се влияе, а не ученикът.

Нека сега разгледаме тези четири групи проблеми от психична, а не от физическа гледна точка.

<а> Проблемите, произтичащи от пробуждането на сърдечния център на ученика, са вероятно най-разпространени и трудноразрешими. Те се коренят в житейските връзки и взаимодействието между енергията на любовта и силите на желанието. Отначало прииждащата и излъчвана от ученика любов-сила създава личностни контакти, които варират от животинска привързаност до дива ненавист от страна на повлияните хора. Това води до постоянни смущения в живота на ученика, докато той не се приспособи към следствията от разпределението на своята енергия, както и към честите междуличностни разриви и примирия. Когато ученикът стане достатъчно значим, за да организира група или да бъде готов в сзотсричен смисъл да формира *свойаишрам* (преди приемане на някое от висшите посвещения), препятствията могат да станат много релефни и смущаващи. При това положение ученикът няма друг изход, освен да се опита да регулира излъчваната енергия на любовта. Решението на проблема по принцип зависи от засегнатото лице; както посочих - приспособява се ответната страна, а ученикът трябва да бъде готов да сътрудничи при първите признаци на готовност за приемане на връзката и за съдействие в груповото служене. Това трябва да се обмисли и от двете страни - от ученика и от лицето, което се намира под неговото влияние. Ученикът е готов, а другата страна обикновено или се оттегля или се приближава, в зависимост от порива на душата или на личността си. Накрая, тя с пълно взаимно разбиране застава до ученика и трудното време на изпитанията завършва.

Няма да навлизам подробно в проблемите, свързани със сърцето и жизнената енергия на

ученика. Те се определят от неговия лъч, от посвещението, за което се готви, и от качествата, еволюционния статут и лъча на повлияните от него хора.

Има и по-деликатни проблеми, които произтичат от същата причина, но без връзка с конкретни междуличностни отношения. Ученикът служи, пише и говори; неговите думи и влияние проникват в хората, като ги подбуждат към активност - често, положителна и духовна, но понякога отрицателна, антагонистична и опасна. Така той е принуден да управлява не само собствените си реакции, но също така (в общ и специфичен смисъл) да има работа с хората, върху които започва да оказва влияние. Тази задача не е лесна, особено за неопитния последовател на Плана. Той се колебае между менталните сфери, където по принцип се старее да действа, и астралния свят, в който са фокусирани повечето хора; така той постепенно бива въвлечен в царството на илюзиите с всички произтичащи от това опасности. Ученикът съзнателно се съобразява с еволюционното ниво на тези, на които иска да помогне, и го прави понякога като душа (при което често пренапряга своите слушатели), а друг път като личност (и тогава подхранва и усилва техните личностни реакции).

Постепенно, чрез трудностите, характерни за сърдечния подход, той се научава да застава твърдо в центъра, да изпраща тона на своето послание, да разпределя насочената енергия на любовта и да въздейства върху околните, оставайки при това напълно надличностен - насочващ проводник и разбираща душа. Тази неперсоналност (която може да бъде определена като отдръпване на личностната енергия) създава нейни собствени проблеми, добре познати на всички ученици; в това отношение те не могат да направят друго, освен да изчакат еволюционния етап, когато ще бъде възможно да поведат другите към по-ясно разбиране на важността и езотеричното значение на правилните отношения между хората. Проблемът на тези, които работят с индивиди и групи, е свързан главно с енергията на сърцето и с живителната сила на неговото въплътено битие. Във връзка с това ученикът може да изпита ред физически затруднения, които заслужават да им отделим известно внимание.

Възможно е също да възникнат трудности, свързани с ритъма и цикличния живот на ученика. Сърцето и кръвта са езотерично взаимозависими и символизируют пулсиращия живот на душата, която проявява своето битие във физическите сфери чрез дуалистичния (светски или отшелнически) живот на ученичеството, всяка фаза от който поражда нови, специфични проблеми. Едва когато ученикът овладее ритъма на своя външен и вътрешен живот и организира реакциите си така, че да може да култивира най-значимите от тях, без да попада под властта на останалите, тогава той навлиза в относително простия живот на посветения. Учудва ли ви това твърдение? Тогава спомнете си, че посветеният се е освободил сам (след второто си посвещение) от усложненията на емоционалния и астралния личностен контрол. Илюзиите вече нямат власт над него. Той може да запази равновесие независимо от всичко, което му се налага да прави или да чувства. Посветеният разбира, че цикличният принцип е свързан с двойките противоположности и е част от жизненото проявление на самото битие. По пътя към това разбиране той се сблъсква и преодолява големи трудности. Така, посветеният (като душа) може да избере светски живот, свързан с магнетично влияние и екстровеерност, който на един следващ етап да бъде заменен от склонност към отшелничество, отдръпване от живота, липса на интерес към отношенията с хората и околната среда, т. е. от интензивно интроспективна, интровертна жизнена нагласа. Той лесно може да се залута между тези две крайности (поякога за много животи), докато накрая се научи да обединява и хармонизира двата типа жизнено проявление. Тогава приетият ученик започва ясно да разбира своя двойствен живот в неговите различни степени и етапи; той вече знае какво прави. Така и двата жизнени аспекта - светската ориентация и отшелничеството, служенето на света и отдръпването в живот на размисъл - постоянно и ситечно играят своята полезна роля.

Овладеването на този процес е съпроводено с появата на редица психични проблеми, които водят до повърхностни или дълбоки психични раздвоения. Целта на всяко развитие е

обединяването в едно цяло - интегриране като личност, интегриране с душата, интегриране в Йерархията, интегриране с Цялото, докато бъде постигнато пълно единство и отъждествяване. Овладейки науката за обединяването, чиято основна цел е отъждествяването с Единната Реалност, ученикът си издига от едно интегриране към друго, прави грешки, често стига до пълно обезверяване, идентифицира се с нежеланото, докато накрая, като душа-личност, той успее да се издигне над старите си обвързаности. Ученикът отново и отново плаща цената за неправилно ориентирания си емоционален плам, за изкривените си стремежи, за непреодолените следствия от заслепението, както и за много други форми на психично и физическо дезорганизиранс, които неизбежно възникват преди личностните раздвоения да бъдат преодолени и се постигне правилна ориентация и идентификация.

В хода на този основен, неизбежен и необходим процес, протичат и определени изменения в етерното тяло. Ученикът овладява методите за издигане на енергиите, натрупващи се в по-ниските центрове, към центъра на слънчевия сплит и оттам към сърдечния център; така той осъществява префокусиранс на енергиите над диа-фрагмата, вместо да поставя ударението под нея. Това често води до дълбоки усложнения, защото от гледна точка на личността центърът на слънчевия сплит е най-мощният разпределителен пункт за личностните сили. Именно този процес на пренасочване и „издигане“ на по-ниското съзнание към по-високо създава основните трудности за ученика; именно този процес, характерен за съвременния свят като цяло, причинява ужасяващи разрушения в сферите на човешката активност, култура и цивилизация. Фокусът на съзнанието на човечеството се измества; егоистичният живот (характерен за човека, центриран в своите желания и следователно - в центъра на слънчевия сплит) освобождава място за пренасочения живот на човека, който е алтруистичен (т. е. центриран в „А3“-а, или в душата) и осъзнава своите връзки и отговорности пред Цялото, а не пред неговите части; Това сублимиране на нисшия живот в по-висш е един от ключовите етапи в живота на индивида и на расата. Щом индивидуалният ученик и човечеството, което символизира световния ученик, осъществят това пречистване и извисяване, ще станем свидетели на установяването на новия принцип за индивидуално и световно служене и оттук - на очаквания нов ред.

Кръвообращението с символ на тези процеси, а установяването на световния ред има аналогия с циркулацията на всичко необходимо към различните части на великото тяло на човечеството. Кръвта е живот, свободен обмен, свободно разпределение, свободна циркулация на всичко необходимо за правилното човешко съществуване - това ще е характеристиката на бъдещия свят. Сега такива условия няма. Тялото на човечеството е болно и неговият вътрешен живот е разбит. Вместо свободна циркулация между всички части на жизнения аспект, съществува разделение, блокиране на каналите, претоварване и застой. Ще бъде необходима кошмарна криза, за да се отворят очите на човечеството за болезненото състояние и колосалните размери на злото, както и за жестоките болести и „кръвта на човечеството“ (в символичен смисъл), които са толкова сурови, че само драконови мерки - болка, агония, отчаяние, ужас - могат да помогнат за изцелението.

Добре е лечителите да помнят това и да имат предвид, че учениците, кандидатите и всички добри хора са уязвими спрямо универсалните болести на човечеството, които взимат сред тях своята дан в психично или физическо отношение, или и в двете заедно. Тези заболявания са древни и дълбоко вкоренени, поради което неизбежно засягат физическия проводник на душата. Неуязвимостта спрямо човешките болести не означава единствено духовно превъзходство; тя може да е просто симптом на онова, което един от Учителите нарече „дълбини на духовния егоизъм и самодоволство“. Посветеният от трета степен също може да бъде такова изключение, доколкото изцяло се е освободил от илюзиите и от властта на личността. Хората от всички типове лъчи са еднакво податливи към тези проблеми, но представителите на седми лъч са по-уязвими към болестите, свързани с кръвообращението, защото този лъч съгласува проявлението на живота във физическите сфери и организира

връзката между духа и оформената материя. Сега той се опитва да създаде нов ред със свободна циркулация и с последващо освобождение на човечеството от нещастията и проблемите на миналото. Трябва да помните това, ако искате разумно да сътрудничите на съвременността; полезно би било старателно да събирате и изучавате всичко, което съм написал за седмия лъч (лъча на церемониалния ред и магията).

<б> Болестите на нервната система са многобройни и по принцип са причинени от притока на енергия към различните части на тялото. Този енергиен наплив се управлява от личността, от някой аспект на личностното низше „аз“ или от душата (с посредничеството на мозъка). Нервните заболявания си изострят, когато ученикът се приближава към посвещение или стане посветен. Освен физиологични проблеми, притокът на енергия предизвиква и много други нежелателни състояния. Ученикът например се превъзбужда и става прекалено активен и неуравновесен; имам предвид не умствената неуравновесеност (макар че и това се случва), а прекаленото развитие и проявление на някоя част от неговата природа. Той може да стане или екстравагантно свръхорганизиран благодарение на прекалената активност на някой център, или точно толкова неорганизиран и бездееен. Нарушеното равновесие на ендокринната му система рефлектира многопосочно и води до различни съпътстващи усложнения. Превъзбудата или неразвитостта на центровете обикновено се отразява върху жлезите, които на свой ред предизвикват характерни усложнения, закономерно водещи до социални и личностни проблеми.

Така се получава порочен кръг, причинен от неправилното насочване на силата (и на притока от сили) от този или онзи проводник на личността към свързания с него център, в частност от астралната сила и нейната връзка със слънчевия сплит. После се появяват проблеми със здравето, с характера и с влиянието върху околните. Прекалено силното излъчване на някой от центровете привлича вниманието и ученикът става жертва на собственото си достижение. Подробно ще се спра на този кръг въпроси, когато започнем да разглеждаме посочените четири категории заболявания.

Макар да са широкоразпространени, тези усложнения засягат по-често учениците, представители на втори и шести лъч. На втори, защото това е лъчът на строителството, който определя предимно външното проявление и използване на центровете; и на шести, защото той е лъчът на напрежението, което може да се изяви под формата на остър фанатизъм или като съвсем алтруистичен порив. На всички лъчи са присъщи едни и същи проблеми, но вторият лъч е свързан в по-голяма степен с активността на душата (чрез всички центрове над и под диафрагмата), както и със сърцето, което е център от особено значение. Шестият лъч е свързан с центъра на слънчевия сплит (в качеството му на разпределителен пункт) и с местата за пренасочване на жизнената сила в личността. Винаги имайте това предвид.

<в> Проблемите на респираторната (дихателната) система - често засягат сърцето и са свързани с установяването на правилен контакт и ритъм със заобикалящата среда. Привличането за обща работа на жизненото дишане, споделянето на въздуха с всички други човешки същества свидетелства както за съществуването на индивидуален център на живота, така и за участието във всеобщия живот като цяло. Свещената дума „ОМ“ е много тясно свързана с тези проблеми на индивидуалното и на общото съществуване. Ако цитираме едно окултно наставление по лечителство за напреднали ученици, можем да кажем: „Този, който живее под звуците на АУМ, познава себе си. Произнасящият ОМ, познава своя брат. Познаващият звука, знае всичко“.

По-нататък тайният език на посветените символично посочва: „Жизненото дишане е причина за смъртта на този, който Живее в черупка. Той съществува, но него го няма; тогава дишането на живота излиза и спираловидно се устремява към Цялото.“

Дивеещият чрез ОМ познава не само себе си. Той знае, че дишането е прана, живот, свързващ флуид. Жизнените несгоди са участ на човека, който не е роден в черупка, защото черупка няма.“

„Онзи, който е звук и звучи, не познава болестта, не познава ръката на смъртта“.

В тези думи е отразена същността на третата група заболявания. Те са свързани с циркулацията на енергията на душата (енергията на любовта), а не с циркулиращата жизнена същност. Тези две основни енергии, влияейки върху силите на личността, пораждаат повечето от характерните за човечеството проблеми - липсата на любов, липсата на жизненост, неспособността правилно да се издава (и предава) звука на лъча и на душата. Тайната за постигане на чист канал (ако ползваме мистична, а не окултна фразеология) се разглежда в първата група проблеми, а установяването на правилна връзка чрез точно съзвучие с призивния тон на душата - в последните две групи.

Третата група усложнения и болести е присъща на хората от всички лъчи, но тези от първи лъч са най-предразположени към посочените специфични проблеми. Същевременно, при правилно използване на скритите в тях сили и благодарение на правилното използване на ОМ и на звука, те много по-лесно ще преодолеят временните си затруднения, отколкото представителите на другите лъчи. Тук имаме аналогия с Изгубеното Слово на масонството и със звука на Непроизносимото Име.

Звукът АУМ, звукът ОМ и самият звук са свързани с вибрацията и с нейните различни въздействия. Тайната на закона за Вибрацията постепенно се разбулва, доколкото хората се научават да произнасят *словото* в неговите три аспекта. За изучаващия е полезно да размисли върху разликата между диханието и звука, между процеса на дишане и този на творещата вибрационна активност. Те са взаимосвързани, но се различават един от друг. Единият има отношение към Времето, а другият - към Пространството, и както гласи Древният Коментар: *„Звукът е краен и все пак начален; отнася се към това, което не е нито време, нито пространство; той е от другата страна на проявеното Всичко - източник на всичко което е, и което не е [не е нещо - бел. А. Бейли]“*.

По тази причина учениците, представители на четвърти лъч, могат чрез силата на интуицията да развиват и постигат разбиране за **ОМ**. Този лъч на хармонията по необходимост е свързан (чрез конфликт между двойките противоположности) със създаването на такава вибрационна активност, която ще доведе до единство, хармония и правилни отношения, както и до разкрепостяване на интуицията.

<2> Проблематиката, свързана с активността или пасивността на центровете, с ключова от гледна точка на лечителя, защото центровете управляват системата от жлези, а те от своя страна имат пряко отношение към кръвообращението, като заедно с това контролират основните и най-важни части на човешкото тяло. Те оказват както физиологично, така и психично въздействие върху личността и нейните вътрешни и външни контакти и връзки. Реакциите по принцип са физически, но последиците от тях по правило са психични и затова ще се спра по-подробно именно на четвъртата група проблеми, като разгледам болестите на учениците и дам ясни сведения за центровете. Това ще покаже ясно от всичко друго причините за много от човешките беди и физически усложнения.

Преди да пристъпим към следващата точка от нашето изложение, опитайте се да вникнете по-дълбоко в смисъла на посочените закони и правила на лечителството, които тук накратко повтарям, за да улесня вашата задача:

ЗАКОН ПЪРВИ: *Всяка болест е резултат от потискане живота на душата и това е валидно за всички форми и царства. Изкуството на лечителя се състои в способността му да освободи душата, така че нейният живот лесно да протича през цялата съвкупност от органи, които образуват всяка отделна форма.*

ЗАКОН ВТОРИ: *Болестта е обусловена от три влияния. Първо, от миналото на човека; в този случай индивидът сераз-плаща за своите предишни грешки. Второ, от наследствеността, приета заедно с целия човешки род, която е пропита от заразенi енергийни потоци с групов произход. Трето, заедно с всички природни форми той*

изпитва върху себе си това, което Повелителят на Живота проявява чрез своето тяло. Тези три влияния носят наименованието „древен закон за връзката със злото“. След време той ще отстъпи място на „новия закон за изначално преобладаващото добро“, който лелей в основата на всичко сътворено от Бога. Този закон трябва да се приведе в действие чрез духовната воля на човека.

ЗАКОН ТРЕТИ: *Болестите са обусловени от това къде е центрирана жизнената енергия на човека. Състоянието на сферата, в която е фокусирана тази енергия, предопределя онези вторични условия, които пораждат лошото здраве и се проявяват като болести или като избавление от тях.*

ЗАКОН ЧЕТВЪРТИ: *Като изкривено отражение на божествените възможности, болестта (физическа или психична) се корени в доброто, красотата и истината. Търсейки по-пълна проява чрез определено божествено качество или вътрешна духовна реалност, игнорираната душа причинява в субстанцията на своите обвивки точки на напрежение. Вниманието на личността се насочва натам и това води до заболяване.*

Изкуството на лечителя се състои в умението да издигне вниманието и да го насочи към душата, към истинския Лечител вътре във формата. Тогава духовното (третото) око фокусира лечителната сила и всичко се оправя.

ПРАВИЛО ПЪРВО: *Лечителят трябва да се стреми вътрешно да обедини своята душа, сърце, мозък и ръце. Така той ще момее да влее жизнената си целебна сила в пациента. Това е магнетична работа. Тя лекува болестта или напротив -задълбочава т. нар. „лошо състояние“ в зависимост от знанията на лечителя.*

Лечителят трябва да обедини своята душа, мозък, сърце и излъчване на аурата. Така неговото излъчване момее да под-храни живота в душата на пациента. Това е работа по излъч-шнето. Силата не е в излъчването на ръцете - душата е тази, която проявява своята мощ. Душата на пациента (чрез аурата му) откликва на излъчването от аурата на лечителя, която е наситена с енергията на неговата душа.

ПРАВИЛО ВТОРО: *Лечителят трябва да постигне магнетична чистота чрез чист живот. Той трябва да достигне онова лъчисто сияние, което се проявява във всеки човек при съединяване на центровете в главата. След установяването на това магнетично поле, излъчването също се усилва.*

ПРАВИЛО ТРЕТО: *Нека лекуващият се учи да разбира дълбоките емоционални и мисловни импулси (мотиви) на пациента. Това ще му помогне да открие източника на болестта. Нека лечителят съпостави причината и следствието и да разбере как точно момее да се постигне облекчение.*

ПРАВИЛО ЧЕТВЪРТО: *Лекуващият и групата лечители трябва да държат волята си под контрол. Лекува се не с воля, а с любов.*

2. Трудности, възникващи от допира с душата

Днес започваме да изучаваме трудностите, болестите и психичните (неврологични и ментални) разстройства на кандидатите и учениците от гледна точка на седемте центъра, като разгледаме въздействието на силите и енергиите (нарочно използвам различни думи), които преминават през тях. Много от това, което ще кажа, изглежда спорно от гледна точка на ортодоксалната медицина, независимо че тя бавно се обръща към окултизма. Няма да се опитвам да натрапвам езотеричния подход и неговите принципи и методи за лечение на съвременните терапевтични школи; тези две насоки с времето неизбежно ще се сближават. Непрофесионалният читател, за когото е предназначено нашето учение, ще получи по-ясна представа за моята теория, ако му бъдат спестени техническите термини и академичният подход на официалната медицинска наука. Те ще предизвикат излишно объркване, а аз

искам само обобщено да посоча скритите причини за външните (проявените) физически неразположения. Ще се опитам да покажа някои аспекти от окултната терапия, за които човечеството вече е готово, като напомням, че това представяне ще бъде неадекватно и частично и по тази причина може да се стори некоректно за тези, които винаги търсят възможност да порицаят човешката доверчивост. Това не ме засяга. Времето ще докаже правотата на моите твърдения.

Новата медицина ще борава с фактори, които засега са слабо признати и все още не се свързват реално с човека и неговото тяло. Основната теория, на която ще се основава новото медицинско учение, може най-добре да се илюстрира с твърдението, че в действителността няма нищо, освен енергии и сили, които са устойчиви или се асимилират при сблъсък си с висши или други типове енергии. Затова ще ви дам още един закон като допълнение към вече споменатите четири, които са сравнително абстрактни и без петия закон ще останат неопределени и лишени от дълбокия си смисъл.

ЗАКОН № 5:

В света няма друго, освен енергия, защото Бог е живот. Две енергии се съединяват в човека, а други пет присъстват. Всяка има своя централна точка на контакт. Конфликтите между енергиите и силите, както и между самите сили, пораждаат недъзите в човешкото тяло. Конфликтът между първите и вторите продължава от хилядолетия, докато не бъде достигнат връхът на планината - първият велик връх. Борбата между силите предизвиква всички болести, нещастия и телесни болки, които търсят изход в смъртта. Двете съединени и петте присъстващи енергии (т. е. седемте заедно), плюс техните производни, владеят тайната.

Такъв е петият закон, на лечителството в света на формите. Той може да се сведе до следните основни положения:

1. Живеем в свят на енергии и сме тяхна съставна част.
2. Физическият проводник е сплав от две енергии и седем сили.
3. Първата е енергията на душата, енергията на лъча. Тя поражда конфликт, тъй като се опитва да контролира силите.
4. Втората е енергията на троичната личност (лъча на личността), която противоборства с висшата енергия.
5. Силите - това са други енергии или лъчеви, потоци, които контролират седемте центъра и се подчиняват на личността или на душата.
6. Така имаме два типа конфликти: между двете основни енергии и между другите енергии (сили), фокусирани в седемте центъра.
7. Именно взаимодействието между всички тези енергии и сили обуславя доброто или лошото здраве.

Много учения са се занимавали с вековната борба между личността и душата, но те винаги са говорили с езика на духовния подход, мистиката и религията, или са се вместили в рамките на възпитанието, морализма и абстрактния стремеж. Тях аз няма да обсъждам. Моята тема е за последиците от този конфликт във физическото тяло. Затова ще се огранича с физическите и психичните проблеми, които съпътстват борбата, която толкова утежнява участието на ученика. Може твърдо да се каже:

А/ Повечето болести и физически проблеми са причинени от следните три фактора (действащи поотделно или заедно):

1. От активния контакт с душата, който води до раздвижване на всички центрове в определен ритъм, съответстващ на лъча на душата. Това неизбежно предизвиква стрес и преумора във физическото тяло.

2. От живота и фокуса на личността, които правят опити да се освободят от контрола на душата; те се проявяват главно чрез гърления център (което предполага активност на щитовидната жлеза) и чрез центровете под диафрагмата.

3. От достигнатия етап в живота на кандидата, когато контролът на личността започва да отслабва и ударението (резултант-ната активност) се пренесе върху центровете над диафрагмата, което предизвиква нови проблеми и преустройство.

В/ В различните фази пред кандидата се появяват специфични цели, всяка от които предполага прогрес, но и характерни трудности:

1. **Целта на посветения** е да направи всички центрове на етерното си тяло отзивчиви към енергията на лъча на душата, както и към допълнителните енергии на седемте лъча. Този процес на стимулация, преустройство и постигане на устойчив контрол продължава до третото посвещение. След него физическият проводник придобива съвършено друго качество, като Законите и Правилата на здравето губят своята сила.

2. **Цел на ученика** става постигането (с помощта на душата) на контрол над центровете в тялото чрез възбуждане, елиминиране и окончателна стабилизация. Това неизбежно води до нови трудности; оживлението и въодушевлението (подходящи са и двете думи) или тяхната недостатъчност или отсъствие, засягат всички органи и тъкани около центровете..

3. **Цел на кандидата** (подложения на изпитания ученик) е да пренесе силите от центровете под диафрагмата през този на слънчевия сплит към центровете над нея. Енергията, генерирана в основата на гръбначния стълб, трябва да се издигне до главата; енергията на сакралния (кръстния) център - до гърлото, а тази на центъра на слънчевия сплит - до сърцето. Това се прави в отговор на магнетичното „притегляне“ на лъча на душата, защото той започва да доминира над лъча на личността. Този дълъг и мъчителен процес обхваща много животи и предизвиква големи физически проблеми.

4. **Целта на средния човек** (на подсъзнателно ниво) е най-пълно да отговори на силите на личността, фокусирани в средната точка (слънчевия сплит), след което постоянно и разумно да координира тези сили, така' че душата да получи за контрол и ползване една добре интегрирана личност.

5. **Целта на примитивния или неразвения човек** (пак подсъзнателна) е да живее пълнокръвен животински и емоционален живот, да събира сила, опит, контакти и разбиране. Така се формира апаратът за реагиране, чрез който душата се проявява в трите свята.

Искам да ви обърна внимание, че целите имат скрити специфични въздействия върху това, към което човекът се стреми. Опитайте се да вникнете в тази мисъл.

Горните тезиси ще ви бъдат от полза само ако винаги помните, че това са просто *обобщения*. Нито един кандидат (независимо от степента си на развитие) не изпъква до трето посвещение с ярко изразена поляризация в живота и усилията си. Хората се намират на най-различни нива на развитие, много от които са междинни по отношение на споменатите пет равнища. Всички те се сливат (смесват) едно с друго, като често водят до тягостна арена на мисли и дейност. Само животът на неразвения индивид се характеризира със завидна простота. В промеждутъка между етапа на детството на расата (или на човека) и състоянието на освобождаване от живота на личността, преобладават многоаспектни усложнения, застъпване и смесване на различните състояния на съзнанието, трудности, неразположения, психични проблеми, болести и смърт.

Това е неизбежно, тъй като многото енергии и сили, които образуват човешкото същество и неговото обкръжение, по необходимост си взаимодействат. Всяко човешко същество е малък

водовъртеж в огромния океан на Битието, в което то живее и се движи непрекъснато, докато душата му „задиша над водите“ (или силите) и Ангелът на Присъствието се спусне във водовъртежа. След това всичко се успокоява. Водите, разлюлени в ритъма на живота, които после силно са се развълнували от слизането на Ангела, сега отговарят на Неговата лечителна сила и се „превръщат в тихо езерце, където малките хорица могат да влязат и да намерят изцелението, от което се нуждаят“ - така гласи „Древният Коментар“.

ЦЕНТРОВЕ И ЕНДОКРИННА СИСТЕМА

От посоченото трябва да е станало ясно, че болестта (ако няма групов произход и не е част от планетарната карма или плод на нещастен случай) произтича от активността или пасивността на центровете. Това е ключова истина. Както споменах, центровете ръководят ендокринната система, а тя от своя страна управлява седемте главни части на физическото тяло и е отговорна за правилното физическо и психическо функциониране на целия организъм.

Значението на ендокринната система трудно може да се преувеличи. Тя е миниатюрно копие на седмичната структура на Вселената, средство за изява и контакт, използван от седемтелъчеви сили, от Седемте Духа пред Божия Престол. Върху тази непризната засега истина ще се основава медицината на бъдещето и лечителските методи на бъдещата цивилизация.

Жлезите образуват голямата свързваща система на тялото; те обединяват всички части на физическия проводник и съединяват човека с етерното тяло - както с индивидуалното, така и с плане-тарното. Те са във връзка и с кръвообращението, което разнася жизненото начало до всички части на тялото. Съответно на това във физическото тяло съществуват четири основни разпределителни механизма, които са тясно свързани помежду си и улесняват функционалния и органичния живот на тялото. Те оказват както физическо, така и психическо влияние в зависимост, от своята сила, от отклика на центровете към притока на висшите енергии, от достигнатата точка на еволюция и от свободното или несвободно протичане на енергиите. Тези четири разпределителя на енергия са:

- 1. Етерният проводник;** той формира основата на физическото тяло чрез безбройните си силови линии, с всичките втичащи се и изтичащи енергии, с отзивчивостта си към външните енергийни влияния и към тези, идващи от страна на вътрешния духовен човек и тънките тела. В него се намират седемте центъра, които са фокус-ни точки за приемане и разпределение. Те приемат седемте типа енергии и ги разпределят из целия организъм.
- 2. Нервната система** с различните ѝ взаимосвързани системи. Това е сравнително веществена мрежа от енергии и сили, които са външно проявление на вътрешната, витална, динамична структура на етерното тяло и на милионите надиси (прототипи на нерви), лежащи в основата на по-субстанциалните образувания. Нервите с техните сплитове и разклонения са негативните аспекти на позитивните енергии, които определят или се опитват да определят човека.
- 3. Ендокринната система** е осезаемият (екзотеричен) израз на дейността на жизненото тяло и неговите седем центъра на сила, разположени в непосредствена близост до седемте основни ендокринни жлези. Според езотеричното учение всеки силов център осигурява силата и жизнеността на съответната жлеза, която всъщност е негова външна проява:

Център	Жлеза
Теменен	Епифиза

Междувежден	Хипофиза
Гърлен	Щитовидна
Сърдечен	Тимус
Слънчев сплит	Панкреас
Сакрален (кръстен)	Полови
Основа на гръбнака	Надбъбречни

Тези три системи са много тясно свързани и образуват единен апарат от енергии и сили, които са предимно жизнени, стимулиращи, динамични и творчески. Те са дълбоко взаимозависими и заедно определят цялото вътрешно състояние на организма. Отначало те се отзовават на емоционалното или на менталното тяло, след това на интегрираната личност и нейния лъч, а накрая - на лъча на душата, когато той започне да установява контрол. Именно тези три системи на практика са отговорни за формирането на физическото тяло и след раждането обуславят неговото психично качество, което от своя страна създава развиващия се физически човек. Те са проводници на трите божествени аспекта на всяко проявление: живот - качество - веществена форма.

4. Кръвоносна система. Тя е носител на жизненото начало и на съвкупността от енергиите и силите на трите гореспоменати системи. За ортодоксалните умове това е в известен смисъл нова идея. Връзката между кръвоносната и нервната системи е недостатъчно разработена от съвременната медицина, но за отношението *ендокринна система - кръв* се знае повече.

Едва когато тези четири взаимосвързани системи започнат да се разглеждат като интегрално цяло (като четири аспекта на единната система за жизнена циркулация), ще се доближим до истината. Едва когато те бъдат признати като четири основни разпределители на сумарните лъчи на индивидуалния човек, ще бъде осъзната истината за природата на материалните феномени. Тук трябва да се добави, че:

- етерният проводник (от гледна точка на циркулацията) се управлява от Луната, защото тя забулва Вулкан;
- нервната система се ръководи от Венера;
- ендокринната система се контролира от Сатурн;
- кръвоносната система се управлява от Нептун.

Тези четири системи са проявление на четирите афекта на материята в нейното низше (чисто физическо) проявление. Фундаменталната субстанция има и други аспекти на проявление, но посочените четири са най-важните.

Всеки от тях е двойствен по същността си и всяка двойственост съответства на лъча или на душата, или на личността. Затова всеки е едновременно и положителен и отрицателен. Всеки от тях може да бъде разглеждан като единство на съпротивителна сила и динамична енергия, съвкупност от определени аспекти на материята и на субстанцията. Тяхното взаимодействие представлява проявление на Единното Жизнено Начало и когато се достигне точката на съвършеното сливане и синтез, т. е. когато е налице координирана активност, се появява

„изобилието от живот“, за което е говорил Христос и за което досега ние почти нищо не знаем. Четирите аспекта на материята осигуряват също така връзката с четирите божествени атрибута и с трите божествени принципа.

Тук имаме аналогия с принципната двойственост на всяко проявление, като в резултат се получава деветка за посвещенията -три + четири + две. Това е огледално съответствие на посветител-ния процес, доколкото става дума за посвещение з творческия трети аспект - аспекта на материята и разумната активност. Това не е посвещение във втори аспект (аспекта на душата), както е в случаите на йерархичното посвещение, за което се готви ученикът. Тук говорим за посвещение на душата в опита на физическото въплъщение, в съществуването във физическия свят и в изкуството да се реализира като човешко същество. Входят към този опит се нарича „Врата на Рака“, докато посвещението в Царството Божие минава през „Вратата на Козирого“. Тези четири атрибута и трите аспекта на материята, плюс тяхната двойствена активност, съответстват на четирите аспекта на личността и Духовната Триада, на тяхната двойствена активна връзка. В това твърдение е скрит ключът към освобождението.

СЕДЕМТЕ ГЛАВНИ ЦЕНТЪРА

Тук ще разгледам природата на самите центове, като обобща казаното от мен в други книги; така ще дам ясна представа за енергийното тяло, което е основата на плътния физически организъм. Ще се спра по-подробно само на седемте главни центъра, които контролират в една или друга степен многото други фокусни точки на сила. Като начало, нека разгледаме петте центъра по дължината на гръбначния стълб, плюс двата, намиращи се в главата.

1. Теменен център. Той се намира на самия връх на главата и често е наричан „хилядолистен лотос“ или *Брамарандра*:

а) Той съответства на централното духовно слънце;

б) Започва да работи след третото посвещение и е орган за разпределение на монадичната енергия, на волевия аспект на Божеството;

в) Свързан е с троичната личност чрез *антакарана*, която се формира при учениците и посветените и достига пълното си развитие едва след разрушаването на каузалното (причинното) тяло при четвъртото посвещение;

г) Това е центърът на Шамбала във физическото тяло, проводникът на Отца, или на първия божествен аспект;

д) Той фиксира целта, съответства на „електричния огън“ на слънчевата система и по същността си е динамичен;

е) Негово плътно физическо проявление е епифизата. Тя е активна в детската възраст, докато желанието „да бъдеш“ стане толкова силно, че въплътената душа се утвърди окончателно във физическото битие. В завършващите етапи на божественото изражение в човека тя отново се активизира като проводник, който осъществява (на Земята) волевата енергия на Битието;

ж) Това е орган на синтеза, доколкото след третото посвещение (но преди разрушаването на причинното тяло) той фокусира в себе си енергиите на трите аспекта на проявения живот. По отношение на човека това означава енергиите на Духовната Триада, на троично-егоичния лотос и на тройствената личност; по този начин отново се получава деветка за посвещението. Енергиите, които са синхронизирани и фокусирани във, около и над главата, се отличават с голяма красота, мощно излъчване и динамично действие. Те свързват посветения с всички части на планетарния живот, с Великия Съвет в Шамбала, с Повелителя на Света (Висшия Посветител); това става чрез Буда и един от трите Буди на действието. Буда, в най-специфичен смисъл, свързва посветения с втория аспект на божественото - с любовта, и оттук с Йерархията; а Будите на действието го свързват с третия аспект на божествеността, т.

е. с активния разум. Така в него се обединяват енергиите на волята, на съзнанието и на творчеството, като образуват синтез от божествени аспекти.

з) Това е единственият от седемте центъра, който дори при пълно освобождение запазва положението си на обърнат лотос, чиито ствол (антакарана) достига „седмото небе“, като свързва посветения с първия главен планетарен център - Шамбала. Листчетата на останалите центрове отначало са обърнати надолу и сочат към основата на гръбначния стълб, но в процеса на еволюцията те постепенно се насочват нагоре, към „върха на жезъла“, както казва „Древният Коментар“. Тази информация няма практическа полезност, но допълва картината и дава на изучаващия символична представа за този център като за главен разпределител на волевата енергия на Божеството.

2. Център аджна. Той се намира между веждите (непосредствено над очите), където „служи като екран за сияещата красота и слава на духовния човек“:

а) Той съответства на физическото слънце и е изражение на личността, интегрирана и функционираща отначало като ученик, а после като посветен; това е истинският субект, или маската, участваща в карнавала на живота;

б) Достига пълна функционална активност при третото посвещение. Вече съм ви казвал, че то се разглежда от Йерархията като *първо* главно посвещение. Аджна е органът, който разпределя енергията на третия аспект - тази на активния разум;

в) Свързан е с личността чрез творческата нишка на живота, а оттук и с центъра в гърлото (центъра на творческата активност), така както теменният център е свързан с този в основата на гръбнака. Щом между центъра аджна и теменния център се установи активно взаимодействие, се слага началото на творческия живот и проявеното изражение на божествената идея от страна на посветения. По същия начин активното взаимодействие между теменния център и този в основата на гръбначния стълб води до изява на божествената воля, или цел. При обединяването на центъра аджна с този в гърлото се осъществява висшето проявление на „огъня чрез триене“, точно както енергията на теменния център и на този в основата на гръбнака разпалват индивидуалния „електричен огън“, който (след пълното си. развитие) се нарича „огън на кундалини“;

г) Четвъртата Съзидателна Йерархия намира проявление чрез аджна; в този център тя се слива и хармонизира с четвъртото царство на природата (човешкото семейство). Теменният център свързва монадата с личността, а центърът аджна съединява

Духовната Триада (изражението на монадата в безформените светове) с личността. Размислете над това, защото във физически аспект тменният център е символизирай като отражение на духовната воля - *атма*, и на духовната любов - *будхи*. Тук влиза в сила учението за ролята на очите в съзнателното претворяване на божествената цел в живота.

Трето око	Теменен център	Воля; Аتما
Окото на Отца, Монадата	ШАМБАЛА	
Първи аспект на волята, могъществото и целта. Връзка с епифизата.		
Дясно око	Център аджна	Любов; Будхи

Окоето на Сина, Душата	ЙЕРАРХИЯ	
Втори аспект на любовта-мъдрост. Връзка с <i>хипофизата</i> .		
Ляво око	Гърлен център	Активен разум
Окоето на Майката, личността	ЧОВЕЧЕСТВО	
Трети аспект на разума. Връзка с <i>каротидната жлеза</i> .		

Когато и трите очи функционират и „гледат“ едновременно, имаме прозрение за божествената цел (посветен), интуитивно виждане на плана (ученик), и духовно ръководство на резултантната творческа активност (Учител).

д) Центърът аджна фиксира или фокусира *намерението* да се твори. Това не е орган за творене (в смисъла на гърления център), защото той олицетворява идеалната форма на идеята, която лежи зад активното творчество;

е) Този център намира плътното си физическо проявление в хипофизата, чиито две половини съответстват на двете му сложносъставни листчета. Той олицетворява висшите форми на въображение и желание, т.е. на динамичните фактори, които определят всеки процес на творене;

ж) Аджна е орган на идеализма и е тясно свързан с шести лъч, точно както теменният център е в същностна връзка с първи лъч. Шести лъч, от своя страна, е специфично свързан с втори и трети лъч и съответно с втори и трети аспект на божествеността. Той съединява, утвърждава и изразява. Това не съм го споменавал досега. Центърът аджна символизира двойствената природа на проявеното в трите свята. Той обединява творческите енергии на гърлото и пречистените енергии на желанието, или истинската любов на сърцето;

з) Този център има само две венчелистчета и не с лотос в смисъла, използван за другите центрове. Неговите листа са образувани от 96 по-малки листчета, или единици сили ($48 + 48 = 96$), които обаче нямат очертанията на цветче, както е при другите лотоси. Двете му венчелистчета се разтварят като крила на самолет отляво и отдясно на главата и символизират левия и десния път: пътя на духа и този на материята. Те образуват символично двете страни на Кръста, на който е разпънат човека - двата потока енергии (или светлина), които пресичат течението на живота, спускащ се от монадата (през главата) към основата на гръбначния стълб. .

Изучаващият центровете винаги трябва да прилага към тях понятието *относителност*. Те си взаимодействат в рамките на етерното тяло, но заедно с това са във връзка и с по-тънките тела, със състоянията на съзнание (на проявено битие), с енергията на лъчите, с околните условия, с трите периодични проводника (както Елена Блаватска нарича личността, троичната душа и Духовната Триада), с Шамбала и с цялата съвкупност от проявени Животи. Това е твърде сложна тематика, но когато ученикът или посветеният започнат да функционират в трите свята и различните енергии на цялостния човек „се приземят“ в земния индивид, положението ще се проясни (използвам глагола „приземявам се“ в неговия истински смисъл, без да имам предвид спиритичния термин за човека, който е напуснал физическото си тяло). При тези условия става възможно определено познание във времето и

пространството, могат да се забележат различни следствия, някои лъчеви въздействия изглеждат доминиращи над останалите, проявяват се специфични „жизнени модели“, проявлението на духовното Битие в известна точка на съзнателния опит се проявява и може да бъде духовно диагностицирано; неговите аспекти и атрибути, силите и енергиите му за даденото време и за конкретното проявление на живота могат да бъдат определени. Добре е мислите на изучаващия да не се отклоняват встрани - те трябва да са съсредоточени върху **видимостта** на човека (своята или чуждата) и на външно-проявените му **качества**. Когато изучаващият стане ученик или посветен, той ще може да изследва и аспекта на самия **живот**.

Нашето учение все пак ще е малко по-различно, защото ние ще се опитаме да разбулим болестите и проблемите, свойствени както за превъзбудените, така и за недостатъчно стимулираните центрове, и оттук да стигнем до някои от следствията, които този енергиен наплив и конфликт със силите е в състояние да предизвика. 3. Гърлен център. Той е разположен отзад на врата, като нагоре се разпростира до продълговатия мозък (включвайки каро-тидната жлеза), а надолу достига до лопатките. При средния човек това е изключително мощен, добре развит център. В тази връзка трябва да отбележим, че:

а) Гърленият център се управлява от Сатурн, точно както двата центъра в главата се управляват съответно от Уран - за те-менния център, и от Меркурий - за центъра аджна. Това се отнася само до ученика, преминал първо и второ посвещение (преди първото и след третото посвещение управляващите планети са други). Тези три планети образуват интересен триъгълник от сили. В приведените по-долу троичности с тяхната неизбежна взаимовръзка (отново само за ученика) се вижда най-красивата картина, символ на деветичността при посвещенията:

1. Теменен център	Център аджна	Гърлен център
2. Трето око	Дясно око	Ляво око
3. Епифиза	Хипофиза	Каротидна жлеза

Това е механизмът, чрез който се проявяват Духовната Триада, душата и личността. Ключът към правилното разбиране на процеса е скрит във връзката между трите планети - Уран, Меркурий и Сатурн - които прокарват своите енергии през тези девет „точки за духовен допир“ на физическия план към „приземената *сфера* от светлина и сила, каквато представлява човек във времето и пространството“.

б) Този център е свързан с първото посвещение и развива голяма активност в дадената точка на опит, достигнат вече от мно-

ина, т. е. от днешните кандидати и подложените на изпитание световни ученици (не забравяйте, че технически погледнато, първо глав-но посвещение от йерархична гледна точка е третото; първото пос-в ;ение се разглежда от Учителите само като знак за приемане на П я; човечеството го нарича посвещение, доколкото в лемурийс-китс времена това е било първото посвещение, обозначаващо постигането на пълен физически контрол). Гърленият център е орган за разпределяне на творческата енергия (тази на третия аспект) от висс оеволуираните души. В човешкото същество има три центъра, ког са свързани и са принципно изражение на третия лъч (или аспект) за различните стъпала от изкачването по Пътя:

1. **Сакрален** - за неразвития и среден човек.
2. **Гърлен** - за кандидатите и учениците под изпитание.

3. Център аджна за учениците и посветените.

Тук отново наблюдаваме великата троичност на енергиите, която крие в наши дни големи възможности, тъй като проявлението, на третия аспект - активния разум, се приближава към върховете на човешкото развитие и съзнание.

в) Гърленият център е свързан с личността чрез нишката на творчеството, с душата посредством нишката на съзнанието, и с мо-надата чрез *супраатма*, или нишката на живота. Той не е в контакт -посредством антакарана - с божествените аспекти, защото тази нишка пряко свързва монадата с личността (независимо от душата) и закрепва монадичното проявление на живота в теменния център. По-късно между монадата и личността се установява пряко осъзнаване и великата двойственост се осъществява в битието. Тогава животът, съзнанието и формата творчески се фокусират в главата и тяхната активност започва да преминава през двата нейни центъра. Центърът аджна обаче се активизира творчески едва след прокарването на антакарана. При по-ранните степени творчески проводник е гърленият център, а за нисшия етап от еволюционното развитие най-активен е сакралният (кръстният) център. Построяването на антакарана-става истински възможно едва след като творческият живот на кандидата се премести от сакралния (кръстния) в гърления център, където става действен и изразителен. Шията е символ на този свързващ „мост“, защото съединява главата (самотна и изолирана), с дуалистичния торс, съставен от това, което лежи над и под диафрагмата; тя е символ на душата и личността, съединени и споени в едно. Главата от своя страна символизира това, което Патанджали нарича състояние на „*изолирано единство*“.

г) Гърленият център творчески фокусира аспекта на разума у човешката раса. Затова през него протича творческата енергия на великия планетарен център, наречен Човечество (основните плане-тарни центрове са три - Шамбала, Йерархията и Човечеството). Когато бъде постигнато съвършенство, енергията на волята, могъществото и целта на Шамбала ще започне свободно да протича чрез теменния център, енергията на любовта-мъдрост на Йерархията ще се проявява чрез сърдечния център, а енергията на Човечеството ще се фокусира чрез гърления център; центърът аджна ще бъде проводник едновременно и на трите енергии. Тогава ще последва нова активност от страна на човешкия род и задачата за свързването на трите надчовешки с трите дочовешки царства ще бъде осъществена. Така ще се утвърдят новото Небе и новата Земя. Към това време човечеството ще е достигнало върха на своята еволюционна цел на тази планета.

д) Гърленият център е специфичен орган за творещото *слово*. Той регистрира намерението (творческата цел на душата), което му се предава чрез енергийните потоци от центъра аджна; обединението на двете енергии винаги води до творческа активност. Това е по-висше съответствие на творчеството на сакралния (кръстния) център, в който отрицателната и положителната творческа енергия са възплътени в отделни мъжки и женски органи и се съединяват в творчески акт, съзнателно, но все още без ясно определена цел.

е) Плътното физическо проявление на гърления център е щитовидната жлеза. Тя се смята за една от най-важните в живота на обикновения съвременник. Нейната цел е да опазва здравето и да осигурява някои важни аспекти на вътрешното телесно равновесие. Тя символизира третия аспект - на разума и на субстанцията, оплодена с дух. По същество, тази жлеза е свързана със Светия Дух, или с проявлението на третия божествен аспект, „осеняващо“ (както е казано в Библията) Майката, Дева Мария. Околощитовидните жлези символизират Мария и Йосиф и тяхното отношение към осеня-ващия Свети Дух. След време науката ще открие, че съществува тясна физиологична връзка между щитовидната жлеза и епифизата, както и между околощитовидните жлези и двете половини на хипофизата, което обединява в единна система цялата област между гърлото и главата.

ж) Както главата символизира двойствената природа на проявения Бог, така гърленият център олицетворява троичната същност на божественото изражение. Дуалистичният

принцип е представен в главата чрез връзката между двата посочени центъра и техните плътни физически отражения. Трите велики енергии, присъщи на божествената творческа дейност, се канализират към действие от енергията, която протича през гърления център благодарение на речевия апарат и белите дробове. В тази връзка различаваме: Живот, или Дихание; Слово, или Душа; и гърлен център, или Субстанция в действие.

з) В началото на еволюцията гърленият лотос е обърнат надолу и листенцата му достигат раменете, като обхващат частично или изцяло белите дробове. Впоследствие, жизненият цикъл на душата бавно го преобръща и тогава неговите венчелистчета достигат до ушите, като обхващат продълговатия мозък и каротидната жлеза. Тя е по-тясно свързана с щитовидната жлеза, отколкото с другите две жлези, намиращи се в главата.

Така цели области от физическия организъм могат да се приведат в активно и правилно функциониране, да се оживотворят и поддържат в добро състояние чрез активизирането в една или друга степен на най-близкия до тях център. Слабото функциониране и болестните отклонения най-често могат да бъдат обяснени с пасивността на съответния център.

4. Сърдечен център. Разположен между лопатките, той сега получава най-много внимание от страна на Тези, Които са отговорни за развитието на човешкото съзнание. Трябва да кажем истината, братко мой: бързото разтваряне на този лотос е една от причините, поради която не можа да бъде избегната световната война. В известен смисъл тя беше необходима (предвид слепия егоизъм на мнозинството от човечеството), доколкото бе дошло време да се приключи със старите форми на управление, религии и закостенял социален ред. Човечеството е узряло за високодуховно групово съзнание и взаимодействие и са необходими нови форми, чрез които този нов дух адекватно да функционира в новите условия.

а) Сърдечният център съответства на „сърцето на Слънцето“, т. е. на духовния източник на светлина и любов.

б) Той започва активно да функционира след второто посвещение, бележещо края на процеса, при който емоционалната природа (с нейното преобладаващо качество - желанието) се поставя под контрола на душата, а копнежите на личностното низше „аз“ се преобразуват в любов. Това е орган за разпределение на йерархичната енергия, която приижда от душата към сърдечния център на всеки кандидат, ученик и посветен. Проявена по този начин, висшата енергия води до:

възраждане на човечеството чрез любовта; твърдо установяваща се връзка между бързо развиващото се човечество и Йерархията. Така двата велики плане-тарни центъра - Йерархията и Човечеството, встъпват в тесен контакт.

Както е казано в Библията: „любовта божия се изля“ в човешкото сърце и нейната трансформираща, магнетична и излъчваща сила е изключително важна за преустройството на света и за установяването на нов световен ред. Всички ученици в наши дни са призвани да помислят върху отварянето на сърдечния център и за разумна връзка между човешкия род и Йерархията с последващия от това отклик на човека към енергията на любовта, защото „както човек мисли в сърцето си, такъв е самият той“. Мисленето чрез сърцето става истински възможно само когато менталните способности са адекватно развити и са достигнали достатъчно висока степен на отваряне. Чувстването със сърцето често се смесва с мисленето. Способността да се мисли със сърцето е резултат от процеса на трансформиране на желанието в любов чрез издигане на силите от центъра на слънчевия сплит към сърдечния център. Мисленето чрез сърцето е един от показателите, че висшият аспект на сърдечния център - 12-лнетният лотос, който е разположен в самия център на хилядолистния лотос - е достигнал до точката на истинската си активност. Мисленето, като резултат от правилно чувство-знание, се появява по-късно и измества личностната сетивност. То е първият показател за онова присъщо на монадата състояние, което не може да се нарече *съзнание* в

сегашния смисъл на това понятие.

в) Стремейки се към хармония с душата, сърдечният център остава същностно свързан с личността. Днес както новите, така и традиционните езотерични школи преподават това знание. Тайната школа (Агсапе 8споо1) още в началото акцентира обучението върху този процес; именно тази процедура (отличаваща се с правилна ориентация, концентрация и медитация) съединява личността с душата и по този начин с Йерархията - това става автоматично в хода на хармонизацията. Личностното съзнание се заменя с групово и като естествено негово следствие се явява притокът от йерархична енергия, защото всички души са само аспект на Йерархията. Именно тази връзка, с произтичащите от нея магнетични и излъчващи взаимодействия, след като достигне най-високата си точка на интензивно осъзнаване, води до крайното разтваряне на душевното (каузалното, причинното) тяло.

г) Това е центърът във физическото тяло, чрез който въздейства както Йерархията, така и душата. Под „душа“ имам предвид не само индивидуалната човешка душа, но и тази на планетарния Логос. Те двете са резултат от единението на духа с материята, на Бащиния с Майчиния аспект. Това е велика тайна, която може да се открие само при посвещение.

д) Сърдечният център регистрира енергията на любовта. След окончателното формиране на антакарана, всеки от трите аспекта на Духовната Триада намира своята точка на контакт в етерния механизъм на посвещавания. Така посветеният се превръща в сплав от душа и личност, през които животът на монадата протича свободно. Тогава **теменният център** става точка за контакт на духовната воля (*Атма*); **сърдечният център** става проводник на духовната любов (*Будхи*); а **гърленият център** - изражение на вселенския ум (*Манас*).

При посветения, който осъществява божествената цел в съответствие с Плана, центърът аджна става насочващ проводник или разпределител на обединените енергии на божествения човек. Сърдечният център съответства на „слънчевия огън“ вътре в слънчевата система; той е магнетичен по качество и излъчващ по действие. Това е орган на енергията, която води до инклузивност (все-обхватност).

е) Негово плътно физическо проявление е тимусът. За тази жлеза сега се знае малко, но в бъдеще, когато изследователите приемат хипотезата, посочена от окултните науки, и когато сърдечният център се развие, а тимусната жлеза отново стане функционална у възрастния индивид, ще бъдат открити много неща. Природата на тимусната секречия все още не е изучена добре и въздействието ѝ се дефинира по-добре от психологична гледна точка, отколкото от физическа. Съвременната психология е установила, че при хронична превъзбуда действието на тази жлеза формира безотговорни и аморални индивиди. Когато човешката раса познае природата на отговорността, ще са налице първите признаци за единение с душата, децентрализация на личността и групово съзнание. Паралелно с това развитие ще станем свидетели и на правилната работа на тимусната жлеза. В наши дни общият дисбаланс на ендокринната система пречи на безопасното и пълноценно функциониране на тимуса при възрастния човек. Съществува все още непризната връзка между епифизата и тимуса, както и между тях двете и центъра в основата на гръбнака. Когато Духовната Триада започне да се проявява чрез личността, тези три центъра и техните три проявления ще заработят в синтез, като ще управляват и насочват цялостния човек. След като епифизата отново започне да работи пълноценно при възрастния индивид, божествената воля за добро ще се прояви по-релефно и божествената цел ще бъде постигната; аналогично на това, след като тимусната жлеза започне да функционира при възрастните, добрата воля ще се прояви и божественият план ще започне да се осъществява. Това ще бъде първата крачка към любовта, правилните човешки отношения и мира. В наши дни вече се чувства присъствието на добрата воля, което е признак за работата на сърдечния център и е доказателство, че центровете в главата започват да се отварят вследствие от нарастващата активност на центровете по дължината на гръбначния стълб.

ж) Това е орган на сливането, точно както теменният център е орган на синтеза. При

активизиране на сърдечния център, кандидатът започва да установява все по-тясна връзка със своята душа, след което идва ред на следните два етапа на разширяване на съзнанието:

Той постъпва в Ашрама на един от Учителите, в съответствие с лъча на своята душа, и (в технически смисъл) става *приет ученик*. Самият Учител е сърдечен център на Ашрама; сега Той вече може да се свързва с ученика Си чрез душата, защото новодошлият е установил (чрез хармонизирането и контакта) тясна връзка между сърцето и душата си. Така той става отзивчив към сърцето на всички неща, които (по отношение на съвременното човечество) са аспекти на Йерархията. Той встъпва в тесни отношения на служене с човечеството. Порасналото му (благодарение дейността на сърцето) чувство за отговорност го подбужда да служи и работи. Така ученикът също става сърце на група или организация -отначало тя е малка, но може да получи световно разпространение в зависимост от увеличаването на неговата духовна мощ. Ученикът започва да мисли с категориите на групата и човечеството и приема реципрочното им отношение. Така аспектът на божествената любов става активен в трите свята и любовта се утвърждава на земята, като заменя емоциите, желанията и материалния аспект на чувствата. Отбележете си тази мисъл.

з) През ранните етапи на развитие - както при индивидите, така и при расата - преобърнатият сърдечен лотос с неговите 12 листчета се разпростира надолу до слънчевия сплит, който от своя страна е обърнат нагоре от времената на Атлантида и неговите листчета сега стигат до сърдечния център. Това се дължи на бавното издигане на енергиите от центъра на слънчевия сплит, които се опитват чрез процес на трансформация да избягат от „затвора на ниските зони“.

Така сърдечният център започва бавно да се отваря и също да се обръща нагоре. Завъртането на „лотосовите центрове“ винаги е съпътствано от двойно действие - отблъскване отдолу и привличане отгоре. Обръщането и отварянето нагоре на сърдечния лотос се дължи на:

- *растящото въздействие на йерархичния фактор;*
- *бързото установяване на контакт с душата;*
- *отклика на отварящия се сърдечния лотос спрямо привличането от страна на Ашрама на Учителя;*
- *подема на преобразуваните под диафрагмата енергии, които минават през слънчевия сплит в отговор на духовното „привличане“;*

растящото осъзнаване на природата на любовта.

Има и други фактори, но тези са най-достъпни за разбиране, ако бъдат разглеждани символично, а не буквално. До 1400 г. от н. е. връзката между центъра на слънчевия сплит и сърдечния център може нагледно да се изобрази така, както е показана на последната страница на това изследване.

Любовта ще получи пълното си изражение в края на следващата коренна раса; тогава ще се проявят всичките пет лотоса по дължината на гръбнака, като ще се различават само по броя на листчетата си.

В края на великия световен цикъл всички лотоси ще се обърнат нагоре и ще се отворят, превръщайки се в свободни канали за приемане и пренасяне на трите основни божествени енергии и на четирите по-малки сили.

Това постоянно развитие на центровете и непрекъснатият приток на енергии причиняват много проблеми на човечеството. Нечувствителността на центровете често предизвиква болести и усложнения; тяхното неравномерно отваряне, потискане или липсата на отклик също водят до големи трудности; преждевременното им отваряне и свръхактивност на свой ред предизвиква опасности; временната неспособност на физическия проводник да

съответства на вътрешното отваряне на центровете е поредният фактор за възникване на неблагоприятия. Размислете над сложността на този проблем.

Етапът на теоретичното осмисляне е сравнително лесен, докато не бъдат приведени в движение силите, които по принцип предизвикват трудностите. Етапът на реакцията и на приспособяването към теорията предизвиква кръг от големи усложнения, доколкото включва в себе си експерименти и опит, от които ученикът научава много, но и много страда. Когато опитът е завършен, идва етапът на духовното проявление и тогава настъпва освобождението от опасностите, трудностите и болестите. Простотата възтържествува отново.

ТЯЛОТО КАТО ФЕНОМЕНАЛНО ЯВЛЕНИЕ

Цели векове природата на тялото и аспектът на формата са били тема на много изследвания, размисли и обсъждания. Повечето от направените изводи по принцип са верни. Ако съвременният изследовател приеме закона за Аналогията като изходна позиция и допусне теорията на Херметизма, че „акто е горе, така е и долу“, той ще може правилно да се ориентира в сложността на проблема. Следните постулати могат да се окажат в тази връзка много полезни:

1. Човекът, като природа на тялото, е единен, единица.
2. Това единство се дели на много части и органи.
3. Всички те функционират съгласувано и заедно.
4. Всяка от частите е различна по форма и функции, но всички са взаимозависими.
5. Всяка част и всеки орган на свой ред са образувани от молекули, клетки и атоми и всички те са обединени в общата форма на организъм благодарение живота на целостта.
6. Единството, наречено човек, се дели на пет части. Едни от тях са по-важни, други не толкова, но всички заедно образуват този жив организъм, който наричаме човешко същество и който е съставен от: глава; горна половина, или онази част, която се намира над диафрагмата; долна половина, или тази част, която се намира под диафрагмата; ръце; крака.
7. Тези органи служат на различни цели, но от тяхното правилно функциониране и добро състояние зависи благополучието на цялото.
8. Всеки от тях има свое собствено битие, което представлява обща сума от живота на неговата атомна структура; всеки е движен от обединения живот на цялото, насочван от главата чрез разумната воля (енергията) на духовния човек.
9. Най-важните части на тялото са: главата, горната и долната половина. Човек може да живее без ръце и крака.
10. Всяка от тези три части е троична по своя физически състав, по аналогия с трите части на човешката природа и с деветте аспекта от свършения живот на монадата. Има, разбира се, и други органи, но посочените притежават по-голямо езотерично значение в сравнение с останалите.
 - а) В главата се намират:
 1. Петте мозъчни дяла, или онова, което може да бъде наречено единна мозъчна структура.
 2. Трите жлези: каротидната, хипофизата и епифизата.
 3. Двете очи.
 - б) В горната телесна половина се намират:
 1. Гърлото. 2. Дробовете. 3. Сърцето.

в) В *долната* половина се намират:

1. Далакът. 2. Стомахът. 3. Половите органи.

11. Цялостният състав на 'туловището' също е троен:

кожа и скелет; кръвоносна система; троична нервна система.

12. Всеки аспект от тази троичност съответства на трите части от природата на човека:

а) *Физическа природа* - кожата и скелетът са аналогии на етерното и на плътното тяло;

б) *Душевна природа* - кръвоносната система е аналогия на всепроникващата душа, която насища всички части на слънчевата система, както кръвта прониква до всички части на човешкото тяло;

в) *Духовна природа* - нервната система, която насища с енергия и управлява физическия човек, съответства на енергията на духа.

13. В главата намираме аналогия с духовния аспект (управляващата воля, монадата, Единния):

а) мозъкът с неговите пет дяла съответства на физическата форма, която човешкият дух оживотворява, доколкото тези дялове са проводниците, чрез които духът се проявява във физическия свят;

б) трите жлези в главата са тясно свързани с душата, или с низшата и висшата психична природа;

в) двете очи са съответствия във физическия план на монадата, която по своята същност е воля и любов-мъдрост, или *атма-будхи*, съгласно окултната терминология.

14. Горната половина на тялото представя аналогия с тро-ичната природа на душата:

а) гърлото, като съответствие на третия творчески аспект (природата на тялото, активния разум на душата);

б) сърцето, като любов-мъдрост на душата (*будхи*, Христовия принцип);

в) белите дробове, като аналогия на жизненото дишане и съответствие на духа.

15. В долната половина на тялото отново имаме тройна система:

а) половите органи, като творчески аспект - създателите на тялото;

б) стомахът, като физическо проявление на слънчевия сплит - съответствие на душевната природа;

в) далакът, като приемник на енергия - физическо изражение на приемащите центрове, аналогия на енергизиращия дух.

Добре осъзнавам, че изложените по-горе технически сведения са затрудняващи и привидно безполезни. Могат да ме попитат: защо е необходимо да сме толкова педантични при изброяването на физически и психологични подробности от академичен характер, щом с помощта на волевия акт, на божественото могъщество и с определени *Думи на Силата* е възможно да се осъществи изцелението? Това по принцип е правилна идея, но тя не отчита съвременните дадености. Ако всички лечители бяха Учители на Мъдростта, ако имаха ясновидски способности, ако разбираха Кармичния Закон и неговото проявление в живота на пациента, ако се ползваха от пълното съдействие на лекувания и ако владееха способността да прилагат определени Думи и Мантри, **само тогава** академичните знания наистина биха станали излишни. Посочените изисквания обаче не се изпълняват и повечето от лечителите не владеят тези сили. Вярно е, че те лекуват (макар и не толкова често, колкото си мислят), но в случаите на успех е станало следното:

1. Пациентът се е излекувал по волята на съдбата, т. е. неговата душа с успяла да привлече своя проводник (физическия човек) към излъчващата аура на лечителя или на лечителската група. Болният във всички случаи би се излекувал, но процесът е ускорен от положените усилия, внимание и вяра.

2. Лечителят се е намесил в живота на пациента и така е забавил процеса на неговото духовно обучение. Това често се забравя. Тази тематика е твърде сложна, за да бъде разглеждана тук, но аз вероятно ще мога да я осветля по-пълно в последния раздел на това изследване.

Затова, докато не бъде достигнато пряко знание, е изключително важно да се изучава жизнената структура на човека и мрежата от енергии и сили, които образуват неговия организъм. Необходимо е ментално разбиране на лечителните процеси. Причините, поради които те изглеждат трудни, сложни, неразбираеми и свързани с привидно губене на време, са следните:

1. Неспособността дори на напредналия човешки разум да осъзнае нещата е *тяхната цялостност*. **Синтезният подход все още липсва.** В наше време учението трябва да се овладява стъпка по стъпка, подробност след подробност, правило след правило, пример след пример. Бъдещето обаче ще донесе на човека способността да вижда нещата синтезно, да обхваща картината в нейните най-обща и релефни линии чрез мигновено прозрение - това ще е бъдещата техника на расата. Един поглед на просветления ум, едно велико излъчване на любов - и лечителят ще разбере дали трябва да лекува, като подпомогне усилията на болния, или да се откаже от лечението.

2. Инерцията на средните мъже и жени, която въстава срещу усилието, необходимо за овладяване на техническата страна при лекуването. За тях е много по-удобно да се скрият зад божествеността (потенциална, но непроявена) и да кажат: „Нека бъде волята Божия“. Много по-лесно е да се познае любовта и излъчването на любов, отколкото да се овладеят методите, чрез които тя може да стане действена, както и природата на явленията, които трябва да бъдат повлияни.

Тези бележки изискват внимание и дълбок размисъл. Синтезната мощ на ума, подплатена с чиста любов, ще стане след време инструмент на всеки истински лечител. Междувременно, в търсене на бъдещето и за по-лесното формулиране на висшето лечителско изкуство (основано върху разбирането за енергията с нейния приток и циркулация), в този трактат ще бъде внесена известна доза академизъм. Освен всичко друго, изложените факти са реални и съществуват в действителността, също както емоциите, които средният лечител нарича *любов*.

Седемте главни центъра (продължение)

Нека сега продължим с разглеждането на центровете. Вече се ориентирахме в особеностите на четирите центъра над диафрагмата -чрез три от тях трябва да се прояви Духовната Триада, а синтезният център (*аджна*) накрая става изражение на интегрираната личност и се превръща в насочващ проводник на душата. Сега ни предстои да разгледаме трите центъра под диафрагмата - слънчевия сплит, сакралния (кръстния) център и този в основата на гръбнака. Най-важен за кандидатите е центърът на слънчевия сплит; най-активен при човечеството като цяло е сакралният център; най-неподвижен (от гледна точка на духовния човек) е центърът в основата на гръбнака.

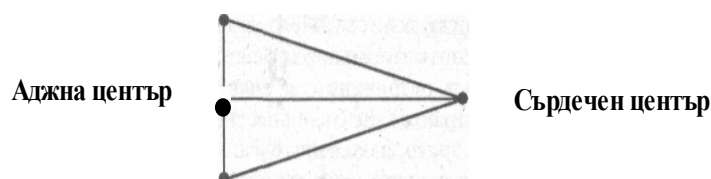
5. Център на слънчевия сплит. Разположен е върху гръбначния стълб, малко под лопатките, и е изключително активен. В епохата на Атлантида достига висока степен на развитие, точно както в арийс-китските времена започва бързото пробуждане на гърления център. Центърът на слънчевия сплит е свързан по специфичен начин с други два центъра - със сърдечния център и с центъра аджна. Тези три центъра образуват интересен триъгълник от енергии, който привлича вниманието на Йерархията. Притокът на енергия постъпва от душата (през центъра

аджна) към сърцето, в зависимост от степента, в която кандидатът е свързан със своята душа. Това предизвиква три следствия:

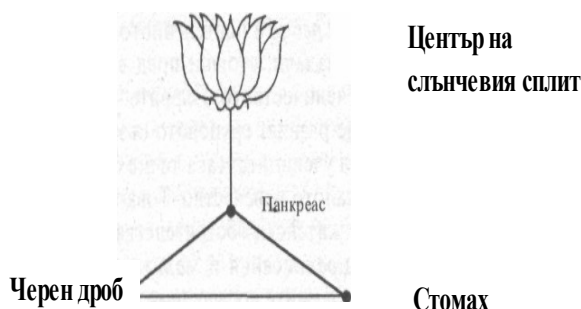
- стимулиране на сърдечния център;
- ответна реакция на сърдечния център, която активизира центъра аджна и постепенно води до признаване на груповото съзнание от страна на личността;
- пробуждане на особен сърдечен център в главата.

Този процес се облекчава от ускореното развитие (при кандидата) на центъра на слънчевия сплит, който оказва специфично въздействие върху сърцето, плюс реципрочно взаимодействие с центъра аджна. Така се получават два важни триъгълника:

Сърдечен център в главата

Център на слънчевия сплит

Както в астрологията съществува наука за триъгълниците, така след време ще се развие и науката за триъгълниците по отношение на човешката система. Засега си служат само с намеци за тази наука, които да привлекат интуицията на ученика:

а) Слънчевият сплит (както и сърдечният център) е отражение на „сърцето на слънцето“ в личността. Той е централен фактор в живота на всички индивиди, намиращи се под нивото на подложения на изпитания ученик; умът започва да функционира, макар и слабо. Това е мястото за „изход“ на астралното тяло към външния свят и е инструментът, който провежда емоционалната енергия. Слънчевият сплит е орган на желанието. Той има голямо значение в живота на средния човек и постигането на контрол върху него е жизнена цел на кандидата; желанието *трябва* да бъде преобразувано в устрем.

б) Слънчевият сплит е достигнал пълната си активност през атлантическия период, когато се е развивала втората велика човешка раса. Тези по-ниски центрове не са толкова специфично свързани с посвещенията, както центровете над диафрагмата; те са центрове на

личността и трябва да са под контрола на душата при приемане на посвещения от различна степен.

в) Слънчевият сплит е главен разпределителен център за всички енергии под диафрагмата, т. е. на енергиите, свързани с трите главни и останалите по-малки центрове. Отношението на този център към астралния свят е *изострено* (странно, но изразително прилагателно). Той е приемник на всички емоционални реакции, импулси и енергии на желанието; сегашното човечество проявява по-голяма възприемчивост и групова активност от когато и да било преди и това прави положението остро и крайно трудно. Човешкият род се подлага (чрез индивидуалния и колективния слънчев сплит) на почти непоносим натиск. Такива са посветителните изпитания! Тук не смятам да разглеждам процесите, чрез които се привличат низшите енергии, нито тяхното фокусиране в центъра на слънчевия сплит и пречистването им до степента, при която става възможно тяхното пренасяне към сърдечния център. Това е част от обучението, което *приетите ученици* преминават преди второто посвещение. Темата е сложна за разбиране и носи определени опасности за всички, които не са готови за този процес, но все пак, ако има *живо* усилие, развитието ще се осъществи почти автоматично. Така, слънчевият сплит се оказва най-обособеният от всички центрове (с изключение на центъра аджна при човека, вървящ по левия път), доколкото се намира по средата между гърления и сърдечния център - над диафрагмата, и сакралния и центъра в основата на гръбнака - под диафрагмата. Това е важен факт.

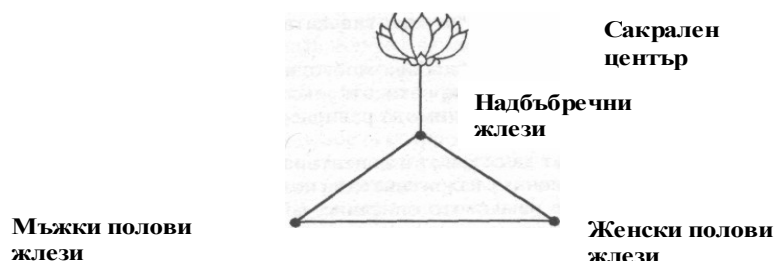
г) Слънчевият сплит е онзи център в етерния проводник, благодарение на който средното непросветено човечество живее, движи се и съществува. Човечеството е движено от желанието - било то лошо и егоистично, или добро и духовно. През този център протичат повечето енергии, които правят човека прогресивен, доколкото той е амбициозен и честолюбив; егоистичен, доколкото за него са важни собствените му желания; и подвижен, доколкото той с астрално поляризиран. През него протича „ярката светлина, зародила се в Атлантида“, и се постига контакт с астралната светлина. Затова чрез този център работят повечето медиуми и ясновидци. Впоследствие тези хора ще се обучат да работят като посредници, ще използват своите способности съзнателно и разумно и ще овладеят прякото възприятие, което ще измести ясновидството. Тогава те ще бъдат поляризирани в центъра аджна. Сега слънчевият сплит е *най-неспокойният* център в тялото и е причина за повечето стомашни заболявания и чернодробни проблеми. Цялата област непосредствено под диафрагмата при средния човек е в състояние на непрекъснат смут, което се обяснява с индивидуални и колективни причини.

Както центърът аджна представлява (при високо развитие) синтез от силите на личността и е основен насочващ и разпределящ проводник, така центърът на слънчевия сплит е синтез от енергии при средноразвитата, неинтегрирана личност. Това е центърът, където се събират всички по-ниски енергии и е онази фокусна точка, която осигурява пренасочването и разпределението на натрупаните енергии и предаването им към съответните възприемчиви висши центрове:

1. Енергиите от самия слънчев сплит трябва да бъдат насочвани към сърдечния център.
2. Енергиите от сакралния (кръстния) център трябва да се предават към гърления център.
3. Енергиите от центъра в основата на гръбнака трябва да бъдат изпращани към теменния център. След третото посвещение тези низши енергии се издигат, контролират и разпределят чрез волевия акт на Духовната Триада; така „светлината, зародила се в Лемурия“ (сакралната светлина) и „светлината, зародила се в Атлантида“ (тази на слънчевия сплит) ще помръкнат и тези два центъра ще станат просто приемници на идващата отгоре духовна енергия, без те самите да са носители на своя вътрешна светлина; те само ще я препредават, когато тя достигне до тях от колективните източници на етерните нива.

Плътно физическо проявление на този център е панкреасът [задстомашната жлеза], а негово вторично изражение - стомахът.

Във връзка с центъра на слънчевия сплит се наблюдава интересно и символично (по форма и съдържание) съотношение:

Тук отново стигаме до темата за центъра на духовната сила (защото астралната сила по същността си е духовна) и за нейните три плътни проявления. Всички те се захранват от силите и енергиите на слънчевия сплит. Това е много важен факт за тези, които изучават медицината от гледна точка на езотеризма, и ако бъде правилно оценен, той ще спомогне за по-дълбокото разбиране на лечителското изкуство. Контролът върху центъра на слънчевия сплит и правилното приемане и предаване на фокусираните в него енергии ще доведе до голямо пречистване, бързо укрепване и витална защита на трите жизнено важни органи, разположени в тази област на тялото.

Както споменах, този център е орган на синтеза, приемащ в себе си всички низши енергии при определена, относително висока степен от човешката еволюция. Така той фактически става инструмент (при правилно разбиране и ръководство) за подпомагане интегрирането на личностния живот. Основният проблем за развития, но все още не особено духовен човек, си остава желанието. Какви са целите на индивида? Накъде са устремени неговите помисли? Каква е природата на постигнатите от него амбиции? За какво мечтае? Именно природата на силите и енергиите, които неговият мисловен живот поражда в центъра на слънчевия сплит, са определящи за неговото решение да се придвижва напред по пътя към светлината, да остане статично самоцентриран, или да предпочете низшия път, който води до загасване на светлината в душата.

Доколкото венчелистчетата на слънчевия сплит се простират нагоре до сърдечния център, това означава на практика, че емоционалната енергия, желанието и амбицията (в човешката раса като цяло) са устремени нагоре към висшия път.

Тук трябва да отбележим, че пренасянето на енергиите от центъра на слънчевия сплит *рег де* и постепенното пробуждане на сърдечния център сега са задачи, стоящи пред всички кандидати за встъпване в Пътя на Ученичеството. Първите членове на човешкото семейство, които ще развият груповото съзнание, ще бъдат несъмнено кандидатите и учениците; така те ще открият еволюционната посока и за останалото човечество. Това ще бъде постигнато под натиска на самите житейски обстоятелства, а не чрез изпълняването на специални предписания и медитационни техники. По-късно, преди някое от големите посвещения, могат да бъдат използвани и такива методи и техники, чрез които посветеният да постигне бърз и съзнателен контрол върху астралното тяло и неговата входна врата към физическия организъм - центъра на слънчевия сплит, както и върху съзнателното пренасяне на големите енергийни потоци. Три такива пренасяния имат изключително значение:

1. От трите центъра под диафрагмата към центровете на сърцето, гърлото и аджна.
2. От двата центъра над диафрагмата - тези на сърцето и гърлото, към аджна и хилядолитния лотос на главата.
3. От центъра аджна към теменния център, което означава пълно обединяване на всички енергии от цялото етерно тяло в централна разпределителна фокусна точка - под прекия контрол на Духовната Триада.

Процесите, които съпътстват тези три велики опитности (доколкото всяка от тях е предшествана от много проверки и изпитания), закономерно водят до пренапрежения във физическото тяло и са причини-на за много беди в живота на ученика.

Очевидно е например, че преносът на всички акумулирани енергии от центъра на слънчевия сплит към сърдечния център влече след себе си сериозни усложнения; ето защо толкова много напреднали хора в наши дни умират от сърдечни заболявания. В дългия цикъл от животи и опитности на душата това е сравнително незначителен момент, но в краткия цикъл от индивидуалния живот на ученика това предизвиква голямо и често трагично затруднение. По аналогия пренасянето на енергиите от петте центъра по гръбнака към двата център в главата създава свои собствени проблеми. Активизирането на центъра аджна (чрез фокусирането на тези енергии) може да доведе до чудовищни психични отклонения. Човекът временно може да се прояви като его-маниак (всичко е временно в дългия цикъл на душата!) и да стане чудовище като Хитлер или други от този тип. Възможно е също да се появи тежка форма на епилепсия или нарушение на зрението, вкл. до състояние на слепота. Всичко това изисква внимателен размисъл.

6. Сакрален център. Разположен е под кръста и е много мощен център, с изразен контрол върху половия живот. Той ще трябва дълго да остане такъв, поне до времето, когато 2/3 от човечеството получи посвещение, тъй като процесът на възпроизвеждане трябва да се поддържа, за да осигурява тела за възплътяващите се души. Доколкото обаче расата се развива, този център ще бъде поставен под контрол и неговата дейност ще протича разумно, като резултат от знание, прозрение и под влиянието на по-висши и фини отношения, а не вследствие на неограничено и безконтролно желание, какъвто е случаят сега. Не мога да се разпростирам повече по тази тема, тъй като тя е прекалено обширна. Все пак ще предложа на вашето внимание това, което вече съм писал по въпроса; онзи, който се интересува и разполага с време, може да направи необходимата селекция от другите ми книги и да я оформи в отделна брошура.

а) Сакралният център съответства на физическото слънце, източник на жизненост и животворен фактор на нашата планета.

б) Сакралният център има аналогия с бременността; правилно разбрана, тя позволява да се проследи и обобщи цялата история на зачатieto и формообразуването, все едно дали става дума за физическата форма на човешко същество, на идея или на организация, създадена около някаква централна истина, за форма на планета или на слънчева система. Това е центърът, чрез който в крайна сметка трябва да се изразят силите на *над личностното* и да се разреши проблемът с двойствеността. Това решение и тълкуване на символа трябва да дойде от сферата на ума чрез контролиране на физическите реакции и себеотдаване на целите, а не на желанието. Осъзнавайки това, човекът ще достигне онова ниво на развитие, когато ще може да осъществи великия пренос на енергията към висшия център на творчеството - гърления център. Помислете над тази идея.

в) Сакралният център е тясно свързан с материята и участва в активния енергообмен между следните три точки от долната половина на тялото:

1. Далака, като орган на праната, или на идващата от слънцето физическа жизненост.
2. Сакралния център, като фактор на физическото възпроизводство.

3. Центъра в основата на гръбнака, който (докато у човека не се развие аспектът на волята) подхранва всички части на организма с оживотворяващия принцип, с волята за живот.

Тези три точки образуват великия триъгълник на силата, свързан с материята, със субстанцията, с формообразуването, с твореното, с жизнеността и с утвърждаването във форма. Той е отражение на друг, много по-висш триъгълник, формиран от:

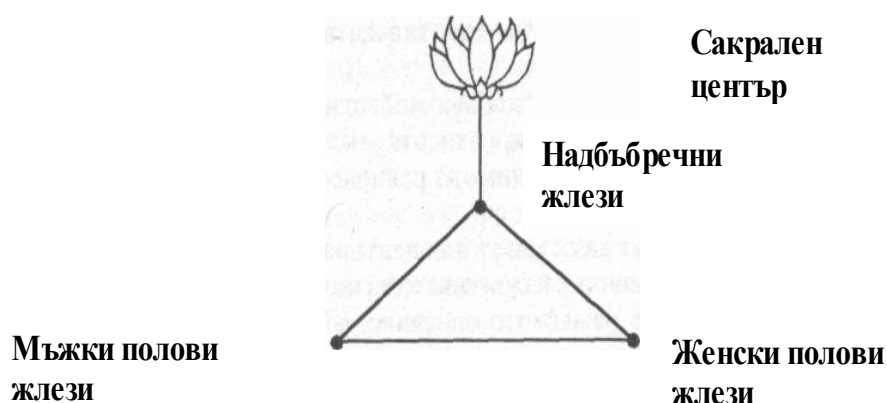
1. Гърления център, като съответен на сакралния.
2. Хипофизата, като съответствие на далака.
3. Епифизата, отговаряща на центъра в основата на гръбнака.

Връзката между двата триъгълника ни дава важен ключ за разбиране на инстинкта за самосъхранение, на оцеляването на тънките тела след смъртта и на заложения в душата принцип на безсмъртието, който започва да действа едва когато самосъхранението и оцеляването загубят своето господство. Това е троичност от идеи, която предполага най-внимателно изучаване и крие ключа за разбиране на спиритуалисткото движение.

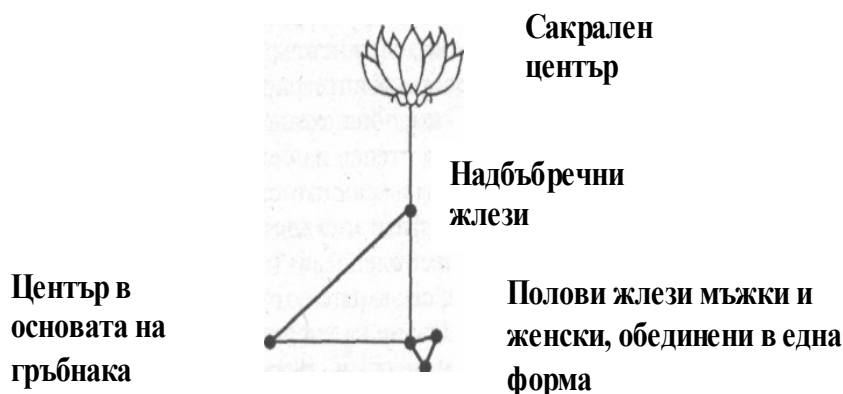
г) Сакралният център в последна сметка също е свързан с центъра аджна; те двата образуват функционираща двойственост, която води до онова фино качество, което *нарочамеличност*. Темата за личността като интегрирано цяло и за нейните качества (аромат, влияние, въздействие и излъчване) предлага широко поле за изследвания. Давам тези идеи на изучаващите с надеждата за бъдещи търсения, които ще свържат темата за центровете с признатите факти за координирането и интегрирането и за тяхната роля при създаването на силата.

На тези от вас, които изучават „Тайната Доктрина“, им предстои да научат много за връзката между „лунните Повелители“ - *Бархишад Литрите*, и слънчевия Повелител, или Ангел. Първите имат за сфера на влияние сакралния (кръстния) център, а слънчевият Ангел въздейства върху гърления център.

д) Сакралният център изразява енергията на третия божествен аспект, също както центърът на слънчевия сплит работи с енергията на втория аспект и както центърът в основата на гръбнака проявява енергията на първия аспект. Тук отново виждаме как по-ниските центрове отразяват тези в гърлото, сърцето и главата и така обединяват низшите и висшите проявления на божествената Троица в човека. Сакралният център е достигнал пълния си разцвет в древна Лемурия, по времето на първата човешка раса. В него е фиксирана енергията на Светия Дух, осенил девствената субстанция. Ето още едно божествено отражение:

Някога в далечното бъдеще, когато се появи Божественият Хермафродит, ще имаме друга комбинация:

Отново виждаш, братко мой, как Науката за Триъгълниците управлява човешкото тяло във всичките му аспекти, като това с вярно и за тялото на слънчевата система.

е) Плътното физическо проявление на този център е представено от. половите жлези, които са човешките органи за възпроизводство, ако бъдат разглеждани в единство, макар сега да са временно разделени от двойствената природа на човешкото същество. Трябва да се помни, че това разделение поражда могъщ импулс за сливане и тази потребност ние наричаме секс. Сексът всъщност е инстинкт за единение, преди всичко физическо. Това е вроден (макар и неразбран) принцип на мистицизма, потребност за единение с божественото. Както всичко, до което се е докоснал неразвитият човек, така и тук ние сме извратили и изопачили божествената идея, като сме принизили нематериалното влечение до материално желание. Пренасочвайки движението на сакралната енергия, ние сме предопределили свръхразвитието на животинската природа при средния човек.

Към казаното може да се добави много, но тази тема изисква по-внимателен анализ и

формулировки, отколкото ни позволява времето, в противен случай необходимото равновесие в нашия трактат няма да се запази.

Много неща могат да се кажат и за центъра в основата на гръбнака. Преди обаче да започна с изложението на полезната информация, искам да подчертая, че рамковото описание, което ви предложих в края на точка № 4 [непосредствено преди раздела „Тялото като феноменално явление“ - бел. ред.] описва еволюционната степен, характерна за ученика, а не за средния човек или за напредналия посветен. Това става ясно от факта, че в тази принципна схема отражението на сърдечния център в главата е преобърнато нагоре в отговор на усилената дейност на самия сърдечен център, и че центърът адж-на с релефен и отчетлив, което говори за интегрирана и координирана, а не за слабо развита личност. С подобна схема е невъзможно да се покаже нещо повече от определена степен на съвършенство, при което трябва да се помни, че тези нива не са статистически постижения, а всяко от тях е предшествано от фази и етапи на активност, които предизвикват постоянно сменящи се следствия и различни състояния на центровете, които на свой ред се заменят от други цикли на движение, промени и ново освобождаване на енергии. *Следствията* на дълбоко скрити причини след време сами се превръщат в *причини*, защото в цикъла на проявлението няма нищо статично, фиксирано или окончателно. Това е изключително важен момент. Затова нека вашите очевидни постижения не ви вкарват в заблуждение. Те са само пролог към следващи промени, защото такъв е Законът на Битието.

7. Център в основата на гръбначния стълб. Този център, повече от всички изброени досега, се контролира и управлява от споменатия Закон на Битието. Той е проявен в точката, където се съединяват духът и материята и откъдето Дева Мария - под въздействието на Светия Дух, или енергията на етерния проводник - се възнася „на Небето“, за да „възцари Сина в дома на Отца му“ (според християнската фразеология).

Този център се намира в самата основа на гръбнака и *поддържа* всички останали. Той е сравнително неподвижен в наши дни, защото може да бъде активизиран само с акт на волята, насочвана и контролирана от посветения. Да, той е отзивчив само към аспекта на волята - *волята да бъдеш въплътен* е факторът, който сега контролира неговия живот и влияние, тъй като подхранва и насочва жизненото начало в материята и формата. Както е вярно, че жизненото начало „е заложено в сърцето“, така може да се твърди, че волята *да бъдеш* е фиксирана в основата на гръбнака. Много безсмислени и опасни разговори са се въртели около този център и цялата тема, свързана с „огъня на кунда-лини“, е предоставяла доста интересен и примамлив сюжет за псевдо-окултистите по света. Истинският окултист в рамките на своето обучение обаче няма никакво отношение към огъня на кундалини, както обикновено се смята. Ще се опитам да поясня за вас някои факти, като същевременно се предпазя от възможността да издам методите и техниките за пробуждане активността на този център, защото преждевременното му раздвижване е изключително опасно. Ще формулирам система от твърдения, които ще бъдат правилно разбрани само от тези, които вече знаят много (а те самите са малко); те от своя страна ще помогнат за осмислянето на фактите от други, които вече се обучават, като им представят по-пълна картина, но без да водят невежите към катастрофа. Ще се изразя възможно най-кратко и ясно, но практически без никакви обяснения.

1. Центърът в основата (на гръбнака) с точката, където според закона на еволюцията се съединяват духът и материята, и където животът се свързва с формата.
2. Следователно това е центърът, където същностната двойственост на проявената божественост (човека или планетарния Логос) се съединява и образува формата.
3. Природата на тази божественост се разбулва след като *вторият* аспект е завършил своята работа, чрез посредничеството на *третия*, но при насочващата воля на *първия* аспект.
4. Това е центърът, в който „божията змия“ претърпява две трансформации:

змията на материята лежи навита;

- после тя се превръща в змия на мъдростта;
- и накрая става „змей на живата светлина“.

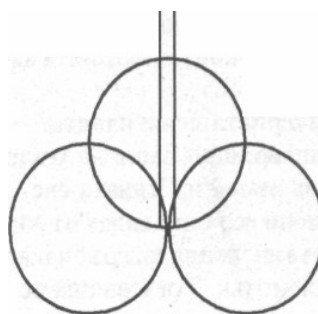
5. Тези три степени се подхранват от живота и от енергията, която се излива по цялата дължина на гръбнака чрез етерното съответствие на гръбначния мозък. Това изливане и разбуждащият се живот водят във времето и пространството до:

- постепенно и закономерно пробуждане на центровете съобразно типа на личностния лъч;
- обръщане на центровете така, че съзнанието на вътрешния човек да стане адекватно на околната среда;
- синтез на жизнените енергии от всички центрове и адекватност спрямо нуждите на посветения в служенето му на Йерархията и на Човечеството.

6. По канала на гръбначния стълб преминава (езотерично погледнато) тройна нишка. Тя е проявление на *антакарана* и е образувана от самата нея, от *сутратма* - нишката на живота, и от нишката на творчеството. Така този енергиен проводник е съставен от три нишки, които образуват в субстанцията на гръбнака „троен канал за вход и изход“. Индуистите наричат тези канали *ида*, *пинга-ла* и *сушумна*. Те заедно формират пътя на живота при индивида и се активизират последователно и в съответствие с типа на лъча и достигнатата еволюционна точка. Каналът *сушумна* може да се използва правилно и безопасно едва след като бъде построена *антакарана*, което дава възможност на Монадата да се свърже с Личността, макар и чрез най-тънка нишчица. След това Монадата, Отеца и волевият аспект могат непосредствено да достигнат до личността, да събудят центъра в основата на гръбнака и така да съединят, обединят и раздвижат неговите три огъня.

7. През единия от тези канали преминава енергията, която подхранва материята. Другият е свързан със съзнанието и чувственото психично познание. Третият е каналът на чистия дух. Така във всяка жива форма намират проявление Отеца, Майката и Сина. Животът, като съзнание във форма, и животът, като проявено качество, се сливат в едно; апаратът за отклик на божествения човек се усъвършенства и му позволява да се докосне и да познае главните божествени аспекти в царствата на природата, на планетата и на слънчевата система.

Пингала. Майка.
Материя. Разум

Сушумна. Отец.
Монада. Воля

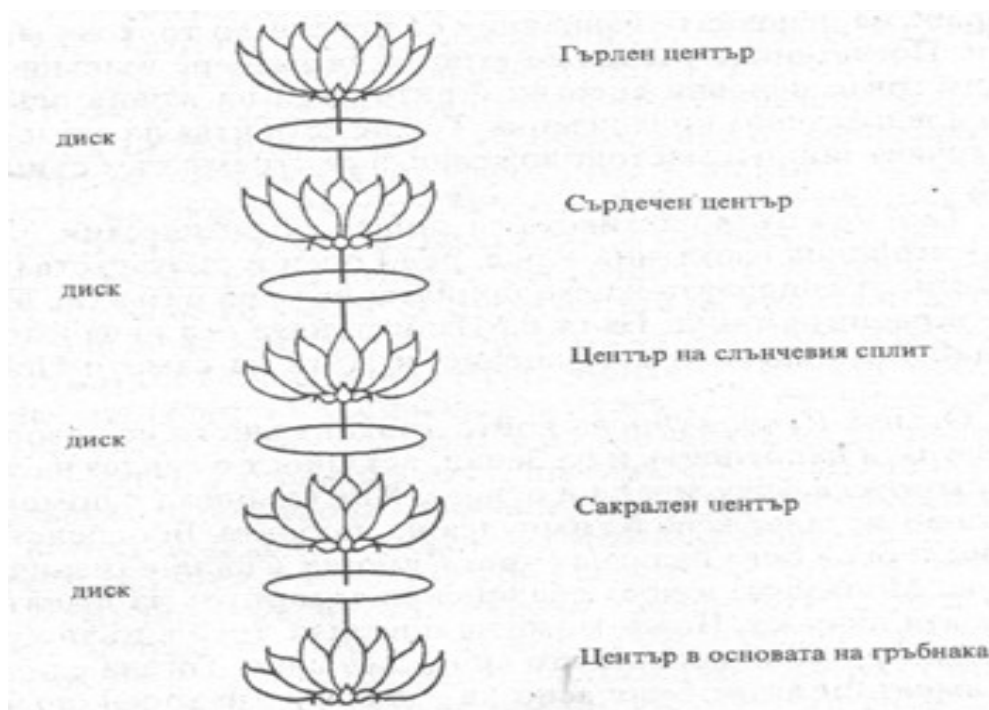
Ида. Син. Душа.
Любов-мъдрост

Не се изкушавайте да разполагате тези преплетени сфери от жива енергия отдясно или отляво на гръбнака, защото те са в непрекъснато движение, взаимодействие и промяна. Аз само рисувам природата на символа, който сочи специфичния път на трите енергии на божествената Троица. *Не показвам фактическо разположение или място*, защото точно тези опити за материализиране и локализиране на основната концепция са довели до толкова много опасности. Посветеният ученик се стреми да разбере взаимовръзката между трите основни енергии (трите пътя на живия огън) и тяхната последователна поляризация. Той не се опитва да сведе учението до точки, линии и местоположения, а се стреми към същностно знание.

8. Тези три пътя на живота са канали за физическия, слънчевия и електричния [фохатния - бел. ред.] огън и съответстват на трите степени от спиралата на еволюцията: пътя на развитие в материята - в ранните етапи; Пътя на Изпитанията - в началото на Ученичеството до третото посвещение; и Пътя на самото Посвещение.

9. Огънят *Кундалини*, за който толкова много се говори и пише на Изток, а напоследък и на Запад, всъщност е синтез на тези три огъня, които са фокусирани в основата на гръбнака с помощта на светлата воля, задвижена от импулса на любовта. Впоследствие този обединен огън бива издигнат чрез *Дума на Силата* (изричана от волята на Монадата) и чрез обединения авторитет на душата и интегрираната личност. Човек може да постигне това в пълно съзнание само ако е преминал третото си посвещение. Тогава единствено той самият ще може безопасно да издигне този троен огън от основата на гръбнака към теменния център.

10. Невежият окултист често тълкува огъня кундалини като нещо, което трябва да се „повдигне“ и смята, че това автоматично ще направи всички центрове функционални и ще прочисти каналите на гръбначния стълб от всички утайки. Това е опасно обобщение и преобръщане на фактите. Огънят кундалини ще се издигне *само когато* всички центрове се пробудят и се освободят каналите на гръбначния стълб. Това прочистване е резултат от оживотворяването на индивидуалните центрове, които чрез жизнената си активност сами унищожават пречките и запушванията и „изгарят“ всичко, което отслабва тяхното излъчване. Честите несчастни случаи в практиката са резултат от невежото любопитство на кандидата, който с усилие на ума (т. с. на личностната, а не на духовната воля) успява да издигне най-ниския от трите огъня - този на материята (на *триенето*), което води до преждевременно горене и разрушаване на прилежащата етерна мрежа. Такива кръгли мрежи, или дискове, има между всяка двойка центрове. Обикновено те сами изчезват, когато човек води чист живот, дисциплинира емоциите и развива духовната си воля.

На схемата са представени само четири от тези междинни дискове, които бавно, постепенно, закономерно и автоматично изчезват, когато четворната личност достигне високо развитие и в нея се пробуди центърът аджна. Подобни дискове, но от много по-високо естество, съществуват и в главата, делейки я в хоризонталната и вертикалната плоскост; така те символизират Кръста, на който е разпънат божият Син.

11. Трите гръбначни канала откликват на следните три главни центъра:

- на центъра на слънчевия сплит; така се осигурява импулсът на желанието и се захранва физическият живот и творческата потребност;
- на сърдечния център; това обуславя импулса на любовта и съзнателния контакт с разширяващите се сфери на божествено изражение;
- на тменния център; така се определя динамичният импулс на волята за живот.

Не посочвам кой от каналите с кой точно от центровете е свързан, с изключение на канала *сушумна*, който откликва **само** на енергията от теменния център и насочващата воля, концентрирана в хи-лядолистния лотос. Това може да Се съобщи без страх, защото духовната воля все още не е развита у тези, които се опитват да събудят кундалини. Когато това стане, те сами ще разберат кое е безопасно за тях.

12. Трите центъра в главата също са свързани с този троен канал:

- продълговатият мозък и каротидната жлеза;
- центърът аджна и хипофизата;
- хилядолистният лотос и епифизата.

За изучаващите ще бъде интересно да свържат всички тези троичности с трите главни лъча:

- с първия лъч на волята, или могъществото;
- с втория лъч на любовта-мъдрост;
- с третия лъч на активния разум;

както и с трите човешки раси, надарени със силата да разкрият в себе си зачатъците на тези

божествени аспекти: лемурийската, атлантическата и арийската. Те могат да бъдат свързани (като *зародиши*) с двете последни раси, които ще претопят и синтезират всички споменати сили, качества, постижения и цели в един свършен бъдещ планетарен живот.

Принципно е възможен и друг тип синтез:

Път на Еволюцията.....центрове под диафрагмата;

Път на Ученичеството.....центрове над диафрагмата;

Път на Посвещенията.....центрове в главата.

Всички тези групи и троичности са свързани във времето и пространството с трите канала на гръбначния мозък.

13. Съществуват и точки на пълно сливане, които ще посоча по функционалния им ред:

- слънчевият сплит слива центровете под диафрагмата;
- аджна свързва центровете както под, така и над нея;
- центърът в основата на гръбнака съединява останалите шест центъра;
- хилядолистният лотос обединява всичките седем центъра.

Във връзка с всичко горепосочено запомнете, че тук имаме работа изключително със сили и енергии, които действат чрез етерното тяло, т. е. с третичния свят на причините, който обуславя органичния план на плътното физическо проявление. Самото това проявление се намира под въздействието на вторичния свят на съзнателния живот, който на свой ред е подчинен във времето и пространството на динамичния свят на целта и Битието.

В тези думи е скрит ключът към пълноценния живот на душата, но за да се възползвате от довереното ви знание и за да откриете зад формата на думите ключът, който ги оживява и им дава живот или казано окултно - „творяща топлина“, ще ви е необходим просветлен ум и посветен на служене живот.

Трябва добре да си изясните такива понятия като стимулация и липса на стимулация, взаимодействие и обособеност, активност и пасивност, защото в тези двойки противоположности се крият главните причини за здравето или болестта.

ЕТЕРНО ТЯЛО, НЕРВНА И ЕНДОКРИННА СИСТЕМА

Това, което имам да ви съобщя тук, се основава на някои бележки, направени в предишните раздели, където обясних, че *самото етерно тяло, нервната система и ендокринната система* са тясно „свързани и образуват единен апарат от енергии и сили, които са предимно жизнени, стимулиращи, динамични и творчески. Те са дълбоко взаимозависими и заедно определят цялото вътрешно състояние на организма“. Към тях добавих и кръвообращението, което разпределя по цялото тяло *Жизненото Начало* плюс *комбинираните енергии* на трите вече споменати системи. Освен това подчертах, че великите комбинации от сили, които ние наричаме двойки противоположности (или основни двуединства), управляват скритите причини за болестите и здравето. С тези изявления се опитвам максимално да опростя темата. Така известна част от истината се размива, но важното е изучаващите да усвоят принципните обобщения преди да се задълбочат в подробностите и изключенията, свързани с телесните недостатъци или достойнства.

За запознатите с окултизма е банална истина, че етерното тяло определя и контролира жизненото проявление на въплътения индивид и че предава (чрез центровете) сили на личността и така активизира дейността на физическото тяло. Тези енергии, след като се влеят в центровете, се трансформират или в сили на интегрираната личност, или остават просто сили на астралното и мен-талното тяло; те пренасят и силата на личностния лъч (енергията на лъча на душата) съобразно с достигнатото от човека еволюционно ниво. Затова

физическото тяло не е основно. *То е обусловено, а не обуславя* - това често се забравя. То или тържествено проявява енергията на душата, или става жертва на личностния живот. Затова психологията като наука ще доминира през следващите две столетия в съвременната медицина, освен по отношение на заболяванията, обусловени от груповия живот, с които ще се запознаем в следващия раздел: венерични болести, рак и туберкулоза. Докато расата не постигне по-ясно изразено групово съзнание (което засега е далечна перспектива), няма да бъде възможно да се дадат мащабни психологични обобщения за присъщите на нашата планета болести. Можем обаче да се ориентираме в аналогичните трудности, които възникват при индивидуалната човешка единица. Те се обясняват с конфликти във и между двойките противоположности и с липса на хармония в трите главни и взаимосвързани управляващи системи.

Тук следователно имаме три системи и един носител (преносител), без да забравяме основния окултен факт, че т. нар. болести често са следствие от проявата в тялото на някои велики противоположни енергии. Във връзка с това искам да напомня, че тук разглеждаме формите на живот, които се самовъзпроизвеждат, т. е. могат потенциално да произведат себеподобни организми и да създадат околна среда, в която последните да живеят. Обърнете внимание на начина, по който изразявам тази основна истина. Фундамент на цялото окултно учение за *проявеното* е фактът, че съществуват строителни сили и това е вярно както за Живота на слънчевата система, така и за съзнанието на това тяло, в което (правилно или неправилно) се движи и живее човешкото същество. Оттук стигаме до друг велик естествен Закон, който може да бъде формулиран така:

ЗАКОН № 6:

Когато строителните енергии на дутата развият своята активност в тялото, резултатът ще бъде здраве, точно взаимодействие и правилна дейност. Ако строители са Лунните Повелители и тези, които работят под контрола на Луната и в услуга на низшето „аз“, резултатът ще бъде лошо здраве, болест и смърт.

Това просто правило дава ключа към причините за болестите и за разбиране на безсмъртието. Не след дълго, когато бъде осъзнато дълбоко и ясно, то ще измести тези идбалистични, но фактически необосновани и погрешни системи, най-известни сред които са т. нар. Ментална и Християнска науки. Те представят окончателното освобождение от естествените материални ограничения, тегнещи в наши дни над всички форми, като реална и незабавна възможност, игнорирайки фактора време, еволюционния процес и степента на развитие на конкретния индивид. Тези системи работят с мисловните категории на желателното, а не на обективното, и се ползват от вродения стремеж у средното човешко същество към комфорт и физическа хармония, като обясняват вродения егоизъм на своите представи за истината с твърдението, че всичко служи за вечната Слава Божия. Несъмнено болестта и всички видове ограничения ще изчезнат, но това ще се случи едва когато душата на индивида установи пълен контрол и низшето личностно „аз“ се превърне в такъв неин автомат, какъвто с сега физическото тяло за емоционалната природа, за ума и понякога (в много редки случаи) за душата.

Болестта ще изчезне едва когато душата съзнателно и с участието на личността построи храма на тялото и го изпълни със светлина; от наша гледна точка това е научен процес. В ранните етапи на ученичеството (когато душата започва да усвоява своя инструмент -личността) неизбежно се стига до вътрешни конфликти и повишено напрежение, които задълбочават дисхармонията и водят до сериозни проблеми и нежелани ефекти. Всички те рано или късно ще бъдат преодолени, но в процеса на личностното хармонизиране, когато те се проявяват с най-голяма сила, индивидът ще трябва да премине през много физически и психични страдания, големи и малки разстройства, които изглеждат наследствени за човешкия род.

При неразвитото човечество конфликт от гледна точка на съзнанието практически не

съществува. Такива индивиди проявяват по-малка възприемчивост към заболяванията, характерни за трите взаимодействащи си системи, но същевременно имат много по-голяма чувствителност към трите основни групи заболявания, към инфекциозните и заразните болести и към големите епидемии, които върлуват сред нациите в планетарни мащаби. С развитието на човечеството, болестите стават по-персонални (ако мога така да се изразя) и не са толкова тясно свързани с обществените (масовите) условия. Те се зараждат в самите индивиди и макар че могат да бъдат свързани с масовите заболявания, те по-скоро са резултат от индивидуалното състояние на човешкия организъм.

Когато човек надрасне масовото съзнание, стъпи върху пътя на изпитанията и стане кандидат за ученик, тогава болестите на плътта и дисхармонията на цялата му троична система, плюс кръвообращението, се превръщат в осъзнат проблем, който кандидатът е длъжен сам да разреши, защото вече разбира нуждата от съзнателно, творческо строителство.

Именно тогава доктрината за превъплъщението придобива висше значение - ученикът започва да работи за създаване на подходящи условия и за образуване на такива форми и проводници, които в един следващ живот ще се окажат по-способни да се отдадат под контрола на душата и ще бъдат по-адекватни инструменти за процеса на усъвършенстване, изискван от нея. Трябва да подчертая, че ученикът никога не се концентрира върху физическото тяло и не поставя физически акцент в работата по преодоляване на болестта или дисхармонията. Той започва с психологията на душата и с първопричините, които предизвикват следствия във физическия свят. *Това е по-бавен, но по-надежден процес.* Силовите методи на самовнушение, характерни за Християнската наука, имат временно влияние, защото не се опират на истината, а се градят върху потискането и отказа да се признаят съществуващите факти. В следващия живот потиснатите състояния ще изплуват с още по-голяма сила и това ще продължава, докато те не бъдат същностно отработени и преодоляни, жизненият акцент не се пренесе върху контакта с душата, а дейността не се насочи към служене на другите.

По отношение на физическите заболявания и тяхната връзка с центровете (разглеждани като фокуси, в които постъпва енергия от един или друг източник) трябва да бъдат направени някои принципни обобщения, като не се забравя, че винаги съществуват изключения, особено когато става въпрос за здравното състояние на учениците.

1. Всеки от седемте главни центъра управлява или обуславя - от гледна точка на материята, на душата и на жизненото начало -тази област от физическото тяло, в която се намира, вкл. множеството прилежащи по-малки центрове на енергия и силови фокуси.

2. Трите основни божествени аспекта на проявление са символично представени във всеки от центровете:

а) Жизненото начало се разкрива при цялостното езотерич-но разтваряне (пробуждане) на центровете. В латентно състояние то присъства през цялото време, но не като динамичен фактор, който стимулира монадата до края на великия еволюционен цикъл.

б) Качеството, или душата, постепенно се проявява в хода на еволюционното развитие и обуславя във времето и пространството онова специфично въздействие, което центърът оказва върху своето обкръжение. Това качество зависи от лъча (на личността и на душата), който е източник на постъпващата енергия, а в случаите на неразвити индивиди - от лъча, който контролира астралното тяло. То зависи също така от еволюционната точка и от излъчването на другите центрове.

в) Появата в етерното тяло на развит или развиващ се център показва мястото на човека върху еволюционната стълбица, връзките му с расата и съзнателната му цел. Тя може да варира от акцент върху половия живот и активност на сакралния център, до стремеж за развитие и посвещение, който пробужда към активност теменния център. Това предизвиква съответното въздействие върху околните тъкани и органични форми, като сферата на

влияние с различна и се определя от активността на самия център, която на свой ред зависи от достигната точка на развитие и от преобладаващия тип енергия, характерна за дадения човек.

3. Постъпващата в центровете енергия се трансформира в различни сили - автоматичен процес на диференциране на първичната енергия във вторични. Коефициентът на трансформация, големината на получената съвкупност от сили и излъчването, което ще последва и ще окаже определящо влияние върху плътното физическо тяло, зависят от степента на отваряне и от активността на конкретния център.

4. Излъчваните от центъра сили въздействат върху етерния двойник на цялата сложна мрежа от нерви, които образуват нервната система. Тези двойници (или модели на идентични субективни отношения) са познати в индуистката философия като „надиси“. Те формират сложна мрежа от флуидни енергии и са нсвеществена, вътрешна, паралелна система по отношение на добре познатите ви телесни нервни влакна; така веществената нервна система може да се разглежда като проявление на скрити, вътрешни енергийни модели. За древната дума „надиси“ досега няма адекватен превод на никой от европейските езици, доколкото съществуването на тази субективна система все още не се признава за научен факт. На Запад продължава да господства чисто материалистичната концепция за нервите като система, която е изградена в отговор на материалната околна среда. Идеята, че тези нерви са плътна физическа производна на вътрешния чувствителен апарат за реагиране, все още не се възприема от модерната западна наука. След признаването на тази фина (образувана от енергийни нишки) субстанция за основополагаща спрямо веществените нерви, светът на причините ще се окаже по-разбираем и изследователите ще се придвижат напред в решаването на проблема за здравето и болестта. Мрежата от надиси образува определен жизнен модел, който варира *в зависимост от лъча на личността*.

5. Надисите определят природата и качеството на нервната система, която с широката си мрежа от влакна и плексуси обхваща цялото физическо тяло. Надисите (а следователно и нервната мрежа) са свързани главно с два от аспектите на физическия организъм - със седемте главни центъра в етерното тяло (субстанциалното тяло, което с в основата на плътния физически механизъм) и с гръбначния стълб и главата. Винаги трябва да се помни, че етерното тяло е физическо, макар и съставено от по-фин материал, който не може да се види и пипне. То е направено от *субстанция*, или от това, което „*суб-стои*“ [стои под - бел. ред.], или е в основата на всяка част и частица от плътния физически носител. Този факт в бъдеще ще привлече вниманието на лечителите и просветените медици на Новия Век. След признаването на връзката между надисите и нервите и тяхното общо отношение към центровете и гръбначния стълб, ще станем свидетели на велика революция в медицината и психиатрията. Експериментално ще бъде доказано, че колкото по-тясно е взаимодействието между тях (надиси и нерви), толкова по-бързо ще се овладява болестта.

6. Надисите във физическото тяло съответстват на живота (или духовния аспект), а нервите са съответствие на душата (или качествения аспект). Ендокринната система е проявление едновременно и на двата и съответства на формата (или материалния аспект). Тези три фактора - надисите, нервната система и жлезите -са материалните съответствия на трите божествени аспекта; те езо-терично им откликват и правят физическия човек такъв, какъвто е. Тези три групи от своя страна са обусловени (чрез седемте центъра) от астралното или менталното тяло, от интегрираната личност или от душата, която започва да използва личността като проводник и преобразувател, а в края на Ученичеството - от монадата, която използва *антакарана* като саморъчно направена пътечка за пряк достъп до седемте центъра и чрез тях до троичната система от надиси, нерви и жлези.

7. Тези три големи системи отразяват във физическото тяло състоянието и степента на развитост на центровете. Те представят живота, качеството и енергията и ги подават чрез кръвоносната система към всички части на организма. Съвременната наука вече признава, че

кръвта пренася определени елементи, изработени от жлезите, но все още отказва да приеме, че връзката между жлезите и центровете се осъществява чрез междинните системи от надиси и нерви. Следващата голяма крачка в медицината ще бъде признанието, че етерното тяло е физическа субстанция, която е в основата на плътната материя [веществото - бел. ред.].

8. Когато всички центрове бъдат пробудени, нервната система ще стане високо електризиращ и бързо ще реагира на енергията, предавана чрез надисите; резултат от това ще бъде една добре уравновесена ендокринна система. Разливащите се по цялото тяло виталност и живот ще бъдат с такава мощност, че физическото тяло автоматично ще стане устойчиво спрямо болестите - както към вродените и наследените, така и към тези от групов характер. Тук говорим за бъдеща вероятност, а не за близка възможност. След време тези три системи ще бъдат великолепно координирани и психически отзивчиви към вътрешните модели (надисите) и енергийните центрове и съзнателно интегрирани с душата, а тя чрез антакарана - с жизненото начало.

9. При сегашното си неравномерно развитие някои от центровете са напълно пасивни, други са превъзбудени, а тези под ди-афрагмата са еврѳахтивни. Така на практика в едни зони на тялото надисите се намират в зародиш, а в други области са пренаситени с енергия, която не може да протича, защото някой от центровете по пътя ѳ все още не е пробуден или ако е пробуден - има слабо излъч-ѳане. Тази обща неравномерност оказва голямо влияние върху нервната система и жлезите, като ги довежда в някои случаи до пре-възбуда, а в други - до потиснато състояние, недостиг на жизнеспо-С' шост и други болестотворни реакции. Те възникват както в само го тяло, вследствие на вродени (присъщи) или наследени тенденции и предразположения на телесните тъкани, така и като резултат от излъчването или липсата на излъчване от страна на центровете, които въздействат на организма чрез мрежата от надиси. Възможно е, от трета страна, заболяванията да бъдат предизвикани и от ^m яшни въздействия или контакти (инфекциозни и заразни болест ли епидемии), на които субектът не е в състояние да се противопостави поради неразвитостта на центровете си.

10. Да обобщим: болестите, физическото безсилие (с изключение на нещастните случаи и състоянията, породени от планетни условия, опасни епидемии и войни) и многото други различни аспекти на лошото здраве пряко зависят от състоянието на центровете, защото именно те определят активността или пасивността на надисите, които на свой ред влияят върху нервната и ендокринната система, а кръвообращението носи голямата отговорност за доставянето на всичко необходимо до отделните части на тялото.

СЛЕДСТВИЯ В СПЕЦИФИЧНИТЕ ОБЛАСТИ

Сега ще разгледаме някои следствия от гореизложените факти и тяхното влияние в областите (управлявани от съответните центрове), където възниква болестта.

Протичащата през центровете, надисите и нервите енергия оказва мощно въздействие върху ендокринната система и кръвообращението. Така разпределена, тя прониква до всички части на физическия носител, до всеки орган, клетка и атом и специфично разбужда някои органи в главата, гърлото и туловището. Именно качеството на въздействащата върху тялото енергия предизвиква и усилва, или облекчава и отстранява болестта. Тук нямам предвид трите главни и присъщи (ако мога така да ги нарека) заболявания - рака, венеричните болести и туберкулозата. Тях ще разгледаме по-късно, доколкото те имат глобално разпространение, заложи са в самата субстанция на всички форми и са отговорни и за множество по-леки, съпътстващи заболявания.

Тези свързани с мозѳка заболявания, които неопределено наричаме умствени, са все още слабо изучени. В последната коренна раса - тази на атлантите, менталните усложнения са били рядко явление. Умствената природа тогава е била неподвижна и почти липсвала стимулация от менталните равнища през теменния център към спифизата и мозѳка. Имало е

малко проблеми с очите и носа, защото центърът аджна е бил непробуден, а третото око бързо е загубило своята активност. Аджна е орган на интегрираната личност, той е инструмент за управление и е тясно свързан с хипофизата и с двете очи, както и с цялата предна страна на главата. Във времената на Атлантида интеграцията на личността е била като цяло непозната, освен в случаите на ученичество или посвещение, като цел на тогавашния посветен и признак на достижението му е било достигането на тройна интеграция. Днес целта е значително по-високото сливане на душата с личността. От енергийна гледна точка това включва формирането, активността и съответното взаимодействие между следните триъгълници на сила:

- I. 1. Душата, духовният човек в неговия собствен план.
- 2. Личността, троичният интегриран човек в трите свята.
- 3. Теменният център.
- II. 1. Теменният център, точката на второто сливане.
- 2. Центърът аджна, точката на първото сливане.
- 3. Центърът в продълговатия мозък, който контролира гръбначния стълб.
- III. 1. Епифизата, като материализация на теменния
- 2. Хипофизата, която е свързана с центъра аджна.
- 3. Каротидната жлеза, като проявление на третия център в главата.

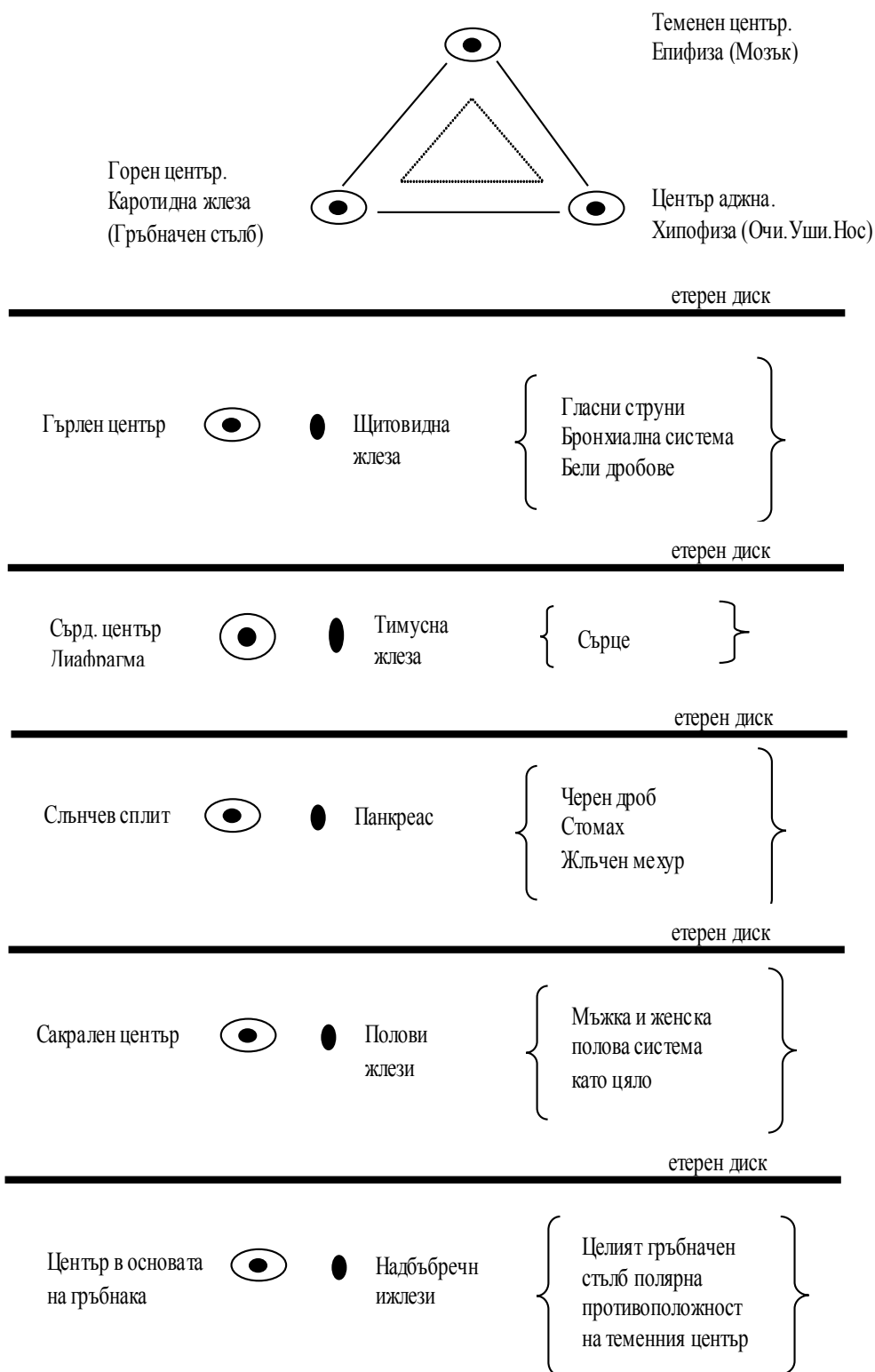
Всички тези троичности вътре в главата образуват механизъм, чрез който:

- 1. Душата контролира своя инструмент - личността.
- 2. Личността насочва дейността на физическото тяло. Гръбначният стълб (каналите *ида*, *питала* и *сушумна*), двете очи и цялата мозъчна тъкан могат да бъдат възприемчиви и стимулирани или невъзприемчиви към тези енергии. В случай на невъзприемчивост цялата тази област в духовен смисъл остава инертна и фокусът на енергията се намира на друго място.

При дисбаланс и неправилно използване, както неподвижността, така и стимулацията водят до физиологични и психични усложнения. В нашата арийска епоха ще бъдем свидетели на растящ брой мозъчни заболявания, умствена неуравновесеност и проблеми с очите дотогава, докато природата на центровете, типа на нахлуващите сили и тяхното регулиране не се признаят и не се подложат на внимателни научни изследвания. Тогава ще станем свидетели на бързото развитие на науката за регулиране на енергиите, а междувременно умствените заболявания, неврозите, безумието, задълбочаващият се дисбаланс на жлезите с вътрешна секреция все по-често ще напомнят за себе си. Сега на Запад се знае малко за тези методи на контрол и лечение, а на Изток, където все пак има знание по горните въпроси, не се прави почти нищо поради разпространената там апатия.

Гръбнакът с канал, чрез който интегрираната личност, действаща под *съзнателното* ръководство на душата, енергизира центровете и разпределя енергията към различните части на тялото. Говоря не за костната структура на гръбнака, а за гръбначния мозък с езотеричната му съставляваща и за нервите, които излизат от него. Съзнателният и планомерен езотеричен контрол върху енергиите днес почти не се среща, освен при посветените и у някои напреднали ученици. Човешкият организъм е изпълнен с различни задръствания, блокировки, несъбудени области, недостиг на жизненост и затруднен енергообмен, които водят до обща стагнация; или обратно - наблюдаваме преждевременно събуждане, хронична превъзбуда и твърде висока вибрация на центровете, които водят до свръхактивност на управляваните от тях атоми и клетки. Всичко това, заедно с други неспоменати състояния, поражда нервната система, въздейства на жлезите и поражда една или друга форма на

психични усложнения и болести. Разгледайте следната опростена, но многозначителна схема на гръбначния стълб и главата, представени от гледна точка на центровете и жлезите:

Виждате, че далакът не фигурира в тази схема. Неговите функции са твърде специфични, доколкото той е център на виталността, свързан с планетната жизненост и слънчевото излъчване. Неговата дейност в никаква степен не е контролирана от гръбнака. Трябва да се разбере, че тази диаграма е опит само за графично изобразяване на центровете, на свързаните

с тях жлези и на органите, които се намират под техния общ контрол, и няма претенции да представя точната картина на анатомичните и физиологични връзки в организма.

Центърът в основата на гръбнака има уникална функция. Той е източник на живот за субстанцията и за цялата физическа тъкан на организма. Двата центъра (теменният и този в основата на гръбнака) ще представят в свършения човек великата двойственост на духа и материята; постигайки свършена хармония, те ще контролират и управляват цялостната ориентация на проводника на душата. Така (в резултат от третото велико сливане), духовният аспект на човешкото същество ще постигне свършена самоизява чрез съединените мо-нада и личност. Тогава материалният човек ще откликва и на двете -чрез теменния център (за монадата) и чрез центъра в основата на гръбнака (за духовно енергизираната личност). След това двата центъра ще постигнат пълно взаимодействие и така ще могат най-адекватно да изразяват истинската природа на духовния човек.

Духовните лечители трябва да имат максимално ясна представа за това кои области на тялото (с техните потенциално застрашени от заболяване органи) от кой точно енергиен център се управляват. Здравето на тези органи в голяма степен зависи от центровете, които въздействат на жлезите и чиято енергия се разлива по цялото тяло. Пълният и балансиран приток на енергии от даден център към контролираната от него област повишава устойчивостта ѝ спрямо болестите; и обратно - там, където има неразвити или неуравновесени центрове, отсъства дори нормалната съпротивителна способност. Процесът на лечителството в Новия Век ще започва с точно планирана работа с центровете, като лечителското изкуство ще има по-скоро превантивно-профилактичен, отколкото терапевтичен характер. Ударението ще се слага върху енергийните центрове и потоци и върху насочването на енергията към органите, които се намират в сферата на влияние към съответния център. Изучаването на жлезите (което се намира все още *в зародиш*) ще открие поле за голяма експериментална работа и ще доведе до изясняване на тяхната връзка с центровете. От гледна точка на езотериста, който признава *факта* за съществуването на центровете, жлезите са основен и определящ фактор за здравето като цяло. Те са не само индикатор за психичното развитие на индивида, разбирано в по-широк смисъл, но и оказват (както това се допуска от ортодоксалната медицина) мощно влияние върху целия организъм, което се разпростира чрез кръвоносната система до най-отдалечените части на тялото. Жлезите са резултат от работата на центровете; те са първите, последните и постоянните *следствия от вътрешни предразполагащи причини* и именно с помощта на центровете и свързаните с тях жлези душата оформя този веществен апарат, който наричаме физически човек.

Всеки практикуващ лечител трябва внимателно да изучи тази група от взаимосвързани фактори, защото рано или късно ще му се наложи да работи със своите собствени центрове, поставяйки ги във връзка с тези на пациента, чиито страдания той се опитва да облекчи. Следователно лечителят трябва винаги да отчита следните три фактора: а) *центровете*; б) свързаните с тях *жлези*; в) и групата *органи*, за които те заедно отговарят. В седемте области на тялото, които се управляват от седемте главни центъра и съответните им жлези, отново наблюдаваме принципната тройственост на проявлението:

1. Живот, или дух.....енергиен център.
2. Душа, или качество.....жлеза.
3. Форма, или материя.....органи от конкретните телесни области, управлявани от някой от центровете.

Това ни води до следващия закон, който лечителят винаги трябва да помни:

ЗАКОН № 7:

Ако животът (или енергията) протича безпрепятствено и в правилната посока на

своето предназначение (към съответната жлеза), телесната форма откликва и болестта изчезва.

Това е основен закон на лечителството, водещ към истинското изкуство за свързване на духовната енергия с живота на формата, което предопределя здравето и жизнеспособността на телесните органи. Така стигаме до следващото правило, което всеки лечител трябва да овладее. То е изразено лаконично; фразите, които съдържат напътствие, трябва да се разбират и прилагат разумно.

ПЕТО ПРАВИЛО на лечителя:

Нека лечителят концентрира необходимата енергия в подходящия център. Нека това бъде центърът, който изпитва нужда. Нека те двата се синхронизират и заедно да увеличат силата. Така очакващата форма ще бъде уравновесена в своето функциониране. Така, при правилно ръководство, трите заедно ще лекуват.

Съвременните лечители (има предвид не професионалните медици, а многобройните мислителни школи) все още недооценяват този основополагащ фактор, независимо от многото им приказки за това, че любовта е лечебна сила. На практика те акцентират върху лечителското изкуство, разбирано като способност за установяване на технически контакт с пациента. Забравя се обаче, че този контакт трябва винаги да е мотивиран от обичта - чиста, неотразима и безкористна. Щом връзката се установи, лечителят трябва да продължи работата си научно, като прилага знанията правилно - след точно поставена диагноза, след разумно използвани модерни терапевтични методи и след осмисляне на всичко онова, което може да се заимства от изпитаната медицинска наука - едва тогава той може да започне да работи със своя собствен център, като го обедини с онзи център на пациента, който управлява поразената област или болния орган.

Енергията на лечителя, призована и насочена към пациента с любящо намерение и изкусно знание, не бива в процеса на лечение да стимулира или да поражда неговите собствени (на лекувания) жлези и органи. Лечителят трябва да се научи да се изолира от насочваната към пациента енергия. Необходимо е той просто да я съедини с енергията на този център на пациента, който управлява засегнатата област; така съответната жлеза на страдащия човек ще получава двойна порция енергия (или ще ѝ се отнема такава в зависимост от диагнозата), а кръвообращението ще пренася до болните тъкани всичко необходимо за лечението.

С тези напътствия ви давам много храна за размисъл; тук подчертах един от аспектите на научното езотерично лечителство, който досега не е предлаган на вниманието на изучаващите. Искам да ви помогна да си представите принципния механизъм на процеса и да разберете как се изменя връзката лечител - пациент, когато първият премине от етапа на любов (изпращане на любов и разглеждане на пациента в светлината на любовта) към научния подход за усиляване на собствената духовната енергия на пациента. Така лечителят дава възможност на пациента сам да осъществи, съзнателно или не, своето собствено излекуване.

Следователно имаме лечител, пациент и резервоар от духовна енергия, плюс научен процес за привеждане на тези три компонента в тясна лечителска връзка. Това се осъществява чрез активния център на лечителя, ответния център на пациента и насочването (чрез волеви акт на лечителя или групата лечители) на обединени потоци от специфично необходимата енергия към болното място. Това по принцип се извършва чрез съответната жлеза, но има и изключения.

Ако размислите над това, вероятно ще се убедите в простотата на този основан върху любящото намерение процес, който изолира поразената област, отъждествява се с духовния енергиен център на пациента и насочва слетите енергии.

СЛЕДСТВИЯ ОТ НЕДОСТАТЪЧНОТО СТИМУЛИРАНЕ ИЛИ ОТ ПРЕВЪЗБУЖДАНЕТО НА ЦЕНТРОВЕТЕ

Продължаваме да изучаваме центровете и тяхната връзка с плътното физическо тяло. Вече очертахме сферите им на влияние и разгледахме посредничеството на жлезите с вътрешна секреция. Убедихме се, че двата основни предразполагащи фактора за болестите на физическото тяло са недостатъчното възбуждане на центровете или обратното - тяхната свръхстимулация. Това допълва предишните ми бележки, че има три типа присъщи на самата субстанция болести, които създават основната болестна предразположеност на физическото тяло: ракът, сифилисът и туберкулозата (на тях ще се спра по-късно). Сега само ще посоча, че именно състоянието на центровете играе основната роля за възникване на повечето заболявания; то открива входа за инфекциите, които при други условия не биха предизвикали проблеми, и създава благоприятни условия за развитието на присъщите за телесната ни природа болести. Оттук можем да изведем твърдението, с което медиците впоследствие изцяло ще се съгласят, че самопораждащите се болести, (ако мога да употребя тази странна и неадекватна фраза), които не са резултат от заразяване, инфекция или нещастен случай, се предизвикват от нарушената, ограничената, недостатъчната или прекалената дейност на ендокринната система, от нейната недоразвитост или свръхразвитост. Системата на жлезите с вътрешна секреция оказва (чрез кръвообращението) хормонално въздействие върху всяка част от физическия организъм и затова с основание може да се каже, че при съвършено равновесие и правилно функциониране на ендокринните жлези в тялото няма да има болни места. Ключът към великолепното здраве, което е присъщо за Учителите на Мъдростта, се крие в пълния Им контрол върху центровете, чието балансирано приемане и разпределяне на енергиите оказва благотворно влияние върху цялата ендокринна система. Така всяка част от тялото получава точно необходимите й жизнени сили, които я поддържат в отлично състояние.

Нервната система е енергиен разпределител и свързващо звено между центровете и съответните им ендокринни жлези. Тук се срещат някои трудности: неадекватен приток на енергия - някои центрове получават недостатъчно, а други прекалено много; неравномерно разпределение из тялото на получената енергия - едни центрове са пасивни и невязприемчиви, а други са преждевременно развити и пропускат към управляваните от тях области прекалено много сила. Според теорията и практиката на езотеричната медицина именно гръбначномозъчният аспект определя и управлява цялата нервна система, защото благодарение на него центровете влияят върху физическия организъм и го снабдяват с необходимата му жизнена енергия. Така нервната система постепенно става отзивчива (чрез седемте центъра) към седемте главни енергии, или седемте лъчеви сили.

У нито едно човешко същество, с изключение на Учителите, не е налице пълно пробуждане, правилно функциониране и тясна енергийна връзка между всички центрове. Нервната система на хората все още е недостатъчно възприемчива към центровете. За това има две причини, свързани с гръбначномозъчната система.

1. Когато ученикът започва своето обучение, теменният му център все още не е пробуден или е развит съвсем слабо.
2. Протичането на енергиите през главата към центровете по дължината на гръбнака е неравномерно, защото е неравномерен общият енергиен приток, а и свързващите етерни дискове между центровете все още не могат да осигурят пропускането на достатъчно количество енергия.

Трябва да се помни, че в началото активността на центровете се определя от вродената жизненост на самия организъм. Тогава фокусът на възникващия живот се намира в центъра в основата на гръбнака, но това често се забравя от езотеристите. Именно чрез този център се разгръща животът на самата материя; това е животът (енергията) на Светия Дух, на третия аспект, който подхранва всеки атом в тялото. Процесът на оживотворяване на физическата

форма започва от вътреутробното развитие; след раждането към този тип сила се прибавя и притокът (чрез далака) на планетната прана, или виталната енергия на самия планетен живот. Това с съществен свързващ орган между живота, присъщ на самата материя (разглеждана като микрокосмос), и планетния живот.

В хода на еволюцията към тази сила бавно се присъединява и притокът от „качествена“ енергия, която показва нивото на съзнание, достигнато от определения човек, и типа на неговия душевен лъч. Този приток постъпва от втория божествен аспект, от душата, или от вътрешния Христос. За двата центъра ъ главата трябва да се каже следното:

1. Аджна, фокусиращият между веждите център на личността, влияе пряко върху хипофизата и обуславя цялостния живот на интегрирания троичен организъм, т. е. на материалния проводник, чрез който съзнанието по необходимост трябва да се прояви - физически, емоционално и ментално.

2. Теменният център (наричан в индуистката философия „*хилядодистен лотос*“) въздейства на епифизата и е свързан с живота на душата, а след третото посвещение - с този на монадата. Той подава към центровете енергията на трите главни типа духовно битие, спрямо което трите сили на личността представляват отражения или физически компоненти.

По-късно, когато енергията на първия (духовния) аспект, или този на Отца, стане достъпна, тя ще потече надолу през теменния център към центъра аджна, като обедини енергиите на личността и на душата. След това чрез акт на волята тя ще се спусне по гръбнака, минавайки през тиловия център, който управлява каротидната жлеза. Протичайки по дължината на гръбначния стълб, тя ще оживотвори два от аспектите на центровете, а щом стигне до основата му, ще се съедини със скритата там енергия на самата субстанция и така ще реализира съюза на трите божествени енергии и тяхното проявление у човека. Тогава съединените енергии ще се устремят нагоре по централния гръбначен канал и ще енергизират третия, или висшия аспект на центровете. Така всички центрове получават пълното си изражение, отпадат повечето ограничения, всяка част от тялото се оживотворява; физическото съвършенство става факт, допълнено от цялостното изражение на просветленото съзнание.

Тогава нервната система преминава под пълния контрол на духовния човек, а кръвообращението се пречиства и се превръща в свободен и ефективен канал за циркулация на синтезираните от ендокринните жлези продукти. Това е езотеричното значение на библейския израз *връвта е живот*, както и на думите „*спасен с Христовата кръв*“. Трябва ли да пояснявам, че човек се спасява не с кръвта на разпънатия преди 2000 г. Исус Христос, а с одухотворяващата кръв на тези, в които животът, съзнанието и качеството на Христос са намерило съвършеното си изражение! По-късно, когато природата на вътрешния Христос се прояви чрез личността напълно, спонтанно и автоматично, трите огъня на творческия процес - огънят на материята, на душата и електричният огън на духа - се съединяват и така по съвършен начин на Земята се проявява физическият, емоционалният, умственият и духовният живот на въплътения Син Божи - Христос.

Това разбиране остава недостъпно за мнозина, особено за представителите на Менталната наука и за радетелите на Християнската наука. Вместо да насочат усилията си към постигане на чист живот в името на Христа и да действат като служители и канали на любовта и доброто за своите събратя, давайки пример за осъзнаване на целостта, те се концентрират (ментално и вербално) върху твърденията за бъдещото съвършенство, разбирано главно като постигане на добро здраве и физически комфорт. Те смятат за свое право и дълг да се ограничат с тези твърдения, вместо да се заемат с тежката работа по създаването вътре в себе си на необходимите условия, които ще направят възможно присъствието на божествено проявление Христос. Такива хора трябва да помнят, че доброто здраве е закономерен резултат от невредимостта на вътрешното съзнание (а в повечето от тях преобладава острият дух на критицизма), и то при условие, че се откъснат от низшето си „аз“ в трите свята и се

„фокусира на небето, давайки възможност на божествения син на човечеството, който е и Син Божи, да въплъти божествения живот на земята" - както обичал да казва един отдавна забравен християнски мистик. Неговите думи ми бяха припомнени от Учителя Мория, за да може тази дълбока мисъл да освежи нашето съзнание.

Не по-малко се заблуждават и представителите на една друга мислителна школа, който без основание се смятат за окултисти. Те работят, или по-точно претендират че работят с центрове, но за тяхно щастие природата често ги спасява от тях самите. Тези хора съзнателно се опитват да разбудят центрове, да изгорят предпазните етерни дискове и да издигнат огньовете на материята преди огънят на духа да се е съединил с този на душата. Така те стават жертва на преждевременното разгаряне на огньовете на субстанцията, преди да е постигнат общ баланс на силите. Това предизвиква различни видове невроза, сериозни патологични отклонения, болести и дори безумие. Някои жлези се превъзбуждат, а други остават пренебрегнати; така цялата ендокринна система и зависещата от нея нервна дейност изпада в абсолютно неуравновесено състояние.

Учениците трябва да се научат да насочват вниманието си към реалността и към факторите от първостепенно духовно значение. Само при това условие протичането на енергиите в главата, правилната работа на гръбначния стълб с неговите „нанизани центове" и пробуждането на центъра в основата на гръбнака (с последващото му сливане с висшите енергии) ще се осъществят автоматично и напълно безопасно.

Така ще се постигне правилен ритъм на ендокринните жлези и свободна и безопасна дейност на поставената под контрол нервна система; енергиите, излъчвани от центрове и протичащи по нади-сите, безопасно ще се съединяват и ще функционират съгласувано в тялото. Ученикът ще се характеризира не само с напълно пробудено съзнание и интелектуално възприемчив мозък, но и с устойчив приток на духовен живот. Единствено тогава ще стане възможно постигането на свършеното равновесие и здраве, присъщи за Учителите на Мъдростта.

Знанието за ендокринните жлези (или жлезите с вътрешна секреция) е все още в своя зародиш. Наистина, за щитовидната жлеза и за тези, свързани със сакралния (кръстния) център, се знае доста, но и досега официалната медицина не признава, че те са обусловени от активността или пасивността на центрове, както и че между сакралния и гърления център съществува пряка взаимозависимост. Нещичко е известно за хипофизата, но нейното изключително влияние върху психологичната реакция на индивида не се осъзнава достатъчно. За епифизата и за тимуса сега не се знае почти нищо, защото теменният и сърдечният център остават непробудени у слаборазвития и дори у средния човек. Това, че е събрана достатъчно информация за влиянието на щитовидната жлеза и за сакралния център като източник на физическото творчество, се обяснява с факта, че тези два центъра са пробудени при средния индивид и когато те функционират и си взаимодействат правилно* имаме високоразвита в сексуално отношение личност с изразени творчески дарби в някоя област на изкуството. Когато центърът аджна се активизира заедно с неговата екстернализация - хипофизата, и когато връзката между трите центъра (сакрален, гърлен и аджна) се пробуди и започне да действа в съзнателен синхрон с останалите центрове - в зависимост от лъча, съзнателната цел и тренировката, - едва тогава имаме практически мистик, хуманист и окултист.

Трябва да се помни, че при кандидатите и учениците енергиите протичат между центрове двупосочно - както нагоре, така и надолу:

1. *Течението нагоре* предизвиква следните Преобразова-ния:

От сакралния към гърления център - физическото възпроизводство се трансформира в художествено творчество.

От центъра на слънчевия сплит към сърдечния център -индивидуалното, емоционално

съзнание се превръща в групово.

От основата на гръбнака към теменния център - материалната сила се преобразува в духовна енергия.

От всеки отделен или от всичките пет центъра на гръбнака към центъра аджна - некоординираният живот се трансформира в интеграция на личността.

От шестте взаимосвързани центъра към теменния център -личностната активност се преобразува в духовен живот.

Това е само едно принципно обобщение, доколкото разглежданият процес не се подчинява на някаква специална последователност, не преминава гладко и не спазва реда, по който бе описан. Той се проточва и обхваща много животи: отначало като несъзнателни трансформации в резултат на горчиви преживявания; по-късно като плод на съзнателни усилия; накрая, когато кандидатът е преодолял повечето етапи от Пътя, този процес става подчертано динамичен и ефективен. Петте лъча, с които ученикът трябва да работи (двата основни формиращи и трите допълнителни), оказват активно влияние; кармичните задължения също помагат или пречат, като сложността на целия този процес (в сравнително бедния опит на ученика) е толкова смущаваща, че единственото, което той може да направи, е да схване общата идея и да не обръща излишно внимание на подробностите.

2. *Течението надолу* предизвиква следното Превръщане: Когато тсменният център се пробуди и ученикът започне съзнателно да насочва енергиите към центровете и да управлява своя личностен живот, трябва да бъде приложен научен подход за енергизиране на центровете в точно определен ритъм, който се определя от лъчите, обстоятелствата и кармата. Така всички телесни енергии придобиват правилна духовна активност. Без да разглеждаме целия процес, ще отбележим, че насоченото надолу течение на енергиите грубо може да се раздели на три етапа:

а) Етапът на насищане с енергия (чрез гърления център) на творческия живот се характеризира със съзнателна връзка:

- между теменния и гърления център;
- между тях двата и сакралния център;
- и между тях трите взети заедно.

Правилното осъществяване на тази връзка ще реши индивидуалния проблем с пола, без да налага сдържане и потискане, като се прилага само правилен контрол, което прави от ученика творец в широкия смисъл на думата и следователно - полезен за неговите събратя.

б) Етапът на насищане с енергия (чрез сърдечния център) на така постигнатата съзнателна връзка, се отличава с тясно сътрудничество:

- между теменния и сърдечния център;
- между тях двата и центъра на слънчевия сплит;
- и между всичките три взети заедно.

Това съдейства за установяване на правилни човешки, групови и духовни отношения в цялостното жизнено проявление на индивида. Също както първият етап на регулиране на творческия живот има решаващо значение за физическото тяло, така и този втори етап оказва мощно влияние върху астралния проводник - емоционалните реакции се превръщат в стремеж към служене, егоистичната индивидуална любов се трансформира в групова, след което божествеността започва да управлява живота.

в) Етапът на насищане с енергия (чрез центъра в основата на гръбнака) на цялостния човек се характеризира с ритмично и координирано взаимодействие:

- между теменния център и този в основата на гръбнака;
- между тях двата и центъра аджна;
- и между всичките три взети заедно.

Този последен етап има голямо значение и постига своята завършеност по време на третото посвещение - времето на Преображението.

Виждате как тези три важни думи: *Преобразуване*, *Превръщане* и ***Преображение*** ни насочват към целта - научното разкриване и правилното ориентиране на центровете.

Това е твърде продължителен процес, което е и мъдро, и безопасно. В резултат на неговото завършване се появява истински доброто здраве, но в преходния период често се наблюдават фази на регулиране, пренастройка и дори връщане към старото. Опасността от физически усложнения произтича от състоянието на центровете: от тяхната обособеност или взаимодействие, от тяхното неразвито, непробудно и вяло състояние или обратно - в резултат на превъз-будената им и неуравновесена активност. Ако един център е събуден преждевременно, често това е за сметка на останалите. Отличното здраве на диваците, на необразованите и простовати черноработници и селяни (състояние, което бързо преминава щом умственото, развитие и еволюционният процес наберат скорост), като цяло се обяснява с пасивността на всички техни центрове с изключение на сакралния. Фактът, че >>™ стават лесна жертва на инфекциозни заГкпявания, също се обяснява с тази пасивност. Развитието на емоциите и на ума води до постепенното активизиране на центровете; човекът престава да бъде просто животно. Заливайки низшата природа с неправилно насочена енергия, психичните проблеми и емоционалните вълнения стават главни предразполагащи фактори за лошото здраве. Впоследствие силно се активизира и центърът на слънчевия сплит, като този процес преминава през четири етапа:

1. Етап на пробуждане, когато астралното тяло става все по-активно и влиятелно.
2. Етап на могъщество, при който в течение на много животи центърът на слънчевия сплит ръководи етерното тяло и човекът като цяло е подчинен на своята емоционална природа.
3. Етап, когато центърът на слънчевия сплит се превръща в разпределителен пункт за всички центрове (големи и малки), разположени под диафрагмата.
4. Етап, при който енергиите на слънчевия сплит започват да се издигат към сърцето.

Всеки от тях води до специфични физически проблеми.

Виждате, че с изключение на някои обобщения, аз не свързвам конкретните болести с определени центрове. Дотук посочих телесните области, които се управляват от центровете с неподозирана за вас сила. Споменах, че жлезите с вътрешна секреция (като материализация на центровете) са определящи фактори и че тяхната неуравновесеност, свръхактивност или недоразвитост водят до нарушения на здравето. Подчертах, че медицината на Новия Век ще отделя растящо внимание на теорията за посоката на енергиите и връзката с ендокринните жлези. В крайна сметка тя ще признае, поне хипотетично и за целите на експеримента, че теорията за енергийните центрове е правилна и че те са решаващите фактори, които определят функциите на ендокринните жлези, а последните от своя страна осигуряват защитните сили на тялото, като снабдяват кръвообращението с необходимите за здравето елементи. При хармонично развитие и правилно взаимодействие (характерно за духовния човек), те формират физиологичното и психично равновесие на цялото тяло; в противен случай жлезите с вътрешна секреция стават неадекватни на своето предназначение и не могат да предпазят организма от болестите, нито да отделят в кръвообращението необходимите за физическото тяло елементи. Така организмът губи защитните си сили спрямо инфекциите и става обект на хронични здравни проблеми, без да е в състояние да се справи с болестите, които идват отвън или присъстват латентно в самото тяло. Така често се стига до смъртоносни заболявания.

Медицината на следващия век ще се гради върху следните принципи:

1. Акцентът ще се поставя върху превантивната медицина, като опит да се поддържа тялото в необходимото равновесие.
2. Високото равнище на хигиената и добрите здравни условия ще се разглеждат като особено важни.
3. Ще започнат да се изучават начините, по които физическото тяло се зарежда с необходимите му химични елементи (науката химия, която едва излиза от детската си възраст, ще се превърне в цветущ младеж).
4. Законите на жизнеността ще се разглеждат като първостепенни - вниманието, което вече се отделя на витамините и на слънчевото влияние, е стъпка в правилната посока.
5. Умът ще стане основен фактор за управление на центровете. Хората ще се научат да работят над тях чрез мисълта, насочена към правилно функциониране на ендокринната система. Това ще означава разумно боравене със силата на мисълта - в зависимост от случая, тя ще бъде насочвана към съответния център или ще се отклонява от него, като адекватно въздейства върху системата на жлезите, в пълно съответствие с окултния закон: *„Енергията следва мисълта“*.

Предвид на това, че учениците имат по-развита ментална сила и техният лъчев тип по-лесно може да се дефинира в сравнение с другите хора, състоянието на жлезите с вътрешна секреция при тях се определя без особени затруднения, а това предполага, че те ще бъдат първите сътрудници на медиците в бъдещите научни търсения, тъй като ще успяват практически да покажат връзката на центровете с жлезите, а оттук и с тялото като цяло. Чрез концентрация и правилна медитация, осъществявани в теменния център и насочвани към един или друг от останалите центрове, учениците ще демонстрират такива неоспорими изменения в жлезите с вътрешна секреция, че медиците ще се убедят в значението и фактическото съществуване на центровете, в тяхното могъщество и във възможността да се контролира физическият организъм чрез силата на мисълта. Всичко това ще стане в бъдещето. Аз само показвам пътя на бъдещата методика, с помощта на която болестта ще бъде победена. Различните ментални школи (и в частност Християнската наука) са стъпили върху нереални и фантастични претенции и използват определено ненаучен подход. Всъщност, те акцентират върху една единствена нишка от великия процес на правилното разгръщане на живота и неговите връзки. Водени от своята мечта и видение, те не се интересуват от реалните и здравия разум и по същество игнорират еволюционния процес.

Физиолозите и психолозите, подпомогнати от опитен окултист и ерудиран (но непредубеден) ендокринолог, в крайна сметка ле постигнат успех в борбата с много от заболяванията, които днес торазяват човечеството.

И така, първата глава от този труд беше посветена на *„психичните причини за болестите“*. Ние разгледахме тази тематика както през призмата на скритите вътрешни причини, така и от гледна точка на главните физически фактори - жлезите с вътрешна секреция. Сега можем кратко да разгледаме и някои много по-окултни причини, произтичащи от груповия живот на човечеството и от неговите кармични отговорности. Така навлизаме в сферата на същинското окултно знание и езотерична информация, която е много по-трудна за възприемане от ортодоксалния мислител.

ГЛАВА II

ПРИЧИНИ, ПРОИЗТИЧАЩИ ОТ ГРУПОВИЯ ЖИВОТ

Основните болестотворни причини бяха разгледани през призмата на нашата арийска раса и съвременното човечество; те са предимно астрални и могат да се приемат за атлантически по

своя произход. Накратко разгледахме и някои болести, произтичащи от менталния план; те са по-специфични за арийската раса и включват заболяванията, от които страдат учениците. Инфекциозните и заложените в планетната субстанция болести оказват мощно въздействие на тези раси (те и досега са сред нас), които са най-древни на нашата планета и са свързани с отмиращите лемурийски типове.

В този трактат нямам за цел да разглеждам човешката физи-ология и патологията на болестите. Опитах се да посоча произхода на някои видове заболявания и да привлека вниманието ви към изключителната важност на ендокринната система и (доколкото това е уместно и разумно) да свържа някои от източните теории за центровете със западните научни открития. По-късно ще очертая онези главни условия, чиято промяна ще направи правилното лечение възможно, както и методите, които ще подпомагат процеса на възстановяване и ще позволят на лечителите да действат в съответствие с реалностите на болестта.

Проблемът за болестите днес е от изключителна важност, защото арийската раса, която сега доминира на планетата, носи първото истинско проявление (във външния физически план) на основния синтез на човечеството, който в най-добрия си вариант ще има изключително значение за следващата коренна раса - шестата. Браковете обаче между представители на различните нации и раси - а това са хиляди години смесване на кръв в резултат на миграции, пътешествия и различни религиозни влияния - са довели до това, че днес чисти расови типове няма.

Това е много ясно изразено, особено ако вземем предвид дългата човешка история. Половите отношения не познават непреодолими прегради и днешните хора носят наследствените черти и кръвта на всички раси; в резултат на световната война (1914 - 1945 г.) този процес ще се усилва [авторът разглежда двете световни войни като фази на една война - бел. ред.]. Това развитие несъмнено е част от божествения план, колкото и нежелателно да изглежда то за онези, които идеализират чистотата на родствените връзки. Това, което е отредено, се сбъдва - то не може да бъде избегнато. Потребността от партньорски отношения рязко се засилва в следните случаи: *първо*, когато хората се отделят от фамилната си среда и усетят за пръв път пълната самота, при която изчезват обичайните навици и сдържаност, наложени от семейните отношения и националните стандарти; *второ*, когато опасността от смъртта стане постоянен фактор и голямата ценност засенчи малките ценности, условности и нагласи; *трето*, когато физическият организъм в резултат на тренировки, научен подход и правилно хранене достига до степен на висока физическа активност. Тук говоря за физическа, а не за менталната активност, която може да съпътства (или не) първата.

В подобни моменти животинските инстинкти стават много силни, центровете под диафрагмата рязко се активизират, страстите превъзбуждат слънчевия сплит; а когато човешката воля е призована да преодолее някаква опасност, центърът в основата на гръбнака задейства надбъбречните жлези; тогава волята за живот и съпътстващата я воля за увековечаване и продължаване на живота чрез своите деца става доминираща. Към това трябва да се добави основният съпътстващ фактор на войните (който е воля на самата Природа и е съобразен с някои божествени закони), насочен към компенсиране на загубите на въплътени форми със свеж приток на живот във форма, като по този начин се осигуряват тела за следващия прилив на „А3“-ове и се продължава човешката раса на Земята.

Тези явления винаги се наблюдават по време на войни, особено при световни войни. Армиите са навсякъде; расовата миграция е универсален фактор, както поради военната необходимост, така и за спасяване на гражданското население. Глобалното придвижване на милиони хора е един от основните фактори за формирането на новата цивилизация. Неговата важност се определя от това, че след няколко десетилетия човечеството ще представлява хибридна раса, плод на сексуалните връзки на представители от всевъзможни нации; белите бащи ще имат физическа връзка с жени от всякакъв азиатски или африкански произход, в резултат на което ще се осъществи смесването на кръвта. Ако бъде признато и правилно

управлявано и развито, то ще изрази в зачатъчен вид природата на шестата коренна раса, която ще представлява истинско Човечество, без расови и национални бариери, без т. нар. „чиста кръв“ и претендиращи за изключителност касти. Да, то ще бъде с нова и силна жажда за живот, като резултат от сливането на силната природа със слабите, изнемощели типове, както и от смесването на новите расови черти с по-развитите стари. Аз не давам сведения как точно ще се случи това. То би могло да се осъществи и без войни, по пътя на убеждението, че всички хора са равни и хуманни и че смесването на расите ще се отрази благоприятно при решаването на световните проблеми; последните войни обаче ускориха този процес и войниците от всички армии по света имаха физическа връзка с жени от различни раси, цивилизации и цвят на кожата. Независимо дали това се приема за правилно или неправилно от гледна точка на етиката и морала на наблюдателя, то ще доведе до съвършено нова ситуация, с която бъдещият свят е длъжен да се справи. Така постепенно ще отпаднат националните предразсъдъци и расовите бариери (в началните етапи първото оказва по-голямо въздействие, отколкото второто) и в хода на промените през следващите сто години неизбежно ще възникне едно по-хомогенно човечество. Много от господстващите днес представи и обичаи ще изчезнат и на тяхно място ще се утвърдят непознати досега типове, качества и характеристики.

Дали този световен процес се харесва на консервативните и на т. нар. „високоморални“ хора, няма никакво значение. Той с факт, който всекидневно се обогатява и развива, и така физически ще предизвиква дълбоки изменения. Подобни мсждурасови и смесени кръвни връзки винаги са съществували, но в ограничени мащаби; разликата е, че днес те се осъществяват в широк план. За да посрещне резултатите от това развитие, човечеството трябва да премине през определена подготовка.

Както ви е добре известно, преобладаващите в наши дни заболявания са следните:

1. Различните сърдечносъдови заболявания, които засягат предимно по-сволуираните хора.
2. Психичните отклонения и умопомраченията.
3. Ракът, широко разпространен сред всички типове съвременни хора.
4. Социалните (сифилисни по природата си) заболявания.
5. Туберкулозата.

Тези болести имат две основни окултни причини: *първо*, тясната взаимовръзка между хората при съвременния начин на живот и струпването им в големи населени центрове; *второ*, (малко осъзнаван факт) древната и наситена с много микроби и отпадъци почва, върху която човечеството живее. Благодарение на удивителната си имунна способност човек непрекъснато се съпротивлява на всякакви болести, в това число: тези, които са резултат от контакта с останалите хора; други, които по всяко време на денонощието се носят из атмосферата; трети, които скрито присъстват в самото физическо тяло; и четвърти (наследени), към които индивидът има постоянна предразположеност. Борбата на човека за неговото здраве е непрекъсната и безкрайна и включва целия спектър от обикновената отпадналост и умора, през общата склонност към простуди, до тежките заболявания със смъртен изход.

За опитния окултен наблюдател нещата изглеждат така, сякаш човечеството (като цяло) бавно се движи под тежестта на плътна сянка, части от която засягат различни области от тялото на всеки човек. Една от целите на Новия Век е да „прогони сянката и да дари на хората добро здраве“. Тази сянка прониква и в минералното царство, поражда растителното, а оттам достига и до животинското царство; тя е една от основните причини за всичко, което може да се дефинира като „грех“ (учудващо твърдение, нали?). Сянката е плодотворен източник на престъпления и този факт трябва да се приеме и добре да се анализира -

рационално, интелектуално и духовно. Ще са необходими всички изброени фактори, за да успее човечеството да се въздигне от тъмата на болестите до сферите на доброто здраве. Някои от Учителите работят над този проблем, като отчитат връзката му с останалите царства на природата, защото за човечеството няма истинско спасение, докато неговото обкръжение тъне в сянката на болестта.

Много от това, което бих могъл да кажа в тази връзка, ще прозвучи фантастично и ще предизвика иронична усмивка у скептичния учен. Съвременните научни теории за произхода на болестите, на микробите [с този термин авторът обозначава цялата гама от растителни и животински микроорганизми - бел. ред.] и подобните им болестотворни организми като цяло са правилни, но само ако се помни, че те са резултат от причини, до които изследователят не може да проникне; причини, скрити в историята на самата планета и на еволюцията на човешките раси - една тематична област, в която сега господстват догадки и предположения.

1. Болести на човечеството, наследени от миналото

Преподаваната днес история разполага с данни за твърде кратък период от време и само просветлените историци и учени могат да погледнат много милиони години назад. Почти нищо не е известно за човешките раси, живели в онези далечни времена - нищо не се знае за цивилизациите, процъфтяващи в ранната атлантическа епоха преди 12 милиона години; нищо не се знае за още по-древната лемурийска цивилизация, съществувала преди повече от 15 милиона години; нищо не се знае и за онзи потънал в мрака на вечността период, който е съществувал преди 21 млн. години, когато хората са били в толкова тясна връзка с животинското царство, че по-скоро са отговаряли на тромавото наименование „животински човек“.

В този необозрим период от време мириади [несметен брой - бел. ред.] човешки същества са живели, обичали и събирали опит; земната прах е поглъщала техните тела, като всеки е оставял в нея по нещо от това, което е придобил по време на жизнения си опит, но което се различава от другото, натрупано от живота на душата в нейния собствен план. Външно придобитото е изменяло атомите и клетките на физическото тяло, а когато е идвал часът - се е връщало отново в земята. Всяка напуснала тялото си душа периодично се е завръщала на планетата и милиардите днешни хора на практика са същите онези, които са съществували в късната атлантическа епоха. Като венец и висш продукт на тази емоционално развита раса, сега те донасят със себе си предразположенията и вродените наклонности, усвоени в предишните им съществувания.

Затова трябва да се помни, че физическите тела, в които е въплътено днешното човечество, са продукт на много древна материя и че тази субстанция е нюансирана и дефинирана от миналата си история. Към това трябва да добавим още две положения:

Първо, въплътяващите се души привличат към себе си този тип материал, от който им предстои да си направят външните обвивки, и той неизбежно ще откликва на определен аспект от тяхната фина природа (например, ако те се ръководят от физическото желание, материалът на техния физически изразител активно ще реагира на този стремеж).

Второ, всяко физическо тяло носи в себе си семената на неизбежното възмездие в случай че неговите функции се използват неправилно. Великият изначален грях в лемурийските времена е бил сексуален по своята природа и се е обуславял не само от вродените тенденции, но и от изключително многобройното население на тази цивилизация и близката ѝ връзка с животинското царство. Произходът на сифилисните заболявания датира от тази епоха.

В умовете на невежите битува „възхитителната“ идея, че примитивните раси са били застраховани от този тип зараза и че многобройните венсрични заболявания са проблем предимно на развитите цивилизации. От окултна гледна точка това не е вярно и истинското знание ще опровергае подобни твърдения. В детството си расите са злоупотребявали с безразборни полови връзки и са се отдавали на редица извращения, за които в една от най-

древните книги, запазени в архивите на Учителите, четем: „Земята взе своята дан и земя към земя, поругана и нечиста, се върна в земята; така порочният живот проникна в изначалната чистота на древната майка. Порокът лежи дълбоко в почвата, като понякога приема форма и само огънят и страданието могат да очистят майката от това зло, с което я дариха децата ѝ."

Лемурийската раса на практика се е самоунищожила в резултат на злоупотреба със сакралния център, който по онова време е бил доминиращо активен. В атлантическата епоха главна цел на „нахлуващия огън" е станал центърът на слънчевия сплит. Ако работата на Йерархията в лемурийските времена с целяла да научи младото човечество да разбира природата, значението и смисъла на физическия носител, то в следващата раса вниманието с било пренесено върху емоционалния проводник, а в нашата арийска раса с предимство се стимулира умът. Посветен в лемурийската епоха е бил онзи, който с постигал пълен контрол над тялото и *хата йога* тогава е била прогресивна духовна практика. След време тя е била заменена от *лайа йога*, която с довела всички центрове на етерното тяло (освен гърления и темсния) до висока функционална активност. Това обаче е друг тип активност (в сравнение с възможната днес), защото трябва да се помни, че в онези времена учителят не е притежавал толкова развито разбиране, както днешните учители, като това твърдение, разбира се, не се отнася за тези Учители, Които са дошли в зората на историята от други сфери и системи, за да ускорят развитието на „животинския човек" и на примитивното човечество.

<А>Венерични и сифилисни заболявания

Успоредно с активността на Великата Бяла Ложа, своята дейност са развивали и тъмните сили. Тяхното влияние е минавало през сакралния център и е довело до порочна ситуация, при която жизнената устойчивост на човешкото тяло е била намалена за сметка на прекалено засилената сексуална потребност, изкуствено предизвикана от черната ложа чрез стимулиране на сакралния център; така са се появили много отвратителни брачни съюзи и широки порочни връзки.

Тогава планстарният Логос е наложил един нов велик природен закон, изразен (много неточно) с думите: „За греховете в които с грешна, душата ще умре". По-правилно с било да се каже: „Този, който злоупотребява с построеното, ще го види лишено от вътрешни сили".

Подчинявайки се на порочните импулси на животинската си природа, представителите на лемурийската раса постепенно са започнали да боледуват от най-ранния вид венерични заболявания; в крайна сметка цялата раса с била покосена от тях и е измряла - природата е взела своята дан, като е поставила безжалостна цена. Ще попитате как тези ранни обитатели на нашата планета могат да бъдат държани отговорни за своите действия, след като няма грях там, където липсва усещане за отговорност и съзнание за вина. В онези древни времена Йерархията е имала специфични методи за обучение на детските народи, напомнящи тези, с които едно малко дете днес може да бъде научено да се въздържа от някои вредни физически навици. Човечеството тогава с било в състояние да различава порока, защото последствията от него са били физически видими и лесно са се разпознавали. Наказанието е било очевидно, а резултатите незабавни: Учителите на расата са следили причината и следствието бързо да се разпознават.

Именно по това време се появяват и първите зачатъци на семейната институция, разглеждана като противовес на безразборните полови връзки; създаването на семейство се превръща в цел за най-развитите индивиди. Това с била една от първите задачи на Йерархията и първи опит да се създаде форма на групов активност, която същевременно да носи и първия урок по отговорност. Семейната клетка не е била толкова устойчива като съвременната, но дори нейното сравнително кратко съществуване може да се смята за огромна крачка напред; обособяването на семейството и засилващото се чувство на отговорност непрекъснато са се развивали, за да достигнат своята кулминация в съвременната брачна институция с нейния западен акцент върху моногамията; това е предизвикало западното високомерие във връзка с фамилените черти и родословията, интереса към генсалогията и родовите отношения, както и

пълния ужас на западния мислител пред сифилисните болести, които поразяват семейството и неговото потомство.

В наши дни се наблюдават две много интересни тенденции. Първо, семейната единица по целия свят се разпада като следствие от войните и частично в резултат на съвременните възгледи за брака и развода. Второ, откриват се нови, ефикасни средства за лечение на всенеричните заболявания, което може да направи хората по-безразсъдни. Когато тези средства станат достатъчно свършени, те ще спасят расата от социалните болести и след смъртта телата ще се връщат в почвата освободени от тази чума, заразявала земята в продължение на хилядолетия. Така почвата постепенно ще се прочиства, а разпространяването на кремацията като практика ще ускори този процес. Изстреблението с огън по време на военни действия също ще даде своя ефект, като в течение на следващите хилядолетия проблемът със сифилиса (наследен от Лемурия) ще бъде решен както за почвата на планетата, така и за човешкото семейство. С течение на вековете човечеството постепенно навлязло в атлантическия етап от своето развитие. Съзнателният контрол върху физическото тяло паднал под прага на съзнанието; в резултат етерното тяло станало по-могъщо (факт, който често се игнорира) и физическото тяло започнало все по-често да реагира като автомат, управляван от внушенията и импулсите на постоянно укрепващата природа на желанието. По това време стремежите стават нещо повече от прост отговор на животинските физически потребности и примитивни инстинкти; те вече се насочват към неприсъщи на тялото обекти и цели, към материално притежаване на това, което бидейки видяно и пожелано, би могло да бъде присвоено. Както в лемурийските времена основният грях (ако това въобще може да се нарече грях предвид нищожния интелект на тази раса) се е състоял в злоупотребата със секса, така по времето на Атлантида основният грях на хората с била кражбата - всестранно и повсеместно разпространена. Оттук бързо покълнали семената на агресията и съперничеството, които достигнали своята кулминация в Голямата война (както се разказва в „Тайната Доктрина“) между Владетелите на светлия лик и Владетелите на тъмния лик. За да получат всичко, към което се домогват, високоразвитите представители на тази раса започнали да практикуват магия. Нямам право да описвам природата и практиката на атлантическата магия (с нейния контрол върху елементите и формите на живот), която вече с забравена и недостъпна за човечеството; не мога да ви съобщя конкретните методи и техники за постигане на желаните цели, употребяваните тогава *Думи на Силата*, както и прецизно разработените ритуали, следвани от жадните за обогатяване и придобиване на желаното, независимо от цената, която ще трябва да платят останалите хора.

Тази магьосническа дейност е била пародия на Бялата Магия, толкова широко практикувана във времената, предшествващи Голямата война между Силите на Светлината и Силите на злото. Правилната магия с била добре позната за народа на Атлантида - тя се е прилагала от тези Членове на Йерархията, Които са се противопоставяли на развилнялото се на всички равнища зло. Днес отново виждаме същото това зло да крачи по пътеката на войната, макар с него да се борят всички хора с добра воля под ръководството на Великата Бяла Ложа. Да, върхът на разкоша е бил достигнат по времето на Атлантида, за което ние (представителите на нашата прехвалена цивилизация) почти нищо не знаем; някои слаби отзвучи са дошли до нас от легендите, от древния Египет, от археологичните открития и от древните предания. От тази гледна точка времената на упадък в Римската империя са рецидив от чисто атлантическа безнравственост. Животът бил поразен от миазмите на отявления егоизъм и самите източници на живота били осквернени. Хората живеели и дишали единствено, за да се доберат до максимален разкош, изобилие на вещи и материални блага. Те били обладани от наплива на желанията и от мечтата да не умрат никога, да живеят още и още, като получават все повече и повече от това, което желаят.

<Б> Туберкулоза

Именно в тези условия се заражда и туберкулозата. Появата ѝ в органите, с които хората дишат и живеят, е било наказание от страна на Великата Бяла Ложа. Когато лемурийската

порочност и атлантическата алчност достигнали своя предел, Учителите провъзгласили нов закон за хората на Атлантида: „*Този, който живее само за материалните блага и жертва добродетелите в ламтежа си за притежаване на преходното, жив ще е мъртъв, не ще му достига дъх и ще се бунтува срещу мисълта за смъртта, докато не дойде часът на равносметката*”.

Днес с трудно да се даде точна оценка за нивото на човешкото съзнание от времето на Атлантида. Умствените функции в онази далечна епоха са били незначителни (с изключение на лидерите на расата) и доминирани от едно неудържимо, безжалостно и неудовлетворимо желание за притежаване. Този акт на Великата Бяла Ложа сблъсква съзнанието на човешките същества с два и досега неосмислени проблема. Първо, хората започват да се досещат, че психичните нагласи и състоянието на съзнанието влияят (положително или отрицателно) върху физиологията. Второ, те стават свидетели на явлението смърт, но смърт, която сами са си навлекли по нов начин, различен от познатите физически въздействия. Този урок е трябвало да им бъде демонстриран в конкретна и обективна форма, защото масите все още не са реагирали на словесни поучения, а само на видими и лично почувствани резултати. Затова, когато те виждали как някой особено хищен и алчен тип започвал да страда от жестока болест, възникнала сякаш в него самия, и как той се вкопчвал в живота (както това се случва при туберкулозно болните), тогава те били изправяни с лице към другия аспект на първоначалния закон, даден в лемурийските времена: „*За греховете, в които е грешна, душата ще умре*”. Ако дотогава смъртта била разглеждана като неизбежна участ на всичко родено, сега хората за първи път започвали да се досещат, че тя може да бъде обусловена от индивидуалното психично действие. Макар и като смътна догадка, това било голяма крачка в развитието на човешкото съзнание; инстинктът не можел да даде решение за тази ситуация.

Смъртта, братко мой, е велико и всеобщо наследство; умират всички форми, или парадоксално казано - такъв е законът на живота. Човешката раса вече е в състояние да усвои урока за двойното разглеждане на смъртта: а) като завършване на една дъга от Живота в съответствие с великия Закон за Циклите, който постоянно утвърждава новото и приключва старото; б) като следствие на злоупотреба с физическото тяло, на неправилно насочени енергии и на преднамерени лични действия. Човекът, който съзнателно се отдава на порока (има неправилна психична нагласа, а оттук и неправилни действия), извършва същото самоубийство като онзи, който сам си пуска куршум в челото. Сега това рядко се осъзнава, но в бъдеще ще става все по-ясно.

Библейският текст, че греховете на бащите ще паднат върху децата им, с буквално потвърждение, че редица болести са наследени от Лемурия и Атлантида. Сифилисът и туберкулозата са били много разпространени през първата половина от съществуването на нашата арийска раса и днес поразяват не само органите за възпроизводство и дробовете (както в началните етапи на възникването си), а и кръвта, което засяга целия човешки организъм.

През последните петдесет години с направено много за обуздаване на туберкулозата с помощта на чиста и обилна храна, свеж въздух и правилен начин на живот. Много се прави и за овладяване на сифилисните заболявания. Човечеството ще се справи и с двете не само благодарение на съвременното медикаментозно лечение, но и вследствие на растящото ментално поляризиране на расата? - хората ще започнат да подхождат към тези проблеми от гледната точка на здравия разум и ще разберат, че физическите грехове водят до сурови наказания и че е нецелесъобразно да притежаваш това, което не е заработено, от което не се нуждаеш и което по право не ти принадлежи.

Световната война (1914 - 1945) се разгоря именно вследствие от засилването на тези порочни тенденции. Незаконното присвояване на земи, територии и имущество на други народи се квалифицира като агресия. Това по принцип е същото като кражбата и грабежа, но от индивидуален грях то се превръща в характерна черта от поведението на цели нации. Двете

фази на световната война изтласкаха този проблем към повърхността на човешкото съзнание и древната атлантическа борба отново се разраства, но този път е много по-вероятно Великата Бяла Ложа да победи. В предишния конфликт нещата са били други. Тогава войната е завършила в резултат от намесата на самия планетарен Логос и древната цивилизация е потънала в морските бездни, предоставена на водата (символ на чистотата, оздравяването и универсалността), която точно торади това е била най-подходяща за унищожаването на това, което един от Учителите нарече „*туберкулозно ориентирана раса*“. Опитите да се спаси здравата част от човечеството са включвали както унищожаването на деградиращите му части чрез удавяне, така и чрез прилагане на специфични физически средства, които аз тук нямам право да разкривам. Сега това се прави чрез огън, което може да се смята за по-успешен подход. За разлика от времената на голямата лемурийска и по-късната атлантическа кризи, човечеството днес е ментално много по-развито, причините за физическите усложнения са добре известни, мотивите се виждат по-ясно, волята за добро и за промяна на болестотворните условия е по-силна от всякога. Новата ориентация, която започва да си пробива път в масовото съзнание, наистина е конструктивна и добра.

Субективните причини за възникването на тези две най-стари болести на човешката раса ще се сторят на неезотериста възможни, но малко вероятни и прекалено абстрактни. В това отношение трудно може да му се помогне. Тези две групи болести са толкова древни по своя произход, че аз ги нарекох присъщи на самия планетен живот и наследство за цялото човечество, породено от нарушаването на някои основни закони. В тази връзка бих могъл да ви запозная още по-обстойно с космичното зло, с начините, чрез които то господства в нашата слънчева система и поражда планетарния Логос, Който засега влиза в числото на „несвършените Богове“. Външната форма на планетата, чрез която Той изразява себе си, е пропита с микробите и семената на тези две болести. Благодарение обаче на развитието на имунитета, на методите на лечение, на превантивната медицина и доколкото самият индивид се стреми към умствен и душевен контрол над животинската природа на желанието, тези форми на човешко страдание ще изчезнат и (независимо от твърденията на статистиката) те вече изчезват в най-контролираните области на човешкото семейство. Когато животът на Бога (проявен като индивидуално и универсално божество) запулсира по-интензивно през различните царства на природата, тези две наказания за човешките злодеяния ще изгубят своя смисъл и ще изчезнат по три причини:

1. Ориентацията на човечеството към светлината става устойчива тенденция, а „светлината разсейва всяко зло“. Светлината на знанието и разбирането на причините ще доведат до онези внимателно планирани условия, които ще пратят сифилисните и туберкулозните заболявания в историята.
2. Центровете под диафрагмата ще бъдат въвлечени в пречистващ и извисяващ процес; животът на сакралния център ще се постави под контрол и енергията, която обикновено се фокусира там, ще се насочи към творчество чрез гърления център; а енергията от центъра на слънчевия сплит ще се издигне нагоре към сърцето и човешкият егоизъм ще отмре.
3. Развиваното от науката комплексно лечение ще доведе до постепенно изчезване на заразата.

Другото условие, което ще допринесе за отказа от специфичната ценностна ориентация и от начина на живот, който предразполага към тези болести, засега е неусвоената способност, спомената от Христос с думите, че ще дойде време, когато нищо няма да остане скрито и всичко тайно ще бъде протръбено от покривите. Ръстът на телепатичната възприемчивост и на отделни психични сили (като ясновиждане и ясночуване) ще лишат човечеството от потайността, в която се крие грехът. Силите, по които Учителите и висшите посветени могат да познаят психичното състояние и физическите дадености на човека, неговите качества и съзнание, вече започват да се проявяват в по-напредналите индивиди. Да, хората ще продължават да грешат, ще вършат лоши дела, ще задоволяват прекомерните си желания, но

всичко това ще бъде видно за околните и нищо няма да остава в тайна. Индивидуално или в група, но ще се появят хора, които ще могат да виждат тенденциите в живота на човека и дори отделните случаи, когато той се е отдавал на низшите си импулси, и убедеността че такава възможност съществува ще действа като мощен съдържащ фактор, значително по-действен отколкото сега можете да си представите. Човекът наистина е призван да предпазва своя събрат от греха и тази грижа ще приеме формата на знание и на „бойкот и Санкция“ - както това се практикува днес за наказание на нациите. Искане ми се да помислите над тези два метода за противодействие на грешните постъпки. Те автоматично ще се превърнат в стимул за добър вкус, правилно чувствознание и добронамереност от страна на един индивид или група към друг индивид или група, като по този начин престъпленията и тенденциите към злото постепенно ще отмират. Трябва да се разбере, че всяко престъпление се базира върху някаква форма на болест, на хи-пер- или хипофункция на жлезите, причинена от някой недоразвит или прекалено развит център. Просветленото обществено мнение, осведомено за строежа на човешкото същество и за великия Закон на Причината и Следствието, ще въздейства на престъпника с помощта на медицината, подходящата среда и чрез наказанието под форма на бойкот и санкция. Нямам време да се разпростирам върху тази тематика, но подсказаните идеи са добра храна за размисъл.

 Рак

Тази широко разпространена болест има типично атлантически произход. Вече донякъде се запознахме с двете заболявания, появили се като резултат от преексплоатиране природата на желанието. Ракът в нашия арийски цикъл е следствие от активността на нисшия конкретен ум и от стимулацията на етерното тяло, която той предизвиква. Заедно със сърдечните заболявания, това е главната болест, причинена от свръхактивността на центровете на съвременния арийски човек. Това е болест, която силно засяга напредналите представители на сегашното човечество, които поради прекаления си интерес към бизнеса или лидерството често принасят в жертва своя живот, защото неправилно насочената и прекалено концентрирана енергия предизвиква остри сърдечни проблеми.

Учениците и посветените също страдат от тази болест вследствие засилената активност на сърдечния център. В едни случаи протичащата през сърцето енергия на живота се използва в житейските дела без всякаква мяра. В други - болестта е свързана с разтварянето на сърдечния център, което води до пренапрягане и физически усложнения в органа на сърцето. Третата причина за сърдечните заболявания е преждевременното или насилствено издигане на енергията от слънчевия сплит към сърцето, което предизвиква остро напрежение в цялата сърдечна област.

Разбира се, това са широки обобщения; някои по-късни изследвания ще посочат точно-кой тип активност предразполага в най-голяма степен към сърдечни усложнения. Болестите на сърцето ще се увеличават с навлизането в епохата на новата коренна раса, особено когато центровете с тяхната природа и свойства станат признат научен факт и предмет на квалифицирано внимание. **Енергията следва мисълта**, затова менталното фокусиране върху центровете неизбежно ще води до тяхната превъзбуда, въпреки лечението и внимателното прилагане на Науката за Центровете. Това е неизбежно, защото човешката еволюция е изпълнена с нервност и с неравномерно, лишено от хармония движение. Едва по-късно сърдечносъдовото стимулиране ще бъде поставено под контрол и сърцето (заедно с останалите центрове) ще възприема само общото напрежение.

Раковите заболявания са тясно свързани с центровете; след време ще бъде установено, че центърът, който управлява раково поразената област, е прекалено активен и пропуска през нейната телесна субстанция твърде мощни енергии. Подобен ще бъде резултатът и при обратния случай, когато низшият ум потиска дейността на определен център и така фактически заприщва свободното протичане на енергията - в резултат отново се стига до натрупването на прекалено много концентрирана енергия в някоя определена телесна област.

Един от основните източници на рака е свързан със сакралния център, а следователно с половите органи. Такъв е проблемът с потискането на половия живот от добри намерения и всички свързани с тях съображения. Тук имам предвид онези заблудени кандидати, които (в духа на Средновековието) приемат учението като манастирско и безбрачно и избират пътя на най-малкото съпротивление. В онази епоха сексът е бил представян като зло и безнравствено нещо и като източник на огромно безпокойство, за който дори не трябва да се споменава. Вместо разумно управляване и прс--образуване на тези нормални реакции в творческа активност, те са били жестоко потискани, като на мислите за половия живот е отказвана всякаква изява. Доколкото обаче енергията е продължавала да следва мисълта, този особено магнетичен тип сила е привличал към себе си голямо количество клетки и атоми, което в крайна сметка е водело до образуването на толкова разпространените днес тумори, новообразувания и ракови метастази. Същото може да се каже и за силното съдържане на чувствата и емоционалните реакции от страна на кандидатите. В стремежа си да постигнат контрол над аст-ралното тяло, тези хора прибегват до пряко потискане и съдържане на емоционалната си природа, което превръща центъра на слънчевия сплит в мощен резервоар на силно концентрирана енергия. И тъй като липсва разумно преобразуване на емоциите в устрем и любов (при правилен контрол), наличието на този огромен вибриращ резервоар от сила предизвиква появата на рака в стомаха, черния дроб, а понякога и в цялата стомашна кухня. Само споменавам тези причини - прекалената активност на центровете и потискането на енергиите - като плодотворна почва за появата на рака.

Виждате, че при всяка възможност напомням за съществуването на центровете и за тяхното физиологично въздействие. Толкова много внимание отделихме на качествата и характеристиките, ко-иТо човекът ще развие в резултат на организирането и правилното ръководство на центровете, че въздействията от страна на енергиите, които те получават и разпределят във физическия организъм, би трябвало вече по принцип да са ви ясни. Все пак ще си позволя още веднъж да привлека вашето внимание към два от факторите, свързани с центровете и с кръвообращението:

1. Кръвта е посредник за ендокринните жлези, а те на свой ред са проявление на центровете; кръвообращението разнася до всички части на тялото необходимите елементи (отговорни за това, което човек представлява в психологичен план) и така физически контролират неговата виталност.
2. Кръвообращението е живот, то разнася из целия организъм определен аспект от енергията, натрупана в центровете, която не е непосредствено свързана с ендокринната система; тя прониква чрез своето излъчване в кръвообращението, във всички артерии, капилляри и вени, разположени в областта на влияние на съответния център. Тази проникваща енергия на самия живот, локализирана и действена, може да бъде както животворна, така и смъртоносна.

Причината за всяка болест (с изключение на нещастните случаи, инфекциите и епидемиите) може да се проследи до състоянието на центровете и следователно - до енергиите, течащи хаотично, свръхактивно и в неправилна посока, или пък блокирани, вместо да бъдат използвани и преобразувани в съответния по-висш енергиен център. Тайната на кръвта още чака своето решение и с времето ще привлича все по-силно вниманието на учените. Толкова разпространената днес анемия също често се дължи на своеобразен излишък от енергия.

Тук мога да дам само някои общи положения, да формулирам причините и да предоставя на интелигентните изследователи задачата да изучават следствията, след като приемат горните твърдения в качеството на възможна хипотеза. Бъдещото задълбочено изучаване на кръвообращението и на жлезите с вътрешна секреция (поотделно и като система) ще потвърди, че те са един от главните източници на физически усложнения. Макар и бавно, изследователите ще бъдат принудени да се обърнат към центровете и да вземат под внимание субективната нервна система (цялата субективна структура от надиси, които се

намираат в основата на нервите) и да потвърдят, че тези фактори носят отговорност за основните болести и за много други странични заболявания с все още неизяснен произход. Непредубедените изследователи, които вече започват да приемат факта за съществуването на центровете и да ги разглеждат като нещо възможно и подлежащо на демонстрация, ще прогресират много бързо. След това болестите ще бъдат поставени под контрола на системата *лайа йога* (наука за центровете), която ще представлява пречистена форма на атлантическата *лайа йога*. Така напредналият ученик ще може да контролира центровете чрез силата на мисълта. В бъдещата *йога* (благодарение на медитацията, хармонизирането и правилната практика) центровете ще преминат под прекия контрол на душата - нещо много по-различно от контрола, който се осъществява от ума, но за това човечеството като цяло все още не е готово. Към тези фактори ще се прибави и Науката за Дишането - не дихателни упражнения като преподаваните днес, които предизвикват толкова опасни последици, а дихателен ритъм, зададен от ума, благодарение на който душата ще започне да проявява себе си. Този ритъм не изисква нищо повече от обикновено, физическо, ритмично дишане, което ще реорганизира тънките тела и ще приведе центровете в желаната активност съобразно индивидуалния лъч и точката на еволюция, достигната от индивида.

Както посочих и по-рано, тук нямам за цел да разглеждам патологията на различните болести. Тя е добре изучена и изложена в съвременните медицински учебници и трудове. В този раздел от нашето изследване се опитвам само да подчертая субективните причини и техните обективни следствия. Те трябва да бъдат разглеждани като две страни на едно цяло. Активността на центровете - прекалена или недостатъчна - е субективната причина, която засега остава непризната от никой, с изключение на езотеристите. Явните причини, които всъщност са резултат от истинската, скрита, субективна причина, са предизвикани от самия физически човек в този или в някой предишен живот (това положение ще обсъдим по-късно).

С казаното дотук ви дадох много материал за размисъл. Светлината на знанието ще озари вашия ум в хода на търсенето и изучаването на характеристиките и качествата на тези, които познавате, и в които се е проявила някоя конкретна болест.

Само необходимостта от пълно и системно посочване на основните причини за заболяванията, без да се пренебрегват отделните групи, дори и тези, които са твърде езотерични и неразбираеми за обикновения интелект, ме заставя да включа и нашата втора точка:

2. Болести, възникващи от неизяснени планетарни условия

Тук нямам възможност да навлизам в подробности, доколкото не мога да представя нито едно потвърждение или доказателство за това, което ще кажа. Информацията, която ще дам по-надолу, се налага да бъде приета на доверие, на което много ми се иска да разчитам. В моите възможности е да кажа съвсем малко - само колкото да очертая активния източник на болестите, който е толкова древен, че се е превърнал в присъщ за живота на самата планета. Тези болести нямат субективна (или фина причина) и не са резултат от емоционални състояния или нежелателни умствени процеси. Тъй като не са психични по своята природа, те не могат да се разглеждат като следствие от дейността на центровете. Тези заболявания произтичат от самия живот на планетата и от нейния жизнен аспект, като пряко облъчват индивидуалните атоми, от които е образувано плътното физическо тяло. Този пункт е важен и трябва да се помни. Източникът на този тип заболявания е свързан със самата планета и се обуславя от влиянията върху плътното физическо тяло на някои вибрационни еманации, които идват от повърхността на планетата, но се зараждат дълбоко в нея. Тези излъчвания оказват интензивно влияние върху енергийните единици, които в своята съвкупност образуват атомната субстанция на тялото. Те по никакъв начин не са свързани с кръвообращението или с нервната система и е почти невъзможно да бъдат разпознати и отделени, тъй като съвременният човек с толкова високо организиран и интегриран, че подобни външни тласъци предизвикват незабавна реакция в нервната му система. Днешният

лекар не е в състояние да различи болестите, които възникват в собствения вътрешен механизъм на пациента (осезаем или неосезаем), от тези, които са предизвикани от външни дразнители и които оказват незабавно въздействие върху чувствителния човешки организъм - тук нямам предвид инфекциите и заразните болести.

Длъжен съм да подчертая, че именно това неизяснено планетно въздействие (неясно за нас и в наше време) върху физическото тяло е основната причина за смъртта на животинските и растителните форми на живот, като отчасти това е валидно и за минералното царство. Смъртта на човешкото същество се определя предимно от **планираното** намерение за оттегляне на душата, осъществявано по силата на собственото ѝ решение. Това е вярно до известна степен за всички умиращи, с изключение на тези, които се намират на толкова ниско интелектуално равнище, че душата действа на практика само като осеняващ фактор. При всички умиращи обаче, независимо от степента им на индивидуално развитие, последните етапи на освобождаване (след съзнателното напускане на душата - съзнателно от гледна точка на душата и все по-осъзнато за умиращия) се обуславят от тази носеща смърт сила на самия планетарен живот.

В случая на дочовешките царства на природата смъртта е пряк резултат от тази неясна активност на планетата. Единствената идея за нейното функциониране, която мога да ви предложа, с че душата на всяка дочовешка форма на живот е неотменим аспект на субстанцията, от която е направена самата планета; тази душа може да се оттегля в съответствие с циклите, още неизучени от науката, но точно дефинирани в своите проявления (независимо от великите планетни катаклизми или от прякото въздействие на четвъртото царство на природата). Тази присъща на планетата сила предизвиква смъртта на животните и при по-широк размах на еволюцията води до изчезване на видовете. Тя е причина и за смъртта на формите в растителното царство, нейно проявление са есенните цикли в годината, изсъхването на тревите, пожълтяването на листата и всички циклични прояви, които свидетелстват не само за смъртта като преходно и временно явление, но и за пълната липса на жизненост в отделните форми. „Времената за гибел“ са циклично проявление на този „разрушаващ аспект“, атрибут на самата планета. Тези въпроси поначало са трудни за разбиране.

Тази излъчвателна активност на планетния живот е постоянна в своето циклично действие и е тясно свързана с влиянието на първи лъч. Именно този аспект от Лъча на Волята или Могъществото предизвиква разпадането на формите и разлагането на телесния проводник, докато отново не бъде абсорбирай напълно в субстанцията на планетата. Въображението може да ви помогне да разберете колко жизнено конструктивен може да бъде този фактор на божествеността. Смъртта е присъща на тази планета от незапомнени времена, формите са идвали и са си отивали, смъртта е покося-вала растенията, дърветата, животните и безбройните форми на човешки същества, но Земята не се е превърнала в гробница, както би могло да се очаква, а продължава да е прекрасно същество, необс-зобразно дори от човека. Процесите на умиране, разпадане и разлагане на формите протичат постоянно без да оставят следи и без да загрозяват земната повърхност. Резултатите от разлагането са благодатни по своето въздействие. Помислете над това благотворно влияние и осъзнайте красотата на божествения замисъл, който е скрит в смъртта и изчезването.

Смъртта при човека има два аспекта на активност. Човешката душа се различава от тази на дочовешките форми по това, че в своя собствен план тя е пълен и ефективен израз на трите божествени проявления. Тя избира в определени рамки - според времевите условия и пространствената необходимост - своето въплътяване в човешка форма, както и нейното последващо напускане. Щом дойде време тялото да бъде напуснато, душата извежда нишката на съзнанието от мозъка и нишката на живота от сърцето; жизнените процеси продължават, но вече протичат под влиянието на планетния живот, който започва да управлява физическия елементал (съвкупността от живите атоми на организма). Обърнете внимание на окултния парадокс: смъртта е резултат от процесите на живота. Постепенно тя -

или пораждащата я енергия, излъчвана от самата планета - активира разпадните процеси в телесния организъм. Така съставните му химични и минерални елементи, плюс някои неорганични субстанции, се предоставят за абсорбиране в почвата на планетата. Затова смъртта, като резултат от активността на душата, осъществява отделянето на „светлинното тяло и на тънките тела" от физическия организъм едва когато самата душа изостави плътната телесна форма на милостта на планетата. Тази двойна активност води до смъртта такава, каквато я познаваме от човешка гледна точка.

Тази способност на планетарния Логос да извлича присъщата на всеки атом жизнена същност предизвиква онова, което може да бъде наречено отслабване структурата на формата във всяка точка, от която изтича жизнената същност. Това води до състояния, които накрая стават видими - болестта и „тенденцията да умреш" стават познаваеми. Така увяхването на цветче, смъртта на престаряло дърво или животно и много от болестите на човека са предизвестени (казано езотерично) от притегателната сила на мощния планетен живот, разбирана като аспект на това, което неправилно наричаме Закон за Гравитацията. Той (отново казано езотерично) е аспект на Закона за Завръщането, който управлява връзката на въплътената във форма жизнена единица с нейния източник. „Защото от прах си и в прах ще се върнеш" - това е формула на езотеричния закон. В резултат от любопитна еволюция на думите, което би се доказало от всеки добър речник, се вижда, че думата „прах" има два корена: единият означава „издихание", а другият - „да се разпадне на части". Значението на тези два израза е очевидно и последователността на символите впечатлява. След последното издишване следва разпадане на части - това е истинската формулировка. След като големият живот погълне по-малкия, изчезва по реда си и формата, в която той се е съдържал. Това е вярно за всички дочовешки царства, върху които действа притеглянето на планетния живот. Валидно е и за човешкото същество, когато то откликне на зова на душата и върне своето жизнено начало в нея *чрезсупратма*, а след това и съзнанието си към неговия източник.

Така формата демонстрира резултатите от последователното получаване и отдаване, от прилива и отлива на планетния живот (според цикличния закон) към неговия главен резервоар от жизнена енергия. От тези два процеса зависи здравето или болестта на формата в различните етапи и състояния на отклик и при въздействието на други съпътстващи и обуславящи фактори. Има три основни етапа в жизнения цикъл на дочовешките форми, които са валидни и за човешкото същество, ако неговата душа все още не е интегрираща енергия, а само осеняваща сила:

1. *Етап на втичане*, оживотворяване и ръст.
2. *Етап на устойчивост*, когато формата запазва своята цялост за определен интервал от време съгласно вида и средата си, като успешно се противопоставя на всяко „притегляне" от страна на всеобгръщащия живот и на всяка тенденция към реабсорбиране на нейната жизненост.
3. *Етап на отделяне*, когато притеглянето от страна на големия живот на планетата започва да преобладава и да поглъща отслабващия по-малък живот. Процесът на отслабването е част от цикличния закон и както намеква древната пословица: „дните на човека са седемдесет години". Във втората половина на средния цикличен период процесите на отслабване в тъканите на организма се засилват постепенно и неизбежно; тогава обикновено се появява болестта или състоянието на органите в някоя част от формата се влошава дотолкова, че смъртта побеждава. Продължителността на циклите и тяхната определяща причина са дълбока тайна; те са специфично свързани с различните царства на природата и с видовете, типове и формите, в които протичат тези единства от жизнени процеси. Правилото на циклите е известно само на Учителите, на тези посветени, в чиито задължения влиза задачата да подпомагат еволюционния процес в дочовешките царства, и на *девите*, чиято функция е да контролират общия ход на събитията.

Голямата разлика между човешкото царство в трите свята и останалите царства на природата

е във фактора свободна воля. По отношение на смъртта свободната воля има тясна връзка с душата - волята на душата (съзнателно или не) се изпълнява, когато тя вземе решение за смърт. Тази идея има различни аспекти, над които изучаващият трябва да размисли.

Така стигаме до още едно голямо обобщение за болестта и смъртта,- разгледани през призмата на човешкото същество:

ЗАКОН № 8

Болестта и смъртта са резултат на две активни сили. Едната е волята на душата, която заявява на своя инструмент: аз вземам Същността назад. Втората е магнетичната сила на планетния Живот, която съобщава на живота в атомичната структура: часът на обратното поглъщане дойде. Връщай се при мен. Така, съобразно цикличния закон, съществуват всички форми.

Тук става дума за нормалното разпадане на формите след завършване на цикъла им на въплъщение; при човека той се определя от някои основни психични фактори, които могат да ускорят или забавят „часа на края“, но само до определена граница. Заповедта на душата и разпореждането на планетния Живот имат последната дума като крайни определящи фактори, с изключение на случаите на война, инцидент, самоубийство или епидемия.

В определени времеви рамки поглъщателната сила на планетата е много голяма, например при епидемиите, породени от големите войни. След края на военния цикъл те оказват сериозно въздействие върху човешката раса. Човечеството, особено от Източна Европа, не се е избило изцяло от епидемиите, резултат от първата половина на световната война, а предстоят тези от втората. Психологичните следствия продължават: белезите и резултатите от втората фаза на световната война ще напомнят за себе си поне 50 години дори и ако благодарение на порасналите научни възможности епидемиите бъдат поставени под контрол. Но за това няма гаранция. Само времето ще покаже доколко успешно човечеството ще може да се противопостави на бедствията, с които го наказва разбунилата се природа.

Добре би било, ако практиката за кремиране на освободените от пребиваващия в тях живот форми получи повсеместно разпространение. Това би довело до ограничаване на болестите до минимум, а дълголетие и жизнеността ще се превърнат в норма. Съпротивителният процес, който позволява на формата да остане имунна и невъзприемчива към планетното притегляне и тенденциите за рсабсорбиране, изисква голям разход на енергия. Когато животът вътре във формата се засилва и отзывчивостта към болестотворните фактори намалява, въплътената душа получава по-голямо влияние, по-голяма красота на изява и полезност в служенето. Някога в бъдещето това ще стане валидно за всички царства на природата и Божествения Живот ще засияе в цялата си възходяща слава.

3. Расови и национални болести

Тук по-скоро ще се опитам да посоча факторите, породени от миналата история на расата, отколкото да давам конкретни подробности за болестите, свойствени за различните нации. Последното всъщност трудно може да се направи поради взаимозастъпването и паралелността, характерни за всички сфери на живота в природата. Старая се преди всичко да дам информация за превантивното лечение и за спешно необходимите мерки по неутрализиране на условията, които в резултат от *миналите злоупотреби със силите на природата* са станали господстващ фактор в живота на нашата планета. Следователно, тук аз няма да акцентирам вниманието ви върху специфичното и индивидуалното. Така постигам и друга цел, а именно поставям основите за обсъждане на следващата тема - връзката на Кармичния Закон с болестта, със смъртта и с човечеството като цяло.

Разглеждайки расовите и националните болести нямам намерение отново да подчертавам, че туберкулозата е болест на средния клас хора в която и да е страна; че диабетът е основен

недъг, ширещ се навсякъде по света, където употребяват много ориз в храната; че ракът е много разпространен във Великобритания и че сърдечносъдовите заболявания са главната причина за смъртността в САЩ. Този род обобщения са и верни и неверни (като всяка статистика), а задълбочаването в тази проблематика не носи особена полза. Всички тези трудности ще бъдат преодоляни в съответното време благодарение на растящото осъзнаване и интуитивното диагностициране на болестите, чрез прекрасната дейност на научно-академичната медицина, както и с проявяването на повече разбиране за правилните условия на живот.

Предпочитам да давам по-широки обобщения, които да очертават причините, а не да насочват вниманието ви към следствията. Затова подчертавам следното:

1. *Самата почва на планетата* е една от основните причини за болестите и заразяването. В продължение на несметни сони от време безброй човешки и животински тела са погребвани в нея; почвата системно е била заразявана с микроби и с остатъци от болести, при това в много по-фина форма, отколкото се предполага. Това са продукти от много древни, известни и неизвестни болести. Те се намират в повърхностните и подпочвените слоеве и при подходящи условия все още са в състояние да предизвикват опасни заболявания. Позволявам си да твърдя, че погребването на мъртвите тела в земята никога не е влизало в замисъла на Природата. Животните умират и техните тела се връщат в прахта, но се връщат пречистени от слънчевите лъчи и вятъра. Слънцето предизвиква както живот, така и смърт; дори и най-опасните микроби (вируси, бактерии и др.) бързо губят своята сила, ако бъдат изложени на безжалостния слънчев огън. Телата, освободили жизнения си аспект в условията на влага и тъмнина, са благотворна хранителна среда за болестите. Когато кремацията се утвърди като световна практика, ще станем свидетели на рязко снижаване на заболяванията и ще заживеем в един много по-здравословен свят.

2. *Неправилното психично състояние* на расата или нацията предизвиква понижаване на съпротивителните сили спрямо болестотворните фактори; така се стига до висока възприемчивост към заразите и склонност към боледуване. Мисля, че не е необходимо да се разпростирам повече върху тази тема.

3. *Жизнените стандарти* в много страни по света създават условия за болести и лошо здраве. Мрачните и гъстонаселени жилища, земянките, недохранването, вредните жизнени навици и различните професионални заболявания дават своя принос към общата картина на лошото здраве на човечеството. Това са общоизвестни факти и за тяхното преодоляване се прави много, но то все още не е достатъчно. Някои от положителните следствия на световната война ще бъдат ускоряването на необходимите промени, осигуряването на адекватно образование и научно хранене на младежта. Националните физически болести варират в съответствие с предразполагащата специфика на труда: проблемите на предимно селскостопанското население коренно се различават от тези на живеещите във високоиндустриалните страни; физическите предразположения на моряка са много по-различни от тези на чиновника от големия град - тази информация е баналност за съвременния човек. Някои болести изглеждат с местен произход, други са всеобщи по своите следствия; едни постепенно отмират, други се появяват незначайно как; има такива, които остават завинаги с нас, други изглеждат циклични; едни са ендемични, за разлика от други, които са епидемични.

Как е могло да възникне такова разнообразие от болести и форми на телесни недъзи? Как е станало така, че едни раси са предразположени към определена форма на физическа немощ, а други успешно ѝ се съпротивляват? Климатичните условия определят някои типични заболявания, които имат строго локален характер и не се срещат на други места по света. Ракът, туберкулозата, сифилисът, менингитът, пневмонията и сърдечните заболявания обаче, както и скрофулозата (ако се използва този термин в старото му значение на някои видове кожни заболявания), вилнеят по целия свят и взимат милиони жертви; дори ако техните

първопричини могат да бъдат проследени до някои от големите расови периоди, днес те са всеобщи по своите следствия. Отговор на тези въпроси ще получим, ако си спомним, че атлантическият период, макар и отдалечен от нас на хиляди години, все още реално се усеща, защото преобладаващото мнозинство от днешните хора като цяло са атланти по своето съзнание и следователно са предразположени към болестите, характерни за тази цивилизация.

Ако направим пълен обзор на световното здраве при нормални, а не при военновременни условия, ще възникне въпросът има ли поне сто хиляди съвършено здрави хора от милиардите, които населяват нашата Земя? Струва ми се, че не. Дори ако отсъства активен болестен процес, състоянието на зъбите, слуха и зрението често не са на необходимата висота; наследените склонности и активната предразположеност предизвикват силно безпокойство. Към това трябва да добавим психичните трудности, менталните заболявания и някои поражения на мозъка. Цялата тази картина е плачевна. Днешната медицина се бори с множеството бедствия; учените търсят средства за облекчаване и ефективни методи за лечение; изследователите изучават скритите микроби, специалистите търсят нови пътища за противодействие на болестите. Хуманистите, които гледат далече напред, са въвлекли в тази борба хигиената, задължителните имунизации, редовните прегледи, чистата храна, юридическите норми и по-добрите жилищни условия, но въпреки всичко болестите прогресират, смъртността расте. Необходими са повече болници.

За осъществяването на тези практически мерки Менталната и Християнската науки предлагат своята помощ и честно се стараят да привлекат силата на мисълта за решаването на този проблем. В наши дни обаче тези инициативи като цяло се намират в ръцете на фанатици и набожни, недостатъчно интелигентни хора; те се отказват от всякакъв компромис и изглеждат неспособни да разберат, че знанието, събрано от медицината и от тези, които прилагат научен подход към човешкото тяло, е толкова Богодадно, колкото и техният все още недоказан идеал. След време истините, които изповядват тези групи хора, ще се прибавят към работата на психолога и лекаря и когато това стане, нещата ще се подобрят. Ние ще влезем в новата епоха на благополучие едва след като работата на хирурга и лекаря бъде призната за съществена и полезна, когато анализите и изводите на психолога допълнят тяхната работа и след като силата на правилното мислене получи полагащото ѝ се място в лечебния процес.

Към различните видове недъзи трябва да прибавим и групата от ментални болести - раздвоение на съзнанието, безумие, натрапчиви идеи, умопомрачения, аберации и халюцинации. Вече изброените средства на лечение също могат да бъдат допълнени с работата, извършвана от Членовете на духовната Йерархия и от Техните ученици; те използват силата и знанието на душата, плюс мъдростта на други лечителски групи, за да даряват здраве на хората, за да се опразнят санаториумите и да бъде избавено човечеството от основните физически болести и психични разстройства, както и да бъдат предотвратени редица престъпления. Това ще се осъществи благодарение на хармоничната интеграция на целия човек, чрез правилно разбиране природата на енергиите и при адекватна оценка на ендокринната система и фините връзки на нейните жлези.

В наши дни четири групи хора работят паралелно, но за съжаление без необходимата съгласуваност и интеграция:

1. Академичните и ортодоксални лекари и хирурзи.
2. Психолозите, невролозите и психиатрите.
3. Менталните лечители и работници от различните идейни и религиозни школи.
4. Напредналите ученици и тези, които работят с душите на хората.

Когато тези четири групи установят тясно сътрудничество и започнат да работят съвместно

за освобождаване на човечеството от болестите, ще станем свидетели на истинското чудо на човешкото същество. След време ще се появят болници, в които тези четири аспекта на единната медицинска и лечителска дейност ще бъдат провеждани в хармония и тясно сътрудничество. Някоя група няма да успее да реши проблемите самостоятелно, без участието на останалите; всички те са дълбоко взаимозависими.

Именно поради неспособността на тези групи да признаят достойнствата на останалите, които също се стремят да подпомогнат физическото благополучие на човечеството, ми е почти невъзможно да сложа учението с по-детайлни и ясни изразни средства. Имате ли представа срещу каква стена от антагонистично мислене и враждебни коментари е принудена да се изправя всяка пионерска идея? Дали някога сте се вглеждали в кристализираните мисъл-форми, с които са длъжни да си съперничат всички нови идеи (или йерархични напътствия)? Осъзнавате ли каква огромна мъртва тежест от предвзети и отдавна остарели формулировки трябва да се отмести, преди Йерархията да успее да внедри назрялата нова концепция в съзнанието на средно мислещата (или може би нсмислещата) публика? Медицината е една от най-трудните за работа области, защото обектът на дейността ѝ е съкровен, а страхът много влияе върху реакциите и на лекарите, и на пациентите. Пропастта между закостенялото старо и духовно жадуваното ново изисква голямо и внимателно строене на мостове. Парадоксално е, че най-големи трудности създават именно новите школи на мисълта. Ортодоксалната медицина приема бавно (което е много добре) новите техники и методи; понякога тя наистина е прекалено инертна, но новите видове лечение и диагностика трябва да бъдат обстойно проучени и статистически проверени преди да се включат в медицинската теория и практика; рисковете за пациента са прекалено големи, а добрият хуманен лекар няма да превърне болния в обект на експеримент. Трябва да се признае, че през последните няколко десетилетия медицината прогресира достатъчно бързо, като електро- и физиотерапията, светолечението и други съвременни методи и научни направления доста обогатиха медицинската теория и практика. Вниманието, което се отделя на неосезаемото и на лечението на „неопределеното“ (ако е правомерен този странен термин) расте и намира своето законно място в новите подходи за лекуване на болестите.

Принципите на менталните школи и култове (както те погрешно се самоопределят) не са толкова ефективни и вината за това до голяма степен е тяхна. Различните култови, идейни и религиозни школи (плюс манотерапевтите, природолечителите и др.) често създават конфликти поради прекалените си претенции и безкрайни нападки по адрес на ортодоксалната медицина и другите, доказали своята полезност клонове на знанието, т. с. срещу събирания в продължение на векове опит на академичните школи по медицина и хирургия. Те забравят, че много от претенциите им за успех (а те често са неопровержими) могат да бъдат квалифицирани под общото наименование „ябчителство с вяра“, проведено правилно или не. Този начин отдавна е признат от академичните мислители и всички права са му дадени. Като истински пазители на определени истини, тези култове трябва преди всичко решително да променят своя подход и да усвоят духовната природа на компромиса в нашите дни на еволюционен напредък. Техните идеи няма да принесат желаната полза, ако са отделени от богодаденото знание, което медицината с натрупвала в продължение на векове; освен това те би трябвало да регистрират и своите многобройни провали, точно както процедурат с шумно рекламираните си постижения. Резултатите от тяхната дейност не могат да се мерят с успехите на ортодоксалната медицина и на благотворителността в болниците, където (независимо от пропуските и глупостта понякога) страданията на човешките маси намират ефикасно третиране. Тези култове нямат смелостта да признаят, че в случай на тежка болест или нещастен инцидент пациентът физически е неспособен нито да потвърди, нито да опровергае божественото лечение и изцяло зависи от лечителя, който работи без да познава кармата му. Както и при ортодоксалната медицина, много от техните прехвалени изцеления се оказват успешни само защото последният час на пациента не е наближил и той би оздравял във всички случаи, макар че с помощта на опитен лекар това е станало по-бързо.

При сериозен нещастен случай, когато кръвта на пострадалия изтича, представителят на който и да е култ по неволя ще се обърне към методите на ортодоксалния медик и по-скоро ще постави кръвоспиращ бинт, отколкото да стои и да гледа как човекът умира, ако тези мерки не се вземат навреме. Когато се сблъсква със смъртта, той често прибегва до изпитаните и надеждни методи за медицинска помощ и по-скоро ще извика лекар, отколкото да позволи да бъде обвинен в убийство.

Казвам всичко това не в дух на пренебрежение, а за да покажа, че всички школи - ортодоксални, академични, древни, материални, духовни, пионерски, новаторски или ментални - са взаимозависими; те са длъжни да се обединят в една всеобхватна лечителска наука. Това ще бъде наука, която изцелява целия човек, като използва всички ресурси - физически, емоционални, ментални и духовни - на които е способно човечеството. В сравнение с привържениците на науката за менталния контрол върху болестите, ортодоксалната медицина проявява по-голяма откритост за сътрудничество с новите школи. Професионалните медици обаче няма да си позволят да превърнат пациента в опитно зайче само заради удоволствието на пионера (привърженик на култа) да докаже своята теория, колкото и безупречно да изглежда тя при съпоставка с вече изпитаното и провереното. Средният път на разумния компромис и сътрудничество е най-мъдрият - това е урокът, от който се нуждае всеки дял на съвременното човешко мислене.

Така стигаме до нашата трета, завършваща глава на раздела, в който са систематизирани основните причини за заболяванията. Темата за **кармата** досега не е обсъждана в дълбочина, затова тук възнамерявам да я разгледам дори по-детайлно, отколкото вероятно ще изисква нашата конкретна тематика.

ГЛАВА III

КАРМИЧНИ ДЪЛГОВЕ

Уводни бележки

Вече се приближаваме към заключителната фаза от разглеждането на темата за болстотворните причини. Следващата част от този трактат ще ви ориентира в поведението и темперамента на пациента, като се вземе под внимание неговият лъч, плюс умствената нагласа на лечителя; тези фактори имат първостепенно значение за овладяване финото изкуство на лечителството. Разклатеното здраве, острият болен прояви и смъртта трябва да намерят своето място в общата схема на нашите представи за живота. Крайно време е човечеството да разбере, че конкретното възплъщение не е изолирано събитие в живота на душата, а само част и аспект от серия опити, които водят към една ясна и определена цел - свободна воля и съзнателно завръщане от материята към духа като форма на крайно освобождение.

Темата за освобождението често се дискутира сред езоте-ристите, особено в източното тълкуване на „Пътя към Реалността“. Целта, която стои пред неопита, е освобождението, свободата, еманципацията; това е лийтмотивът на самия живот. Идеята е обаче да се премине от чисто егоистичното лично освобождение към нещо много по-голямо и значимо. Концепцията за освобождението надвишава съвременното значение на думата „свобода“; тя е много по-мъдра и дълбока по своето скрито значение. Тривиалното разбиране за свободата е като за отсъствие на необходимост да се подчиняваш на някого, като възможност да правиш каквото си поискаш, да мислиш както желаеш, да живееш както предпочиташ. Това би било така при условие че копнежите, предпочитанията, мислите и желанията на човека са лишени от егоизъм и са посветени на общото благо, което засега е рядко явление.

Освобождението е много повече от това: то е свобода от миналото; свобода да се движиш напред по пътища, предопределени от душата; свобода на отделния индивид, групата хора или нацията да изразяват онази степен на божественост, на която са способни.

За последните 2000 години в човешката история има само четири велики символични събития, които последователно представят (за тези, които имат очи да видят, уши да чуят и ум да разберат) темата за освобождението, а не само тезата за свободата:

1. Животът на самия Христос. Той за пръв път представи идеята за съзнателната и доброволна жертва на „частта“ в полза на цялото. Имало е и други Световни Спасители, но тяхното послание не е получило такава рселефност, защото човешкият ум не е бил в състояние да схване смисъла. Служенето е ключ към освобождението, а Иисус Христос е бил идеалният Служител.

2. Подписването на Великата харта на свободите (Мат; Харта). Този документ е подписан на 15 юни 1215 г. в Рънимед от английския крал Джон и закрепя идеята за освобождаването от авторитета с акцент върху личната свобода и правата на личността. Развитието на тази фундаментална идея и свързаните с нея концепции и понятийен апарат се дели на четири етапа:

- а) Подписване на Великата харта, която дефинира личната свобода.
- б) Утвърждаване на Френската Република с вниманието, което тя отделя на човешките свободи.
- в) Декларация за независимостта и Декларация за правата, определящи националната политика [на САЩ - бел. ред].
- г) Атлантическата харта и Четирите Свободи, които пренасят тези принципи в международната сфера и гарантира на хората по целия свят свободата да развиват заложената в тях божествена реалност.

Идеалът постепенно се е изяснявал и съвременният човек вече добре знае кои са фундаменталните принципи на щастието.

3. Освобождаването на робите. Духовната идея за човешка свобода постепенно става

признат идеал и насъщен копнеж; така великото символично събитие става факт - робите получават свобода. Но както всичко, до което се докосне човекът, така и тук не се стига до завършеност и съвършенство. Негрите все още не са свободни в тази свободна страна и Америка ще трябва да почисти своя дом в това отношение; САЩ ще трябва да направят така, че Конституцията и Декларацията за правата да станат факти, а не мечта. Само по този начин може да се смекчи действието на неумолимия Закон на Кармата, който сега обсъждаме. Негрите са американци точно колкото и родените в Нова Англия и като другите неместни народности, а Конституцията важи за всички. Това право все още се отказва на чернокожите американци именно от страна на онези, които сами са роби на егоизма и страха [текстът е диктуван на Алис Бейли през 1944 г. - бел. ред.]

4. Освобождаване на човечеството чрез Обединените Нации. Свидетели и участници сме във велики, символични и завладяващи процеси. Освобождаването на индивида преминава през великото освобождение на част от човечеството (на остатъците от първите две раси - лемурийската и атлантическата) и сега продължава към освобождаване на милиони човешки същества, поробени от предалите се на силите на злото техни събратя. Идеалът се прояви на практика чрез глобално усилие на физически план и наложи световна жертва. Той обхваща трите свята на човешката еволюция и по тази причина Христос вече може да оглави Своите сили и да помогне на човешките същества в борбата за освобождаване на човешкия род.

Какво в действителност става в живота на индивидите, нациите и човечеството? Налице е мощен порив за поправяне на древното зло и съзнателно смекчаване действието на Закона за Причината и Следствието, което може да се постигне само ако бъдат осъзнати и признати онези причини в личен, национален и световен мащаб, които са предизвикали следствията, връхлетели сегашното човечество.

Законът на Кармата е велик и неоспорим факт в съзнанието на съвременното човечество. Макар да го наричат с различни имена, хората сравнително добре разбират неговата същност и признават, че днес нациите жънат това, което са посели в миналото. Това е велик закон, който някога е бил теория, а днес е доказан и признат фактор в човешкото мислене. Толкова често задаваният въпрос „защо“ постоянно и неизбежно води човека към осъзнаване на закона за *причината и следствието*. Концепциите за наследствеността и за околната среда са усилие за обясняване на някои дадености при човечеството: расовите характеристики, качествата, националните темпераменти и идеали доказват факта за съществуването на един невидим свят на първопричините. Историческите условия, отношенията между нациите, социалните табути, религиозните убеждения и тенденции - всичко това може да бъде проследено до съответните първопричини, някои от които са изключително древни. Всичко, което се случва в днешния свят и което толкова силно влияе на човечеството - всички прекрасни и ужасни неща, начините на живот, формите на цивилизация и култура, предразсъдъците и предпочитанията, научните постижения и художествените изяви, пътищата, по които се движи човечеството - всички те са аспект на следствия, началото на които е поставено в някакво далечно време, място и равнище и то именно от човешките същества (както индивидуално, така и колективно).

Кармата следователно е плодът на всичко, което Човекът -Небесният Човек, в който живеем, и човечеството като цяло (индивиди, групи и нации) - е направил и развил или е пропуснал да направи, всичко което е извършил правилно или неправилно през вековете и до днес. Сега нивата е узряла и човешкият род ще пожъне посятото, като се подготви за нова оран в зората на Новия Век, за нов посев, който (да се надяваме и молим) ще даде по-добра реколта.

Едно от ярките проявления на Закона за Причината и Следствието е историята на еврейската раса. *Всички нации доказват този закон*, но аз избрах еврейския народ, защото неговото минало е добре известно, а бъдещата му съдба е предмет на всеобщ интерес. Евреите винаги са имали символично значение; те обединяват в себе си (исторически и като нация) цялата дълбочина на човешкото зло и сияещата висота на човешката божественост. Тяхната агре-

сивна история, така както е изложена в Стария Завет, по нищо не отстъпва на сегашните немски действия [имат се предвид събитията от Втората световна война - бел. ред.]. Макар че Христос е бил евреин и именно еврейската раса го е родила, евреите са били големи агресори; те непрекъснато са воювали с египтяните и са завзели Обетованата Земя с острието на меч, без да пощадят никого - нито мъжете, нито жените, нито децата. Тяхната религиозна история е построена върху материалистичния Йехова, който по собственически начин одобрява и поощрява агресивността. Тя символизира историята на всеки агресор, който се оправдава с това, че изпълнява божествения промисъл; отнема чуждата собственост с оправданието, че го прави при самозащита и намира подходяща причина, за да обясни беззаконието на всяка своя постъпка. Палестина е била завладяна от евреите, защото е била „земя, където тече мед и масло“, но с официалната версия, че това се прави в изпълнение на божията повеля. По-късно този символизъм ще стане още по-интересен. Евреите се разделят на две половини; едни се заселват около Самурия, а други (три племена от дванадесет) се насочват към Ерусалим. Дуализмът постоянно присъства в религиозните им представи; техни учители са садукееите и фарисеите, а тези две групи били в постоянен конфликт. Христос идва като член на еврейската народност, но те се отричат от Него.

Днес законът проявява своето действие и евреите плащат фактически и символично цената на всичко, направено от тях в миналото. Сега те посрещат видимите следствия на причини, чиито корени лежат далеч в миналото. Фактически и символично те представят културата и цивилизацията, фактически и символично те олицетворяват човечеството, фактически и символично те си остават проводници на разделението. Евреите се смятат за богоизбран народ и имат вродено съзнание за тази висока съдба, забравяйки символичната си роля и това, че именно Човечеството е избраният народ, а не отделна и незначителна част от него. Фактически и символично те се стремят към единство и сътрудничество, но не знаят как да го осъществят; фактически и символично те са „Вечният странник“; те са човешкият род, който странства през лабиринта^ свързващ трите свята на човешката еволюция, вперил трескав поглед към обетованата земя; фактически и символично те приличат на човешките маси, които отказват да разберат скритата духовна цел на всяко материално явление. Евреите се отвърнаха от Христос вътре в нас (както го направиха векове назад с Христос в своята страна) и се вкопчиха в материалните блага, постоянно отричайки духовните. Те се стремят към „възстановяване“ на Палестина, като я отнемат от тези, които я населяват от векове; с трайната си ориентация към материалното притежание, те са изгубили представа за истинските ценности. Символично и фактически те трябва да се обединят отново с всички нации и раси, като по този начин признаят Единното Човечество. [...]

Ако еврейската народност си спомни своята висока символична съдба, ако останалото човечество се почувства олицетворено от еврейския народ и ако хората по света насочат вниманието си към общочовешкото и престанат да мислят за себе си с национални и расови категории, кармата на човечеството би се изменила коренно и от сегашната карма на възмездие би се превърнала във възнаграждаща карма на бъдещето.

Ако разгледаме този въпрос с достатъчна ретроспективна широта (обърнати исторически назад, а мислено с надежда напред) стигаме до извода, че той няма да бъде решен ако самите евреи не му отделят дължимото внимание, а те все още никога честно и безпристрастно (като народност) не са заставали пред него и не са се запитвали защо всички народи - от времената на египтяните та до наши дни - не са-ги обичали и искали? Логично е да има някаква причина за това, присъща на самия народ, щом поведенческата реакция на всичките им съседи е толкова еднаква и трайна. Еврейският подход за преодоляване на този жесток проблем досега се е изчерпвал с молбата, жалбата, оплакването и безнадеждния песимизъм. Те са изисквали от езическите нации да поправят това положение и много от тях са се опитвали да го направят, но и досега самите евреи не са се обърнали с лице към проблема и не са признали, че трябва да извървят своята част от пътя за смекчаване на възмездие по Закона за Причината и Следствието; докато не направят усилие да си дадат

сметка какво в тях като народност определя древната им жестока участ, този световен проблем ще си остане същият, какъвто е бил от нощта на времената. Безспорен е и фактът, че тази нация е дала на света велики, добри, справедливи и духовни хора. Обобщението никога не е пълно и точно изражение на истината. Но като разглеждаме еврейския проблем във времето и пространството, през призмата на историята и на нашето съвремие, казаното от мен би трябвало да привлече вниманието на евреите.

Горното изложение по никакъв начин не оневинява онези, които така гнусно са се гаврили с евреите. Вие [американците - бел. ред.] имате поговорка, че „двама негри не правят един бял“. Поведението на нациите по отношение на евреите, изразено в кулминацията от жестокости през втората четвърт на двадесети век, няма никакво оправдание. Законът отново ще се задейства с неизбежна обратна сила. Вярно е, че много от нещастията на евреите са предопределени от тяхната минала история, от следвания принцип за обособеност и неасимилиране и от акцента върху материалните ценности, но независимо от всичко, тези, които им навличат лошата съдба, сами задействат силата на кармичното възмездие; положението е приело днес форма на порочен кръг от грешки и злодейства, възмездия и отмъщения, и е крайно време големите нации да обсъдят този проблем и да предприемат съвместни усилия, за да се сложи край на погрешното отношение *и от двете страни*. Всяка лоша карма се неутрализира при наличието на добра воля, при стремеж към сътрудничество, при честно поемане на отговорност и умело регулиране на съвместната дейност за доброто на човечеството като цяло, а не в изгода на отделната нация, народ или раса. Еврейският проблем няма да бъде решен със завземането на Палестина, нито с жалби, ултиматуми или финансови манипулации. Това ще бъде само ново продължение на древните погрешни, материални и собственически тенденции. Този проблем ще бъде решен само при готовност от страна на евреите да се приспособят към цивилизацията, културата и стандарта на нацията, с която по рождение и възпитание са тясно свързани и в която им предстои да се вляят. Това ще се осъществи чрез отказ от национална гордост, от концепцията за богоизбраност и от редица догми и обичаи, които всъщност са остарели и създават постоянно напрежение в матрицата на еврейския характер; това ще се осъществи, когато егоизмът и деловите отношения с ярко изразена склонност към машинации отстъпят място на по-безкористни и честни форми на дейност.

Евреите, благодарение на своя лъч и степен на развитие, са подчертано творчески и артистични личности. Независимо от този факт, те не бива да се стремят (както досега) да доминират във всички области и (изземвайки възможностите от ръцете на другите) да подобряват своето положение за сметка на останалите. Изходът от сегашната ситуация ще бъде намерен едва когато те забравят, че са евреи и се превърнат в най-дълбокото си съзнание в италианци, американци, англичани, германци или поляци. Еврейският проблем ще се реши чрез смесените бракове. Това означава отстъпки и компромис от страна на ортодоксалните евреи - не отстъпка заради изгодата, а отстъпка по убеждение.

Искам да отбележа и това, че както книгите *Кавала* и *Талмуд* са вторично изражение на езотеричния подход към истината и са материалистични по своята техника (доколкото предполагат голяма магическа работа за свързване на един аспект на материята с различен аспект на субстанцията), така и *Стария Завет* е вторично писание и духовно не може да се сравнява с *Бхагават Гита*, с древните писания на Изтока и с *Новия Завет*. Неговият акцент е материален, а смисълът му е да внедри в съзнанието на хората един чисто материалистичен Йехова. Основната идея на Стария Завет е да разкрие височайшето изражение на божествената мъдрост в *първата слънчева система*; тази система е възплъщение на творческата дейност на третия божествен аспект - този на активния интелект, който се проявява чрез материята. В *нашата втора слънчева система* сътвореният свят е предназначен да бъде проява на втория аспект на божията любов. Това евреите никога не осъзнаха, защото любовта в Стария Завет е обособяващата, собственическа любов на Йехова към определена единица от четвъртото (човешкото) царство. Свети Павел е обобщил

правилния подход, който трябва да бъде възприет от човечеството, с думите: „Вече няма нито юдеи, нито езичници“. Днес лошата карма изисква от евреите да се откажат от изолацията, от подчертания стремеж към материални блага, от идеите за национална изключителност, които ги тласкат към паразитни тенденции в рамките на другите нации, и да развият чувството за всеобща любов, вместо да понасят нещастията на обособеността.

А какво трябва да бъде отношението на „езичниците“? Абсолютно е необходимо нациите да извървят повече от половината път, за да посрещнат евреите, когато те узреят за една бавна и постепенна промяна на тяхната националистична ортодоксалност. Езическите народи трябва да се освободят от страха, ненавистта и издигането на бариери пред сътрудничеството. Растящият антисемитизъм в света е непростим в очите на Бога и човека. Тук нямам предвид отвратителните зверства, извършени в хитлеристка Германия; техните корени са в атлантическия период от историята на двата народа, която аз не бих искал да обсъждам, защото не мога да ви предложа доказателства. Сега говоря само за историята от последните 2000 години и за типичното поведение на езическите народи от целия свят. Всички хора трябва да направят усилие за приемане и асимилиране на евреите чрез встъпване в смесени бракове и чрез отказ от старото мислене и традиционно лошото отношение към тях. Всички народи трябва да приемат за обида към своята национална цялост, ако в рамките на тяхната държава се появи старото противопоставяне на юдеи и езичници. *Вече няма юдеи, нито езичници; съществува само Човечеството.*

Последната война (1914 - 1945) може да бъде разглеждана като логичен завършек на древната вражда между юдеите и езичниците; сега и двете групи имат възможност да положат началото на нов, по-щастлив живот и истинско сътрудничество. Проще сът на взаимно асимилиране ще бъде труден и дълъг, защото сегашните дадености са с толкова древен произход, че навикът в мисленето, конфликтното отношение и обособителните обичаи са дълбоко вкоренени и трудни за преодоляване. Очакваните промени могат да станат реалност само ако добрата воля насочи ведно устното слово, писмените изяви и фактическия начин на живот. Испор хията не вижда разликата. Нейният Глава, макар че сега не се намира в еврейско тяло, въплъти най-високата духовна цел на човечеството именно в проводник с еврейска идентичност. Йерархията и сега изпраща някои свои ученици в еврейски тела, за да работят за промяна на положението. В наши дни има и такива евреи, които не се възприемат изключително в категориите на еврейското самосъзнание; те не поставят еврейския проблем над всичко останало, а се стараят да ликвидират разрыва и да обединят всички хора в единно човечество.

Отново повтарям, че Учителите на Мъдростта не виждат нито юдея, нито езичника; за Тях съществуват само душите и синовете Божи.

Моята трактовка на Кармата като постоянен и решаващ фактор за здравето или болестта дава повод за критика, защото аз се впускам в твърде широки обобщения, без да давам специфичен и подробен анализ на конкретните болести, особено на големите и основните, които не са овладени и продължават да вземат многобройни жертви. Тази част от изложението обаче няма за цел да разглежда болестните симптоми и да предлага конкретни техники за тяхното лечение. Чувствам, че вече трябва да отговоря на зреещия у читателя критицизъм, за да можете да продължите своето обучение без недоразумения. Поводът е удобен за ориентиране в този спорен въпрос. Кармата по необходимост е общ, а не специфичен предмет; в окултен смисъл тя не е осъзната от широката публика и трябва да се разглежда в най-широк аспект дотогава, докато Законът за Причината и Следствието не бъде признат за главен определящ фактор на човешкото съзнание в глобален и индивидуален аспект. Читателската публика все още няма ясна представа за окултната дълбочина, обхвата и неумолимостта на този Закон.

Безсмислено е да описвам всички болестни симптоми и факти, толкова добре установени от ортодоксалната медицинска наука. Тук целта е да се очертаят дълбоките първопричини за

различните заболявания, а преминаването към окултните методи на лечение може да стане само когато подобно лечение е разрешено от Закона на Кармата и лечителят е достатъчно подготвен, за да работи по този начин. Постарах се да ви обясня, че фундаменталната болестотворна причина е свързана с енергията, с нейния излишък или дефицит при преминаването ѝ през центровете. Това са двата основни фактора, от които зависи появата на повечето здравни проблеми. Тези от вас, които искат да изучат болестта и методите за нейното лечение, трябва да приемат този принцип за основа на своя подход. Споменах, че медицината на бъдещето ще се гради върху този изначален, основополагащ факт. Не отричам фактологичната ценност на медицинските открития, но се опитвам да развия тази тема по-нататък; не омаловажавам мъдрите прозрения на съвременната медицина и не съм от тези, които презрително отказват да признаят нейните постижения. Подчертавал съм това и по-рано. Тук искам да подсказва посоката на бъдещите медицински изследвания, които ще трябва да търсят корените на проблемите в сферата на жизнеността, която ние разглеждаме като функция на етерното тяло. Сега ще дам една практическа формулировка, която може да се разглежда като следващо правило в нашия трактат:

ШЕСТО ПРАВИЛО на лечителя:

Внимателната диагноза на болестта, основана върху сигурни външни симптоми, ще се опрости до такава степен, че след определянето на поразения орган, върху най-близкия до него център в етерното тяло ще бъде въздействано с методите на окултното лечение, без да се пренебрегва и обикновената медицинска или хирургична помощ.

Именно тук фанатичният лечител или привърженик на култа прави своята основна грешка. Традиционният медицински подход с неговото физическо обследване, с правилните си или неправилни диагнози ще се запази до онзи момент, в който лекарите и хирурзите овладеят способността за ясновиждане, интуитивно възприятие и духовно прозрение и усвоят техниките за управление на енергиите, въздействащи върху пациента. Към това след време ще се прибави правилното астрологично тълкуване и бързото определяне на лъчевите типове, което ще посочи най-подходящите техники на лечение, съобразени с лъча, който обуславя жизнената проява на пациента и достигнатата от него еволюционна точка.

Опитите ми да положа основите на този нов медицински подход срещат големи затруднения. Основната пречка са идеалистичните позиции на пионерите в новите области на природолечението, различните богословски школи и др. Всичко, което сега мога да направя (ако пожелаете да се възползвате от него), е да изложа някои тезисни положения, от които ще се ръководят медиците на бъдещето. В преходния период между старата и новата епоха хората ще се лутат в мъгла от спекулации; ще се разгори голям конфликт между школите на ортодоксите и тези на новаторите и „благородният среден път“ на Буда временно ще бъде забравен.

Днес в медицинската наука се е създала същата ситуация, както и при религията. Старият подход намира разбиране сред масите и често успешно се използва като превантивно средство, при поставяне на диагноза и за облекчаване на тежки състояния. По същия начин старите религиозни клишета доста успешно регулират живота на немислещите маси, като ясно поддържат в съзнанието на средния човек някои неоспорими духовни факти. Както при ръководството и грижата за духовната природа на човешките маси, така и при ръководството и грижата за физическия проводник, свещениците и докторите могат да бъдат разделени на две основни групи - на такива, които се придържат към старите изпитани техники и са толкова фун-дамсенталистски настроени, че отказват да изследват всичко ново и недоказано, и на други, които са толкова идсалистични и фанатични, че безогледно се втурват напред и навлизат в света на спекулативния експеримент, който може да даде, а може и да не даде ключа към медицината на бъдещето, но затова пък със сигурност превръща пациентите им в това, което вие наричате „опитни зайчета“.

Най-сигурната и най-малко спекулативна област в медицинската практика е *хирургичната*

помощ; тя се основава на сигурни знания по анатомия, нейната диагноза и изисквания могат да бъдат разумно проверени, а тя самата (когато с в ръцете на опитен и достоен за уважение хирург) често води до оздравяване и реално удължаване на живота. Дори и в тази област обаче се знае твърде малко за резултатите от операцията, особено ако тя е засегнала етерното тяло и (следователно) системата от надиси, или етерни съставлящи на нервите. Като пример може да се посочи отстраняването на някой орган. В такива случаи е задължително да се имат предвид определени резултати и трудности в регулирането на финия механизъм на пациента. Областта на тялото, която е била подложена на хирургично лечение, и особено най-тясно свързаният с нея център, неизбежно ще бъдат поразени, защото циркулиращият енергиен поток, който изтича от центъра, ще бъде изкуствено „скъсен“. Енергията, която дотогава е преминавала през областта на хирургичната намеса, трябва да си проправи нов път до органите на тялото, като се придвижи по мрежата от надиси, които лежат в основата на нервната система и я снабдяват с необходимата енергия. След като старите енергийни канали бъдат отстранени в резултат на голяма или малка хирургична интервенция, трябва да се оформят нови канали или силови линии през „осакатената“ област, което налага основна пренастройка в жизнения механизъм на пациента. За тези неща на практика не се знае нищо; по тях няма дори предварителни изследвания.

Новата медицина не може да бъде интелектуално защитена и поставена на научни основи, докато етерното тяло, разбирано като *механизъм за снабдяване с енергия и като жизнен аспект на външната форма*, не бъде признато за *научен факт*. След това вниманието на медиците ще трябва да се премести от външните, осезаеми и физически следствия, върху вътрешните причини, скрити в центровете и свързаните с тях сфери на активност.

Нека накратко припомним някои езотерични факти от общата тема за скритите корени на заболяванията, а именно:

1. Че непосредствената причина за болестите трябва да се търси в индивидуалното етерно тяло, ако усложнението е чисто локално, или в етерното тяло на планетата (в частност в етерното тяло на четвъртото природно царство), ако става дума за епидемии, войни или други събития, в които са въввлечени големи маси хора.
2. Че ортодоксалната медицина все още не е приела факта за съществуването на етерното тяло, макар че вече има някои тенденции към подчертаване на *жизнеността*, виталните качества на храната и употребата на витамини за увеличаване на жизнеспособността. Това е първият признак за нереализираната необходимост от укрепване на виталното тяло.
3. Че състоянието на етерното тяло предразполага субекта към болести или го предпазва от тях, като повишава съпротивителните му сили срещу натиска на отрицателните и епидемични фактори или намалява имунната му устойчивост поради вродена етерна слабост.
4. Че етерното тяло е механизъм на виталния, праничен живот и е субстанцията, „субстояща“ в основата на познатата ни външна нервна система, която храни и привежда в действие всички части на физическия организъм. Взаимовръзката между центровете, надисите и цялата нервна система ще бъде основно поле за изследвания от страна на новата медицинска наука.
5. Че в природата има две основни болестотворни причини: *Първата* се състои в прекалената или недостатъчната стимулация и активност на различните енергийни центрове в тялото. Ако енергийните потоци съответстват на изискванията на физическото тяло в дадения етап от неговото развитие, вероятността от поява на заболявания е много малка.

Втората се проявява като кармично следствие от трите планетни болести: рак, туберкулоза и сифилис. След време медицината ще осъзнае, че всяка отделна болест (независимо дали е възникнала в резултат от нещастен случай или война) е следствие на тези три основни тенденции в човешкото тяло. Това е основополагащо, принципно важно твърдение.

6. Че етерното тяло е фокусна точка за всички енергии на вътрешните тела и затова предаваната енергия не е чисто витална или просто планетарно-пранична, а качествено се променя под въздействието на силите, които идват от нивото на астралния (емоционалния) апарат, от ума или от душата. Тези „модифициращи сили“ формират кармата на индивида и в крайна сметка имат решаващо значение за неговото здравно състояние. Те сочат точката на развитие и областите на контрол в индивида и, следователно, състоянието на неговата карма. Това пренася цялото внимание в областта на психологията и фокусира проблема върху кармичните дадености и лъчевите типове на пациентите.

7. Че тези определящи фактори правят от етерното тяло онова, което то представлява във всяко отделно въплъщение; самите те обаче са резултат от активност, зародена и осъществена в предишни въплъщения, която фактически е дълбоко скритият първоизточник на кармичните дългове и свободи на пациента.

8. Че основните енергии, които протичат през етерното тяло и определят физическото, са два типа: енергия от лъча на душата и енергия от лъча на личността; те са допълнени от трите по-малки сили (или лъча) на менталната природа, на астралното тяло и на физическия проводник. Така в етерното тяло присъстват пет енергии, с които лекарят на бъдещето ще трябва да се съобразява.

9. Че поставянето на диагноза, изградена върху признаването на тези субективни фактори, съвсем не е толкова сложна и заплетена работа, както изглежда сега в очите на тези, които изучават съвременните окултни теории. Медиците на Новия Век ще знаят достатъчно за това, как да съпоставят различните лъчеви сили и съответните им центрове, откъдето ще могат да установят какъв тип сила е отговорен за състоянието (добро или лошо) на всяка разглеждана част от тялото. След време, когато се натрупат достатъчно изследвания и разработки, медицината ще се опира на факта за реалното съществуване на виталното тяло и на образуващите го енергии. Тогава ще стане ясно, че това знание е по-малко заплетено от днешната медицинска наука, която е толкова усложнена, че наложи появата на тясно профилирани специалисти. Средният лекар с общ профил вече не е в състояние да отчете многото подробности, станали известни за физическото тяло, за неговите системи и органи и за тяхната взаимозависимост в рамките на цялостния човешки организъм. Хирургията и занапред ще остане ориентирана предимно към анатомията на човешкото физическо тяло, но медицината (като цяло) не след дълго ще пренесе своето внимание върху етерното тяло с циркулационните му енергийни системи и тяхната взаимовръзка, както и върху потоците от енергия, които протичат във и между седемте центъра и оттам към областите на тяхното специфично влияние. Това ще означава огромна крачка към едно по-мъдро и конструктивно разбиране на проблема; то ще опрости основите и ще доведе до по-правилни методи за лечение, особено с развитието на ясновидството и признаването му от науката като разширена форма на нормалното чувствознание.

10. Че когато истинската астрология заеме полагаемото ѝ се място и се развие като уважавана наука, картите на душата и на личността ще могат да бъдат сравнени една с друга; след това етерното тяло ще може да се коригира на основата на правилни астрологични изводи и лекарят ще има много по-здрава почва под краката си. Астрологията на миналото е третирила живота на личността, а астрологията на бъдещето ще показва целите на душата и изцяло ще революционизира медицината. Самата астрологична наука обаче трябва да бъде спасена от ръцете на тези, които се интересуват само от нейната прогностична функция, т. е. от ръцете на хилядите лаици, които губят в наши дни маса време за „съставяне“ на хороскопи (опитвайки се да тълкуват своите най-често погрешни изводи), и да бъде доверена на обучени математици и на тези, които са отделили толкова време за научно астрологично обучение, колкото днес се изисква за подготовката на квалифициран лекар, химик или биолог.

11. И накрая, че тези астрологични открития ще бъдат свързани не само с картите на

личността и на душата, но ще навлязат и в областта на медицината, особено във връзка с етерното тяло. Ако сега медицинско ориентираните астрологични изследвания са свързани с физическото тяло и неговите проблеми, в бъдеще те ще бъдат фокусирани върху състоянието на етерния проводник. Такова е новото и неизбежно развитие на астрологичното търсене.

Другата трудност, с която се сблъсквам в опита си да ви опиша медицината на бъдещето, произтича от обстоятелството, че аз разсъждавам с категориите на циклите, а вие изхождате от позицията на няколкото бързо отлитащи десетилетия. В този трактат се опитвам да обознача ориентирите за развитие на медицинската наука през **следващите 200 години**. Целта на сегашния медицински подход е да лекува човека тук и сега; това е естествена реакция и прогресивните мислители се опитват да я усвоят и приложат с помощта на т. нар. езотерични и ментални методи за лечение. Малко се знае обаче за състава на виталното тяло и в тази област на практика няма сериозни изследвания. Съвременната медицина всъщност е с много древни корени. Тя е трупала опит и се е развивала в продължение на векове, докато се появят учудващо ефективните съвременни средства, високото лекарско майсторство, научните открития, модерните техники, успешните методи за лечение и грижи. Това често се забравя от привържениците на новите неизпитани школи, които акцентират вниманието върху невъзможността да се лекува поради погрешността на официалните методи и предвид кармичните ограничения. Успехът на съвременната медицина обаче е впечатляващ - милиони хора остават живи и дори се излекуват, докато по-рано при същите заболявания те по правило биха умрели. Голямата ефективност при лечението на физическия механизъм има и странични ефекти; те предизвикват редица световни проблеми, един от които е свързан с пренаселеността, създаваща условия за стаден начин на живот и за големи икономически трудности. „Неестественото“ запазване на живота е причина за много страдания и е плодородна почва за зараждането на войни и на други бедствия, доколкото е насочено срещу кармичния замисъл на планетарния Логос.

Тук нямам възможност да се спирам на този сериозен и мно-гоаспектен проблем, мога само да го посоча. Той ще се реши, когато изчезне страхът от смъртта и човечеството разбере значението на времето и циклите; когато станат възможни истинските астрологични открития и човекът ще знае точно своя час за напускане на този външен план, ще овладее техниките за „отдръпване“ и методите за *съзнателно* освобождаване от затвора на тялото. Като начало ще бъдат необходими многобройни изследвания, но самият факт, че проблемът се признава и предизвиква съответен размисъл и изследвания, свидетелства за приближаването на времето (кармич-но и от гледна точка на човешката еволюция), когато ще започне изучаването на етерното тяло, на обуславящите го лъчи, които управляват неговото проявление *в пространството*, - и на астрологията, която управлява неговото проявление *във времето*.

Днешният свят е пълен с групи, които се възмущават от ортодоксалната медицина, при това съвсем неоснователно, защото във фанатичната си преданост към избрания от тях подход за лечение те игнорират положителните аспекти, натрупани от съвременната медицинска наука. Така те фактически се опитват да изхвърлят зад борда един многовековен принос към знанието за човека, за неговия организъм и физиологични взаимовръзки, за грижите, които той изисква, и начините на лечение и профилактика; те не желаят да се възползват от натрупаната през вековете мъдрост, а предпочитат да се впуснат в плаване из океана на експериментите, изпълнени с метежен дух и предразсъдъци, но напълно неподготвени за тази трудна задача.

Различните природолечители, привържениците на лечението с електричество, светлина и цветове, разните диетолози с непогрешими рецепти срещу всякакви болести, многобройните последователи на диагностиката по метода на Абрамс, много от защитниците на мануалното лечение, както и различните лечителски системи, които открито са скъсали с медицинската наука, но шумно претендират, че притежават универсални лечителски възможности - всички те сочат нови и многообещаващи пътища. Много от тях обаче са крайно експериментални по

природа и са толкова фанатични в убежденията си, колкото са негативни спрямо всички признати методи за лечение (освен техния собствен); те толкова остро опонират на всички досегашни открития и отказват сътрудничество с ортодоксалната медицина, че в много от случаите се превръщат в реална опасност за своите пациенти. Вината за това е изцяло в техния погрешен подход, в несъмненото им невежество по отношение на човешката анатомия и физиология и в нападките срещу съществуващите (и надеждно проверени) медицински практики. Тяхната безусловна вяра в непогрешимостта на експериментално-емпиричните техники от своя страна ги конфронтира със закостенелите ортодоксални медици и фундаменталистски настроените изследователи, които пък никога не излизат от кръга на академичната медицина. Все пак сред представителите на официалната медицина има много просветлени хора, които са готови за сътрудничество ако тези малки, но шумни култове се откажат от своята изключителност и пожелаят да си сътрудничат, като възприемат това, което божественият човешки познавателен инстинкт е постигнал през вековете по отношение лечението на човешкото тяло. Медицината на бъдещето ще може да се развива само благодарение на съвместната работа между новите експериментални школи и по-старите и изпитани лечителски методи. Ценността на тези многобройни групи е в това, че те очертават новите тенденции, които ще обогатят медицината на бъдещето и по-добре ще я приспособят към човешките нужди. Засега те все още са твърде експериментални, за да заслужат доверие, и се нуждаят от по-сериозно научно доказване. Това са пионерски групи, способни да допринесат реална полза, но при условие, че престанат да отричат миналото и направят компромис в настоящия момент. Академичната медицина е резултат от богодадената способност на човешкия ум; това е доказано и изпитано божествено изражение и най-благодетелната сила в света, независимо от човешката слабост, комерсиалната експлоатация и многото грешки. Същото се отнася и за религията. Тези две велики науки трябва да смекчат своите реакционни и фундаменталистски позиции и с открит ум да стъпят върху новите пътища, които извеждат съответно към божествеността и към физическото благополучие.

Както споменах, основната цел на тази първа глава от трактата е да очертае фините първопричини за болестите и лошото здраве, все още непризнати от ортодоксалната медицина, която работи главно с техните видими следствия и с начина, по който те се проявяват във физическото тяло. Затова тук не разглеждам болестна симптоматика и конкретни лечебни техники, а полагам основите на един нов подход към здравето или болно физическо тяло, който има за изходна точка изследването на зависимостта между етерното и физическото тяло. Така ще бъдат натрупани ценни знания за енергията, за нейните фокусни точки и за разпределението ѝ из етерното тяло, т. е. данни, които могат да бъдат сравнени с вече овладените точни физически знания, а те са доказан факт.

Начинът, по който сега се интерпретира проблемът за наследствените болести, свидетелства за неправилно разбиране на кармичните задължения и тенденции в живота на човека. Грешката се корени в убеждението, че тези тенденции са скрити в зародиша на живота и на субстанцията, които се съединяват в момента на зачатия, и че (следователно) бащата и майката са отговорни за предаването им на детето. Това не е така. Въплътяващият се субект - от гледна точка на душата - определено и съзнателно е избрал своите родители заради онова, което те ще вложат във *физическата* структура, която той временно ще обитава. Затова неговото витално тяло има такава природа, която предразполага към определен вид инфекции или заболявания, а физическото му тяло има такива свойства, че пътят на най-малкото съпротивление допуска появата на това, което отговаря на свойствата на виталното тяло. Въплътяващата се душа формира чрез творческа работа в своя витален проводник онази конкретна структура, в която избраните родители привнасят своята тенденция.

Затова човек е податлив към определен вид заболявания, които са точно определени от неговата карма.

На езотеристите е добре известно, че физическото тяло е само автомат, който откликва и се

задейства от по-финото енергийно тяло, което точно изразява достигнатата от човека степен на развитие. Тази еволюционна точка може да се характеризира с контрол от страна на личността (чрез едно или друго нейно тяло), или с контрол от страна на душата. След като медицината приеме тези факти, тя ще направи голяма крачка напред. Езотеристите с готовност признават, че физическото тяло автоматично откликва на емоционалните, менталните или душевните въздействия; те обаче припомнят и обстоятелството, че етерното тяло с толкова тясно свързано с физическото, че е практически невъзможно (ако се мисли съзнателно и логично) да се отдели едното от другото. Отново трябва да подчертая, че това ще остане недоказана хипотеза дотогава, докато науката за етерната енергия и развитието на ясновиждането не докажат правотата на моите думи.

Изучавайки нервната система и въздействието на мисълта върху физическото тяло, медицинската наука бързо се движи в правилната посока. Когато тя признае, че „енергията следва мисълта“ и започне да експериментира с концепциите за мислените потоци (както те неправилно се наричат), насочени към определени области: ла етерното тяло - там, където езотеристите поставят енергийните точки, или центрове - много неща ще бъдат открити. Християнската наука има принципно правилно разбиране за ума като за постоянно съществуващ фактор, но преекспонирането на тази идея, идеалистичната представа за човешката природа и убедеността, че човекът е в състояние сега и веднага да се демонстрира като напълно проявен Божи син, както и нейната противоречива позиция при използване енергията на ума за физически нужди - всичко това влиза в противоречие с основните й постулати. Така Човекът попада в постоянна заблуда. Ако Християнската наука бе изпълнила първоначалния замисъл на групата посветени, които са искали чрез нея да пробудят човечеството, ако тя правилно беше развила идеята, че енергията следва мисълта, медицината би получила огромна помощ.

Изявата на Християнската наука е била както твърде извисена, така и жестоко принижена, с което е била пропусната голяма възможност; от гледна точка на Йерархията тя не е постигнала своята цел и сегашната й полезност е поставена под съмнение.

Отделни лечители и лечителски групи все още действат в неблагоприятни условия, но скоро те ще могат да започнат двойствена по своята природа работа:

1. В едни случаи те могат чрез силата на насочената мисъл да вливат енергия в центъра, който е определящ фактор в поразената област на физическото тяло. Ако например пациентът страда от язва на стомаха, стимулирането на центъра на слънчевия сплит може да доведе до излекуване при условие, че извършената работа е *чисто ментална*, а очакваните резултати са *чисто физически*. В противен случай се задейства емоционалната природа и болестта реално се изостря.

2. В други случаи те могат да стимулират центъра, разположен над този, който контролира заболялата област, и така чрез активизиране на горния център да понижат функцията на долния. Ако например има заболяване, свързано с органите за възпроизводство (в частност при болести на простатата), трябва да се обърне внимание на гърления център, който би могъл да отклони и приеме енергията от низшия творчески аспект. С тази „техника на изтегляне на огъня“ могат да се балансират и лекуват различни форми на превъзбуда и възпаление.

Тези два начина за мислен контрол и използване на енергията формират окултната база за двата фундаментални метода, използвани за пренасочване на енергията към и от поразените области. В едни случаи те интензифицират съответния център, който на свой ред оказва влияние върху болното място; а в други намаляват притока на силите и така отслабват въздействието на болестта. Много неща трябва да се знаят за влиянието на тези две противоположни базови техники, преди лечителят *да се осмели* да лекува. В противен случай той може да усилва болестните прояви и дори да убие пациента.

Искам отново да ви напомня, че независимо кой от двата метода се използва, фината езотерична помощ трябва задължително да бъде съпроводена от сериозно ортодоксално медицинско лечение. Оптимални резултати се постигат само при мъдро съчетаване на двата подхода в рамките на активно сътрудничество между професионалния лекар и окултния лечител.

Затова тези, които се канят да лекуват, трябва да се научат да разпознават две неща: природата на болестта, диагностицирана от добър лекар, както и кой точно център контролира поразената област. Най-безопасният път за средния лечител или за лечителската група е да влияе върху центъра, който контролира болното място, но да го прави в тясно сътрудничество с квалифициран лекар. Посветените, по време на своята лечителска дейност, работят с висшето съответствие на контролиращия център в астралния или мен-талния план. Това е *невъзможно и недопустимо* за обикновената лечителска група. Колкото по-висши са разглежданите и задействани центрове, толкова по-значими са резултатите и следователно с толкова по-голямо внимание и знание трябва да се работи.

Целият процес се състои в стимулиране на съответните центрове към активност или в отнемане на енергия от тях; в активизиране на по-горен център, което намалява функциите на този, който управлява поразената област и орган, или в уравновесяване на енергиите, които протичат между двата центъра, така че да се постигне равномерно взаимодействие. Колкото повече неопитът изучава предмета на лечителството, толкова по-сложен ще му се струва той, докато не започне накрая да работи в сътрудничество с лекар, който притежава вътрешно зрение и е способен да вижда центрове, или с пациенти, които познават своята собствена съдба и могат да сътрудничат на групата, която притежава необходимото окултно знание, може да разпознае лъча на пациента и има поне минимална представа за природата на неговите предразположености или „непредразположености“, узнати от рождената му карта.

Предвид всичко това всеки начинаещ лечител трябва честно да си даде сметка дали е в състояние да извърши определена лечителска дейност, която да се окаже ефективна, квалифицирана и допустима. Рискът от предизвикване на превъзбуда или на изкуствено потискане изглежда прекалено голям; знанието на лечителя по принцип е съвсем недостатъчно, за да си позволява експерименти, а кар-мата на пациента все още е тайна за средния лечител.

Към това бих искал да добавя, че всяка работа от пионерски и експериментален характер винаги носи известен риск. В науката е имало много нещастни случаи, особено в зората на съвременната хирургия и медицина, но те никога не са обезкуражавали искрения и прогресивен изследовател и не са задържали ръста на познанието. В наши дни, когато се правят първите крачки в областта на окултното лечителство, трябва да се покаже същото мъжество и да се поеме същият риск. Гаранцията (от правова и човешка гледна точка) ще бъде тази, че по време на работата на окултния лечител, пациентът ще се намира под наблюдението на достоен, заслужаващ доверие лекар, който ще провежда необходимата диагностика и медицински грижи.

Така работата на лечителя или на лечителската група ще се провежда като допълнение към ортодоксалното медицинско лечение; резултатите ще бъдат внимателно следени и фиксирани от двете страни. Всяка група, която се е сформирала с такива цели, трябва да се придържа към определена политика; тук ще изложа няколко принципа, които са твърде съществени за успеха в сегашния преходен период:

1. Пациентът, на когото предстои лечение (или помощ, ако изцелението е невъзможно), трябва да се намира под контрола на добър и уважаван лекар или поне да се консултира с такъв.

2. Лечителската група трябва добре да познава природата на болестта, определена чрез внимателно, ортодоксално медицинско диагностициране.

3. Възрастта на пациента (рождената му дата) и определена информация за жизнената му среда също трябва да се знаят, за да се определи фокусът на неговите интереси и да се изгради около него съответното магнетично поле, което ще привлече мислено насочената енергия на групата.

4. Лечителят или групата лечители трябва да познават анатомията и физиологията на тялото, както и разположението и природата на центровете, които контролират различните области. Необходимо е диаграмите, съдържащи тази информация, да бъдат добре изучени.

5. Лечителите от групата трябва да имат развито въображение, сила за визуализиране и способност за изпращане на енергийни потоци към онези области от тялото на пациента, където се е загнездила болестта.

6. Лечителят или групата лечители трябва да помнят, че не работят само с ментална енергия. Те *самите*:

а) създават мисъл за пренасяне на лечителната сила;

б) така концентрираният фокус на внимание става насочващ проводник за лечителната сила, или праната;

в) праната по своята природа не е нито ментална, нито астрална; това е чистата планетна субстанция (или онази жива същност), която формира виталното тяло на планетата;

г) лечителят или групата лечители събират колкото с възможно повече от тази субстанция и със силата на своята обединена мисъл я насочват към и през съответния център. Не трябва да се забравя, че *лечителната работа е циркулационна по своя характер*. Насочената чрез мисълта пранична енергия не се адресира само към центъра и не се натрупва там. Тя *преминава през него*, насочена преди всичко към поразения орган или към областта на неразположението, след което се разсейва по цялото тяло. Това напомня на промивка с обилна струя свежа вода, която има очистващ и стимулиращ ефект. В началните етапи от тази експериментална работа могат да се дадат само няколко прости правила. Постигнатите резултати ще помагат за натрупването на опит и лечителската група постепенно ще се учи *как да работи, кога да сменя своите методи и на какво да обръща внимание*.

Полезно е още от самото начало на работата да се водят подробни записки. Пациентът също може да даде своя принос в това отношение. Трябва да се отбелязват важните дати, страничните явления, промените към подобряване или влошаване на състоянието, както и цялата възможна информация за общото състояние на пациента. Затова препоръчвам в началния етап от лечителската практика да се лекуват само хора, които са добре познати на членовете на групата, поставени са под контрола на дипломирани лекари или имат добрата воля да дават най-пълна (субективна) информация за хода на лечението.

Хората, които страдат от неизлечими заболявания или са толкова болни, че нямат надежда да останат сред живите, **не** трябва да бъдат подлагани на групово лечение, освен за *подобряване* на умствената им нагласа. Никой неофит не знае достатъчно за кармата, за да избере уверено дали да работи за оздравяване на пациента или за естественото му движение към освобождаване чрез смъртта. Затова, ако състоянието на пациента се влоши по време на груповото лечение, той не трябва да бъде изоставян, а да му се помогне чрез различни техники да намери своя път към завършващото освобождение. Въпросите, свързани с кармата на смъртта, ще бъдат разгледани по-подробно във втората част [том II - бел. ред.] на този трактат.

Ако не забравяте, че работата, свързана с етерното тяло (като инструмент на жизнеността), е толкова непозната днес, колкото през 1200 г. е била непозната съвременната медицина, вие ще работите без разочарованията и необоснованите надежди, които днес пречат на неофита.

Признайте, че почти нищо не ви е известно за центровете, за енергийните области на тялото и за посоката на мисълта и осъзнайте, че се захващате с велик изследователски проект. Нищо не е направено за практическото свързване на медицината с науката за центровете, с изключение може би на психологичните и технически експерименти, посветени на връзката между центровете, нервната и ендокринната системи. Предлагам ви свършено нова област за изследвания и тези от вас, които сега навлизат в нея, може и да не дочакат резултатите от своята работа. Нетърпението и стремежът да помогнете често само ще ви пречат, а липсата на знания неизбежно ще води до грешки. Но продължавайте изследователската си работа; отстоявайте позициите си; водете подробни записки и пазете цялата документация. Добрите резултати няма да закъснеят.

1. Кармични дългове на индивида

Макар и без да разбираме същността ѝ, ние вече пътьом се докоснахме до тази наша първа точка, разглеждаща кармичните дългове на индивида, които произтичат от субективните проводници и от личността като цяло.

Когато обсъждахме психичните причини за болестите, възникващи в тънките проводници на трите свята или произтичащи от напрежението на устремения по Пътя ученик, ние всъщност стигаме до действието на кармата, или на онези вътрешни причини, които предопределят събитията, условията и обстоятелствата на по-нисшия физически план. Видяхме как вътрешните тела определят (чрез етерния проводник) външното проявление на човека и показахме, че болестта или здравето до голяма степен зависят от тях. Тези скрити фактори са непосредствената кармична причина за съществуването на нещата на физически план. Ако разширим съзнанието си и вземем под внимание предишните възплъщения - което неизбежно трябва да се направи - ще стигнем до извода, че състоянието на вътрешните тела, техните ограничения и възможности, недостатъците и ценните им качества, техните общи психични и психологични тенденции са наследени от предишните животи и следователно процесът на кар-мообразуването е отговорен за днешното ни земно състояние. Така ние просто връщаме малко по-назад причините за сегашната си съдба с риск да навлезем в една изключително сложна и неясна област, от която трудно можем да извлечем някаква полза. Проблемът за проследяването на кармичните влияния от предишните ни животи е *безкраен* и използвайки това прилагателно аз всъщност категорично изнасям цялата тази проблематика извън контролните рамки на крайния ум; тук се налага да работим с фактори, които почти не се поддават на рационален анализ.

За неразвения индивид и за прохождащото човечество карма-та е имала предимно групов характер. Човекът е бил просто член на групата, без да осъзнава последиците и отговорностите за извършването. По-късно, когато процесът на индивидуализация диференцира темперамента, характера и ценностната система на индивидите, кармата също става лична и конкретна и човек получава възможност да поражда повече причини и следствия. Като частично разгърната и интегрирана личност, човекът оставал въвлечен в груповия живот и кармичните взаимовръзки ставали все по-широки. По-късно личността се издига до нивото на съзнателен творец на своите причини и осъзнат участник в техните следствия. Вървейки по Пътя, човек е въвлечен в кармата на индивида или групата, с които е избрал да поддържа отношения предвид единството на духовната цел, и така още един фактор се добавя към предишните категории на кармична отговорност. Накрая кармата в трите свята се посреща, побеждава и отхвърля назад; в същото време кармата, породена чрез служене за доброто на света се добавя към тази, която индивидът вече е натрупал, и така той споделя кармичната отговорност на самата Йерархия. Отделните степени, разбирани като:

- елементарна групова карма на примитивния човек;
- индивидуална карма на осъзнатия, развиващ се човек;
- карма, свързана с ученичеството;

- и Йерархична карма,

трябва да се прибавят към *Кармата на Възмездие*то, с която ученикът вече е запознат; върху всичко това се надграждат националната и расовата карма, плюс кармата на възпитанието, която натрупват всички ученици, стремящи се да влязат в Ашрам за подготовка към посвещение.

Освен карма на *Възмездие*то, има и такава на *Въздаяние*то; това е често забравян вид карма, който хората по-добре ще опознаят в настъпващия световен цикъл. Днешното човечество е натрупало много тежка карма, но бъдещият процес на кармообразуване няма да предизвиква толкова ужасни следствия, както този от миналото. Понятието *карма* не е изцяло негативно, както често се смята. Това е оправдано само доколкото сега голяма част от кармата по необходимост с наказваща и огорчаваща вследствие от невежеството и ниската еволюционна степен на човечеството. Когато кармичното възмездие става безпощадно и страшно (както е в днешния ужасен световен опит), това е свидетелство, че човечеството е достигнало до точката, когато следствията могат да бъдат справедливо разпределени в големи мащаби. В случаите на невежество, съпътствано от безотговорност и пълна липса на мислене (когато за извършеното няма истинско чувство за вина), кармата предизвиква малко осъзнати страдания. Тя може да доведе до нещастни условия и плачевни обстоятелства, но у личността ще липсва способност да реагира на тези условия със съответната болка, т. е. ще с налице слаб ментален отклик за процесите на кармичното възмездие. Това трябва да се има предвид. Днес обаче арийската раса е толкова развита ментално, че кармата наистина е свирепа и ужасна и може да се прояви чрез световните условия. В същото време сегашното повсеместно бедствено положение с признак за широкото и успешно човешко разкриване и е най-обнадеждаващият и многообещаващ знак. В тази идея с скрит отговорът на въпроса защо благите, безгрешни и свети служители на расата понасят в този световен цикъл толкова голям дял от бремето на общото кармично зло.

Нашият трактат цели да даде само най-обща и принципна представа за кармата като източник на многото човешки беди, в това число и на болестите като едно от техните проявления. Тази тема с много обширна и прекалено сложна и многопланова по своите следствия. Всичко, което тук може да се направи, е да се затвърди разбирането, че миналите действия и реакции са определили още в предишните животи такъв кармичен ритъм, който днес увлича в своя ход всички аспекти на низшата природа, в това число и най-обикновените и посредствени следствия, в едно от които - това на болестта, се проявява великият Закон на Възмездие. Лечителите и различните метафизици трябва винаги внимателно да отчитат този факт.

2. Седем лъчеви причини за кармата

В тях се крият корените на всички човешки проблеми, вкл. на лошото здраве и болестта (индивидуална, национална и расова), като се започне от самото начало на сътворението. Кармата се проявява в изначалната субстанция и в енергийните потоци, които нахлуват във и през сътворения свят, включвайки трите низши свята, където работят *лунните питриси* и елементалните същности на всички форми. Тази изначална карма (ако мога така да я нарека) има важен принос за съществуването на болестта. В древните книги, до които Учителите имат достъп, се казва, че светът е създаден от субстанция, вече заредена с кармата на предишната слънчева система.

Затова е очевидно, че тези силови потоци, излъчвани от Повелителите на Седемте Лъча, са оцветени и „заразени“ с присъщите за тях самите ограничения; от наша гледна точка Те са Богове, но е действителност са формиращи се Богове, макар да са много по-близо до слънчевата божественост, отколкото и най-еволюираното човешко същество до планетната божественост. Те са онези „несъвършени Богове“, за които се говори в „*Тайната Доктрина*“, и са пла-нетарните Логоси на свещените и несвещените планети. Ако великите основополагащи Животи на планетите от нашата слънчева система са несъвършени,

следствията от това несъвършенство неизбежно ще засегнат Техните планетни създания и телата Им за проявление; това привнася рамкови кармични условия, над които човекът няма никакъв контрол, но в които той се движи и следователно е принуден да споделя. Тук нямам възможност да се задълбочавам в тази тематика. Всичко, което мога или ми е позволено да направя, е да ви дам седемте *строфи* [stanzas: строфи, тезиси, формулировки - бел. ред.] от една от най-древните книги на света, която символично описва седемте лъчеви причини за несъвършенствата в нашите планетни проявления. При възможност към тях би трябвало да прибавим и строфите, в които се излага значението на астрологичните дадености и ограничения, които влияят върху планетата и определят хороскопа на нашия планетарен Логос. Те обаче са изключително трудни за разбиране (поради голямата им сложност, многоаспектност и космическа мащабност) и могат да бъдат изучавани едва когато човечеството достигне онази степен на интуитивно възприятие, при която човек ще може „да обхваща причините и следствията като едно цяло и да вижда началото и края в един миг от времето и пространството“. С тези думи Учителя Серапис веднъж обобщи своята теза, опитвайки се да обясни на една група посветени ученици правилния подход към подобни широкообхватни тематика.

„**Книга за кармата**“ съдържа долуизброените строфи, които служат като въведение към тези от следващата точка, озаглавена „*Седем лъчеви причини за дисхармония и болести*“. Интуитивният кандидат ще схване определен смисъл, но той трябва винаги да помни, че всичко, което се стремя да направя, е да облека в слово (незадоволително и неадекватно) строфите, които разглеждат определящите фактори от естеството на онези велики Същности, Чиято жизнена сила (наричана от нас *енергия*) сътворява всичко съществуващо и оцветява и оформя всички проявления в различните светове; тя дава своя принос и при насищането с енергия на всяко отделно човешко същество. Всеки човек използва тази енергия според нуждите си, а те от своя страна са точен показател за степента на неговото развитие. В тази връзка ви предлагам няколко строфи от *раздел за Несъвършенствата*“ (част XIV):

„*Седемте несъвършенства се проявили и поразили субстанцията, от най-висшата до най-низшата сфера. После дошли седемте съвършенства и тогава двете заедно - това, което е цяло и здраво, и това, което е известно като отделно и частично - се срещнали върху плана на физическия живот* [етерния план - бел. А.А.Б.]

И там те се сблъскали, като въвлекли в конфликт всичко, което са и което притежават, всичко видимо и невидимо в тройния пръстен [трите низши свята - бел. А.А.Б.]

Седемте несъвършенства влезли в седемте човешки раси, всяко на своето място; те оцветили седемте точки вътре във всяка раса [седемте планетарни центъра, които пропускат несъвършена енергия - бел. А.А.Б.]

Седемте съвършенства се реели над всяка раса, над всеки човек от всяка раса и над всяка точка вътре във всеки човек.

Така конфликтът се разраствал от най-периферното до най-централното, от най-Великия до най-малките. Седем са несъвършенствата; седем са съвършените цялости; седем са и пътищата за прогонване тъмата на несъвършенството и за про-явяване на ясното необгарящо сияние, бялата електрична [фо-хатна - бел. ред.] светлина на съвършената цялост.”

Всичко, което можеш да разбереш от казаното, братко мой, е идеята за вечния конфликт, за седемте велики енергии, които се проявяват като двойствености и образуват в тялото (на планетата, на човека и на атома) област или кръг от своеобразно напрежение. То определя стремежа към еволюция и само става *причина* за проявление, докато *неговото следствие* кармично се проявява като крайно освобождение на съвършеното и доброто. Тези неща са сравнително трудни за разбиране. Трябва да се помни, че седемте несъвършенства са свързани със седмичната природа на Този, в Който живеем, движим се и съществуваме, и че

тези седем несъвършени енергии съдържат в себе си съвършената воля към добро, която във висша степен превъзхожда волята към зло.

Тези енергии протичат през седемте центъра на планетното тяло и са - по отношение на нас - седемте лъчеви енергии. Във връзка с волята за зло, която може да се прояви и се проявява като болест във всичките четири царства на природата, вече разбирате защо обучавам моите ученици по езотеризъм (за които съм отговорен) в непричиняване на вреда. Това е главният фактор, който спомага за компенсиране на кармата. Ще дам девети закон и така ще допълня групата закони, които (ако бъдат следвани) могат съществено да ви помогнат в лекуването на болестта и в опазването на доброто здраве.

ЗАКОН № IX

Съвършенството извиква несъвършенството на повърхността. Доброто винаги изпъжда злото от човешката форма във времето и пространството. Методът, използван от Съвършения и от Благия, е непричиняването на вреда. Това не е негативност, а съвършено равновесие, абсолютна гледна точка и божествено разбиране.

Забелязвате, че моето изложение пренася цялата тема за болестта в отдалечения свят на първопричините - сфера, в която поне засега човек не може да проникне. Именно затова отделих толкова време за разглеждане на болестотворните причини; повече от половината от онова, което имам да ви кажа, се намира в тази първа част на нашето изложение. Тя е почти завършена и скоро ще пристъпим към четвъртата глава, която мнозина ще сметнат за по-полезна и практическа част от това учение. Никога не съм имал намерение да разглеждам патологията на болестите или симптомите на многото видове нарушено здраве, които измъчват човешкия род. Опитвам се само да очертая субективните причини за повечето заболявания, които атакуват човешкото тяло. Това е единствено правилният подход. Прекаленото акцентирание върху болестите вреди за разбирането на душата, тъй като поставя на преден план и необосновано широко разглежда преходната, постоянно изменяща се природа на формата, докато - от гледна точка на душата - телесните проблеми имат значение само доколкото могат да съдействат за обогатяване на нейния собствен опит.

Решаващи все пак са причините, породени от самия човек, който следва поредицата на своите животи; кармичните следствия често се проявяват като болести, възникване на някакво катастрофално събитие или в общите условия на конкретното изпълнение. Човек трябва да се научи да мисли с категориите на кармичния закон, да разпознава и съотнася определящата енергия с нейното следствие и да полага усилия да обезсилва причините, като им противопоставя мощта на развитата си воля. Кармата не е неизбежно, необратимо и жестоко събитие. Тя може да бъде компенсирана, но този процес (особено по отношение на болестите) трябва да се развива в четири посоки:

1. Определяне природата на причината и областта на съзнанието, в която се е зародила.
2. Развиване на качества, които са полярна противоположност на тази причина.
3. Непричиняване на вреда - практика, която изключва зараждането на отрицателни причини и така прави невъзможна бъдещата поява на нещастни условия.
4. Предприемане на необходимите физически действия за осигуряване на такива условия, каквито желае душата. Тези стъпки включват:
 - а) ментално примирение и приемане *факта* на следствието, т. е. болестта;
 - б) мъдро прилагане на ортодоксалните медицински средства;
 - в) съдействие на лечителя или лечителската група за провеждане на вътрешно духовно лечение;
 - г) ясно виждане на резултатите; това може да се изрази в стремеж към по-полезен земен живот или пък в подготовка за великия преход, наречен смърт.

Мъдрият размисъл и разумното действие предполагат приемането на определени общи условия, които се проявяват като лошо физическо здраве по времето на този световен цикъл и то не само за човешкото царство, но и за трите дрчовешки царства. Законът за Несъвършенството съществува, доколкото Великите Реалности (които могат да бъдат открити в целия феноменален свят) също се намират в процес на развитие и еволюционно разтваряне. Затова, докато Те като духовни Същества не развият т. нар. „върховен контрол“ върху субстанцията на своите феноменални форми, на тези форми няма да им достига божествено съвършенство. Болестта е вид преходно несъвършенство, а смъртта е метод за префокусиране на енергията с цел постъпателно движение по жизнения цикъл, което винаги води към стабилно подобрене.

Разбирането на седемте строфи, които ще цитирам по-долу, води към дефиниране на седемте психологични причини за болестите, характерни за субстанцията на всички форми в този световен цикъл, доколкото всички форми са наситени с жизнената енергия на „несъвършените Богове“. Седемте Духа, за които говорят световните Писания, стоят „пред Божия Престол“, което означава, че те все още не могат да се възкачат на Престола (символично казано), защото не са достигнали пълното божествено изражение. Повелителите на Седемте Лъча са по-напреднали по духовната скала в сравнение с тези велики Животи, които формират Съвета на Шамбала. Те са Представители на седемте лъчеви Енергии, които оду-шевяват седемте свещени планети, но все още не са така божествено развити, както тези Енергии. Проблемът на човечеството във връзка с несъвършенството е сложен не само защото седемте оду-хотворяващи и оживотворяващи Енергии са „заразени с несъвършенство“, но и защото самият Глава на света, от гледна точка на слънчевия Логос например, е далече от съвършенството. Това е и причината, поради която нашата планета Земя не е свещена планета. Казват ни, че Санат Кумара е божествен пленник на тази планета, който ще бъде заточен на нея, докато и „последният уморен пътник не намери своя път към дома“. Такава е Неговата тежка карма, макар тя да съответства на Неговото желание и да се изпълнява от Него с радост. „Уморените пътници“ - това са атомите (човешки или други) от Неговото тяло, които са заразени с несъвършенство поради Неговото несъвършенство; тяхното пълно „изцеление“ ще определи срока на Неговото собствено освобождение.

Затова имайте предвид, че следващите седем строфи показват качеството на низходящите енергии и пороците, които тези енергии носят и предават на всички форми, оживотворени от нашия пла-нетарен Логос.

Седем лъчеви причини за дисхармония и болести

1. *„Великия решил да следва избрания от него път. Той не търпял ничия намеса и упорито държал на своето. Това упорство обхващало план след план, то растяло и крепнело. Неговата воля била постоянна, кристална, ярка, крехка но твърда. Той имал способността да кристализира. Той донесъл не воля за живот, а воля за смърт. Смъртта била Неговият подарък за живота. Приемането и отдаването не Му харесвали - Той желаел и търсел отделянето.“*

Доколкото можем да изясним смисъла на това иносказание от гледна точка на нашата тема за болестите, несъвършенството на божествената енергия определя онова специфично свойство, което се проявява като способност за кристализиране; то води до втвърдяване, изхабяване и до великия процес на отделянето, наричан от нас *смърт*. Други негови резултати са многобройните процеси на кристализиране, които протичат във физическата форма, както и всички тенденции към атрофия и старост.

2. *„Великия наситил със своя живот всички части и аспекти на проявеното. Той се мятал от центъра към периферията и обратно, като носел изобилие на живот и енергизирал всички форми, предизвиквайки излишък от движение, безкрайно разширение,*

огромен ръст и ненужна прибързаност. Той не знаел какво иска, защото желял всичко, привличал всичко и давал на всеки прекалено много."

Несъвършенството на тази велика енергия с нейната строителна, животворна и свързваща мощ се проявява в способността за превъзбуда, предизвикването на прираст, уголемяване, строене на прекалено много форми, привличане на прекалено много атоми и създаване на такива условия, които водят до това, което (езотерично) е наречено „задушаване на живота" - друга форма на умиране, но този път поради излишък от жизненост, която поразява кръвта като предприема ново строителство вътре във вече построените форми и често създава етерен проводник, който с твърде мощен за външната, екзотерична физическа форма. Други следствия от това са туморите, ракът, новообразуванията и свръхразвитието на телесните аспекти: ръстът на органите и на излишни части от тялото.

3. *„Великия натрупвал тук и там, той избирал и той отхвърлял. Тази сила Той отхвърлил и тази сила Той приел. Той нямал цел, близка до шестте цели на Неговите шест Братя. Той усвоявал формата без да я обича; захвърлял я и избирал друга. Той нямал конкретна цел или план, а живеел под въздействие на илюзиите и точно това искал. Той задушавал както хубавото, така и лошото, макар че се ползвал и от двете. Момеел да допуска излишъци в едно отношение, и недостиг в друго. Той се ръководел от тези две крайности при избора на жива субстанция. Той сблъскал в едно неща, които не си съответстват, и видял, че като резултат се появили злочестината и измамата. Той изготвял модели, без да следва някаква определена цел. Той се отказал от отчаяние."*

Така описаното несъвършено „маневриране" поражда онези предимно астрални условия, които предопределят различните прояви на лошо физическо здраве, разгледани на страниците на този трактат. Несъвършенствата на енергията на трети лъч намират толкова дълбоко отражение в предразположението на човека към болестите именно защото това е енергията на самата субстанция. Заблудите са резултат от прекаленото използване на енергиите от трети лъч за егоистични и лични цели и се проявяват главно в шестия (астралния) план. Това толериране на желанието и отчаяните опити то да бъде материално удовлетворено водят до появата на някои болести на мозъка, на ниска жизненост, както и на различни сто-машно-чревни усложнения, които засягат цивилизованото човечество в значително по-голяма степен, отколкото първобитните раси.

4. *„Великия започнал битка. Всяко нещо му изглеждало като обект за прилагане на сила. В „четвъртото" Той открил широко поле за действие и се приготовил за битка. Той виждал истинното, разпознавал лъжовното и се мятал между двете, като се сражавал ту с едното, ту с другото, и все губел онзи среден път, дето битката не съществува. Там царували хармонията, свободата, покаят и безметежната тишина. Той изтощавал всички форми, възползвали се от Неговата сила и мощ. И все пак през цялото време Той търсел красотата, стремял се към прекрасното и жадувал мир. Отчаянието го завладявало по пътищата му, а с отчаяние волята за живот не може да оцелее. Но всичко прекрасно неизменно било редом с него".*

Тук имаме ясно указание защо човечеството (четвъртото царство на природата) толкова лесно се поддава на болести. Конфликтите, към които човечеството - както групово, така и индивидуално - е толкова склонно, ще водят до отслабване на жизнеността дотогава, докато не бъдат осъзнати и използвани като средство за триумф и прогрес. При наличието на конфликти, съпротивата срещу болестите се понижава и на практика се открива лесен достъп за всички форми на влошено здраве и физическа немощ. Пилеенето на енергия подрива съпротивителните сили, в резултат на което се появяват слабост, неправилна реакция спрямо присъщите на самата планета болести и бързо капитулиране пред инфекциозните и заразните заболявания. Именно този тип енергия стои в основата на т. нар. епидемии; грипът с едно от нейните основни проявления.

5. *„Великия се изправил в гнева си и се разделил на две. Той създал великите*

двойствености и изначалното поле на мно-жественостите. Той предизвикал всевъзможни разцепления и със силата на мисълта творял разделенията. Той с радост поставял препятствия. Той не търпял разбирането и не познавал единението, защото бил студен, суров, аскетичен и винаги жесток. Той стоял между нежния, любещ център на всички животи, и външната периферия на страдащите живи хора. Но Той не бил върху средния път и нямал намерение да запълва този разрыв. Точно обратното, Той засилвал разцеплението, издигал бариери и се стараел още повече да увеличи разрыва".

Най-трудно е било да се опише несъвършенството на енергията, представяна от Повелителите на пети лъч. Източникът на много психични и умствени отклонения може да бъде намерен в активността точно на тази енергия, която се проявява главно върху петия (или менталния) план. Основната ѝ характеристика е именно разцеплението - вътрешното раздвоение на самия индивид или разрывът между него и обществото, в резултат на което той става антисоциален. Тази тематика беше разгледана доста подробно в „Езотерична психология" (т. II от „Трактат за седемте лъча") и тук не е необходимо да се дават повече пояснения. Друг тип следствия на същата причина са някои форми на лудост, пораженията на мозъка и онези разрыви между физическото и тънките тела, които се проявяват като слабоумие и психични отклонения. Още една форма на болестно състояние, причинено от действието на пети лъч, е мигрената, която е резултат от прекъсването на връзката между енергиите, натрупани около епифизата и хипофизата.

6. „Великия обичал Себе си в другите и във всички форми. Навсякъде Той съзирал обектите на своята привързаност и те винаги се оказвали Него самия. В тези други Той изливал себе си, молейки за взаимност, която никога не получавал. Очертанията на толкова любимите Му форми неумолимо се разпадали, бледнеели и изчезвали. Обектите на Неговата любов бавно вехнели. Оставал само светът на сенките, на дима и на мъглата. И когато се погледнал, Той възкликнал: аз съм Повелител на илюзиите и Ангел на бъркотията. Нищо не разбирам. Аз обичам, но нищо не е както трябва! Аз знам, че любовта е истината и духът на вселената. Къде тогава е грешката?".

Интересното е, че именно силата на шести лъч (която храни желанието) е отговорна за много от бедите и проблемите на човечеството, появили се в резултат от опорочаването на целите и функциите на секса. Злоупотребата с тази енергия поражда желания, сексуални смущения, слабост, извращения и еднотелно удовлетворяване на сексуалните и други потребности. Произтичащите оттук сексуални отклонения водят до силна необходимост за задоволяването им по правилен ли неправилен начин, но на всяка цена. Резултатите от това варират в най-широки граници: от садистична жестокост и сладострастие, през бракове, основани главно на физическо привличане, та до онези условия и практики, които водят до различните форми на сексуални заболявания. Ключът към този световен проблем е скрит в думите на древното писание: „несъвършенството на Повелителя на Шести Лъч отвори вратата към неправилния брак между половете".

7. „Великия събрал силите си и обявил, че желае да твори. Той създавал това, което било външно и момело да се види. Той гледал своите творения, но не ги харесвал и престанал да им обръща внимание; тогава те умрели и изчезнали. Той не постигнал постоянен успех и не виждал нищо, освен провали, докато се трудел на външната пътека на живота. Той не осъзнавал нуждите на формите. На някои предоставил излишък от жизненост, а на други дал недостатъчно; и едните и другите умрели и не успели да отразят в себе си красотата на Бога, Който им дал живот, но не можал да им даде разбиране. Тогава Той не знаел, че любовта е оцеляла".

Влиянията на тази лъчева сила са твърде специфични и ще стават все по-осезаеми, защото сега този лъч се активизира. Именно тази енергия като цяло е отговорна за инфекциозните и заразните болести. Основен момент в работата на седми лъч е съединяването във физически план на живота с материята. Това от гледна точка на несъвършенството означава

съединението (ако можете да осмислите това загатване) на Живота, животите и всеобщата жизненост на съзидателния процес. То се символизира от разнородността и непрестанно сменящите се взаимодействия на всеобщия живот вътре във всички конкретни животи. Следствие от това с активността на микробите (вирусите и бактериите) в онова тяло, където намерят най-добри условия за хранене и размножаване.

Това са трудни за разбиране идеи, но си струва да се размисли над тях; искреното усилие ще разбули техния дълбок смисъл. Всяка болест или форма на разклатено здраве с резултат от активността или пасивността на един или друг от седемте типа енергии, които влияят върху човешкото тяло; бидейки несъвършени, те удрят по центровете, като навлизат и преминават през тях към физическия организъм. Всичко зависи от състоянието на седемте центъра в човешкото тяло, чрез които въздействат онези безлични енергии, които носят живот, болест или смърт, като стимулират телесните несъвършенства или като подпомагат изцелението на тялото. По отношение на човека всичко зависи от състоянието на физическото тяло, от възрастта на душата и от кармичните дадености.

Би ми се искало правилно да схванете значението на думата „несъвършенство“, която аз често употребявах по отношение на великите Същности, Които изразяват божествеността, недостижима за човечеството в цикъла на тази конкретна планета. Помнете, че нашата слънчева система е втора и че в първата слънчева система ударението с било поставяно върху разумната материалност; целта на висшия посветен с било постигането на пълен контрол над материята, разкриване на умствения принцип и утвърждаване на определен материализъм. В онези безкрайно далечни времена *това* с означавало постижение, докато в сегашната слънчева система *това* означава поражение за човечеството. Нашата система, в която влизат всички планети, вкл. и Земята, има друго предназначение; в нея с предопределено да се прояви вторият божествен аспект - този на любовта, и това да стане чрез материята, която е заражена с качества, развити в първата система. Това, което тогава с било знак за съвършенство, сега вече не е постижение. Затова тези Велики Същности, които са съвкупност от всичко съществуващо, работят със субстанция, вече заражена с качества, които не подлежат на развитие и трябва да се оставят назад.

Такива са разглежданите от нас несъвършенства - в тези седем аспекта на разумната материалност се корени и проявява болестта. Казва ни се, че сега физическото тяло не е главното; то е било такова в предишната слънчева система. В сегашната система началата са други. Конфликтът между сегашното и идващото (което търси проявление) с източник за болестта и смъртта във физическия план. Помислете над това и помнете, че сте длъжни да разглеждате нещата в най-широкия възможен аспект, ако искате правилно да разберете някои от причините за физическите болести и проблеми.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

ОТГОВОРИ НА НЯКОИ ВЪПРОСИ

Неофитът не би задал повечето от тези въпроси, ако имаше търпение и по-добре разбираше това, което изучава. Начинаещите не трябва да изпреварват естественото си развитие, а да разширяват съзнанието си последователно и според указанията. Въпреки това, учителят може да поощри задаването на въпроси:

1. Защото ако членовете на групата са достатъчно зрели и интелигентни, чрез формулирането на въпроси те могат да се опознаят по-добре; между тях се установява взаимно разбиране, което ги свързва по-тясно.
2. Защото по характера на поставяните въпроси учителят може по-добре да разбере гледната точка на учениците си (например аз самият да се ориентирам в западната гледна точка за

лечи-телството). Не забравяйте, че по своя произход и подготовка аз все пак съм представител на Изтока. Мога да знам повече от вас за лечителското изкуство и за енергиите, които формират човешкото тяло, но вашата гледна точка, терминологията и умствените ви нагласи за мен все още са сравнително чужди; вашите въпроси ще ми помогнат по-добре да разбера изходните позиции и мисловните ви рамки и така ще ми дадат възможност да ви обучавам по-ефективно.

3. Защото задаването на уместни въпроси е един от окултните методи за фокусиране на ума и синтезиране на знанията, както и за очертаване полето на търсенията и възможното разширение на съзнанието.

За природата на „задръстването“

Как мога да опиша това явление, щом вашето разбиране за силите и енергиите и тяхното взаимодействие в човешкото тяло едва прохожда? Да се каже, че задръстването [обструкцията - бел. прев.] е втвърдена сила, ще бъде неточно; да се каже, че това е статична енергия - означава малко; да се каже, че е неравномерна или неритмична вибрация едва ли има смисъл. Основният ми проблем е липсата на точни термини, чрез които да ви представя езотеричната истина.

Вероятно задръстването може най-добре да се дефинира като нарушение на свободното протичане на силите през центровете и през цялото тяло. То бива два вида:

1. Задръстване, което възниква в самите центрове и оттам въздейства на съответните жлези. Енергията може да срещне препятствия или когато се влива в центъра (това засяга жлезата в отрицателен смисъл), или когато изтича от него (тогава действието има положителен знак). Ако вливането ѝ в центъра е затруднено, енергията се отразява назад към своя първоизточник - астралното или металното тяло. Така възниква специфично психично потискане, доколкото няма вътрешен импулс, на който съответната жлеза да може да отговори. Ако проблемът е на изхода на енергиите от физическото тяло, тогава също ще липсва свободно протичане на силите и свързаната с центъра жлеза ще бъде силно засегната, което може да се изрази или в пресвъзбуда поради неритмичния енергиен поток, или в недостатъчно захранване. Това рефлектира върху сск-реторната ѝ дейност, а впоследствие повлиява и на кръвообращението.

2. Задръстване, което препятства свободното протичане на енергията или жизнената сила през физическото тяло и предизвиква някои форми на слабост или появата на болни места, където потокът се забавя или пък циркулира прекалено бързо. В някои места енергийният поток може да се задържа и да подхранва заболелите органи, което съдейства за тяхното лекуване и прочистване. По принцип временното запушване може да има както благоприятно, така и болестотворно въздействие. Това учудва ли ви?

Отново подчертавам комплексността на разглежданата тема; целият ми популяризаторски опит показва колко трудна е тя за разбиране. Но ако имате желание и търпение да осмислите нещата чрез интуитивно вживяване, а не толкова по пътя на логичния анализ, с течение на времето ще откриете, че знаете много - както в интуитивен, така и в аналитичен план.

Определяне мястото на запушването

Има три начина за откриване мястото на задръстването и на всяка друга обективна болестна проява:

1. Чрез ясновижданс, което позволява на лечителя визуално да локализира проблема. Това диагностициранс нсвинаги с точно и може да бъде „оцветено“ от състоянието на самия лечител.

2. Чрез пряка сетивност, разбирана като „непосредствено чувствознание“, което е свойство на душата и с безпогрешно след като човек се научи правилно да го използва. То представлява синтез между ментално и духовно възприятие и с конкретно знание или, ако

предпочитате - интуиция, която позволява на лечителя безпогрешно да определи къде се е загнездила болестта, да узнае причината за нейната поява, както и вероятното ѝ протичане, последствия и изход.

3. Чрез един сравнително по-физически метод, свързан със сстивността на низшата природа, която позволява на лечителя да усети в тялото си същото неразположение, което изпитва и пациентът. Това се нарича „окултно пренасяне" и трябва да се използва само от онези, които добре владеят техниките за поглъщане и разсейване на енергиите. В този случай лечителят може да почувства причината за болестта или чрез вливане на енергия в етерната съставляща на физическата болест, или чрез повишена емоционалност и сетивен отклик в рамките на нейната астрална съставляща.

Двойната причина за задръстването

Искам да формулирам три постулата и после да ги обясня:

Първо, субективното състояние *само по себе си* не може да причини външно запушване. Душата по необходимост се изразява чрез различните тела, които имат известни *предразположения*.

Второ, субективният фактор може да се превърне в причина само ако действа заедно с вродените тенденции на физическото тяло; запушването не може да се избегне, тъй като субективният живот определя състоянието на физическото тяло и го предразполага към определени заболявания. Това става по волята на душата. Трябва ли да подчертавам, че на сегашния етап от човешката еволюция почти няма субективни състояния, които да са действително правилни?

Трето, външното състояние *само по себе си* също не може да стане болестотворна причина. Ако съм прав в главните си твърдения (а това ще бъде доказано от бъдещата наука), медицинските наблюдения ще трябва да се приспособят към фактите. Болестотворните причини трябва да се търсят именно в синтеза на външните и вътрешните дадености.

Искам да поясня казаното, защото формулата, че болестта е резултат от *две* причини - вътрешна и външна, може да доведе до объркване. Всъщност, първоначалната причина е една и това е субективната даденост; психологичният фактор, който води към неправилно използване на енергията, задвижва онези вътрешни тенденции, които се проявяват като жизнеопределящи фактори във физически план. Тук те влизат в контакт с физическото тяло, което носи специфични предразположности, наследствени слабости и недостатъци във функцията на жлезите, доколкото това тяло с било предпочетено от душата за подходящ носител, чрез който тя възнамерява да овладее някои необходими уроци. Взаимодействието, установено между вътрешните и външните сили, с основната причина (проявяваща се като *две* причини), която предизвиква конкретните болестни прояви. Иначе казано, това е именно синтезът между два аспекта - негативен и позитивен, който предизвиква появата на трети фактор, т. с. на определен вид заболяване.

Ако говорим за съвършени физически дадености, аз не познавам такива, нито физическо тяло или околна среда, към които този термин може да бъде приложен. Трябва да присъстват както вътрешна психологична причина, която с субективна реалност в малък мащаб, така и външно физическо условие под формата на телесни слабости или несъвършенства, които на свой ред представляват остатъчни тенденции, скрити предразположения и наследени увреждания, плод на неправилни нагласи или фактически злоупотреби в предишните животи. Съединете тези два главни, определящи фактора и (съгласно закона) неизбежно ще откриете видимото проявление на физически заболявания, които могат да варират от сериозни до незначителни, от опасни за живота до причиняващи само временен дискомфорт. Никакво външно условие само по себе си не е достатъчно, за да предизвика заболяване, но трудностите произтичат от факта, че съвременната медицина засега не допуска хипотезата за наличието на фактори, породени в предишните животи, т. с. тя не признава скритата

първопричина, освен в случаите на такива повърхностни при-чинно-следствени връзки, като например тази, че безпокойството и силната тревога могат да изострят сърдечните заболявания. Повечето учени все още не разбират, че в случаите на заразни заболявания вътрешната причина има *групов произход* и следователно оказва групово външно въздействие, тъй като е изражение на груповата карма. Изобщо, цялата тази тематика с изключително трудна.

Както разбирате, трябва да има два налични фактора, които (съединени и стимулирани) да предизвикат появата на болестта. Това, че душата съзнателно избира тяло (тип проводник), което да предлага подходящи условия за приемане на някои специфични уроци и опитности, е слаборазбрана тема. В тази връзка ви напомням, че болестта често с средство за прочистване и има благоприятни последици. Тя предизвиква външно проявление на някакъв нежелан вътрешен фактор и когато вътрешната и външната причини бъдат изложени на ярката дневна светлина, те се очертават по-ясно, с тях може да се работи и често, благодарение на болестта и страданието, те биват отстранени и с тях се приключва.

Някои видове заболявания

Корените на *артрит* и *диабет* трябва да се търсят в астралното тяло, но като цяло артритът е по-обективна болест в сравнение с диабета, който е резултат от задоволяване (в сегашния или в предишния живот) на физически желания, свързани с храненето. Артритът нямаше да съществува или щеше да бъде слабо разпространен, ако расата се хранеше правилно и разбираше ценността и действието на чистите храни. Колкото до диабета, той по-скоро е резултат от погрешни *вътрешни* нагласи, отколкото на неадекватни *външни* желания. Те, както вече споменах, могат да възникнат в този живот или да бъдат наследени от предишен. Във втория случай възпътвящата се душа избира семейство, в което да се роди и от което би наследила тяло, притежаващо тенденция или природна предразположеност към тази болест,

Тук се открива огромно поле за изследвания, насочени избирателно към онези групи хора, които лесно стават жертва на някои социални заболявания.

Сифилисът и *артритът* попадат в категорията на болестите, обусловени в голяма степен от задоволяването на физическите желания, *я.ракът* и *диабетът* се отнасят към типа заболявания, свързани с вътрешните емоционални влечения и грубото потискане живота на желанията. Интересно е, че някои инфекциозни болести (като морбили, скарлатина, вариола и холера) се отнасят до груповите заболявания и заедно с това имат пряка връзка с менталната природа. Това вероятно ви учудва, но е факт.

Частично запознатият с тематиката за окултните причини може да предположи, че когато хората изместват фокуса на своето внимание от физическата природа към емоционалната, или от емоционалната към менталната, те стават уязвими за древните заболявания, например спрямо сифилиса и рака, характерни съответно за лемурийците и атлантите. Това не е така.

Искам да напомня, че хората са страдали от тези болести не защото са пренасочвали своето съзнание, а вследствие от злоупотреба с някои богодадени им способности. Връзката между изместването на съзнанието и болестта не е задължителна. В наши дни хората са сплав от три енергийни състояния, които ние наричаме физическо, емоционално и ментално и които всъщност са лемурийско, атлантическо и арийско състояние на съзнанието. Малцина са тези, които сега се извяват като чист тип, т. е. характеризират се с преобладаване на едно или друго състояние на съзнанието. Обикновено имаме смесване на трите състояния. Рядко се намира човек или пациент, „който премества фокуса на своето внимание от физическото към емоционалното“. Той често превключва между двете нива и е ту емоционален, ту ментален, а от чисто физиологична гледна точка той е физически. Най-отчетливи разделителни линии се наблюдават при учениците, които съзнателно и целенасочено се опитват да пренесат фокуса на вниманието си върху менталния план. През по-голямата част

от времето обаче те живеят в тази сфера, която ние наричаме кама-манастична, т. е. астрално-ментална. Това с междинно равнище на съзнанието, по отношение на което са възможни само най-широки обобщения. Резки разделителни линии *няма* и трябва винаги да помните, че в конкретното въплъщение могат да се появят болести, чиито произход е скрит в далечното минало; зародишите на тези болестни тенденции векове са стояли консервирани в т. нар. постоянен атом. Макар че не се коренят в устройството и качеството на сегашния живот, те изведнъж се пробуждат и определят настоящото въплъщение, като му предоставят възможност за освобождение.

Високата температура

Тя е симптом и индикатор, а не болест, доколкото показва наличието на болестен процес и е основно средство за неговото отстраняване. Помислете над това и го приложете по аналогия към всички сфери, защото физическата температура има своите астрални и ментални съставки. Това изгаряне на излишната енергия облекчава и лекува по два начина - като обезсилва предизвикателите го микроби и енергии, или чрез освобождаващата сила на смъртта. Ако физическото тяло е достатъчно силно, за да може да понесе напрежението на температурата, трябва да й се даде възможност да свърши своята работа, доколкото това е естественото лечение на редица нежелателни състояния; тя не само предупреждава за наличието на болестни процеси, но и сама по себе си има терапевтично действие. При това обаче се изисква внимателно наблюдение и балансирана воля, която да уравни енергиите на тялото. При висока температура то е сравнително слабо и нормалните му функции са нарушени. Колкото до лечението и правилните грижи при наличие на температура, ортодоксалната медицина знае много и това знание ще е напълно достатъчно дотогава, докато механизмът на повишената температура не бъде разбран по-добре и лекарите не насочат вниманието си към бо-лестотворните причини, а не към следствието.

Свърхемоционалността с астрално съответствие на физическата температура и свидетелства за невъзможността да се удържи микробът на желанието; неговото овладяване води до бързо спадане на температурата. Ментално съответствие на температурата е свърхактивният ум, когато е прекалено делови, но е лошо управляван и безрезултатен.

Лечението на рака

При всяко злокачествено заболяване има витална сърцевина, или енергийно ядро, което бавно или бързо (в зависимост от случая) поглъща жизнената сила на човека. Това ядро рядко бива откривано навреме; най-често медицината го констатира едва когато поражението е стигнало до размери, изключващи ефективното лечение. То е възможно в ранните стадии, но може да се осъществи само със съдействието на волята на пациента. Малко неща могат да се направят при раковите заболявания, особено ако липсва съзнателно сътрудничество от страна на болния, доколкото езотеричният метод за лечение изисква сливане на волята на пациента с тази на лечителската група в една активна силова единица. Така пробудената и концентрирана енергия ще следва мисълта съгласно древния закон и ще стимулира околораковата област (т. е. здравата тъкан) към активно поглъщане на отслабената болна тъкан. Ако енергията се насочи към самото раково огнище, то ще започне да расте и ще доведе до по-големи поражения за организма. В този смисъл лечението на ранните форми на рак минава през две фази:

1. Стимулиране на здравата околоракова тъкан.
2. Изработване на нови тъкани за смяна на болната, която постепенно отмира и се абсорбира.

Ракът по правило се появява там, където отсъства трансмутация на емоционалната сила, а засега има малко ученици (и още по-малко обикновени хора), които са успели да преобразуват своите емоции. Състоянието на свобода от емоцията толкова рядко се среща на сегашния етап от човешкото развитие, че практически може да се оцени като

несъществуващо.

Интегрираната и активна личност по принцип не е склонна към ракови заболявания или към други болести от емоционален тип; тя по-скоро е предразположена към сърдечни разстройства. Пълно-кръвният, активен живот е препятствие за болест като рака, макар и не винаги. Когато старостта започне да се прокрадва и жизнените сили забавят своя ход, често може да се появи рак, което доказва истинността на горното ми твърдение. В наши дни, когато ракът е вторият по значение съучастник на разрушението и смъртта (и ако аз съм прав, като твърдя, че това е планетарно заболяване) почти всеки е предразположен към него. Страхът е силен предразполагащ фактор. В същата степен това важи за инертността и емоционалността.

Слабоумието

Какво е слабоумие? Има ли данни за семейна обрсмснност в това отношение? Има ли скрито значение във факта, че неговите симптоми се проявяват още в юношеството? Прав ли е лекарят с общ профил, когато го квалифицира като безнадежден случай? Тези и подобни въпроси често вълнуват изучаващите и практикуващите лечителството.

Физическите заболявания, които попадат под общото наименование *безумие*, са много по-сложни за разбиране, отколкото обикновено се приема. От езотсрична гледна точка те се подразделят на следните относително по-прости категории:

1. Усложнения, предизвикани от разпадане на мозъчните тъкани. Те имат сифилисен произход в много по-голяма степен, отколкото се предполага, и аз твърдя, че окултно нещата стоят именно така, доколкото физическите полови органи са низше съответствие на онази отрицателно-положителна връзка, която съществува в мозъка между двата центъра - темснния и аджна - от една страна, и спифизата и хипофизата, от друга.
2. Проблеми, свързани с превъзбуда на мозъчните клетки; те са породени от специфични енергии, които нарушават равновесието на другите енергийни процеси и предизвикват сериозни форми на безумие.
3. Симптоматика, която не се дължи на реални физически поражения или болни тъкани, а на отслабена връзка между етерното тяло и плътния физически носител. В резултат може да се появи натрапчива идея, мания и обсебване. Такива случаи се разглеждат от ортодоксалните психиатри и медици най-често като форма на безумие, но това не отговаря на реалностите. Ако под грижите на способен психолог пациентът отново стане в състояние „да владее себе си“ (а това е напълно възможно), недъгът ще бъде победен.

Най-напредничавите съвременни психолози вече са склонни да разглеждат тези отклонения в светлината на предложената тук хипотеза, което определено спомага за подобряване на лечението.

4. Наследени форми на умствена неуравновесеност, обусловени от събития в предишен живот и свързани с природата на наказанието или с кармата на възмездие. За да си осигури този урок, душата преднамерено избира физическо тяло с присъщи наследствени пороци, заложи в него от Повелителите на кармата, ако душата не е в състояние да овладее своя недостатъчно развит проводник, или предизвикани от нея целенасочено и съзнателно, ако благодарение на високото си развитие тялото е в състояние да влезе под контрола на душата. Не подреждам тези форми на безумие или неуравновесеност в строги схеми, защото тематиката е прекалено сложна и често са налице няколко предразполагащи фактора, а понякога имаме само начални симптоми, които може никога да не се проявят като нещо по-сериозно. Тук само изброявам общите категории, като оставям на изследователя задачата въз основа на необходимата огромна експериментална работа да класифицира симптомите и да установи дълбоките им първопричини. Времето за това вече настъпва.

5. Състояния, при които умът е толкова фиксиран и статичен и така неразумно контролира

съзнанието, че му дава само една гледна точка, един жизнен подход, без никаква пластичност и възможност за адекватно приспособяване. Такива индивиди могат да страдат например от т. нар. *idee fixe*[фикс-идея - бел. ред.] или да станат жертва на някаква натрапчива ментална форма. Това мен-тално обсебване може да варира в широки граници от мек фанатизъм до религиозна мания със съпътстващ садизъм и обща вътрешна болезненост.

Слабоумието спада към първата и четвъртата точки и най-често е съвкупност от фактори, свойствени и за двете. То във всички случаи се наследява, ако не явно физически, то поне чрез заложените астрални дадености, които впоследствие обуславят конкретните физически характеристики на новото тяло. Слабоумието е сифилисно по своя произход (често провокирано в предишен живот) и в даденото възплъщение е практически нелечимо.

Неговата скрита сексуална причина прозира във факта, че то се проявява в ранното юношество. Все пак на пациента може значително да се помогне, ако симптомите бъдат разпознати още в ранните етапи и се съдейства за правилното насочване на неговото мислене и задействане на динамичната ефективност на новите интереси. Духовната ориентация и съответните ѝ интереси често са в състояние да потиснат развитието на болестта; в такива случаи (и ако това се практикува от най-ранните етапи на заболяването) най-тежките състояния могат да бъдат избегнати. Доколкото пациентът прилага умни усилия да си помогне сам и получава интелигентна помощ от страна на лекаря, той може в голяма степен да преодолее своето нещастие, особено по отношение на рецидиви в следващи животи.

Много от тези проблеми са дълбоко свързани с миналото и докато на света не бъдат дадени законите, които управляват реин-карнацията, ще ми бъде трудно да обясня както процесите на физическата наследственост, така и кармичните фактори и в частност т. нар. карма на възмездие. Признаването на по-фините форми на болестта, действията на психолога в сътрудничество с ортодоксалната медицина (която несъмнено има своето място при предписване на ендокринни регулатори) и правилното хигиенно отношение от най-ранно детство са факторите, които ще доведат до голямо облекчение и постепенно ще сведат до минимум менталните и мозъчните заболявания, които в наши дни са тъй многобройни и заплашителни.

Евтаназията

Някои изучаващи са обезпокоени от опитите за узаконяване на свтаназията [умъртвяване в случаите на мъчителна, нелечима болест - бел. прсв.] и се съмняват дали лекарят трябва да получи такава власт над живота и смъртта на пациента. В същото време те съзнават, че тук е въввлечен и *човешкият* фактор, особено в случаите на нелечимо заболяване, носещо на пациента продължителни и задълбочаващи се страдания. На тях искам да кажа следното:

Когато бъде осъзната и постигната непрекъснатостта на съзнанието (която отрича смъртта), проблемите на евтаназията ще престанат да съществуват. Това означава, че в развитието на расата ще дойде време, когато душата ще *знае*, че времето на физическия ѝ живот с изтекло и ще се подготвя в пълно съзнание за отделяне от своята форма. Тя ще *знае*, че функциите на нейната форма повече не са ѝ нужни и е време тялото да бъде изоставено. Тя ще *знае*, че нейното самосъзнание, фокусирано върху умствената природа, е достатъчно силно и жизнено, за да я пренесе през процеса на отделянето.

Когато човекът утвърди у себе си такова съзнание и посоченият процес се признае официално от медицината и от учените, изследващи човешкия механизъм, тогава коренно ще се промени и отношението към смъртта и съпътстващите я процеси (вкл. болестта, болката и страданието), а човекът, за когото часът на смъртта с приближил, ще може да се възползва от определени методи за освобождение, към които по принцип спада и свтаназията. Когато смъртта с на прага, ще се изучават и прилагат специфични методи за разделяне и целият този процес ще се разглежда като отделяне на душата, облекчение и освобождение. Това време не е толкова далече, колкото предполагате.

Днес процесът на ускорено отделяне се съпътства от големи опасности; трябва да се разработят много прецизни законови предпазни мерки, но дори и тогава могат да възникнат тежки и сериозни разногласия. Независимо от всичко, дошло е времето за разработване на някаква приемлива техника за свтаназия, т. е. за ускоряване на процесите при неотвратимо настъпваща смърт. Засага волята на пациентите за смърт се основава не на знание, на ментална поляризация и на постигната непрекъснатост на съзнанието, а на емоционални реакции, бягство от болката и страх.

Когато обаче ужасните страдания са налице и няма никаква надежда за реална помощ или излекуване и когато пациентът сам с пожелал да умре (или ако той е прекалено болен, такава с волята на роднините му) и при наличието на необходимите предпазни мерки, тогава нещо трябва да се направи. При определяне времето за отделяне трябва да се изхожда не от емоции и състрадание, а от законите на духовните науки и от правилното разбиране за духовните възможности на смъртта.

Зародишите

Колко са неадекватни думите при изразяване на истината! Ние използваме думата „зародиш“ за обозначаване източника на някоя болест или произхода на някаква форма. Говорим за зародиша или семето на живота; позоваваме се на зародиша на някаква идея; споменаваме онази нсоссзасма енергийна точка, която по-късно придобива някаква проявена форма. Това може да бъде мисъл-форма, човешко същество или болест и все чрез една и съща дума успяваме да изразим тези три понятия. Колко често съм ви повтарял, че всичко е енергия и че нищо друго не съществува. Зародишът е енергийна точка, съдържаща жизнени потенции, които оказват определено въздействие върху околното енергийно поле и пораждат характерни форми на проява, различни във физическия план. Но всичко, за което говорим, в крайна сметка е някаква форма на онази активна енергия, която с съставна част от наличния енергиен потенциал *във, на и около* планетата Земя.

Болестотворният зародиш по същество си остава фокус на енергия, функционираща неправилно по отношение на конкретната форма, която е станала възприемчива към активността ѝ или осъзнава нейното присъствие.

Зародишите са първото следствие на скритите истински причини. Някои са част от планетарното зло, което означава, че те имат дълбоко скрита ментална причина, толкова мащабна, че ограниченият човешки ум засега не може да я осъзнае. Тези причини се проявяват например като сляпа, страстна, неистова преданост към някаква идея или човек или могат да предизвикат изключително висока температура във физическото тяло (със съответните ѝ симптоми), на която медиците ще дадат техническо наименование. Първоначалната причина е една и съща, но нейното въздействие върху личността ще бъде различно в зависимост от фокуса на вниманието или светогледа на човека. Размислете над това, защото тук ви правя действително важен намек.

Когато казвам „фокус на вниманието“, имам предвид не някакво ментално отношение или внимание на ума, а действието на жизнената сила във всяка посока, място и аспект на човешкото тяло, където постъпва насочената жизнена енергия. Зародишите са големи или малки живи организми. Те намират своя път в човешкия механизъм чрез жизнената сила, която използва в качеството на раз-пределители сърцето и кръвообращението. По същия начин енергията на съзнанието използва като разпределители нервната система и мозъка. При наличието на присъща или наследена слабост, жизнената сила се фокусира неправилно и това води до появата на някакъв вид запушване [обструкция - бел. прев.], забавено развитие или предразположение към определена болест. В този случай зародишите могат да намерят плодородна почва за своята зловредна дейност. При голяма жизненост и свободно циркулиране на жизнената сила няма да има такива предразположения, зародишът не може да се развие и няма риск от инфекции.

Скарлатината например е заразно заболяване, но не всички изложени на нейните микроби се разболяват. Резистентността към инфекциите и имунитетът срещу заразните болести зависи главно от жизнеността (разбирана като жизненост на определени части от тялото, където е фокусирано вниманието и жизненият акцент), както и от активността на кръвните клетки, която обуславя доброто състояние на кръвта.

Този фокус е същият и по отношение на животните, доколкото това не е средоточие на ума, а фокус на жизнената енергия във физическото тяло. Ако го има и е позитивен, той носи защита, а ако е негативен и слаб - оставя физическото тяло (човешко или животинско) на произвола на инфекцията.

Сега това не може да се изрази по-ясно, защото проблемът за произхода и методът ще останат нерешими докато човечеството не се откаже от привичния си ментален подход и емоционална реакция към болката и болестта и престане да дава приоритет на жизнената *форма*. Когато хората развият у себе си по-верен усет за пропорция и започнат да мислят с категориите на душата, на целите и съдбата, тогава болестта ще се дели на:

1. Заболявания, които водят до пречистване и изискват период на пренагласа и отдых за тялото като подготовка за по-нататъшен живот на земята.
2. Болестни поражения, които целят отделяне (излизане) на душата в нейните два аспекта: като живот и като съзнание.

Имунизациите

„Какво е значението на имунизацията (ваксинирането) от окултна и езотерична гледна точка?" Този въпрос често се съдържа като подтекст на следващия въпрос, който представлява за лечителите голям интерес: „Засяга ли тя тънките тела? Ако да - по какъв начин?"

Окултното значение на ваксината не е по-голямо от това на обикновената подкожна инжекция. Цялата тема за серумите и ваксините е прекалено раздута от някои псевдоокултисти. Човешкото тяло днес приема такова огромно количество чуждородна, проникваща отвън субстанция, че целият този въпрос има голямо значение и все пак е по-незначителен, отколкото смятат хората. Ето такъв е парадоксът. Всевъзможната некачествена храна, многовековното вдишване на дим и замърсен въздух, приемането на най-разнообразни лекарства, проникването в растителното и минералното царства в търсене на техните съставки, както и инжекциите с минерални субстанции, дроги, лекарства и серуми - всичко това понякога учудва с необикновената усвоимост, на която се оказва способно човешкото тяло.

Справедливостта обаче изисква да подчертая, че по отношение на физическото благосъстояние на човека тези методи и техники на Запада са довели до формирането на по-здрава раса, отколкото на Изток; постигнато е значително удължаване на живота и са победени много жестоки напасти, които са взимали големи човешки жертви. Аз, като жител на Изтока, признавам това. Обрисовах тази ситуация с цел да пренеса вашето внимание от частното върху общото.

Връщайки се към темата за болестта и имунизацията, искам да напомня, че има три групи заболявания, които са свойствени не толкова за хората, колкото са присъщи на самата планета. Те се срещат под най-различни форми във всички царства на природата и се състоят от:

1. Голямата група на раковите болести.
2. Групата на сифилисните заболявания.
3. Туберкулозните болестни форми.

Повечето възражения, изтъквани от близките до окултизма лекари, неосъзнато са основани

на усещането, че трябва да съществуват по-подходящи методи за контрол върху човешките болести, отколкото чрез въвеждане в човешкото тяло на субстанции, взети от телата на животните. Това е безспорна истина, която рано или късно ще бъде доказана. Друга тяхна реакция е също толкова неосъзнатото интуитивно отвращение. По-съществено възбуждане предизвикват страданията на животните, които дават ваксината и другите субстанции.

Въздействието на тези методи върху вътрешните тела клони към нула и е много по-малко по сила в сравнение с влиянието на самите болести. В това се състои и най-интересният въпрос пред бъдещите изследователи: *доколко болестните състояния на човешкото тяло засягат вътрешните тела от структурна гледна точка!* На този въпрос аз няма да отговарям. Контролът над болестите се осъществява от днешната медицина по три начина: с помощта на науката за хигиената, чрез превантивната медицина и чрез имунизациите. Това са низши съответствия на методите на активност, които произтичат съответно от астралния план, от етерните равнища и от самата Земя.

Науката за хигиената, използването на водата и растящото знание за хидротерапията са земни аналогии на някои конкретни вътрешни активности на астрален план. От гледна точка на кандидата, тези методи се наричат пречистване.

Превантивната наука (като за болестите, така и за смъртта) с земно съответствие на редица процеси от етерния план, които осигуряват правилно използване на силите и контрол над някои разрушителни фактори, като не им се позволява да тръгнат по разрушителен път на развитие.

Науката за имунизациите по своя произход с чисто физическа и засяга само физическото тяло. Не след дълго тази наука ще бъде сменена от една по-висша техника, но времето за това още не е настъпило.

Жлезите

„Възможно ли е чрез медитация да се стимулира задният или предният дял на хипофизата в случаите на хипофункция? Ще може ли медитацията, насочена към интегриране на личността, автоматично да отстрани неразположението и да нормализира дейността на хипофизата? Може ли така да се уравни и урегулира активността и на другите важни жлези?"

Ето само няколко от въпросите; цялата тази тема е твърде обширна, за да позволява едно попълно разглеждане в рамките на този трактат.

Съвсем накратко ще кажа, че стимулирането от страна на нс-офита на хипофизата или на кзлто и да с друга ендокринна жлеза чрез мс/тгтация с много опасно. Това по принцип е възможно, но не се препоръчва, освен под мъдрото ръководство на онези, които знаят и виждат повече от вас. Жлезите са резултат от активността или пасивността на центровете (чакрите) на тялото и се развиват паралелно с тях. Това развитие зависи от лъча и от точката на еволюция. Темата с огромна и сложна и на мен ми се иска да ви напомня, че постоянната личностна загриженост за *физическите* фактори не води ученика по правилния път. Той трябва да се стреми към интеграция на личността, която да се превърне в чист канал на душата. Такава интеграция с закономерен резултат:

1. От формирането на характера.
2. От контакта с душата благодарение на медитацията.
3. От жизненото проявление чрез служене. Дългогодишната и последователна работа в тези три насоки неизбежно ще доведе до желаните промени в системата на ендокринните жлези и доколкото целият механизъм е в състояние да издържи натиска на изискванията от страна на душата, те трябва да се посрещат във всеки отделен живот.

Виталното тяло

„Кои са главните фактори, които подпомагат формирането на силно и здраво витално тяло? Възможно ли с човек със слабо витално тяло да го укрепим? Може ли т. нар. слабо витално тяло да бъде същевременно здраво, ако неговата слабост се изразява в бърза уморяемост и бавно възстановяване на силите?“

Това е основателен въпрос, на който ще отговоря максимално кратко, защото иначе ще се наложи да привеждам дълги разсъждения за виталното тяло, а това е прекалено обширна и многоаспектна тема, за да бъде разглеждана тук. За нея съм ви дал достатъчно информация в предишните си книги.

Когато говорите *заслабо* витално тяло, вероятно имате предвид слабо свързано и координирано с физическия проводник етерно тяло, което не се държи здраво за външната форма, защото само плътното съединение на етерното тяло с физическата форма осигурява цялата му издръжливост. Вие сте прави в това, че е възможно да сте свършено здрави и в същото време да се оплаквате от бърза уморяемост.

Главните фактори за възстановяване или подобряване на етерния контрол са следните:

1. Слънчевата светлина.
2. Правилната диета с преобладаване на протеини и витамини.
3. Избягването на преумора и безпокойство.

Срещу всичко това в наши дни действат климатът, световните условия, околната среда и самата цивилизация, затова индивидът е принуден да се примирява с даденостите, които не подлежат на индивидуален контрол.

Нормалният, здрав и редовен живот е най-доброто средство за осигуряване на по-голяма жизненост. Вероятно имате предвид точно това. Трябва обаче да се помни, че при наличието на слабо етерно тяло, когато възстановяването на виталния контрол изглежда трудно или невъзможно, трябва да се признае кармичното ограничение и с готовност да му се подчиним като оставим нещата да се решават сами. Даденият конкретен живот не е единствен. Затова често в някое отделно възплъщение условията не се поддават на изменение, а вътрешното възмущение и съпротива само удължават техния живот. Ученикът трябва да научи урока да върви напред въпреки, а не поради обстоятелствата.

Праната

В предишните ми книги, с които вие вероятно разполагате, можете да откриете много информации за природата на праната. Цялата тази тема е разгледана в моята книга „Трактат за космичния огън“ (стр. 77 и 116) и в труда на Алис Бейли „Светлина на душата“ (стр. 77, 217 - 225, 280 - 282, 328 - 332).

Тук ще е достатъчно да припомним, че:

1. В света няма нищо друго, освен енергия, която приема, използва и задвижва различни форми и впоследствие ги унищожава.
2. Тази енергия се дели на три типа „електрични“ явления, които в „*Тайната Доктрина*“ и в „Трактат за космичния огън“ са обозначени като: огън на триенето, слънчев огън и електричен [фохатен - бел. ред.] огън.
3. *Прана* се нарича енергията, която етерният аспект на всеки проявен живот привлича към физическия план. Този етерен аспект на божествената енергия е синтез от различни енергии. Ако енергията, в която индивидът живее, движи се и съществува е предимно астрална,

основното проявление на телесната му енергия ще носи астрален, или чувствено-емоционален характер. Той постоянно ще реагира на физическата енергия (или прана) както и на астралната енергия, разбрана като комплекс от емоционални сили. Последните се проявяват главно чрез далака, слънчевия сплит, гърлото и по различни начини поразяват физическия далак, стомаха и щитовидната жлеза.

4. Интересът, проявявайки от индивида към тези два типа енергии, се дължи на факта, че те са най-близки до неговата същност и именно на тях той най-лесно откликва.

5. Използваният за лечителство енергиен поток представлява синтез от енергиите, с които лечителят обикновено работи; в него преобладава онази енергия, която е главна в личностния му живот. Посредственият лечител по правило само пропуска през себе си потока от прана, или енергията на самата планета. След като мине през тялото на лечителя, тя се съединява с етерните енергии на пациента. Те от своя страна стимулират неговите съпротивителни сили, така че той да бъде в състояние да отблъсне болестта. Някои лечители умеят да съединяват този вид пранична енергия с емоционалната енергия, като по този начин предизвикват активност не само във физическото, но и в астралното тяло на пациента. Това често води до сериозни усложнения и спъва правилното физическо лечение, тъй като предизвиква астрално объркване. Нямам време да влизам в детайли по тази тема.

Менталните лечители (истинските, които са толкова малко) съединяват енергията на душата с двете горепосочени сили и така получават синтез от личностните сили. При разумно ползване, този синтез съдейства за изцелението на човека благодарение на правилното организиране и регулиране.

Духовното лечителство превъзхожда трите споменати метода и предполага вливане на чистата енергия на душата в механизма на пациента. Именно така е работел Иисус Христос, а днес по подобен начин постъпват само единици. Вие обаче трябва да разглеждате тази възможност като върховна цел.

Физическото лечителство с прана е много разпространено. То често дава временен успех, но има отношение само към следствията, без да засяга дълбоките причини. Затова болестта може да бъде облекчена, но не и излекувана. Доста успешно се развива способността за ментално лечителство, което осигурява сравнително по-трайно подобрение. Астралното лечителство обаче дава добри резултати в изключително редки случаи. Силата и неуравновесеността на астралната природа както на лечителя, така и на пациента най-често са толкова големи, че пречат на успешната работа - това е резултат от днешната астрална поляризация на човечеството и от липсата на правилно емоционално равновесие и контрол.

Източните и западните тела

Лечителите често питат дали има разлика в болестотворните причини и симптоматиката при източните и западните тела? В тази връзка искам да посоча, че човечеството е едно и също по целия свят и както източните, така и западните тела са предразположени към еднакви заболявания и проявяват еднакви симптоми. И едните и другите страдат от туберкулоза, рак и сексуални болести; и едните и другите често умират от пневмония и грип. Благодарение на хигиената и другите широко провеждани профилактични мерки, такива древни болести (наследени от Атлантида) като чумата и холерата бавно изчезват. На Изток обаче те все още напомнят за себе си поради устойчивостта на древните цивилизации, липсата на храна и хигиена и вследствие голямата пренаселеност. Съществуват и болести, обусловени от климата и студения въздух на Севера, както и такива, които са последица от многовековно неправилно хранене.

Една от главните причини за формалната разлика (ако такава въобще има) може да се обясни с по-голямата възраст на източните раси. Болестите на юношеството, средната възраст и старостта имат различни характеристики. Народите на Азия са много, много древни, а телесната природа се износва бързо. Японците обаче не проявяват симптомите на тази

историческа старост. Индия е много по-древна от Европа, а китайската и японската природи са още по-стари, но не проявяват чертите на своята древност. Причината за това се крие в твърде различния тип емоционално тяло на ариеца и атланта. Цялата тази тема е изключително трудна за обяснение.

Все пак, най-краткият отговор на вашия въпрос е, че няма никаква разлика в основните причини за болестите на Изток и на Запад. Те са еднакви за целия човешки род.

Нервната система

В правилното разбиране на връзката между етерното (витал-ното) тяло с неговите големи и малки центрове и мрежата от нади-си от една страна, и нервната система от друга, могат да бъдат доловени два големи аспекта от активността на душата.

Първо, този аспект от живота на душата, който ѝ дава възможност да се мотивира, да влезе във възпъщение и да активизира своя физически механизъм (т. е. тялото) чрез стимулиращата активност на това, което наричаме *Живот*.

Второ, този аспект от живота на душата, който съхранява здравето на физическия проводник като му осигурява свободна циркулация на праничните токове. Казаното е опит за най-кратко формулиране на една велика окултна истина. Дълбокото значение на тези твърдения ще легне в основата на следващата голяма крачка в областта на истинската психология и лечителство. Цялата тази тема с изключително интересна. Вече съм разглеждал някои от нейните аспекти на страниците на „Трактат за Бялата магия“ (стр. 18 -50) и за вас ще бъде интересно и полезно да изучите дадената там информация.

В тази връзка ситуацията може накратко да се опише по следния начин:

Човешкото същество е съвкупност от различни типове сила. Има присъща на самата материя сила, или енергия, която трябва да се разглежда като енергиен аспект (в неговата цялост) на клетките или атомите на тялото. Самата дума „клетка“ означава в нейния тривиален смисъл „затворен живот“, а животът и енергията за езо-териста по същество са синоними. Такъв е третият аспект на божествеността, която се проявява в човечеството. Съществува и особена двойствена енергия, която се носи или предава от душата; тя наподобява два енергийни потока, които на излизане от тялото се сливат в едно русло, което отново се разделя на две при следващото си влизане в материята и формата. Тази двойствена енергия подтиква материята, или обединените клетъчни животи, към по-високо качество, разбирано като съзнание и чист живот. В тази връзка трябва да се отбележи, че:

а) Потокът на жизнената енергия си проправя път към физическото сърце и оттам (чрез физическия постоянен атом) хармонично енергизира цялото физическо тяло, използвайки кръвообращението като основен свързващ канал между тази централна енергостанция и периферията. Както е добре известно, кръвта е живот. Именно нейната жизнена активност сплотява в единна форма всички живи атоми и клетки на тялото. Когато (при настъпването на смъртта) душата изтегли нишката на живота, клетките се разединяват, тялото повече не е вътрешно споено и следва разпадане, при което атомните животи започват да се връщат в резервоара на сили, скрит в дълбините на живата материя, от която те фактически са произлезли.

б) Енергийният поток, който развива у нас такива душевни качества като интелект, любов-мъдрост и съзнание (с неговите способности да осъществява контакт, да усеща и да рационализира), прониква само до физическия мозък. Този втори аспект се концентрира по-конкретно в областта на епифизата. Оттук, успоредно с растящата си мощ, придобита чрез въплъщенията и жизнения опит, душата започва да контролира, да подтиква към целенасочена дейност и да използва физическото тяло. Поменете, че за душата тялото е само апарат за реагиране и средство за изява на физически план.

Трябва отбележим като трети необходим постулат, че душата внедрява своята съзнателно насочвана енергия в плътното физическо тяло чрез посредничеството на етерното (виталното) тяло. Този проводник е съставен от:

1. Седемте главни и 49-те по-малки енергийни центъра. Главните центрове са разположени в главата и по дължина на гръбнака. Малките са разпръснати из цялото тяло.
 2. Сформираната от енергийни потоци етерна мрежа обединява всички тези центрове в две системи - голяма и малка, и се разклонява от тях към цялото тяло.
 3. Надисите са невъобразимо тънки енергийни нишки (силови фибри), радиално разклонени от всяка част на мрежата и лежащи в основата на всеки дял от троичната нервна система. Милионите им фибри образуват чувствителния апарат за отклик, чрез който ние работим, едно от чиито проявления е механизмът на петте сетива. Типът на контролиращата енергостанция варира в зависимост от достигнатата еволюционна точка:
1. Неразвитото човечество използва слънчевия сплит като фокус, в който временно се локализира основната енергия; понякога се наблюдава и известна активност на центъра аджна.
 2. Средното човечество работи частично с центъра на слънчевия сплит, като използва предимно центъра аджна и гърления център.
 3. Напредналите човешки същества, интелигенцията и световните кандидати използват теменния център, центъра аджна и тези на гърлото, сърцето и слънчевия сплит.

Накрая трябва да се посочи, че физическите органи, които са пряк резултат от вътрешната активност на центровете и на мрежата от надиси, са сърцето, ендокринната система и мозъкът. В тази обща и бегло очертана схема се смесват цялата древна медицина (тибетска, китайска и индийска) и вашата съвременна западна наука. Когато бъде установено по-правилно съотношение между западните и източните техники, медицинската наука като цяло ще направи голяма крачка напред. Не мога да навлизам в подробности, но казаното достатъчно ясно показва, че многобройните методи, за които ще прочетете по-нататък, са в пълно съответствие с тази обща схема на енергийните процеси в човешкото тяло.

Диетата

Никоя диета не може да бъде универсално подходяща за всички хора, които имат различни лъчи, специфични темпераменти, функционални особености и конкретна възраст. Всеки индивид се различава по нещо от другите; човек трябва сам да си изясни от какво най-много се нуждае, как най-добре може да удовлетвори телесните си потребности и кой вид субстанция ще му позволи да служи най-добре. В този смисъл не съществува универсална гдуповя диета. Не е необходимо да се изхвърля насилствено месото от трапезата, нито строгото вегетарианство да се приема за задължително. Съществуват периоди от живота (поякога обхващащи цели въплъщения), през които кандидатът се подчинява на дисциплина в храненето, така като може да има и такива етапи и дори цели животи, когато временно се изисква строго безбрачие. Обаче има и такива жизнени цикли и въплъщения, когато сферата на интереси и служене на ученика се премества в други области. При по-късните въплъщения липсва постоянната мисъл за физическото тяло; човекът е свободен от комплекса на диетите и действа без да се концентрира върху живота на формата, яде храната,

която му е най-достъпна и чрез която той по най-добър начин може да поддържа живота си. В миналото, при подготовката за някое конкретно посвещение, зеленчуковата диета е била разглеждана като съществена. Но това невини има значение и много от учениците преждевременно започват да се хранят така, сякаш им предстои близко посвещение.

Далакът

Този орган е най-важният проводник на жизнената сила, която е присъща на самата материя, независимо от формата. Затова той е тясно свързан с физическото тяло на планетата и представлява материално проявление на много важен център.

В тялото има три центъра (със съответните им екстернализации), които са фундаментално важни за живота:

1. Сърдечният център и самото физическо сърце, в които се намира жизненото начало (или аспектът на *Духа*). Животът и Духът по същество са едно и също нещо.
2. Теменният център и мозъкът, в които се локализира съзнанието (или аспектът на *Душата*).
3. Праничният център и далакът, в които се концентрира животът на самата материя (или аспектът на *Материята*).

Трябва да помните (както неведнъж подчертаваше Е. П. Блаватска), че плътното физическо тяло не е изначално. То представлява атомична материя, която е споена във форма от етерната субстанция под контрола на душата. Макар че автоматично реагира на външните дразнения и на вътрешните импулси, това тяло не притежава изначален живот. Както всичко в природата, то е съставено от енергийни единици и притежава само индивидуален живот; неговият център за разпределение на енергията в рамките на този живот е далакът.

В далака се съединяват негативният живот на материята и живата енергия на позитивното етерно тяло, след което т. нар. „искра“ проблясва (посредством етерното тяло) между вътрешните жизнени тела и външния физически план. По отношение на човека това е отражение на най-ниското стъпало от еволюционната стълбица и съответства на връзката между душата и тялото, а на една по-висока степен от еволюционната спирала - на връзката между духа и материята.

Блуждаещият нерв (vagus nerve).

Два мощни центъра са свързани с блуждаещия нерв: сърдечният център и този в основата на гръбнака. Те и двата, когато се намират под контрола на душата, функционират чрез тмснния център (брамарандра) и съдействат за издигането на огъня кундалини. Когато това стане, цялата нервна система придобива особен вид ритмична активност и отзивчивост, постигната чрез стимулирането и контрола от страна на блуждаещия нерв. Запомнете, не блуждаещият нерв с средство за издигане на огъня кундалини, а по-ско-ро обратното. Когато тмснният, сърдечният и базовият (в основата на гръбнака) центрове установят помежду си магнетична и динамична връзка и придобият излъчване, те докосват блуждаещия нерв, в резултат на което огньовете в тялото се съединяват и се издигат, като подпомагат пречистването и „отварянето на всички врати“.

Окото

Някои научни школи вече работят над теорията, че очите са диагностичен фактор по отношение на човешкото тяло и дават ключ към правилното му разбиране. Що се отнася до болестта, тези учени са демонстрирали много факти, доказващи диагностичните свойства на очите. Това са търсения в правилната посока, но тяхната наука се намира все още в такова зачатъчно състояние, че изводите ѝ не са изцяло доказуеми и достоверни.

В близко бъдеще, когато животът на нашата планета малко се успокои, цялата тема за Визията и регистрирането на вътрешните светове с помощта на окото ще получи колосален импулс и ще бъдат открити състояния, за които досега не сме и мечтали. Човекът ще навлезе в нов живот и във висша ера на разбиране. Учението за ириса на окото е много показателно в това отношение.

Защо да не прочетем нещо за окото и да не се убедим в неговите окултни съответствия на сътворения свят и на целия проблем със светлината? Очите са тясно свързани с душата; казано с езика на окултизма, дясното око представя душата и е проводник *набудхи*, докато лявото око представя личността и с фактор на нисшия конкретен ум. Това, което може да се намери по тази тема в „Тайната Доктрина“ и в други книги (включително и мои), ще ви посочи съществуването на неоткрито поле за изследвания и на свързаната с него теория, които изискват внимателно изучаване ако не за други цели, то поне в интерес на групата.

Психичните причини за заболяванията

Могат ли „психичните болестотворни причини“ да регистрират в мозъка болестни симптоми преди те реално да са се проявили в тялото? Следният текст от книгата „Светлина на душата“ дава отговор на този въпрос:

„Мозъкът е „сянка“, или външен орган на ума, и изследователят ще открие, че съдържанието на черепната кутия съответства на онези аспекти от човешкия механизъм, които произлизат от менталния план“.

Помнете, че жизнената сила се проявява чрез сърцето посредством кръвообращението, докато аспектът на съзнанието се проявява чрез мозъка посредством нервната система. Това е първото и най-важно нещо, което трябва да усвоите.

Психичните причини за болестта наистина се регистрират в мозъка или ако са от много нисш порядък - в слънчевия сплит, без обаче да се изявяват там като реални болестни симптоми. Това са енергии или сили, които при контакт с енергиите на тялото предизвикват *като резултат* (а не преди това) онези състояния, които ние наричаме болест. Психичните причини са форми на енергия, проявяваща се чрез съответните центрове на тялото, които на свой ред определят системата на ендокринните жлези. Хормоналната секреция, която те отделят в резултат на тази сзотерична стимулация, постъпва в кръвообращението и това води или до добро здраве, ако са налице благоприятни психични причини, или до болести прояви, ако случаят с противоположен.

Именно вътрешното взаимодействие между фините енергии, проявяващите се чрез някои центрове, плюс свързаната с тях ендокринна система и повлияното от нея кръвообращение, са главните фактори, които обуславят като възможността за поява на болест, така и за нейното лечение. Този факт все още не е получил академично признание. Психологията вече се доближава до много от сзотеричните истини, но все още съществува пропаст между физическото и етерното тяло, което остава непризнато от академичната наука. Все още липсва реално разбиране за връзката (осъществявана чрез етерното тяло) между вътрешнопсихичното и външната форма. Изучаването на жлезите с важна стъпка напред, но медицината трябва да направи следващата крачка и да свърже ендокринната система с вътрешните енергийни центрове.

Проблемите на меланхолията

Този тип проблеми се дефинират трудно и имат широк спектър от причини. Тезисното им изброяване може да се окаже полезно за вас:

1. Чувство за крушение [фрустрация - бел. ред.], разбити надежди, съзнание за несполучлив живот.
2. Стремез към театралност и желание да се играе главна роля върху малката сцена на човешкия живот. Често това може да бъде подсъзнателна нагласа или пък внимателно

култивиран навик или подход.

3. Слаба виталност на етерната природа; това лишава живота от всички радости и желания и постоянно генерира усещане за безполезност. Много жени през климактериума изпитват това чувство.
4. Някои форми на клетъчен разпад, протичащ в отделни дялове на мозъка.
5. Страх от полудяване или смърт - неоснователни тревоги, които никога не се реализират, но се превръщат в *idée fixe*, защото човекът става жертва на мощна мисъл-форма.
6. Настройка (в резултат на свръхчувствителност) към страданията и всеобщата болка на света. Учениците могат временно да се подадат на това чувство.
7. Макар и рядко, подобно състояние може да е предизвикано от някаква форма на обсебване, например от „привързана към земята същност или въплътен енергиен вампир". Тези случаи са твърде редки, за да се отчитат като значим фактор.
8. Понякога човек се настройва към състоянието на масова меланхолия, царяща в санаториумите и приютите. Макар да няма нищо общо с проблема, такъв човек (поради високата си сетивност) се отъждествява с тези, които реално страдат от остра меланхолия.
9. Меланхолията като болестен симптом (не на мозъчно заболяване) се среща твърде често и ще изчезне при правилно лекуване на болестта.

Човек може да е под въздействие на няколко причини едновременно, например на причини 1, 2 и 6.

Пълнолунието и психозите

Един от разделите на езотеричната медицина в бъдеще ще се занимава със закона на циклите - лунни и слънчеви. Тогава ще бъде показано като факт това, което отдавна се подозира, а напоследък принципно се признава - че фазата на пълнолунието оказва съществено влияние върху неуравновесените хора, като влошава съня и често драстично усилва доминиращите сега невротични и еротични състояния.

Днешното широко разпространение на безумието и неуравновесеността се обяснява с три главни причини:

1. Настоящият преходен период предизвиква сблъсък между силите на *Водолея* и тези на *Рибите*, което води до това, че на чувствителните хора вече им е много трудно да живеят нормално. Ако изразим тази идея символично - расата, след като се е научила да живее върху земята, сега трябва да привиква към живот във водата. Говоря от гледна точка на формата.
2. Интензивната духовна и ментална стимулация, прилагана сега от планетарната Йерархия по отношение на широките маси, има за цел да бъде приключено със старите и да се създадат нови форми на живот (благодарение на процеса на регулиране) и така да се зароди нова цивилизация, основана на една по-субективна *култура*. Моля ви да помислите над последното изречение.
3. Притокът на повече светлина от астралния план (фактор, който остава непризнат), както и колосалното нарастване на средната битова осветеност на физическия план водят до появата на свръхчувствителност. Последствията от всеобщото разпространение на електрическото осветление и ярката светлина, в която днес човечеството живее, ще взимат своята дан от расата дотогава, докато човешкият механизъм не се приспособи към *светлината*. Помнете, че днешното всеобщо използване на светлината е започнало преди по-малко от 100 години и е окултен фактор с далечни последствия.

Дадох ви тези три примера, защото те са причина за много от предразположенията към различните видове свръхсетивност. Изучаващите окултизма добре знаят, че при пълнолуние някои висши контакти се постигат много по-лесно, отколкото в друго време, обаче именно в

това, братко мой, се крие проблемът.

При пълнолуние (в продължение на 5 дни) Луната и планетата Земя приемат повече отразена от Слънцето светлина, отколкото по което и да е друго време. За това има субективна причина. Мога да я обясня само чрез символ, който да ви открие истината, или пък да я скрие от вас. Казано символично, периодът на най-интензивна медитация на нашия планетарен Логос настъпва ежемесечно и съвпада с фазата на пълнолунието; подобно на вас с вашата всекидневна медитация, така и Той от високата си обител има своята циклична точка на контакт. Това предизвиква усилено излъчване и приток на енергия (както субективна, така и обективна), която облекчава работата на всички искрени ученици на ментален план; те получават възможност по-успешно да медитират и по-лесно да достигат реализация. Така те определено споделят достиженията на Повелителя на Шамбала.

Както ви е известно, Луната е обвивка, или древна форма, чрез която на един по-ранен етап планетарният Логос е търсил изражение. Тя бавно се разлага физически, но не и астрално, поради което е все още тясно свързана с астралното тяло на планетарния Логос и оттук - с астралните тела на всички хора. Именно поради това нейното влияние върху неуравновесените хора се усилва по време на пълнолуние. Тази липса на баланс между астралното, етерното и физическото тяло на човека рано или късно ще бъде открита и призната.

Непоколебимо устремените и подчертано менталните хора могат да се възползват от циклите на пълнолуние; докато същите тези цикли ще предизвикват при неуравновесените, позитивно астрални и емоционални хора (които често се поддават на неконтролираното си желиние) разстройства, превъзбуда и психични проблеми. По това време завесата на илюзиите се осветява и се появяват халюцинации, астрални видения, психични пориви и такива изкривени тълкувания на живота и прекалено подчертаване на жизнените аспекти, които ние наричаме фобии, лунатизъм др.

Тук искам да ви подсказва една идея, която сега не мога да докажа, но която ще се потвърди в бъдеще. Повечето от т. нар. ментални болести нямат отношение към самия разсъдък. Имам предвид следните проблеми:

1. Болести на мозъка.
2. Дисхармония на слънчевия сплит.
3. Преобладаващо астрално влияние.
4. Преждевременно ясновиждане и ясночуване.
5. Обсебване.
6. Безумие.
7. Бездушие.

Това, разбира се, с принципно обобщение, което не включва групата заболявания, поразяващи мозъка и разсъдъка. Болестите на мистиците също се отнасят към друга категория; те засягат мозъка, водят до умствена неуравновесеност, предизвикват различните видове сърдечни заболявания и невротични тенденции, от които толкова често са страдали светците по целия свят.

Тук обаче ще добавя нещо, което ще ви окуражи. Доколкото расата като цяло започва да влиза под управлението на слънчевия Повелител, слънчевия Бог, Душата, дотолкова лунните цикли постепенно ще загубят своето зловещо влияние и различните невротични проблеми и ментални болести, които преобладават в наши дни, ще отмрат. Това време обаче още не е настъпило. Трудно ми е да дам повече информация за Луната и нейните фази, доколкото това е една от главните мистерии, които се разкриват по време на третото посвещение.

Разпределение на силата; кръвопреливане

Вместо два, въпросите тук са няколко. Ще ги изброя, за да разберете какво имам предвид, както и за по-добро усвояване при повторението. Някои от тях са поставени косвено и само се подразбират, но ако искам ги разгледам, ще ми се наложи да ги формулирам по-ясно; дори и в този случай темата е толкова обширна, че времето няма да ни стигне. Въпросите са следните:

1. Как можем да постигнем по-хармонично разпределение на силите за благо на всички?
2. Можете ли да ни дадете по-подробни указания и някакви езотерични методи (подходящи за нашата степен на развитие), които засягат проблемите на разпределението?
3. Има ли преливането на кръв... някакво отношение към процеса на преливане на фини енергии на вътрешните планове?
4. Има ли някакви специални средства, освен вече посочените, позволяващи на тези от нас, които се намират на втори лъч, по-успешно да преливат качеството любов към своите братя по първи лъч и обратно?
5. Какво е взаимодействието и сътрудничеството между лъчевите животи и особено между същностите от първи и втори лъч?
6. Как може примерът на тясното сътрудничество и дружба между Учителя М* и Учителя К* Х* да ни "служи за източник на практическа помощ и вдъхновение?"

От изброеното сами можете да се убедите, че е трудно да се отговори на такъв широк кръг въпроси. Затова ще се опитам да ви дам кратки отговори на някои от тях или поне да подсказва накъде да насочите мислите си.

1. Хармоничното разпределение на силите варира по своя състав и по външното си действие не само в зависимост от лъчевите типове, но и според възрастта на душата и индивидуалното положение по Пътя. Има различия в типа съгласуваност на тънките тела при подложения на изпитания ученик, при приемания за ученик, при вече приетия ученик и при всяка степен от пътя на посвещенията. Хармонизирането зависи от три вида влияния и се постига по три начина:

- а) Чрез устремен живот, регистриран в съзнанието на физическия мозък.
- б) Чрез спонтанно пробуждане на центровете и тяхното правилно геометрично развитие. Този въпрос е разгледан и в други мои книги; тук не мога да съобща повече, тъй като това е една от тайните на първото посвещение. Пре-настройването и регулирането продължават (разбирано технически) през цялото време на придвижването по Пътя.
- в) Чрез децентрализация на целия вътрешен съзнателен живот. В резултат на това служителът става:
 - мистичен екстровеърт;
 - „отдалечаващ се от центъра“;
 - „живеещ в периферията на сърцето“;
 - „реещ се над централния лотос“;
 - „гледащ отдалече и все пак живеещ във формите на всичко съществуващо“.

Изучаването на тези описателни фрази може да ви даде ключ към правилното разпределение на енергията.

2. На втория въпрос вече отговорих донякъде в предишната точка. В рамките на възможното ви давам нужните инструкции (вж. „Ученичеството в Новия век“, т. I и II), за да можете да постигнете две неща:

а) Да пречистите сферата на личностния си живот, за да могат висшите енергии да получат по-свободен достъп;

б) Да дадете път на онези състояния и ориентации, "които ще доведат до вътрешна хармония у вас и оттук - до съответна хармония около вас. Искам все пак да ви напомня, че вътрешната хармония на един брат от групата може да не е достатъчна, за да индуцира хармония в друг брат или в групата като цяло.

3. Преливането на кръв е символ на две неща: *първо*, на това, че кръвта е живот; *и второ*, че има само един Живот, проникващ във всички форми, който поради това може да бъде предаван при подходящи условия. Това също е синтезен акт на служене. Вникнете по-дълбоко в тази мисъл.

4. Вашият въпрос ми дава възможност да посоча, че интересът към лъчевите типове (представени например в групата) сам по себе си може да доведе до тънко диференциран подход. Никой син божий не се възплъщава на физически план или в трите свята с цел да „прелива“ лъчевото си качество в своя събрат. Тези лъчеви характеристики се споделят в нужната степен от всички хора и собствената душа на брата, която не се различава принципно от вашата, ще извърши необходимата ѝ енергийна трансмутация или преливане в живота на личността. Този процес може да се облекчи чрез състояния на хармония и мир-, при които братът се сблъсква с минималния възможен брой противоположни нагласи и когато основаните на любов взаимоотношения могат да окажат стимулиращо въздействие. Тук обаче нямаме преливане, защото онова, което съществува във вас, съществува и в другите хора, а качеството любов (освен останалите качества) е *доминираща* характеристика на всички лъчи.

5. Този въпрос е свързан с една от тайните на окултните науки и е прекалено многопланов и сложен, за да бъде разглеждан тук.

6. Отношенията между двамата споменати Учители могат да се разглеждат в два аспекта:

а) като ефективно работно взаимодействие, установено между групите ученици, работещи под Тяхно ръководство;

б) като пример за такива хора (а те са много), чиито личностен лъч е първи, а егоичният им лъч - втори (или обратното).

В крайна сметка, братко мой, когато се стараем да живеем неегоистично, ние постигаме правилно разпределение на силите, което води до хармонични отношения. За подложения на изпитания ученик това означава съзнателна и целенасочена неегоистична дейност на физически план; за приетия ученик това предполага живот, свободен от каквато и да е егоистична, самоцентрирана емоция, характерен симптом на която е самосъжалението; за посветения това изисква ментален подход, свободен от егоистични мисли и от драматизиране по отношение на егото.

Страданието

Страданието в крайна сметка е възможно само когато душата се самоотъждествява с тялото или по-точно, когато духовният аспект на душата (в тялото) е отъждествен с животинската душа, която изпълва и оживотворява формата и представлява нейния временен живот. Тези, които се грижат за намиращите се в безсъзнание пациенти, знаят добре, че животинската душа все пак осъзнава болката и страданието, но това не е реална болка и не е истинско страдание, защото реалният човек (духовната душа), е отстранен под въздействието или на прекалено силна болка, довела до безсъзнание, или чрез наркотици.

„Страданието на душата“, когато личността се отклонява от пътя, е само терминологичен символ. Всъщност няма болка и истинско страдание, а често няма и осъзнаване на събитията, защото вибрациите не са достатъчно извисени, за да проникнат до висшите сфери, обитавани от душата. Там, където такова осъзнаване все пак съществува, душата изпитва (ако мога така

да се изразя) чувство за пропусната възможност, следователно и фрустрация, но не повече от това, защото търпението на душата, както и това на Йерархията, е безгранично. Именно защото казваме символично, че душата страда, вие не бива да разбирате това в буквалния смисъл на думата.

Страданието на Христос, или на планетарния Логос, или на самия Бог, не може да се разбира в аспекта на личностната реакция. Ние употребяваме тези думи, но те в действителност означават „отделно и изолирано отъждествяване“. Това говори ли ти нещо, братко мой?

Неправилното отъждествяване е истинската причина за болката и води до страдание, отчаяние и ред други последици. Правилното отъждествяване позволява на страдащия да осъзнае своите психични нагласи, без това да предизвиква болка или страдание по начина, по който ние обикновено разбираме това.

Планетарната енергия

Сумата от планетарните енергии остава константна величина през цялото съществуване на планетата с нейните поредни форми и жизнени проявления. Тя е част от великото хранилище на енергията. Ние регистрираме нейното въздействие върху различните видове форми, когато тя се премества от присъщото си място към такова, на което по принцип не може да функционира правилно. Там енергията създава ситуации и трудности, които са тясно свързани с човешката карма и съдба. Въздействието на великата разделяща енергия, която ние наричаме Смърт, в определен момент се оказва по-мощно от съединяващите усилия на телесните атоми и клетки. Тя предизвиква тенденция на извеждане и накрая на отделяне енергията на душата, която използва тази възможност за да отхвърли своя проводник на съответния план. Трябва да кажем, че семената (зародишите) на смъртта са стаени в планетата и във всички форми. Ако са достатъчно силни, за да се овеществят, ние ги наричаме *микроби*, което привнася указание за техния почти осезаем стадий на съществуване. Когато са изключително могъщи, те предизвикват остри заболявания и смърт, а при по-слабо действие ние ги наричаме болест и отбелязваме тяхното пречистващо влияние. Тези своеобразни замърсявания (макар това да не е най-точният термин) се проявяват като такива само когато конгломератът от енергии, който ние наричаме човек, влезе в контакт с техните заразни влияния - разбирани като типове древни енергии - при което реакцията или откликът, от гледна точка на комфорта на физическото тяло, е отрицателен.

Трансмутацията на желанието

Важно е да се помни, че при повечето хора желанието доминира и контролира действието, доколкото тяхната жизнена сила е фокусирана в астралната им природа. Планираният ментален контрол е възможен само когато животът е фокусиран в менталния план. Тогава желанието не изисква потискане, защото силата на фокусираното внимание е насочена другаде и следователно не съществува мощно желание, което трябва да бъде обуздавано. Потискането представлява опит от страна на фокусирания в астралното си тяло човек да развие и приложи волевия аспект на ума. Това обаче рядко му се удава. Желанието може да заглъхне в резултат на интензивното усилие за достигне на ментално съзнание, но без никакво реално потискане и без участие на волята. Когато животът на човека се определя и контролира от ума (от менталните нива), започва процес на трансмутация, който променя астралната природа; той може да има духовна основа или да е продиктуван просто от целесъобразност. Желанието може да бъде трансформирано в духовен стремеж или в нагласа, съответстваща на волята на ума, който я изразява. Оттук и необходимостта от внимателен анализ на мотивите и целите.

Кармата

Вече споменах, че цялата тема за кармата все още се разбира недостатъчно правилно. Съществува великият Закон за Причината и Следствието, 'но един от неговите частни

аспекти никога не е получавал заслуженото си място; така знанието на човечеството за кармата остава фрагментарно и примитивно. Кармата винаги е била тълкувана като фактор на нещастия, катастрофи, мъчителни следствия, наказания за личните и групови грешки. Все пак, природата на човека е наистина красива и толкова много от направеното има фино качество и е толкова неегоистично и правилно ориентирано, че злото често бива измествано от доброто. Навсякъде, колкото и малко това да се осъзнава, има изобилие от добра карма, равна по сила (според същия закон) на тази, която се разглежда като лоша. За това обаче почти не се споменава. Добрата карма привежда в действие сили, които във всеки конкретен случай могат да изиграят ролята на лечителни енергии. На тези благотворни енергии, които са заслужени и поради това - *действени*, лечителят може винаги да разчита. Помислете над този първи пункт.

Кармата е определящ фактор, но ако лечителят не е висок посветен и не може да работи ефективно и разумно на каузалните равнища, където обитава душата, за него ще е невъзможно да реши дали конкретният случай подлежи на лечение или не. Затова лечителят и практикуващият ученик допускат в ума си възможността (реална или не) за излекуване и за добра карма на пациента, след което се заемат да му оказват цялата възможна за тях помощ. Това като втори пункт.

На трето място, искам да ви напомня - на вас и да всички ангажирани с лечителието изкуство - че много от т. нар. страдания, съпътстващи болестта и смъртта (и особено последната), се коренят в неправилното отношение към смъртта и в преувеличаване ценността на живота във форма. Освобождаването на душата чрез болест или смърт не трябва да се приема задължително като нещастие. Новото и по-добро отношение към явлението смърт е необходимо, възможно и предстоящо. Тук нямам за цел да навлизам в детайли; искам само да ви подсказва една нова гледна точка по отношение на болестта и смъртта.

Ще се учудите ли, ако ви кажа, че в съответствие със Закона е напълно възможно „да се намесиш в кармата"? Великите закони могат да бъдат преодолявани, често са били побеждавани в миналото и още по-често ще бъдат неутрализирани в бъдеще. Законът за Гравитацията например всекидневно бива преодоляван чрез полета на самолета. Енергията на вярата е способна да приведе в действие висши енергии, които могат да отстранят или да отсрочат болестта. Цялата тема за вярата и нейното жизнено значение и могъщество са точно толкова неправилно разбрани, колкото и Законът на Кармата. Това е огромна тематична област, в която сега не смятам за нужно да навлизам; все пак казаното е достатъчно като храна за размисъл.

Що се отнася до увеличаването продължителността на живота през миналия, богат на научни постижения век, бих искал да подчертая, че истинските техники и възможности за организирано действие на душата винаги са били пародирани и неправилно демонстрирани на физически план от тогавашната наука, чиято цел е била правилна, но която (от гледна точка на утвърждаващата се бъдеща дейност на душата) е само символ на външната страна на живота. Продължителността на живота ще се удължава или скъсява по желание на душите, които съзнателно служат и използват механизма на тялото като инструмент за съдействие на Плана. В наши дни често се съхраняват животи - както в старостта, така и в ранното детство - които спокойно биха могли да бъдат освободени от форма. Те не служат за никаква полезна цел и причиняват само болка и страдание на формите, които природата (ако се слушаше волята ѝ) би престанала да използва и би заличила. Обърнете внимание на тази дума. В резултат на преувеличената от нас ценност на живота във форма и на всеобщия страх от смъртта - този велик преход, с който всички ние сме длъжни да се срещнем - и като следствие от нашето неверие в безсмъртието и голямата ни привързаност към формата, ние спираме естествените процеси и задържаем живота, който се бори за освобождаване, бидейки прикован към тяло, което вече е непригодно за целите на душата. Не ме разбирайте погрешно, не ратувам за учредяване на награди за самоубийство. Аз просто твърдя, при това обосновано, че Законът на Кармата често се пренебрегва, когато целостта на формите

изкуствено се съхранява, вместо те да бъдат оставени на разрушението, след като вече не служат на никаква полезна цел. В много случаи това запазване се осигурява от роднинската група, а не от самия субект, който често е безсъзнателен инвалид, старец, чиито апарат за отклик е загубил качествата си, или пък е дете с малформации. Това са няколко конкретни примери за заобикаляне Закона на Кармата.

Благодарение на съгласуването, душата започва правилно да използва времето; по-точно мозъкът, който е единственият осъзнаващ времето фактор в човека, губи своята доминираща роля. Умът, като проводник на душата (чието съзнание обхваща едновременно миналото, настоящето и бъдещето) започва да вижда живота и опита в реална светлина. Така смъртта вече се разглежда като епизод, транзитна точка в дългата Поредица от преходи. Когато това отношение на душата стане присъщо и на всекидневното ни съзнание, цялата наша техника на живот и съответно на умиране коренно ще се промени.

В заключение като привидно, а не като реално опровержение на гореказаното искам да повторя, че лечителят трябва да положи всички усилия, за да излекува търсеция неговата помощ. Макар в повечето случаи да не притежава ясновиждане и да е подвластен на времето и кармата, той е призван да направи всичко възможно в рамките на своите знания и умения (съгласно дадените в този трактат указания за лечение), за да помогне. Настоявам да разберете, че цел на всеки лечител в тази фаза и точка от еволюцията на расата е да помага, когато това се поиска от него, за съхраняване здравето на тялото и за продължаване на неговия жизнен опит. Трябва също така да осъзнаете, че много от това, в което вярват и на което учат съвременните метафизици се базира на лъжливи предпоставки, свързани с природата на материята, същината на времеовото уравнение, ценността на съществуването в телесна форма и страха от смъртта. Постарайте се да се освободите от тези представи и пред вас ще се открият по-истински перспективи в лечителското изкуство.

След няколкогодишно обучение ние ще можем вероятно да пристъпим към работа върху конкретни случаи. Засега обаче искам да ви запозная с най-общите тезиси и фундаменталните закони и принципи на лечителското изкуство, без да претрупвам изводите с чисто физически явления (временни или хронични), нито със смъртта и съдбата.

Отклоняването на молба за помощ е недопустимо. Глухото ухо не трябва да се допуска до страданиято, било то физическо, ментално или психично. Обърнете внимание, че успехът в лечи-телството невинаги означава победа над болестта и физическо излекуване на пациента. Успешното отстраняване на физическия проблем може в същото време да означава забавяне плана на душата по отношение на личността. Истинският успех може да не е свързан с физическото здраве, а да се изрази в коригиране на неправилни вътрешни нагласи и погрешни ориентации в мисленето. Той може да означава поставяне на пациента (чрез мъдро и търпеливо наставление) във връзка с неговата душа и последваща преориентация на съзнанието и живота му към вечните истини. Накрая, успехът може да се състои в правилната подготовка на човека за повратното събитие, наречено Смърт, по който начин също се постига своеобразно облекчаване на страданията.

Лечителската наука все повече ще се приближава към принципите на превантивната медицина и психологичното приспособяване на индивида към неговата група; тя ще бъде насочена предимно към осигуряване на правилно хранене и здравословни битови условия за живот. Това обаче изисква много време и докато расата се приближава към новия начин на живот и следователно - към по-добро здраве и по-вярно разбиране на законите на здравето, всички хора в света, които действат като магнетични центрове, трябва да продължават (съобразно светлината в тях) да работят с хората, да им помагат, да ги лекуват и да им съдействат в процеса на тяхното регулиране. Нищо не трябва да препятства вашето служене в това отношение, дори разбирането за човешката ограниченост и невежество не бива да ви обезкуражава. Правете всичко, което е по силите ви, за да поощрявате прогресивното, да изкоренявате нежелателните нагласи, да разобличавате неправилните начини на живот, да

подтикват към развитие жалките форми на психологичен израз, които срещате в живота си. При това помнете, че най-доброто, на което сега сте способни, е само прелюдия към вашите бъдещи възможности и бъдете винаги готови дори да промените гледната си точка, когато пред вас се открие по-добър и висш път. Преди всичко друго в живота давайте на търсещите вашата помощ и най-голямата възможна *любов*, защото любовта освобождава, регулира и прояснява; тя изцелява и на трите плана.

Социалните болести

В крайна сметка повечето здравни проблеми се коренят в някаква реакция спрямо груповата активност. Изразът „групов живот и активност“ трябва да се разбира не само като наследственост или наследени групови тенденции, но и като свидетелство за настоящите световни контакти, които много повече отслабват или усилват съпротивителните сили на организма, отколкото въобще се предполага. Една от причините за рака, която не е била толкова актуална в по-ранните и по-спокойни дни от живота на расата (доколкото тогава *стадният* инстинкт е бил значително по-слаб, отколкото сега), е свързана с усиленото възбуждане на тялото. То се предизвиква от нашите всекидневни тесни контакти едни с други, наложени от масовото групово съществуване, особено в градските центрове. В качеството си на живи организми, клетките реагират на груповия живот, т. е. на масовата клетъчна еманация и излъчване. Този постоянен енергиен поток, извиращ от съвкупността на телесните клетки на скупченото в маса човечество, може да предизвика у определен тип хора превъзбуда на отделни клетъчни структури. Това обикновено става при появата на слабост в етерното (или виталното) тяло, съпроводена с отслабване на клетъчната защита; често в резултат на това се появява рак или обща ракова тенденция. Това е фундаментална причина, все още не оценена от съвременните изследователи, които продължават да се занимават с вторичните причини и следствия на етерната слабост. По-късно отново ще се върнем към тази тематика. Вие постепенно ще се убедите, че когато медикът започне да се отнася към виталното тяло с по-голямо знание и разбиране, той придобива над раковите заболявания много по-голяма лечителска власт.

Използване на ума и въображението за развиване на груповото съзнание

Когато член на лечителска група например говори за развитие на груповото съзнание, той има предвид *своята* конкретна група събратя, формираща единство от няколко души. Не забравяйте, че такова единство само по себе си е отделеност от гледна точка на голямото цяло, но служи на ползвателната цел да обучава членовете от групата на мислене в по-широки категории. Това е преходно стъпало между съзнанието на отделната личност и това на човечеството като цяло.

Ако вие действително сте способни да чувствате, мислите и действате като истинско единство - няколко личности и една душа - тогава това чувство за братство сравнително лесно ще може да обхване по-големи мащаби и да разшири личния ви хоризонт и възприемчивост.

Използването на ума за тази цел включва готовността да се учим да различаваме анализа от критицизма. Да научат това за някои е много трудно и почти невъзможно. Ако групата се отнесе към тази задача с цялата необходима сериозност, незабавно ще се появят положителни резултати. Членовете на групата ще трябва да се научат да откликват именно като група на едни и същи духовни, ментални и човешки идеи, като по този начин се включват под формата на „телепатично единство“ в един общ ход на мисли. На тях ще им се наложи да се занимават като група с едни и същи неща, които се посочват от душата на групата, а не от едно лице в нея, както често се случва. Ще им се наложи, като група, да се научат да удържат ума си в светлина, но забележете - груповия ум, а не своите индивидуални улове.

При използване на въображението за тази цел, вие трябва да развиете способността да

игнорирате външните форми и да се концентрирате върху вътрешните линии светлина, които съединяват брат с брата, група с групата, царство с царството при проявлението на Живота на самия Бог. Именно творческото използване на въображението подпомага формирането на интегрирано групово етерно тяло и ви позволява да видите това групово тяло от сила и светлина като цялостна форма и като единно изражение на груповия интелект, воля и цел, но отново забележете - не воля и цел на доминиращия ум или умове в групата. Така последните ще могат да се проявят по-правилно на физическия план. Когато обаче членовете на групата са заети предимно със собствените си идеи, планове и проблеми, ще могат ли те правилно да използват това количество светлина и знание, което са способни да получат, или по-скоро ще отричат всяка възможност за творческо използване на обединеното въображение? За да се освободят напълно от тази негативна нагласа ще е необходима дълга и внимателна тренировка и самоотверженост на душата.

Лечебната енергия

Начинаещите понякога се интересуват: „Как можем да направим ясна разлика между излъчената от душата лечителна енергия и тази, проявена от личността; как да разберем значението на любовта в лечителското изкуство?" На този въпрос ще отговоря съвсем накратко.

Когато започнете да работите като група с нуждаещи се от помощ пациенти, вие ще трябва да се научите да използвате различни видове енергия в съответствие с нуждите на лекувания индивид. От голяма полза за вас ще бъде да изучите това, което е казал Рама Прасад в своята книга *„Тънките сили на природата“*, и което Патанджали е посочил в *„Светлина на душата“* по повод на праната, с която и в която работим; вие повече или по-малко вече сте запознати с тази тема.

За да отговоря на този въпрос по-конкретно, ще посоча, че посветеният или дори средният ясновидец лесно могат да различат лечебните енергии на душата и на личността, което засега не е по силите на средния интелектуален кандидат. Посветеният *знае* източника, от който може да дойде който и да е вид лечебна енергия; той чувства нейната вибрация и може да я проследи до самия ѝ източник с усилие на волята, ръководено от интуицията. Ясновидецът, от своя страна, може *давиди* центъра, от който идва лечебната енергия, а центърът показва вида и качеството на насочващата сила. Всяка енергия във вторичен смисъл произтича от душата, но в първичен смисъл тя просто е живот, който функционира под нечие ръководство.

Що се отнася до ролята на любовта в лечебния процес, то Любовта е жизнено проявление на самия Бог; любовта е тази свързваща сила, която прави нещата цялостни (иска ми се да вникнете в тази фраза); любовта е всичко, което *съществува*. Основното различие между енергията на душата и силата на личността по отношение на лечителството се състои в приемането и излъчването на любов. Силата на личността е емоционална и изпълнена с чувство; когато функционира, личността винаги се самоосъзнава като лечител, като драматичен център на сцена, в която играят двама актьори: лечителят и лекуваният. Енергията на душата функционира без съзнателно регистриране; тя се насочва от тези, които се намират в контакт със своите души и следователно са децентрализирани - те самите се намират „извън сцената" (ако можем да използваме този израз), като изцяло са загрижени за груповата любов, груповата дейност и груповата цел.

Защо тогава е толкова трудно, ако не и невъзможно за сериозните и добронамерени лечители да работят заедно, като група, в свещеното лечителско изкуство? Защото като индивиди и като група те са предимно личностни в своите индивидуални и вътрешногрупови отношения. Това може да се прояви като силна критичност по отношение на другите или към самия себе си: в непреклонна увереност в собствената правота и здравомислие, която не позволява на човека да види, че е възможно той да не е толкова прав в своите представи, колкото му се струва; това може да се изрази и в дълбоко удовлетворение от собствените, субективни

контакти. Когато са налице едно или няколко от тези препятствия, това може да превърне проявлението на групата в демонстрация на личността, която отрича конструктивната дейност; всеки такъв опит само ще усилва личностните реакции и силно (в отрицателен смисъл) ще засегне личността на тези, които са потърсили помощ от подобни лечители.

Как тогава трябва да се действа? Искам да подчертая, че всеки член на групата, който като индивид е свободен от личностна ориентация и неустойчивост, знае много добре (и се радва на това), че като член на групата той изразява нейното главно качество - *цялостта*. Тук се крие и една от характерните трудности на груповата работа. Да участва в цялото и все пак да е свободен от слабости; да признава, че постиженията или неуспехите на индивидуалните членове на групата са изцяло тяхно собствено дело; да споделя и все пак да не се поддава на натиска от страна на мислите и идеите на по-силните членове от групата - това винаги е трудно. Споменавам за това, защото в идващия Век, когато груповата работа ще получи силно развитие, ще се наложи да се ориентирате в груповите ситуации и проблеми и да се придвижвате напред към групова работа с тези, с които ще сте готови да сътрудничите. Това ще ви направи по-добри и мъдри по отношение на миналия опит; вие ще сте споени в една група от общите страдания и ограничения, както и от придобитата способност правилно да се отнасяте към неуспехите.

И така, позволете на истинската, безмълвна, безропотна, нск-ритична и непоколебима любов да стане ваша цел и качество на вашия групов живот. И тогава, когато пред вас се появи конкретна работа, вие ще сте в състояние да работите в единство, като едно сърце и един ум.

Мигновено лечение

Съществуват различни типове мигновено изцеление. Тук ще изброя само няколко от факторите, които могат да предизвикат подобно събитие:

1. Изцеление, което е резултат от определена (съзнателна или несъзнателна) практика на хата йога. То се постига чрез излъчване на чисто физически магнетизъм, който заедно с част от наличния такъв магнетизъм в тялото на самия пациент е в състояние да предизвика незабавно изцеление. В този случай магнетизмът в тялото на пациента не се излъчва навън, а се насочва навътре и се прибавя към резервоара от физическа сила, съхранявана в статично състояние вътре в тялото. Нискоразвитите човешки типове овладяват с лекота този вид лечение. Същият процес се наблюдава и в отношенията между пациент и лечител. Именно такъв е и въпросният случай. „Шейхът“ с лекота постигна изцеляването, защото ухапаният по ръката пациент (ако може да бъде наречен така) преди да си нанесе раната държеше с волеви акт изходящата сила под контрол, като по този начин създаваше резервоар от енергия; тя се прибавяше към енергията на шейха, която на свой ред беше освободена за действие чрез мантрата. Без съмнение това *не е* духовно лечение.

2. Лечение, което може да се осъществи мигновено, доколкото болестта е предимно психологична и халюционна. В този случай лечителят лесно може да помогне на пациента да се освободи от илюзията. Волята на лечителя, присъединена към тази на пациента, помага за разрушаване на доминиращите илюзии и фантомни мисъл-форми. Това е само един пример за психологично лечение.

3. Истински духовно лечение, прилагано по два начина:

а) Когато пациентът постигне (често внезапно и неочаквано) контакт със своята душа; енергията на душата може да се окаже толкова мощна, че да протече през проводниците и да окаже определено въздействие. Така се лекува един или друг проводник, а често и физическият. Физическото състояние или болестта често привличат и задържат върху себе си вниманието на пациента, което улеснява душата при проникването ѝ към тази точка на концентрирано внимание. Тази мисъл крие за много от вас ясен намек.

б) Когато лошата физическа карма на пациента е изчерпана и болестта (на физически план

и за конкретното време) не е негова съдба; лечителят, ако е духовен и мъдър, може да започне да прилага в тази ситуация своята духовна енергия, за да осигури лечението. Надявам се да разглеждате отговорите ми като насочващи и да обмисляте задълбочено онова, което е загатнато в тях.

Използването на Лица Божии

Тук се докосваме до много интересен момент. Привличането образа на Бога често има жизненоважно значение, но - и именно това искам да подчертая - това трябва да бъде образ, който израства у човека вследствие разширеното му съзнание за Христос и навлизането му в етапа на съзнателното ученичество. Когато тръгне по този път и окончателно се свърже с Учителя и Неговата група, ученикът автоматично и индивидуално се свързва и с Учителя на всички Учители. Тогава той може чрез собствената си душа и чрез тази на своята конкретна група да привлече силата на Буда Майтрейя. Как мислите, защо няма хубаво и вярно изображение на Благословения?

Съществуват само няколко ескиза, правени от поклонниците на ранната църква, но не от тези, които са го познавали. Причината е проста - Неговият образ трябва да бъде в сърцата ни, а не върху картините. Ние стигаме до познание за Него, защото Той е наш, така както и ние сме Негови. Разбирате ли това, което ви казвам? Той е световният Лечител и Спасител. Той работи, защото е въплътената душа на цялата Реалност. Той се свързва и сега, както е работил в Палестина преди 2000 години, с групи. Там Той е работил с тримата си любими ученици, с дванадесетте апостола, с избраните седемдесет и със заинтересованите петстотин. Размислете над този малко отчитан факт. Сега Той е свързан с Учителите и техните групи, като по този начин усилва Своето въздействие. Той ще продължава да работи с всички групи дотолкова, доколкото те се оказват годни за разумно служене, за предаване на любов и за съзнателно настройване към голямата мощ на вътрешните групи.

Вие ще откриете, че лечителските групи често използват ман-три, в които се появява името на Благословения. Но мантри за Неговия идващ Век няма, защото светът все още не е готов за силата, която Той ще освободи. А и днес има ли по-силна мантра от често изричаните слова: „Христа ради, да бъде славно Имя Его“? Тези думи обаче трябва да се произнасят с любов и воля, защото иначе ще останат шумен, но празен символ. Да не забравяме това.

Христос

Способността на някои кандидати и ученици да съхраняват почти постоянно спомена за Христос се дължи на повишената им сетивност към вътрешните планове и особено на факта, че голяма част от материята на астралното тяло при напредналия стремящ се е взета от висшия слой на астралното ниво, поради което е чувствителна към него. Тази тяхна способност се обяснява и с обстоятелството, че Повелителя Майтрейя със Своите работници се приближава постоянно и планомерно към физическия план. Фокусът на Неговото внимание се спря за пръв път върху първия подплан на астралната сфера през 1936 г., от което последва правилният и незабавен отклик на чувствителните хора към Неговата енергия. Той все повече се приближава чрез Своите мисли и дейност. Ако народите по света реагират правилно на дадената им възможност, Неговите сили и внимание ще могат да проникнат по-дълбоко и ще станат доминантни в етерните нива с всички произтичащи от това последствия.

Мнозина субективно чувстват и знаят това; ето защо техните и вашите възможности да станете открит проводник за тази сила са огромни.

Помнете, че работата, за която Той е дошъл и на която се е посветила съпровождащата Го Йерархия, е насочена (както казва Библията) към „изцелението на народите“. Това е вярно твърдение за предстоящо събитие. Изцелението ще се осъществи, ако хората с добра воля навсякъде по света станат достойни за дадените им възможности; ако работата на Христос и неговите помощници по-ясно се открие на вниманието на обществото и ако светът на хората

постигне вътрешна релаксация, която ще позволи на *девите* да започнат да действат. Много от преданите служители субективно усещат тази своя готовност за предстоящото приближаване на Христос и това в известна степен ги смущава. Девите могат само да се чувстват и регистрират; човечеството още не е в състояние да се приближи към тях в менталния свят чрез своя мислителен механизъм. Затова за служителя няма никаква опасност, ако узнае за силите и дейността на девите в помощ на Христос и за тяхната отзивчивост към Неговата работа и предстоящото Му появяване.

Понятието „Майка на света“

В многото си приложения това понятие носи твърде различни значения. То може да означава:

1. Проявеният женски аспект, символизирай в много от световните религии като майката-девственица, а в християнската религия - като Дева Мария. Това е субстанцията, която дава възможност на Божеството да се прояви.
2. Самата природа, майката на всички форми.
3. Луната като знак на възпроизвеждащия и съзидаващ живот, която ражда формите и поради това символизира природата на формата.
4. Концентрацията на женствената сила на природата в индивид, приел формата на жена, който поради това се нарича „Майка на света“. Такъв конкретен индивид никога не е съществувал в живота на нашата планета, макар че аватарите от предишната слънчева система, проявявайки се в планетарния живот, винаги са приемали тази женска форма; в сегашната слънчева система, това вече не е така. Традицията на тези проявления е чисто символична и е наследена от предишната слънчева система, дала ни материята, от която сега се образуват всички проявени форми. Този сим-волизъм е дошъл до нас от далечния период на матриархата, когато е господствала религия, отразяваща древните черти на предишната система; в онези времена Лилит е символизирала Майката на света, докато Ева не заела нейното място.

Чувството за безполезност

Лечителят, който работи с пациенти, застанали на прага на смъртта, може да изпита чувство на безсилие. Как да постъпи в тази ситуация? Трябва ли да продължи своите усилия, за да помогне на освобождаващата се душа да се издигне към светлината? Изглежда с цялото свое знание (а то може да е голямо) и независимо от огромното си желание да помогне на отиващия си, на него не му остава друго, освен да отстъпи с чувство на пълно безсилие и загуба и пасивно да наблюдава как скъпият човек минава през вратата на неизвестното. Ние можем да се приближим до тази врата, но изглежда засега не сме в състояние да прекратим по-нататък. Дори дълбоко вкоренената вяра в съществуването на безсмъртната душа се оказва недостатъчна и стига само за утеха на самия лечител, без да разкрива пред него помощта, която той може да окаже.

Малко неща могат да се кажат в това знаменателно време, когато очакваме предстоящото откровение. То е неизбежно и сигурно и след него (напр. след 200 години) такива въпроси не биха възникнали. Гаранция за това във физическия план е растящата чувствителност на расата към фините аспекти на живота, както и многото изследвания, които се провеждат на всички равнища. Тази велика истина заедно с нейната гаранция са ни разкрити в историята на „славното възкръсване на Христос“ и Неговото следсмъртно появяване, както и в силния, но недостатъчно разбран масонски ритуал за получаване на висшата степен, при която се става Учител.

Помощта при „влизането в светлината“ зависи главно от две неща: *първо* от количеството и качеството на контактите между умиращия и този, който наблюдава; и *второ*, от способността на наблюдателя да се разграничи от своите чувства и да се отъждестви чрез

чист, всегоистичен волеви акт с умирация. Това обаче няма да е реално възможно, докато връзката между двамата остава чисто емоционална или с основана върху отношения от физическия план. За да е действителен, контактът трябва да бъде по-дълбок и силен и да включва всички планове. Където има истински душевен и личностен контакт, там няма проблеми. За съжаление това се среща рядко. Все пак аз ви дадох един ориентир.

Освен това, конкретната мисловна активност на наблюдателя трябва да е минимална. Всичко, което е необходимо и възможно да се направи в наши дни, е просто да се пренесе умирацията чрез все по-дълбок поток от любов. Трябва да се помогне на умиращия да отхвърли външната си дреха, в която се е трудил през целия си живот, като се приложи силата на творческото въображение, а не чрез интелектуални концепции, колкото и велики да са те. Това предполага акт на чисто самозабравяне, на което засега са способни много малко от нас. Повечето хора са обхванати от страх и от силно желание да върнат любимия обратно или пък се отклоняват от целта в старанието си да облекчат болката и смъртната му агония; освен това, в критичния момент те често са смаяни от дълбочината на своето невежество по отношение „техниките на смъртта“. Тъй като са неспособни да видят какво се намира зад вратите на смъртта, те биват завладени от ментална неувереност, която е част от великата илюзия. Хората все още нямат пряка сетивност по отношение на този процес на умирање. Всичко в него предизвиква съмнение и объркване. Но това скоро ще свърши и човекът не само ще *знае*, но и ще *вижда*.

Що се отнася до тези, които са преминали в светлината и на които искате да помогнете, съпровождайте ги със своята любов, като помнете, че те си остават същите хора, с изключение на външната ограничаваща ги телесна черупка. Помагайте им, без да се стараете да направите така, че те да служат на вашата нужда от тях. Обърнете се към тях, но не се опитвайте да ги връщате към себе си.

Именно животът във физическия план е чистилицето, или онази школа за сурова дисциплина, която ни дава необходимия жизнен опит. Така че нека не се боим от смъртта и от това, което я следва. Съзнателно служейки, мъдрият ученик гледа напред към зората на „чистата безстрастна светлина“, в която той някога ще прекрачи и така ще завърши тази глава от книгата на живота, която е свързана със страстите, проблемите и болките на земното съществуване. Има обаче и други фази на жизнен опит, когато чувството на безсилие и крушение завладява служителя в днешния свят.

От гледна точка на ученика, интелектуалните човешки същества могат да бъдат разделени на три групи, като се абстрахираме от мъртвата маса на немислещите индивиди, които са движени от желанието, без да изпитват чувство на безсилие или крушение. Те или желаят и получават удовлетворение, или - ако стремежите им останат непостигнати - изпадат в ревност и гняв към хората, които формално притежават желаното от тях, което подхранва живота на чувствата. Тези три групи са следните:

1. Интегрираните и интелектуални *личности*, които целеустремено и съзнателно се движат напред, но преживяват крушението на своите планове. То е обусловено или от световните условия, които са прекалено неблагоприятни за тях, или се предизвиква от собствените им наблюдаващи души, които сеят неприятности по пътя им, за да ги подтикнат към светлината.
2. *Мистично настроените хора* и правилно ориентираните мечтатели, които още не са построили менталните конструкции, които ще им помогнат да материализират своето видение чрез правилни мислителни процеси. Днес те са много и техният проблем е труден за разрешаване.
3. *Кандидатите и учениците*, които се опитват да работят за света, но в резултат от кармични ограничения, злоупотреба със закона или поради някаква основна лична слабост никога не постигат своята цел в този живот и затова са обхванати от потискащото чувство на загуба и безсилие.

Отвъд тези три групи, като противоположен полюс спрямо мятаните се маси, стоят интегрираните и действащи световни ученици, които успяват да постигнат своите цели и са прекалено заети и еднопосочно целеустремени, за да си губят времето с комплекси за малоценност или с оплакване на допуснати грешки и неуспехи.

Затова, като определяте мъдро към коя от посочените групи спада конкретният пациент (допускайки възможността за преминаване от една категория в друга), вие ще сте в състояние да му окажете по-квалифицирана помощ и лечение.

Чувството за непълноценност, присъщо сега на мнозина, се дължи до голяма степен на техните реакции спрямо усиливащите се духовни влияния. Тези хора *знаят*, че стоят над своите достижения; те несъзнателно и безсловесно долавят истината за своята божественост, но ограниченията на околната среда и недостатъците на телесната им природа все още са прекалено големи, за да им позволят правилно да реагират на възможностите и реалността. Търсете такива души и им помагате с правилно разбиране, одобрение и сътрудничество; разсейвайте според силите си илюзията за тяхното несъвършенство, която спъва движението им напред.

Екхибиционизмът, позърството и неврастеничните халюцинации обаче трябва да се лекуват преди всичко с индивидуални усилия, с децентрализация, със смяна на интересите и чрез изкореняване на егоизма. Неврастеничните тенденции ще се усилят още известно време, вместо да намаляват, защото такова е напрежението, което днес изпитва човекът. Сегашните световни реални го принуждават да търси път за спасение в лечебната сила на собственото си творческо въображение. Освобождението ще дойде, когато бъде призната драмата на цялото (а не само на неговите части) и в резултат на упорита и съзидателна работа на физически план.

Благодарение усилията на психолозите вече започват да се развиват някои методи за подготовка, които след време ще получат широко приложение.

Научните паралели

Четящите тези редове вероятно са убедени, че ние, учителите от вътрешната страна, сме изучили всички написани книги (и особено носещите нови и напредничави истини) и че сме в тесен контакт с личностите, които подпомагат ръста и разпространението на новото знание по света. Това не е така. Как да ви обясня истинското положение на нещата? Мога да го направя само чрез символи.

Когато разглеждаме света на интелекта и търсим наличните в него точки на живо знание, ние можем да различим особени островчета от сателина (както ние я разбираме), които осветяват физическия план. Те представляват светлината на някой работник, ученик или член на Новата Група Световни Служители. Аз мога например да видя, че (конкретно за САЩ) такива островчета има в Балтимор, Чикаго, Кливлънд и Рочестър. По тяхното специфично светене правя заключението, че там съществуват центрове, в които има нови знания относно човешкото тяло. Знам, че има и други островчета светлина, разпръснати по целия свят. Моята работа и дейността на всички учители в сегашния преходен период се състои в това да стимулираме тези хора и да оплодотворяваме техните умове с идеи. Ние обаче не сме запознати с всяка теория и извод, които те предлагат в търсене на истината, нито пък четем всяка написана от тях книга. Те трябва да носят своята собствена отговорност, като търпят неуспехи или преуспяват в търсенето на истината благодарение на личните си и доброволни усилия.

Е. П. Блаватска отдавна предсказа провежданата сега работа, подчертавайки, че етерът на пространството е *същество* и че разбулената тайна на електричната енергия ще реши много от човешките проблеми и ще доведе в крайна сметка до признаване от страна на науката на универсалното и вездесъщо Божество. В „Трактат за космичния огън“ могат да бъдат открити аналогии с много от теориите на съвременната наука (вкл. описание на електричната

природа на човека), макар учените все още да не са в състояние да разберат и признаят това. За вас ще бъде интересно и полезно да търсите подобни връзки и аналогии. Въпреки че потенциалът на душата неизменно расте, науката все още не допуска съществуването на душевната електрична сила; единици са онези напредничави учени, които стигат до такова разбиране. Следващата крачка напред за науката ще бъде откриването на самата душа - откритие, което няма да опровергае, а ще допълни и революционизира редица научни теории.

Отделните изследователи могат да подпомогнат този процес, като вземат основните постулати на някой учен, чиито изследвания са привлекли тяхното внимание, и се постараят да открият в моите книги или в „Тайната Доктрина“ параграфи, които хвърлят окултна светлина върху полето на неговите изследвания, или пък текстове, отричащи издигнатата от него хипотеза. Така те ще растат и ще използват аналитичния ум като мост между света на човешката наука и този на окултното знание.

Йоните и излъчването

Учените твърдят, че въздухът съдържа положително и отрицателно заредени частици; че изкуственото му електризиране е проста техническа задача; че дори откритият пламък в огнището йонизира въздуха; че с помощта на съответно устройство от него могат да се извлекат както положителните, така и отрицателните йони; че под въздействието на положителни йони човек изпитва чувство на умора, световъртеж и главоболие, като в същото време отрицателните йони предизвикват бодрост и добро настроение; че положителните йони повишават кръвното налягане и предизвикват общ дискомфорт, а отрицателните го понижават и пораждат чувство на комфорт и релаксация.

Възниква въпросът дали излъчването на лечителя оказва йонизиращо действие върху атмосферата около пациента. Трябва да подчертая, че точният и изчерпателен отговор на този въпрос ще изисква две неща: разкриване на една от тайните, за която човечеството още не е готово, и предоставяне на съвършено неразбираема за вас информация, доколкото не съществува терминология, адекватна на скритата истина, която съдържа в себе си цялата история на дуализма, т. е. историята на връзката между негативния и позитивния аспект на жизнения процес. Някои неща все пак могат да бъдат отбелязани:

1. Положителните и отрицателните йони, с които работи ученият, са етерни по своята природа и следователно се отнасят до физическия план. Тези невидими частици субстанция, които могат да бъдат регистрирани само по тяхното въздействие и активност, са високоскоростни една спрямо друга и са подчинени на по-голям контролиращ фактор, който ги поддържа в това постоянно движение.
2. Лечението може да бъде истински успешно само при условие, че положителното излъчване на лечителя е в състояние да преодолее отрицателното състояние на пациента.
3. Излъчването на лечителя трябва да преодолее съпротивата на болестта, а не тази на пациента, който може да е умствено и емоционално негативен спрямо лечителя и поради това сам да се нуждае от помощ; тя му се оказва чрез по-мощното излъчване от страна на лекуващия. След това лечителят прилага своя магнетизъм за съзнателно и целенасочено отделяне и разсейване на субстанциалните атоми, носители и източници на неразположението на пациента. Тук правя намек за един от бъдещите физически методи за разсейване на болестта. Способността за насочване към конкретна увредена област на магнетични потоци, излъчвани от източници извън физическото тяло, засега не е реализирана, но в нея се крие един от новите методи на лечение.

Следователно, лечебното излъчване влияе по естествен път на атмосферата около пациента. Засега обаче то е неустойчиво и неточно насочено. Някои хора излъчват физически или животински магнетизъм; други астрален или ментален такъв; трети излъчват енергията на напълно интегрираната личност. Има и такива, които излъчват магнетизма на душата -

основната притегателна енергия във всички форми. В бъдеще истинският лечител ще трябва да работи с излъчването на цялостната личност или с това на душата. Съзнателно казвам „или“, доколкото засега малцина са в състояние да приложат енергията на душата, но мнозина биха могли да работят като интегрирани личности, ако пожелаят това. А когато човекът овладее тази способност на излъчване, какво става с пациента? Как той може да бъде въведен в състояние, при което лесно и адекватно да откликва на магнетичното излъчване? Ако лекуваният е астрален тип, а такива са повечето хора, ще бъде ли той способен да се отзовава на магнетизма на менталния лечител? Може ли да му помогне излъчването на такъв лечител, ако той самият с напълно интегрирано човешко същество? Ако ми заявите, че Христос с изцелявал всички типове хора, ще ви отговоря, че в този трактат аз не разглеждам законите на лечителството такива, каквито ги владее Учителят на Мъдростта или посветеният. Ако изхождах главно от висшите нива, книгата би станала безполезна за повечето съвременници. Тук аз пиша за проявяващите интерес кандидати и за тези, които потенциално могат да лекуват на едно или друго равнище, по-ниско от това на душата, но все още не са се научили как точно да правят това. По-късно цялата тази проблематика ще получи по-пълно осветяване.

Вибрацията

Някои изучаващи искат да конкретизирам значението и да дам точна дефиниция на понятието „вибрация“. Ако ви кажа, че вибрацията е илюзия, каквото е по принцип за душата всяко сетивно възприятие, ще ме разберете ли, след като сте ограничавани (като всички човешки същества) от реакциите на ред проводници, всеки от които е инструмент на същивността? Ако посоча, че вибрационната реакция е обусловена от наличието у човека на възприемчив към влияния механизъм, това донякъде пояснява въпроса, но как ще разберете същността му и откъде предполагате че идват влиянията? Ако дам научно определение (което можете да намерите във всеки добър учебник за светлината, цвета и звука), аз ще се занимавам с работа, която вие можете да извършите и сами и за която аз нямам време. В другите ми книги са посочени няколко косвени или преки определения за вибрация, които можете да откриете и да медитирате върху тях. Ако тук аз хвърля светлина върху връзката между „Аз-а“ и „неАз-а“, както и между познаващия и познаването, ще навляза в област, в която ще се ориентирате по-добре ако внимателно сте изучили Гита.

Нека простотата бъде ваш водач, а еднопосочната любов - ваша главна цел. Изберете си поле за служене с ясно определени граници (защото всички ученици са ограничени и не могат да обхванат със замислите си цялата планета) и работете умствено и физически в тези граници. Изпълнението на всяка поставена от Вас самия задача в пределите на кармичните ограничения и в средата, в която ви е захвърлила съдбата - това е всичко, което се иска от вас. Дайте си сметка с какво се занимавате реално сега и нека вашето служене се осъществява в тази сфера на контакти, където се намирате; не е необходимо непременно да обхванете с дейността си цялата планета. Има ли по-значима и важна задача от тази да изпълняваш своята задача и да я доведеш докрай там, където си, и заедно с избраните от теб приятели?

Разберете, не се опитвам да избягна отговора на нито един въпрос; ако обаче успея да ви подтикна към осъзнаване на необходимостта от „духовно ограничение“ (както езотерично се характеризира дейността на ученика в рамките на неговата задача) и да ви обърна внимание върху желателното достигане на целта, която сами сте си поставили в началото на работата, с това ще ви помогна много повече, отколкото ако дефинирам вибрацията или пък посоча колко и благодарение на какво (вие и другите хора) сте напреднали.

Бъдещите лечителски школи

Те ще се появят едва към края на този век. Засега се провежда само подготвителна работа и се залага фундаментът на бъдещото им развитие. Това е сравнително бавен процес. Необходим е все по-пълнен синтез от техниките на различните школи, който да включва:

- психологично регулиране и лечение;
- магнетична терапия;
- утвърдени алопатични и хомеопатични техники;
- съвременни форми на хирургично лечение;
- електротерапия;
- водолечение;
- лекуване чрез цвят, звук и излъчване;
- превантивна медицина;
- основни остеопатни и мануални практики;
- научна неврология и психиатрия;
- лечение на мании и умствени разстройства;
- грижа за очите и ушите;
- словесно внушение като пряк лечебен фактор;
- ментално лечение и лекуване с вяра;
- постигане на контакт и хармония с душата;

плюс още много други методи и процедури, свързани с лечителското изкуство. Някои от най-древните школи (напр. такива като алопатичните) ще трябва формално да отмерят, преди да се прояви онзи истински витален принос, който те потенциално могат да дадат. Други съвременни експериментални школи ще имат успех само ако се изскубнат от ръцете на фанатиците, защото докато фанатизмът с неговата слепота и липса на интелектуален синтез не отмре (което неизбежно ще стане във връзка с отстъпването на шести лъч и края на ерата на Рибите), новите школи не ще могат да функционират по подобаващия начин. Всички школи трябва да се издигнат до едно по-обективно разбиране за скритото фундаментално добро във всяка от тях и до по-задълбочено усвояване на принципите, залежали в основата на истинското лечителско изкуство, преди да се появят школите, за които се говори в *“Писма за окултната медитация”*. Докато отделните лечители и школи не се откажат от доминиращата сега тенденция да се дава предимство на конкретна лечебна техника, претендираща за панацея, като се пренебрегват всички останали системи и методи, дотогава появата на истинските школи ще се окаже невъзможна.

Настъпва времето да преживеем цикъл, в който ще пожънем плодовете на вековете и в който трябва да отделим (ако мога така да се изразя) сметаната от млякото на човешкия опит; тогава с най-доброто, останало ни от миналото, ние ще пристъпим към онези нови начинания, които ще ускорят движението на човечеството по еволюционния му път. Предвид голямата си жизнена важност и необходимост, лечителското изкуство ще се окаже една от главните сред тези стъпки.

Работата, която привлича нашето внимание, се дели на три категории, които се проявяват в живота последователно, а не едновременно.

1. Отначало усвояваме принципите на лечителското изкуство, като с това:

- а) поставяме основите на бъдещото развитие в Новия Век;
- б) запазваме всичко добро и полезно при изместването на акцента от външния човек към по-тънкото етерно (витал-но) тяло;
- в) изучаваме този трактат за новото лечителство, който (макар и сега да предизвиква известен отклик) едва по-късно ще получи истинското си признание и полезност.

2. По-късно, когато членовете на групата се научат да работят заедно като безличностно цяло, споено от истинска любов, те ще могат да се заемат с някаква лечителска дейност, започвайки с относително по-леки и добре проучени физически заболявания, както и с лечение на мании и умствени разстройства. Старайте се да лекувате и помагате в съгласие с изложеното в този трактат учение и работейки под ръководството На душата или на посветен *чела*. Изучаването на изкуството на умиране също трябва да привлече вашето, а по-късно и световното внимание.

3. Накрая ще се формират допълнителни лечителски групи (с колективно управление), които ще бъдат обучавани от членовете на пионерските групи под ръководството на душата или на посветен *чела*. Това няма да се осъществи скоро, не и преди началната лечителска група (или групи) да започне да работи сравнително успешно и членовете ѝ поне интелектуално да са овладели техниките и принципите на лечение. Впоследствие оттук ще се развие и екзотеричното лечителство на Новия Век.

В наши дни почти няма школа, която заслужава да бъде съхранена, въпреки че всяка поотделно носи някаква полезна истина, принцип или идея. Подчертавам, че формалните общности от хора винаги ще си останат разделящи и разделени; такива групи не са наша цел. *Стремежът е към синтез на живот и знание*, а не на индивиди. Да се надяваме, че в крайна сметка ще се появят стотици и дори хиляди групи по целия свят, които ще изразяват този нов подход към лечителството, ще са свързани с общи знания и цели и според възможностите си ще ги проявяват в своята конкретна област, по собствен начин и със специфична терминология. Учителите, намиращи се от вътрешната страна на живота, са заинтересовани именно от единството на субективния живот и от създаването на мрежа от истински лечители по целия свят.

Сега се полага началото. Ние наследяваме чудото на натрупаните знания и ще продължим да прилагаме много от тях; необходимо е единствено да се изкореняват нежелателните и заблуждаващи интерпретации на известни факти, злоупотребата с информация, както и егоистичният интерес, финансовата експлоатация и алчността. Съвременната хирургия, модерните санитарни методи и прогресивната медицинска наука са пълни с чудеса и полезност.

Писмо до един учен

Братко мой,

Днес сутринта, след като диктувах на Алис Бейли, ми останаха няколко свободни минути, в които ще се постарая да осветля въпросите, които ми поставяте. Както забелязвате, не казвам, че ще им отговоря.

Откритията на науката засега не съответстват на направените от мен пророчества в „Трактат за седемте лъча“. Към края на това столетие, когато положението в света се проясни и периодът на преустройство завърши, ще бъдат направени открития за досега неизвестни свойства и възможности на електричната енергия. Нямам представа каква дума ще бъде подходяща за обозначаване на елек-тричните лъчи, които (след като бъдат научно регистрирани) ще открият възможности, несънувани от днешните изследователи. В следващия век науката за електричеството ще се различава толкова от днешната, колкото съвременното използване на електричеството се различава от представите на викторианския учен.

По въпроса за фотографирането на отишлите си души ще кажа, че разбирането за това явление ще се появи като резултат от експерименти за фотографиране на мисъл-формите.

Началото с поставено от великия френски учен д'Арсонвал от Париж. Ако се поинтересувате, Алис Бейли може да ви разкаже нещо за това. Разбирането по тази тема ще дойде благодарение на усъвършенстването на фотопластинките и значителното повишаване на тяхната чувствителност, както и на обединяването на електричеството с фотографията. Вие може да смятате за съвсем невъзможно да се изготвят пластинки със значително по-голяма чувствителност, отколкото тези, които се използват сега в най-добрите лаборатории, но това не е така. Вярното решение ще бъде открито по пътя на фотографирането на мисли и чрез електрифициране на оборудването. Именно мисленето на тези, които се намират в отвъдното, техните способности да проектират своите мисъл-форми, плюс използването на достатъчно чувствителни фотопластинки (или техния еквивалент) ще открият нова сра в т. нар. „фотографиране на духове“. Често хората са толкова заети с веществените инструменти от тази страна на завесата, че отричат получаването на информация от другата страна, т. е. посланията на онези, които вече са преминали в отвъдното.

Тази работа ще бъде извършена оттам, но с материална помощ, която още не е предоставена на външното научно поле.

За да се постигне това е необходимо сътрудничество със съзнателен медиум (не с такъв, който изпада в транс, а с посредник, който е съзнателно ясновиждащ и ясночуваш). Сред съвременните деца има много такива, а в поколението след тях те ще бъдат още повече. Разделящата завеса ще изчезне в резултат от свидетелството на хилядите, които ще могат да виждат феномените и да чуват звукове, лежащи зад границата на осезаемото.

Според вас духовете твърдели, че не могат да издържат електричеството. Това, което те са искали да кажат, е че не понасят съвременното електричество поради начина, по който то сега се прилага. Тава е пример за неточни твърдения, предадени от неопитни медиуми или от развъплътени, които вече не разбират законите на електричеството, макар че вероятно са ги познавали, докато са били във физическото си тяло. Не съществува нищо друго освен проявяващо се електричество, т. е. „мистерията на електричеството“, за която Е. Блаватска споменава в *„Тайната Доктрина“*, е навсякъде. Всичко в Природата е електрично по своята същност; самият живот е електричен, но всичко, с което влизаме в контакт е предимно физическо и е присъщо на физическата и етерната субстанция на всички форми.

Трябва да се помни, че т. нар. „духове“ се проявяват чрез фалшиви астрални тела, докато напредналите „същества“ действат само като разум и следователно могат да бъдат достигнати единствено чрез разума и по никакъв друг начин. Фотографирането на менталния проводник ще си остане недостижима цел; това ще бъде възможно само за астралното тяло. Колкото са по-силни личностните характеристики на тялото с неговите желания и апетити, толкова по-лесно то ще бъде фотографирано след като премине в отвъдното (ако някой въобще поиска да го заснеме), и обратно - колкото е по-напреднал човекът, толкова по-трудно ще бъде неговото фотографиране.

Колкото до използването на радиото като средство за комуникация със „света на духовете“, съвременните електрически апарати са с твърде бавна вибраторна активност (ако мога да използвам такава ненаучна терминология), за да свършат тази работа; ако астрално облечени „духове“ се приближат към тях, те са в състояние да окажат разрушително въздействие. Все пак, първата демонстрация на следсмъртното съществуване ще бъде регистрирана на физически план именно чрез модифицирано радио, защото звукът винаги предшества визията. Помислете върху това. Засега обаче не съществува достатъчно чувствителен радиоапарат, способен да улови вълните от астралните сфери.

Така че, бъдещите научни открития ще разбулят тайната. Това не е заобикаляне на отговора, а посочване на факта. Откритията в областта на електричеството са в началната си фаза и всичко, с което сега разполагаме, е само прелюдия към истинските постижения. Магията на радиото би била напълно непонятна за човека от осемнадесети век. Откритията и постиженията, които престоят през 21-ви век, ще бъдат също толкова невероятни за

съвременния човек. В края на това и в началото на следващото столетие ще бъдат направени велики открития във връзка с използването на светлината, управлявана от мощта и насочващата роля на мисълта. Две малки деца - едното от тази страна (САЩ), а другото от Индия - ще открият след време научната формула, която ще издигне лъчите и вълните на много по-висока честота и така ще запълни някои от сегашните празнини в скалата на светлинните вибрации. Това ще изисква използването на апаратура, за която сега не можете и да мечтаете, но която в бъдеще ще стане напълно възможна. Тези уреди ще бъдат толкова чувствителни, че при фокусирано насочване на мисълта те ще могат да се задвижват от силата на човешкото око. Така ще стане възможно установяването на осезаема връзка със света на духовете. Единственото, което мога да направя в това отношение, е да ви дам ключа към загадката.

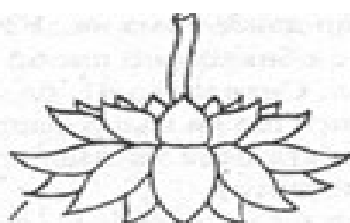
Аз съм допълнително затруднен от пълното непознаване на тази проблематика от страна на Алис Бейли, което означава липса на знания за електричеството и свързаните с него термини. В нейното съзнание няма мисли-семенца, чрез които да работя и да изразя своите идеи. Ако я попитате, тя може да ви обясни какво искам да кажа, но дори и да разполагаше с подготовка като вашата, аз не бих могъл да се изразявам по-ясно, защото за да ме разберете, първо трябва да бъде направено откритието, което ще революционизира всички досегашни идеи, а е необходимо и време, за да бъдат изместени старите разбирания. Един сегашен студентски учебник по електроинженерство би бил напълно неразбираем дори за най-образования човек, живял преди 100 - 200 години; нашият случай е съвсем аналогичен. Новите идеи и възможности ще се появят в хода на работата по фотографирането на мисълта (като прелюдия към бъдещата наука) и в резултат от постепенното развитие на по-чувствителни методи за регистриране и записване на надсетивните феномени. Ще означава ли нещо за вас, ако ви кажа, че електричеството и фотографията са тясно свързани, защото човешкото същество е електрично по произход и природа? Това трябва да бъде демонстрирано на физически план с помощта на необходимата чувствителна апаратура.

Доколкото вече бе съобщено кой съм, подписвам се като Учителя Джуал Кхул.

Джуал Кхул февруари 1944 г.

ТИБЕТЕЦА

1000-листен лотос. Амига.
Универсално съзнание.

Сърдечен център
в главата.

Център аджна.
Интегрирана личност.
Личностно съзнание.

Гърлен център.
Манас.
Създателен център.

Трите органа
на Духовната
Триада.

Сърдечен център.
Будхи.
Групово съзнание.

Център на
слънчевия силент.

Сакрален (кръстен)
център

Трите органа
на личността.

Център в основата
на гръбнака.